

בעזרת ה' יתברך
ספר שאלות ותשובות

ומזכור דבש אפיק

חלק ב'

שאלות שהופנו אלי בתחומים שונים, ובעיקר בענייני הדברים
המייצרים לנפש ומונעים ממנה את השמחה.

התשובות נתנו מתוך המעט שהבנתי מחכמתו הנפלאה של הנחמן
והרחמן - הנחל נובע מקור חכמה, רבי נחמן מברסלב זי"ע, שאמר:
אין יאוש בעולם כלל, ומכל מצב אפשר לצאת לאור גדול של שמחה,
כי יש ענין שיתהפך הכל לטובה.

והעיקר - לזכור:

הואלס הוא ער צר מאוז, והאלס והאיקר
- לא פחד כלל!!!

אברהם ציון סייג

המביא לדפוס והמקבץ את הספרים 'דבש מסלע', 'על רגל אחת', ועוד

המלצה למביא לדפוס, מאת הצדיק רבי שלמה יהודה בארי המכונה הינוקא:

”בסייעתא דשמיא עזרי מעם ה' ית' עושה שמים וארץ.

אל הרב הגאון רבי אברהם סייג נרו יאיר ויזרח. חזק ואמץ
במלאכת הקודש לקבץ ולבאר מתורת הנחל נובע מקור חכמה
ותלמידו הקדוש מוהרנ”ת לתועלת שיתקרבו לה' יתברך. ויהי רצון
שיהיה לתועלת. אשריך וטוב לך ויפוצו מעיינותיך חוצה להאיר
אור ה' ברוך הוא בכל העולמות.

ממני הקטן באלפי ישראל שלמה יהודה בארי.”

המלצה למביא לדפוס, מאת הצדיק רבי שלמה יהודה בארי
המכונה הינוקא:
”בסייעתא דשמיא עזרי מעם ה' ית' עושה שמים וארץ.
אל הרב הגאון רבי אברהם סייג נרו יאיר ויזרח. חזק ואמץ
במלאכת הקודש לקבץ ולבאר מתורת הנחל נובע מקור חכמה
ותלמידו הקדוש מוהרנ”ת לתועלת שיתקרבו לה' יתברך. ויהי רצון
שיהיה לתועלת. אשריך וטוב לך ויפוצו מעיינותיך חוצה להאיר
אור ה' ברוך הוא בכל העולמות.
ממני הקטן באלפי ישראל שלמה יהודה בארי.”

בעזרהי"ת

וּמִצֹר דְּבַע אֶפְיָאָק

לע"נ מו"ר אבי, פינחס אליהו בן אברהם אסיג ז"ל, ולע"נ
אמי גיטה בת רות ומשה טייב, ניין ונכד לרבי חי טייב (לא
מת) זי"ע.

וכן לע"נ רפאל חי בן רות טייב, ורעייתו מלכה בת רגינה
וכן לע"נ מרים ובעלה ורנר מזור.

וכן לע"נ מזל מנחם בת רחל נפטרה ח' באב תשפ"א

תודתי נתונה לידידי נפתלי אירנפלד על הכנת כריכת לספר. וכן

לכלתי אליזבט סייג ולידידי פינחס יניב רפאלי עבור ההגהה והפיסוק.

לצפייה בשיעורי המחבר: ב'קול הנחל' בגלאטיוב, או ביוטיוב.

radiobreslav@gmail.com - לשאלות

לכל ענייני הספר ניתן לפנות לטלפונים הבאים:

053-4276544 ; 052-5000935 ; 0526888369 ; 0544202914

עלה בדעתי שמתאים לרשום פה חלום שחלמתי לפני כמה שנים. החלום נרשם בדיוק באותו יום שחלמתי אותו, וכן נרשם אז גם התאריך שבו היה החלום. הלכתי לחפש במחברת החלומות שבו נרשם החלום, ולא מצאתיו. לכן אני כותב על פי הזכרון וכמובן עם חיסרון כמה מהפרטים המדוייקים שנרשמו בזמן החלום.

אמרו בחלום שרוצים לעשות לי מבחן, לבדוק אם ירדתי לסוף דעתו של רבנו ואם הבנתי אותו.

הודיעו לי מראש שהזמן הניתן לי להשיב על השאלות הוא שבריר שניה, כלומר, אין לי זמן לחשוב לפני שמישב, אלא עלי להשיב מיד בסיום השאלה.

וכך יעשה המבחן. יריצו לפני בשרשרת כל מיני מקרים, ומצבים, בעיות ושאלות, ובסוף כל מקרה עלי לזרוק במהירות תשובה, שלמעשה היא תהיה תשובתו של רבנו לאותו עניין. במילים אחרות, האם תוכל לומר איך רבנו היה מתנהג אילו היו לפניו המקרים שאנו עומדים להריץ לפניך.

המבחן החל. אני עומד ומסתכל קדימה למקום שבו יריצו את המקרים, ופתאום החלו לרוץ מול עיני תמונות של כל מיני מקרים ואני כאילו רץ מול מטרות שקופצות וצריך להשיב על כל אחת. אחרי שראיתי את המטרה הראשונה עניתי עליה את התשובה במהירות כאשר אחריה רצה עוד מטרה. אחרי כל תשובה הבטתי לצד ימין לכיוון השופט שהיה צריך לסמן לי אם התשובה נכונה. הבטתי ימינה והשופט הנהן בראשו בחיוב על התשובה הראשונה, וכן על התשובה השניה והשלישית וכו' עד שנגמרו כל המטרות. הבטתי בחיך אל השופט וראיתי שזה היה רבנו נחמן זי"ע.

הקדמה זו אני כותב ביום ראשון, כ"ט תמוז תש"ע, פה - בי"ח 'תל השומר', בעת ביקור חולים. הלב נצבט למראה הצער וכל הסבל שאני רואה פה סביבי... מה שעובר על בני אדם. זה כבר דבר שצריך לעורר אותנו לשמחה, להודות ולהלל את הקב"ה - שאנו במצב יחסית טוב מהשוכבים פה. חשוב מאוד להשתדל להכניס גוון צבעוני, גוון חי ושמח לחיינו האפורים, כדי למתן ולמתק את כל מה שעובר על כל אחד מאיתנו. והעיקר הוא - ע"י האמונה שכל מה שנעשה, בכללות ובפרטות - הכל הוא מהלך אלוהי נפלא לטובתינו הנצחית; ואמונה זו - היא שתהפוך את חיינו לגן עדן.

השאלות שמופיעות בספר הזה הן שאלות שנשאלו בפשיטות ובתמימות ע"י הגולשים בפורום שבאתר הנקרא 'אתר של שמחה', תחת הקטגוריה 'שאלות לרב'. המיוחד שבשאלות מעין אלו הוא האותנטיות שלהן. פשוט, מי ששאל את מה ששאל - זה בא מהמקום שבו עניין אותו דבר מסוים, או הציק לו אותו דבר באותו זמן, ואז השאלה נשאלה מהלב, ודבר הבא מהלב הוא אמיתי ונכנס אל הלב. לכן, גם האחרים שיקראו את השאלות תהיה להם הזדהות עם השואלים ועם השאלות, ויוכלו גם הם להפיק מהם תועלת; כי אמת - זה הכח של הקב"ה, וזה חותמו של הקב"ה, כדברי חז"ל, והחוחמת היא ממש הביטוי האמיתי של החותם.

היות שזה כך, כאשר עניתי לשאלות, עניתי גם כן באותנטיות, בפשיטות ובתמימות. כלומר, עניתי לפי מצבי באותו הרגע, בלי הצגות, ובלי לנסות לייפות. לפעמים הייתי שמח, ולפעמים עצוב, לפעמים רגוע, ולפעמים לחוץ, וכו' וכו', כפי שעובר על כל אחד ואחד.

אמרו חז"ל: דברי אמת ניכרים. לכן, האמת פה תסייע מאוד לכל מי שיש לו את אותן בעיות, אותן שאלות, ומה שדומה להן; כי בד"כ - לכולנו יש את אותן שאלות ותהיות, כי כולנו שואפים לאותו דבר - להיות מאושרים, ולהפטר מהגיהנום שבו אנו נמצאים.

רבי נחמן מברסלב אמר שתורתו היא אתחלתא דגאולה. כלומר, הוא בדבריו מוציא אותנו מהגיהנום ומכניסנו לגן עדן. כל תשובה שהשבתי פה מעוגנת, כהבנתי, בדברי תורתו של רבינו ז"ל. אין כאן דעה אישית שלי, או איזה השערה וכדומה, ומה שלא ידעתי - אמרתי שאיני יודע.

התחדש לי פה חידוש בפסוק שאמר דוד המלך בתהילים. הוא ביקש מהקב"ה: "אל תשליכני לעת זקנה", כי כנראה הוא ראה את אפסיות האדם, ובמיוחד כאשר הוא זקן, זרוק, לא נחשב, מזולזל, זקוק לחסדי הבריות; ובודאי, דוד המלך, בתמימותו, קיבל מהקב"ה את כל מה שביקש, והקב"ה שמע גם תפילה זו, ולא השליך אותו לעת זקנה, כי הקב"ה הוציא את דוד המלך ע"ה מהעולם, כאשר הוא בשיא כוחו וגבורתו, בריא ושלם. זאת - כפי שהוכיח דוד לאבישג השונמית בהיותו בן שבעים. מסופר (סנהדרין כב.) שאבישג נבחרה לשרת את המלך. היא רצתה שהוא ישא אותה, והוא סירב, בנימוק שהתורה אסרה ליקח יותר משמונה עשרה נשים, וכבר יש לו. היא לא קיבלה נימוק זה, ואמרה: כאשר הגנב לא מוצא מה לגנוב, הוא טוען שאינו גונב כי הוא צדיק. כך אתה. האמת - שאינו מסוגל להיות עם אשה. דוד קרא לבת שבע, והיה איתה באותו לילה, להוכיח לאבישג שהיא טועה. נמצא שעדיין היה דוד בשיא כוחו (מלכים א', פרק א').

פעם אמר רבינו - רבי נחמן מברסלב זצ"ל, שנפטר בגיל שלושים ושמונה וחצי: לחיות מעט וטוב - עדיף מהרבה ולא טוב.

אחרי המראות שאני רואה פה, נכספתי אף אני שיתקיים בי הפסוק: אל תשליכני לעת זקנה, כלומר אני מבקש ממך, ריבונו של עולם, שחס ושלום לא אבוא למצבים שאני רואה פה. שאזכה לאריכות ימים ושנים, בריא ושלם לעבודתך, עד הרגע שתיקח אותי אליך, להתחבר אליך, להדבק בך, ולחיות במחיצתך לנצח נצחים.

קראתי לחיבור זה 'ומצור דבש אשביעך', כי כך האיר לי ה' יתברך

בלבי. אחרי זמן עיינתי בשם זה והשתעשעתי בו, ועלה לי פירוש: 'צור' - הוא ה' יתברך, כמאמר חז"ל 'אין צור כאלוקינו' - אין צייר כאלוקינו, ולכן הוא נקרא 'צור העולמים'. אם כן, אפשר לְפַסֵּק כך: ומצור - דבש אשביעך. כלומר, אתן לך לְשַׁבֵּעַ דבש שנלקח מהצור - ממתיקות החכמה של ה' יתברך;

ועוד עלתה בלבי גימטריא: 'צור' - עולה במספר 296, וגם שתי פעמים שם רבינו 'נחמן' - שווה 296. נמצא: ומ- 'צור', היינו מתורתו של רבינו נחמן - 'דבש אשביעך' - אשביעך מתיקות חכמתו. ומדוע פעמיים שם רבינו 'נחמן'? אולי משום 'זיהי נא פי שניים ברוחך אלי' (כמובא בליקו"א ס"ו). אסיים הקדמה זו בתפילה: יהי רצון מלפניך, אבינו היקר שבשמים, שתעקור מאיתנו את הרע שבארבע היסודות שמהם אנו בנויים, כדי שבאמת נתחיל להבחין שאנו נמצאים בגן עדן הנפלא שבראת בעולמך.

(כ"ט תמוז תש"ע)

תוספת להקדמה: (י"ז סיון תשפ"ב)

בעוברי על השאלות והתשובות כדי להגיה את הספר ולהכינו להדפסה, אומר אני לעצמי, אילו היו שואלים אותי היום את אותם שאלות, הייתי עונה בצורה אחרת. כי כל יום ויום שנוסף לימי חיי והתקרבותי לעולם הבא, מכניס בי את הדעת, שמה שחשבתי שאני יודע - היה דמיון. כי הכל כתוב על היד של המלך (סיפור מ מעשה יב), וכל העובר על האדם בהכרח שיעבור עליו כפי שעובר, והכל בידי יתברך לתכלית שלשמה נברא הכל, ו'תכלית הידיעה שלא נדע', כי לא מחשבותי מחשבותיכם, וכו' (ישעיה נה-ט). עקב כל זאת, הייתי יותר משתדל לחזק את השואלים, לנחם אותם ולהכניס בהם תיקווה שהכל יהיה לטובה. ולא הייתי דורש מהם לעשות כך וכך כפי העצות המבוארות בספרים. כי גם

אברהם ציון סייג

העצות בעצמן קשה לקיים (חיי"מ תק"ע).

בס"ד.

שלום כבוד הרב.

אני נשואה 8 שנים ובתהליך של חזרה בתשובה (שהחל לאחר הנישואין). בעלי מתקרב לאט לאט, ויש לא מעט אי הסכמות על נושאים שונים. השם הפקיד בידינו 3 ילדים מקסימים וההשתדלות היא לקחת אותם בדרך השם.

הגיע הקיץ... ובעלי רוצה ללכת לים ולבריכה ולקחת איתו את הילדים...
מה עושים?

רק המחשבה על להיות עם בעלי אחרי ביקורים במקומות שכאלו,
מעוררת בי דחייה ממנו... ומה עם הילדים?

ברוך השם, השם מזכה אותי להתפלל על זה, אבל אשמח לעצתך.
תודה.

*** 86:

בעזרהי"ת.

שלום.

אקדים ואומר לך שאתם לא הזוג הראשון שחוזר בתשובה. כלומר יש לנו ניסיון עשיר בעניין הזה של דרך התשובה, ובמיוחד כאשר אחד מבני הזוג עדיין מדשדש מאחור ואינו מדביק את הקצב.

אני כותב לך כל זאת כדי שתאמיני לי ולא ח'ו תגרמי לנוק בלתי הפיך לך לילדים ולבעל.

עלייך לחכות בסבלנות, לתת לבעלך לזרום בדרך התשובה לפי כלי

הקיבול שלו, לא להעיר הערות, ולא לחיות באשליה שאני כבר על הסוס, אני בתשובה, אני קרובה להקב"ה, והוא לא וכו' וכו'. כי אחרי עליה באה נפילה, וגם לך מצפים עליות וירידות בדרך.

אמרו חז"ל: הסכים הקב"ה למחות את שמו על המים כדי להשכיח שלום בן איש לאשתו ולא לגרום פירוד.

אני מכיר טוב טוב את המושג "ריבוי אור" שהוא התלהבות יתר שיש לבעלי תשובה מההרגשה הנפלאה שעוברת בלבם, עד שהם מוכנים לשרוף כל הגשרים תמורת זה. דעי שההרגשה הזו נעלמת יום אחד.

אין הקב"ה רוצה בדבר הזה של הפירוד כי לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה אלא השלום.

השלום מעל הכול!

אל תזלזלי בדברים האלה כי הם מעל הכול.

אברהם ציון.

שלום !!

כבוד הרב, אני יודע שאולי תצחק על זה אבל אני חייב לשאול אותך שאלה.

אני בא מבית מסורתי, שומרים כשרות, מצוות שבת, וכדומה, אבל לא חזקים מדי. לפני כשנה הכרתי בחורה שבאה מבית חרדי ואנחנו כבר שנה ביחד.

לפני יומיים היא באה אליי ביציאה. אחרי ששמעה הרצאה מפי רב אחד, ואמרה לי שהיא רוצה שאני יתחיל לשמור ממנה נגיעה (היא שומרת

נגיעה מכולם חוץ ממני). אני יודע שזה נישמע מצחיק, אבל בכל זאת. אני יודע שאני לא ילד שיכול לשמור נגיעה, ואם במקרה אני יקבל על עצמי לא לגעת בה, זה יגרום לי כעבור זמן מה לעשות דברים אסורים (כמו לצאת עם בנות אחרות). הבחורה שסיפרתי עליה היא הדבר הכי חשוב לי בחיים, ולפגוע בה זה הדבר האחרון שאני רוצה לעשות. אני לא יודע מה לעשות, אני מבולבל, כי אני לא באמת תומך בשמירת נגיעה, כי אני יודע שזה לא עושה כלום. אז בבקשה אם אתה יכול לעזור לי אני יודה לך מאוד. ע...

*** 87:

בעזרהי'ת

שלום ע...

הכנות שלך נפלאה וזה פותר לי את הקושיא: איך חרדית יוצאת איתך, אבל כאמור, היות שאתה אדם אמיתי, והאמת זה היסוד הכי חשוב אצל הקב"ה, זו סיבה מצוינת שהיא צריכה להמשיך להיות איתך. אך שמע אחי, תציע לה נישואין והקב"ה ישפיע עליכם חן וחסד ושפע גדול, שהכול ילך לכם בקלות, גם ענייני החתונה, האולם והבית, ובעיקר שבקרוב יהיה לך תינוק חמוד, דומה לך שתי טיפות מים. בהצלחה. אברהם ציון.

העֶסֶק *** 87:

זה לא קשור, להציע נישואים, אם הייתי יכול הייתי עושה את זה בשמחה רבה, אבל אני יוכל לעשות את זה עוד שנה לפחות, כי זה לא

ומצור - דבֿע אַפֿיעֿק

זמן מתאים עכשיו לשנינו, אני פשוט לא יודע מה לעשות בקשר לדברים שהיא דורשת ממני.

כל דבר שהיא דורשת ממני היא נהיית עצובה, כי היא מרגישה שהיא הורסת לי ת'כיף ושאני לא באמת עושה הכול בשבילה, למרות שאמרתי לה את זה.

נכון, להציע נישואים פוטר כמעט הכול ואני מוכן לזה, וגם היא בעזרת ה'. אנחנו נקים בית כשר, אבל צריך להיות עוד איזה משהו שאפשר לעשות.

תודה על העצה.

הפֿע *** 87:

בעזרהי'ת

שלום.

זה כן קשור!!!

אברהם ציון.

אַל-יְדִי פֿאַס הַפֿרִית נִפְאַס דְּעָתוֹ וּמַחוֹ אַד
עֵאִינוּ תּוֹפֵס וּמַעִיט כִּפֿל דְּבָרֵי הַצִּדִּיק. וְיִוֹכֵל
לְהַכְפִּיל פֿהָם אַם יֵלֶךְ אַחֲרֵי אַקְמִיאוֹת שְׂפִלְבוֹ
וְהַקְשִׁיּוֹת פֿעַ שְׂטוֹת שְׁנוּפִלִים פְּדָעָתוֹ אַלְיוֹ

(קצור לקוטי מוהר"ן ל"ח).

שלום כבוד הרב,

ברצוני לשאול לגבי שידוכים.

נפגשתי עם בחור שממש היה נראה לי מתאים, וגם הוא הרגיש בהתחלה. הכול היה זורם וסבבה. אבל אז הוא החליט לסיים את זה. מאז אני לא מצליחה לשכוח אותו וממש נפלתי באמונה.

מצד אחד אני רוצה להאמין שהכול משמים, ואם זה לא הלך, כנראה שזה לא הוא... אבל מצד שני, אולי אני צריכה לעשות השתדלות, ואולי לנסות שנחזור להזדמנות נוספת...

מה הגבול בין האמונה להשתדלות.

כי מצד אחד צריך להיות תמימים ומאמינים באמונה שלימה שהקב"ה מנהל את העניינים לטובה (וכך הייתי עד עכשיו, כל דבר הייתי מסתכלת בתמימות ובאמונה שלימה, עד שנפלתי באמונה). קראתי בספר "גן האמונה" שצריך להאמין שאם זה נגמר, זה מאת ה', ובאותו מידה שזה נגמר מסיבה מסוימת, זה היה יכול להיגמר מסיבה אחרת לגמרי, ואין מה להאשים את עצמי שאולי לא התנהגתי כראוי, ואין טעם לחפש סיבות.

ומצד שני אולי הקב"ה רוצה שנעשה השתדלות.

מה עושים?

*** 88:

בעזרהי'ת.

שלום.

כמו שהירח נקטנת עד אפס ואחר כך נשלמת, כך אצל בני אדם. האמונה יורדת עד אפס ואח"כ מתמלאת, ושוב הולכת ודועכת וחוזר חלילה, עד הגאולה השלמה שאחריה אין ירידה, על כן אל תתרגשי ממצבך העכשווי.

רביז"ל אומר, שהמניעות מגדילים את החשק. זה כלל! לכן יכול מאוד להיות, שאם לא הייתה באה מצד הבחור מניעה למנוע אותך מההתקשרות אליו, החשק להתחבר לאותו בחור לא היה גודל לך, ואת בעצמך היית מפסיקה הקשר. לכן אל תחשבי שהרגשות העזים שפקדו אותך נובעים מהזדמנות פז שנפלה לך שבן זוגך מצא אותך, כי אולי זה נובע מהמניעה שמגדילה את החשק.

לגבי ההשתדלות. צריך לעשות הכול ולידע שמה שאת עושה זה מעשה הקב"ה. זו שלמות האמונה. כלומר האמונה בהקב"ה אין פירושה להיות בטלן ולא לעשות כלום כשצריך לעשות. רק שהחלטה אם לעשות או לא לעשות תלויה במידת האמונה ובהתייעצות עם הקב"ה, ושיתופו בעניין שלך. אם בהרגשה נקייה ואמיתית את מרגישה שאת צריכה לפעול תפעלי, ואם להיפך להיפך.

אמרו חז"ל, יבוא בעל האבידה ויחזר אחר אבידתו. כוונתם, שהגבר צריך לעשות השתדלות לחפש את אשתו שנאבדה לו בלידה. כי הזכר והנקבה היו אחד, ובלידתם בעולם התפצלו, זה נולד במקום זה להורים אלו וזה במקום אחר.

לכן, כדאי שיחפשו אותך, וזה גם כבוד גדול לאישה שמחזרים אחריה כבעלת ערך גדול שהכול רוצים בה, ולא היא שמחזרת אחריו כפי שנהוג היום, כביכול כדי לתת שוויון זכויות טיפשי לנשים.

מה שכן כדאי לעשות, להרבות בתפילה להקב"ה לעזור לבן זוגך למצוא אותך.

מברוך שתזכי לשלמות האמונה ושבקרוב תודיעי לבן זוגך שהוא פגע בול ומצא את אבידתו האמיתית.

בהצלחה.

אברהם ציון.

הַפֶּנֶן *** 88:

תודה רבה כבוד הרב.

שאלה נוספת:

"רק שההחלטה אם לעשות או לא לעשות תלויה במידת האמונה ובהתייעצות עם הקב"ה ושיתופו בעניין שלך. אם בהרגשה נקייה ואמיתית את מרגישה שאת צריכה לפעול תפעלי, ואם להיפך להיפך." הבעיה שאני מתייעצת עם הקב"ה ועושה התבודדות, אבל כמו שכתבתי בהודעה אחרת כאן בפורום - אני מרגישה שזה לא אמיתי והקב"ה לא עונה לי בגלל הנפילה שלי באמונה. (למרות שמצד שני אני לא מתייאשת ואמשיך להתבודד בכל יום!)

אז אני לא יודעת מה לעשות.

בנוסף לכך, אני מרגישה שאם אעשה צעד כדי לנסות לחזור שוב אל אותו בחור, זה יראה על חוסר באמונה, כי אם אני מאמינה שהקב"ה מנע אותי מאותו בחור, אז הכול לטובה, ואין לי מה להתעקש. אז אולי עדיף שאני לא אעשה שום צעד ואתגבר...

אבל זה נורא מבולבל לי כל הקטע עם ההשתדלות... אוף.

מתי כבר אצא מזה? מתי ה' יאיר לי פנים?

אני יודעת שכל הבלבולים האלו נובעים מחוסר אמונה. אז אני משתדלת

לעשות התבודדות בכל יום ואני לא רואה שום התקדמות....
בקיצור, מבולבלת.

הַפֶּנַח *** 88:

בעזרהי'ת.

שלום צדיקה.

תאמיני לי שבקלות את יכולה לצאת מכל הבלבולים. רק תזרקי את השכל, תפסיקי לחשוב, תפסיקי לשאול שאלות, תנהגי בתמימות ובפשיטות, והכול יבוא על מקומו בשלום. אני מדגיש: לא לשאול שאלות. לנתק את הזרם לשכל ושיפסיק לפעול.

אני יודע שהעצה הנ'ל פשוטה מאוד, אבל קשה מאוד לבצע אותה.

אבל אם תסכימי - בינתיים רק לתקופה קצרה - להפסיק לחשוב עם השכל שלך, וקחי בהשאלה את השכל של רבנו ז"ל, היינו, תתחילי לחשוב בשכל של רביז'ל, תיראי איך שבין לילה את חיה בגן עדן ללא שאלות, ללא ספקות, ללא בלבולים.

בואי נעשה ניסיון:

תשלחי הודעה לבחור.

אל תשאלי שאלות, זרקי השכל בינתיים, אל תחשבי על זה אם זה טוב או לא, מי בוחר, היכן ההשתדלות וכו' וכו'. בלי שכל בכלל.

וספרי לי התוצאות, ואח"כ נמשיך.

בהצלחה.

אברהם ציון.

הַפֶּנַּח *** 88:

שלום כבוד הרב,

תודה על העצה. אבל באמת קשה... אנסה.

האמת שאני בהלם ממה שענית לי: לשלוח הודעה לבחור?!!!

ומה עם האמונה שאם זה לא הלך, אז זה לא זה, ואני צריכה להניח לעניין (זה מצד האמונה לא מצד השכל) זה לא מסתדר לי כל כך.

האמת שאני חושבת על זה, אני לא רוצה לשלוח לו הודעה. מבחינה שכלית אני יודעת שהוא לא ירצה אותי גם אם אנסה שוב, כי אני פשוט לא מתאימה לו. למרות שהרגשתי הרבה דברים אליו, וכנראה שהבעיה שנקשרתי אליו רגשית..

בכל אופן תודה על העצה.

ברוך ה' עזר לי. אבל יש לי עוד הרבה עבודה כנראה...

שמעתי היום שיעור של הרב ארז ושם הוא לימד את הסיפור של הרב שהיה לו בן יחיד, שלא הרגיש טעם בלימודיו ובתפילותיו, והרגשתי שאני ממש נמצאת במצב הזה. לא מרגישה טעם בכלום ועושה הכול באופן חיצוני, גם מה שאני כותבת כאן, אני כותבת כביכול "בכוח", כאילו מכריחה את עצמי להאמין, אבל מרגישה נורא חיצוני... אני מפחדת ליפול. אני מפחדת, כי איבדתי את האמונה ואני צריכה להתחיל הכול מהתחלה...

הַפֶּנַּח *** 88:

בעזרהי'ת.

שלום.

אומר רבינו'ל: 'ובָּזָה טוֹעֵין הַחֲסִידִים הַרְבֵּה, שְׁפֹתָאום נְדָמָה לָהֶם שְׁנַפְלוּ מִעֲבֹדַת ה', וּבְאַמַּת אֵין זֶה נְפִילָה כָּלֵל, רק מִחֲמַת שְׁצָרִיכִין לַעֲלוֹת

ממדרגה למדרגה, ואז מתעוררין ומתגברין מחדש הקלפות, שהם התאוות והבלבולים והדמיונות והמחשבות והמניעות כנ"ל, על פן צריכין להתגבר בכל פעם מחדש לחזור ולהכניע ולשבר הקלפות והמניעות וכו' שבכל מדרגה ומדרגה מחדש, אבל באמת אין זה נפילה כלל כנ"ל: אברהם ציון.

הנה פתח * 88:**

תודה רבה!

בהמשך לשאלותיי...

האם אתה באמת חושב שאני צריכה לזרוק את השכל בכך שאנסה ליזום חזרה לאותו בחור? מה הייתה הכוונה שלך בתשובה שלך? האם באמת התכוונת שאנסה לחזור אליו או שניסת לבדוק משהו? כי עבר כבר תקופה ארוכה ואני לא מצליחה לשכוח אותו. אני מתבודדת על העניין הזה עם ה' ובכל זאת... אני מרגישה שדווקא זה הניסיון שה' מעמיד אותי בו - עד כמה שקשה לי. אני צריכה להתגבר ולהאמין שזה מהקב"ה, ואין פה שום מקום להשתדלות מצידי על מנת שנחזור להיות ביחד...

הנה פתח * 88:**

בעזרהי'ת.

שלום.

התכוונתי שתנסי לחזור אליו ועל ידי זה התכוונתי לבדוק משהו. אברהם ציון.

שלום כבוד הרב.

האם יש עניין שלאישה יהיה רב לפני נישואיה. (אחרי הנישואים הרב של הבעל הוא גם הרב של האישה.. נכון?)

שמעתי על החשיבות של זה רבות, אבל אני ממש מתקשה במציאת רב כזה שאעריך אותו, ארגיש בנוח להיפתח בפניו בכל נושא ושאצליח להתבטל לפניו. ועד שמצאתי רב שכמעט ענה על הדרישות.. גיליתי שהוא לא מושלם. אחרי הכול הוא בן אדם.. ולכן קשה לי לסמוך לגמרי.. (על רבנו אני סומכת בעיניים עצומות!! רק שיש שאלות שאין מענה ברור (בשבילי) בדברי רבנו ואני לא יודעת אצל מי הדעת הנכונה..)

תודה רבה.

ד...

*** 89:

בעזרהי'ת.

שלום.

אם דרכך ברורה לך ואין לך ספקות, אינך צריכה רב. ואם אין דרכך ברורה ועל כל פנים יש לך שיחה חופשית עם הקב"ה, אינך צריכה רב. ואם אין לך את שני הנ"ל, את צריכה מלמד הגון שילמד אותך שאינך צריכה אף אחד, להיות עצמאית, עם בטחון, וקשורה להקב"ה שאצלו תבררי כל הספקות שלך.

"שְׁכַּשְׁרוּצִים בְּאֵמַת רְצוֹנוֹת דְּקִדְשָׁה לְהִתְקַרֵּב לָהּ יִתְבַּרַךְ, אֵינָם צְרִיכִים עוֹד לְבַקֵּשׁ מִשׁוֹם אָדָם וְלִלְמַד מִמֶּנּוּ. רַק הִרְצוֹן בְּעֵצְמוֹ יוֹדִיעַ לוֹ מֵה

ומצור - דָּבַר אֶשְׂבֵּעַךְ

לְעֲשׂוֹת לְגֵרָם נַחַת רוּחַ לְהוֹי יִתְבָּרַךְ. (ליקו"ה אור החיים נטילת ידיים לסעודה ו').

בהצלחה.

אברהם ציון.

זָרִיק כָּל אֶחָד אֶחָד אֶחָד אֶחָד אַחֲרֵי מִנְהִיט אֲמַתִּי
אֶתְבָּרַךְ אֵלָיו כְּדִי לְזַכּוֹת לְאַמּוֹנָה שְׂלֵמָה.
דְּהִינוּ שֶׁהֵסֵט יִתְבָּרַךְ בָּרָא אֶת צוּלְמָנוּ יֵשׁ מֵאִין
הַמַּחְלָט. כִּי חֲדוּשׁ הָצוּלְמֵט אִי אֶפְסָר לְהִבִּין
בְּשׂוֹם שֶׁכָּל רַק בְּאַמּוֹנָה. שְׁזוֹכִין אֶל-יְדֵי זָרִיק
הָאֲמַת כַּנ"ל.

לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי ח"ב ח-ו)

תאובה *** fe ד...f..

כתוב בליקוטי הלכות [חו"מ - הלכות שלוחין הלכה ה, יז-יח]:

"כי כן צריכים בכל עת, בפרט כשנסתלק הצדיק האמת שצריכין לבכות ולספוד עליו הרבה, אבל צריכין להיזהר מֵאֵד שלא להיכשל על ידי זה לומר שכבר מת הצדיק ואפס תקווה, חס ושלום, ולא נשאר עוד בעולם חליפתו והשארתו, כי זהו פגם עצום מֵאֵד, כי בודאי הצדיק לא מת ובודאי נשאר השארת קדושתו אצל בניו ותלמידיו, רק שצריכין לחפש ולבקש אחר זה מֵאֵד מֵאֵד וכנ"ל. ועל ידי כל חיפוש ובקשה מוצאין בודאי קדושת השארתו אצל בניו ותלמידיו, שזהו בחינת שם מת אהרן ויכהן אלעזר בנו תחתיו אז דייקא וכנ"ל: [...]

על כן צריכין להאמין שאף על פי שצריכין להתגעגע מֵאֵד אחרי הצדיק האמת בחינת משה, אף על פי כן צריכין לסיים בדברי נחמה לנחם ולשמח עצמו בהשארתו, דהיינו התורה הקדושה שנשאר ממנו על ידי ספריו ותלמידיו, כי מהצדיק האמתי בודאי נשאר השארה טובה לנצח רק צריכין לחפש ולבקש הרבה"

תאובה *** f'f'f':

בעזרהי"ת.

שלום ד...

אמת מה שכתבת.

ואמת מה שכתבתי.

כי שניהם מדברי מוהרנ"ת.

חפש לך תירוץ ליישב את שני הדברים שנראים לכאורה סותרים לפי דעתך.

התירוץ שלי לסתירה נמצא בתוך דברי מוהרנ"ת:

"שְׁכַפְּרוּצִים בְּאֵמֶת רְצוֹנוֹת דְּקִדְּשָׁה לְהִתְקַרֵּב לָהּ יִתְבַּרַךְ אֵינָם צְרִיכִים

עוֹד לְבַקֵּשׁ מְשׁוּם אָדָם וְלִלְמַד מִמֶּנּוּ. רַק הַרְצוֹן בְּעֵצְמוֹ יוֹדִיעַ לוֹ מַה
לְעֲשׂוֹת לְגֵרָם נַחַת רֵיחַ לְה' יִתְבָּרַךְ." (ליקו"ה אור החיים נטילת ידיים לסעודה ו') הַיִּינוּ
"כְּשֵׁרוּצִים בְּאֵמֶת".

בהצלחה.

אברהם ציון.

הַפֶּנֶן *** לֵה ... f..

שְׁלוֹם לְכָל מִי שְׁקוֹרָא אֶת הַדְּבָרִים הַלְלוּ, שְׁכַל מִטְרַתֶּם אֵינָה אֵלָא שִׁיחַת
חֲבָרִים בְּלִבְד, ע"מ לְהִתְקַרֵּב בְּאֵמֶת לְרַבְּנֵנוּ הַקְּדוֹשׁ.

שְׁלוֹם לְרַב אֲבֵרָה,

דְּבָרֵי מוֹהֲרַנ"ת בּוֹדָאֵי שְׁאִינֵם סוֹתָרִים כָּלְלָ!!!

מַה שִׁיכּוֹל לְהוֹוֹת סִתִּירָה זֶה מַה שְׁאֵנוּ מִפְּרָשִׁים וּמוֹצִיאִים מִתּוֹךְ דְּבָרָיו.

אֶת הַצִּיטוֹט שֶׁהִבְאִיתִי מִמוֹהֲרַנ"ת הִבְאִיתִי רַק כְּדֵי לְאֹזֵן אֶת דְּבָרֶיךָ
הַנְּחָרְצִים הַמְּבַטְלִים אֶת הַצּוֹרֵךְ בְּרַב.

לְדַעֲתִי, דְּבָרֵי רַבֵּי נֵתָן: "שְׁכֻשְׁרוּצִים בְּאֵמֶת רְצוֹנוֹת דְּקַדְשָׁה לְהִתְקַרֵּב לְה'
יִתְבָּרַךְ אֵינֵם צְרִיכִים עוֹד לְבַקֵּשׁ מְשׁוּם אָדָם וְלִלְמַד מִמֶּנּוּ. רַק הַרְצוֹן
בְּעֵצְמוֹ יוֹדִיעַ לוֹ מַה לְעֲשׂוֹת לְגֵרָם נַחַת רֵיחַ לְה' יִתְבָּרַךְ."

הֵם דְּבָרִים חֲזָקִים מְאֹד, אֵךְ כִּפִּי שֶׁהִדְגַּשְׁתִּי הֵם נִתּוּנִים תַּחַת תְּנָאִי:
"שְׁכֻשְׁרוּצִים בְּאֵמֶת רְצוֹנוֹת דְּקוֹשָׁה", אוֹתוֹ כֹּל אֶחָד יִכּוֹל לְדַעֲתַ עַל
עֵצְמוֹ בְּלִבְד, כֹּל חֵד כְּפֹם מַה דְּמִשְׁעַר בְּלִיבִיה, וְעֵלִיו לְתַת תְּשׁוּמַת לֵב
"לִידִידָנוּ" הֵלָא מוֹצֵלַח, הֵלָא הוּא כַח הַמְדָמָה (שְׁכִידוּעַ אֵינוּ מְבוֹרֵר כָּלְל
וְכָלְל). וְלִבְדוֹק הָאֵם אֵינוּ מַעֲרִים עֲלֵינוּ שְׁאֵכָן אֵנוּ רוֹצִים בְּאֵמֶת בְּרְצוֹנוֹת
דְּקוֹשָׁה.

לְדַעֲתִי, דְּבָר זֶה נִמְדָד בְּשִׁטַּח - בְּיוֹמִיּוֹם, בְּתַפִּילוֹת עַל הָעֵנִיּוֹן הַזֶּה, וְזֶה
כֹּל אֶחָד יִכּוֹל לְבְדוֹק אֶת עֵצְמוֹ. וְאֵם אֵינוּ שֵׁם, אִז עֲלִיו לְחַפֵּשׂ מִדְּרִיךְ,
מִלְמָד, תְּלַמִּיד אִמִּיתִי שִׁיעוֹזֵר לוֹ לְהִתְקַרֵּב לְדַעֲתַ הָאִמִּיתִית שֶׁל רַבְּנֵנוּ לְלֵא

בלבולים. ואכן זה לא קל למצוא אחד שכזה.
הייתי מציע לכל אחד שמתעניין בנושא להעמיק בהלכה שציטטתי:
הלכות שלוחין ה, שם רבי נתן נותן הרבה כיוונים היכן למצוא את רבנו
כיום ממש.

אשרינו שיש דיבורים וחיפושים כמו הפורום הזה.
חזק ואמן,
ד...

תאובה *** פנ"פ:

בעזרהי'ת.
שלום ד...

שמחתי לשמוע ממך הטוב.
איש אמת אין לכוח המדמה תפיסה בו. כי אמת הוא אור ה' יתברך
שדוחה כל חושך. לכן פשוט הוא מאמר חז"ל: דברי אמת ניכרין.
אברהם ציון.

שלום רב.
אם נכשלתי בעבר בחטא לשון הרע ולא ידעת עד כמה זה חמור, יש
דרך לכפר על מה שכבר פגמתי?
ח...

*** 90:

בעזרהי"ת.

שלום וברכה לך.

אמרו חז"ל אין דבר העומד בפני התשובה, ואפילו אם עבר האדם על כל התורה כולה.

תספרי לפני הקב"ה את כל ליבך, ספרי לו מה עשית ומה אמרת ושהגך מצטערת על מה שקרה ומבטיחה בעזרתו יתברך לא לשוב על אותן טעויות - וזו התשובה. ואחרי שאמרת כנ"ל, תתחזקי באמונה שבאמת הוא מחל לך על הכול, כי אין שום סימן או ראייה שאכן התקבלה התשובה, אלא ע"י האמונה. היינו אם ח"ו תהיי בספק האם התכפר לך או לא, אזי באמת לא התקבלה התשובה עד שתאמיני שהתקבלה.

בהצלחה.

אברהם ציון.

רציתי לדעת אם יש בעיה עם תמונה שתלויה בכית, ויש בה את האותיות י-ה-ו-ה בגדול?

שמעתי שזה מונע הרבה דברים...

א.ש.

*** 91:

בעזרהי"ת.

שלום.

אם יש הפרדה של מָקוֹם או פסיק, וכדומה בין אות לאות של שם הוי"ה כפי שאתה רשמת לעיל (י-ה-ו-ה) - אין בזה שום בעיה. ואם הוא שם

מלא בלא בלא הפרדה, הרי זה מהשמות הקדושים שאינם נמחקים, דהיינו שאסור למחוק ואפילו קצה של אות. כמו כן אסור לעשות לפניו תשמיש בזוי כגון להפשיט התינוק ולחתל אותו וכו'. ושם זה צריך גניזה ואסור לזרקו.

לא שמעתי לגבי המניעות שכתבת.

עכ"פ, עיקר קיום המצווה העיקרית והחשובה ביותר "שויתי ה' לנגדי תמיד" - היא לא בתליית שם ה' לנגד עיניך, כי מי יזכיר לך לראות את התמונה?! אלא העיקר שמחשבתך תהיי דבוקה בה' יתברך. והדרך הנפלאה של ההתבודדות היום יומית תביא אותך למדרגה הזו שתמיד ה' יהיה לנגד עיניך, במחשבתך ובליבך. כמו כן בעת קיום כל מצווה ומצווה תיזכר שמטרת המצווה להזכיר לך את מציאות ה'.

אברהם ציון.

שמעתי שיעור של הרב ארז משה דורון ושם הוא מסביר שכל ההתרחקות היא לצורך התקרבות, ולכן אין להיבהל מדברים רעים שאני מגלה על עצמי, כי רק כך אפשר להתקדם, ואם אני אתמקד בדברים הרעים אני אגיע לייאוש, לכן אסור להתעסק ברע. אני מנסה ליישם את זה ולהיות בשמחה, אבל אני מפחדת שאני אולי מתעלמת יותר מידי מהרע, ולפעמים היצר הרע משתמש בזה כטענה.

עד איזה גבול צריך להתמקד בטוב ולהיות בשמחה? ואיך במצב כזה של התעלמות אני באמת יכולה ל'טפל' במחשבות הרעות האלו (לפעמים אפילו מחשבות של חוסר אמונה וכפירה)? תודה.

*** 92:

בעזרהי"ת.

שלום.

"סור מרע ועשה טוב" - פירושו, על ידי עשיית טוב, הרע מסתלק. לכן תתמקדי בטוב בלי גבול, ואל תפחדי שהייצור הרע ינצל את זה לרעה - אין מציאות כזו, קצת מן האור (הטוב) דוחה הרבה מן החושך. ואף על פי שאת נופלת, אל תחשבי שזה בא בגלל שלימדת זכות על עצמך ואת רואה את עצמך תמיד בעין יפה למרות הכישלונות, לא זו הסיבה, אלא הטעם הוא, את אשר יאהב ה' יוכיח. הייסורים שעוברים עלייך כדי לבנות אותך, כי אין אדם עומד על דברי תורה אא"כ נכשל בהם. אינך יכולה לטפל במחשבות הרעות שלך, אינך יכולה לטפל בכלום, וגם אינך יכולה לעשות תשובה, הכול הוא מה' יתברך.

רביז"ל אמר לנו: "מה אתם יכולים לעשות תשובה, וכי מספיקים מימכם וכחכם כלכם לתקן פגם אחד ממה שקלקלתם. רק אני עושה תשובה בשבילכם, ויש לאל ידי לתקן הכל כל מה שקלקלתם עד הנה, רק העקר מעתה לא תעשו עוד. ואפלו מהיום והלאה איני מקפיד על השגגות שתעברו חס ושלום, רק העקר שעל-כל-פנים תשמרו עצמכם ממוזיד ועוד דבר מזה הרבה" (חיי"מ ד"ש).

תהיי בשמחה תמיד, דעי שאת בידיים טובות שדואגות לעתידך הנצחי, כי המחשבות של הכפירה באות לאדם כאשר הוא מרגיש שהקב"ה מתנהג איתו בדרך רעה. זו טעות, מפי עליון לא תצא הרעה, כל כל טוב עד אין סוף לטובתך, וכל מה שעובר עלייך גם הנפילות ברוחניות הכול לטובתך מגודל האהבה שאוהב אותך.

אברהם.

שלום כבוד הרב!

אני מקווה שתוכל לעזור לי כי אני יודעת מה לעשות ...

הכירו לי בחור שיותר מבוגר ממני, הוא בן 38 ואני בת 25, דיברנו קצת בטלפון, הרגשתי שחיכיתי לו כל חיי, וכשנפגשנו התמלאתי ספקות. באותה תקופה הציעו לי עוד שידוך מה שבלבל אותי יותר, ובסוף לא עניתי לו לטלפונים, ואח"כ סיימתי ת'קשר בלב לא שלם מה שפגע בו, אני יודעת שלא הייתי בסדר ואני מצטערת על זה מאוד, אחרי חודש התקשרתי אליו שוב שנחזור להיות בקשר והוא מרוחק ממני, וזה מאוד פגע בי, כי הרגשתי שאני יש לי רגשות חזקים אליו והוא כלום אליי, אבל המשכתי, כי הרגשתי שככה אני מתקנת את מה שהרסתי ונלחמת על הקשר בינינו, עכשיו אחרי חודש וקצת שאנחנו בקשר אחרי 7 פגישות בערך, אני מרגישה עייפה שהשתדלתי יותר מדיי לתת למישהו שאני מרגישה, שלא באמת רוצה להיות איתי, כשהוא בא אליי הביתה הוא יושב עם משפחתי ולא איתי, וכשאני רוצה שנלך להיות לבד כדי לדבר ולהכיר, אני מרגישה שזה חד צדדי, לפעמים אני מרגישה שהוא נפתח אליי אבל זה לא מספיק, אני יודעת שהוא נפגע בעבר ולכן הוא שם חומות - כך הוא אמר לי, אבל אני לא יודעת מה לעשות... כל רצוני זה להתחתן ולהקים בית, אבל אני מרגישה שהוא מסבך את הכול, אני כבר כ"כ עייפה מלרדוף אחריו, מלצפות ולא לקבל כלום אלא קיר אבן, אבל אני מפחדת לאבד אותו ויותר גרוע לפגוע בו.

מה לעשות?

*** 93:

בעזרהי'ת.

שלום.

אם תאמיני לי ותקיימי את העצה הנובעת מחוכמתו של רבי נחמן מברסלב תצליחי מאוד בחיים.

כשהבחור בא אלייך הביתה, תצאי מהחדר ותעברי לחדר אחר. אל תסתכלי עליו תני לא הרגשה שאינך רוצה בו. תתרחקי ממנו כמה שאפשר. כשהוא מתקשר ורוצה לבוא תאמרי לא היום, בפעם אחרת וכו' וכו'.

בהצלחה.

אברהם ציון.

המשק *** 93:

עד מתי להתנהג אליו ככה? והאם להסכים להיפגש מדי פעם או לא?

וְעַקֵּר גִּדְלֵי הַחֶשֶׁק נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי הַמְּנִיעָה שְׂמִזְמִינִין לוֹ, כִּי
כְּשֵׁאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי עָרִיד לַעֲשׂוֹת דְּבַר הָעָרִיד לוֹ לְיַהֲדוּתוֹ,
אֲזִי מִזְמִינִין לוֹ מְנִיעָה וְזֹאת הַמְּנִיעָה הִיא בְּשִׁבִיל הַחֶשֶׁק,
כִּי שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה לוֹ חֶשֶׁק יוֹתֵר לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ הַדְּבַר

(לקוטי מוֹסֵר'ן ח"א ס"ו)

הַמַּעַק *** 93:

בעזרהי'ת.

פעם ככה ופעם ככה. וגם כשאת מתרצה לדבר איתו ולהיפגש איתו, פעם תראי לו התקרבות ופעם התרחקות.

עד החתונה בעזרת ה' יתברך.

אברהם ציון.

הַמַּעַק *** 93:

תודה רבה כבוד הרב, אני באמת אנסה, הלואי שהשם יעזור לי ... אני מצטערת שאני ככה שואלת הרבה שאלות, אבל אני ממש צריכה את עצתך ...

הגעתי לצערי הרב ממש כמעט לשפל המדרגה, מתוך הרצון הנואש שהבחור הזה יאהב אותי, פשוט נפלתי אחרי כ"כ הרבה זמן שהשתדלתי לשמור נגיעה מתוך אמונה שלמה שזו האמת, ועכשיו האמת שלי פגומה מאוד ואני חיה בשקר שככה הוא יהיה יותר קרוב אליי ויקדם ת'קשר, מכל מה שלמדתי עד כה אני מאמינה שזו אשליה, על אף שככה שנראה שפתאום הוא מעוניין בי, אבל אני בסה"כ רוצה בחור רציני להקים בית ועכשיו ככה קלקלתי, אני מרגישה מיואשת מעצמי שאולי בכלל לא נועדתי להיות דתייה. ואני גם לא יודעת איך להמשיך ת'קשר הזה שכולו הרוס, מה לעשות? איך ממשיכים בדרך של התשובה למרות הנפילה? ואיך לא לפול שוב?

הַמַּעַק *** 93:

בעזרהי'ת.

שלום צדיקה.

אין מה להתייאש. מחשבה דבור ומעשה הכול מהקב"ה לטובה.

"כְּשֶׁנּוֹפֵל אָדָם מִמִּדְרָגָתוֹ יֵדַע שֶׁמֶן הַשָּׁמַיִם הוּא, כִּי הַתְּרַחֲקוֹת תַּחֲחִילַת הַתְּקַרְבוֹת, עַל-כֵּן נִפֵּל שְׂיִתְעוֹרֵר יוֹתֵר לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעֲצָתוֹ שְׂיִתְחִיל מִחֲדָשׁ לִפְנֵס בְּעִבּוֹדַת ה' כְּאִלּוּ לֹא הִתְחִיל עֲדִין כָּלֵל מֵעוֹלָם, וְזֶה כָּלֵל גָּדוֹל בְּעִבּוֹדַת ה' שְׂצָרִיכִין מִמֶּשׁ בְּכָל יוֹם לְהִתְחִיל מִחֲדָשׁ: (וְעֵין עֲנִין זֶה עוֹד בְּכִמָּה מְקוֹמוֹת בְּסִפְרֵי רַבְּנֵינוּ, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה כְּמָה צָרִיךְ הָאָדָם לְהִתְחַזֵּק בְּעִבּוֹדַת ה' וְלִבְלִי לִפְל מִשׁוֹם דְּבָר שְׂפָעוֹלָם, רַק לְהִתְחִיל בְּכָל פְּעַם מִחֲדָשׁ" (לִיקוּ"א רס"א).

תשכחי מהעבר ותתחילי דף חדש, ואל תחשבי שהירידות נגמרו, האדם חייב לעבור עליות וירידות עצומות עד שזוכה להיכנס לשערי הקדושה. לכן דעי שזו הדרך, ועיקר ההצלחה של כל הצדיקים היה בגלל שלא התייאשו מגפילתם והתחזקו לפתוח דף חדש.

בקשר לבחור אל תדאגי, מי ששייך לך, יתהפך העולם ואפילו כל העולם יתנגד לזה, לא יעזור לאף אחד כלום - מה ששייך לך תקבלי אותו, ומה שלא שייך לך תעשי שמיניות באוויר ולא תקבלי אותו.

הקב"ה הוא המנהיג של העולם ומידו הכול, כמו שכתב רבנו ז"ל בסיפורי מעשיות שלו, 'מעשה מבעל תפילה' שהכול היה כתוב על היד של המלך. תתאזרי בסבלנות, יעברו ימי הדין האלה של שלושת השבועות ותזכי לכל טוב.

אינך מפריעה לי בשאלות אשמח אם אראה אותך מאושרת.
אברהם ציון.

תלובה *** 93:

תודה רבה כבוד הרב עזרת לי מאוד.

שלום.

שמי ד.

אני נמצא במשבר נפשי. חליתי בסכיזופרניה. נהוג לומר שהכל לטובה, אני לא מבין למה כל זה לטובתי, מכיוון שזה פגע באורח חיי, בסיכוי להצלחה, זיווג פרנסה, וכו', אני מיוסר רבות בעולם הזה. רציתי לדעת למה אני מיוסר פה כל כך ואיך אני מפסיק את הסבל. רציתי לדעת איך לשנות את ההווה והעתיד, אני נמצא בניסיונות רבים, מה הסיבה לכך, האם יש לי סיכוי לקבל פה פיצוי, שכר, ואפילו נס בע"ה איך אני מכניס את עצמי לתקופות טובות מרגע זה אשמח לברכות ולעצות איך לשנות את חיי מעכשיו רציתי לדעת מה בדת אני צריך לקרוא ולהתפלל לשינוי

המצב בתודה ענקית מראש

מה התייחסות הדת והקבלה למחלה?

איך אפשר לבטל את רוע הגזרה?

ד.

*** 94:

בעזרה"ת

שלום ד.

ממש הצטערתי לשמוע את כל הסבל שעבר עליך.

דע שכל מה שעובר עליך הכל הוא מהלך אלוקי. אין דבר שקורה בחיים בלי שהקב"ה מנהיג אותו. אני לא יודע למה עליך עובר כל זה, כמו שאני לא יודע למה סובלים כל שאר בני אדם, בסבל עצום ובמרירות גדולה. לכל אחד נראת הבעיה שלו, שהיא הכי קשה וממנה הוא הכי סובל, אבל באמת כולם מרגישים, כל אחד מרגיש את הסבל שלו באותה עוצמה קשה כמו כל אחד בסבלו. אדם שכועס ומשתולל על

אשתו והילדים, נראה לך שזה קל? זה גם סבל עצום. אדם שיש לו נטיות מיניות לא נורמאליות, לא סובל סבל עצום מההרגשה? אדם שאינו חי בשלום עם אשתו אינו סובל מרורות? וכו' וכו'. אך בדבר אחד אני בטוח, שכל מה שקורה, אע"פ שלא נראה איזה טוב יש בזה, יש בזה טוב עצום שהשכל האנושי לא יכול להבין אותו. רק עם אמונה אפשר לקבל זאת. ועוד דבר בטוח, שמכל צרה, יש להקב"ה כוח להוציא אותך ולרפא אותך, וזה יתכן רק ע"י אמונה.

להאמין באמונה שלמה שכל מה שקורה במחשבה דבור ומעשה הכל בכוחו של הקב"ה.

לכן העצה למקרה הקשה שלך, היא עצה פשוטה, ואם תתמיד בה תראה נפלאות. כל יום שב במקום שבו תהיה לבד עם הקב"ה, תדבר אתו על הכל, על כל מה שעובר עליך, מה חסר לך, מה אתה מרגיש, אל תתלונן עליו, תודה לו על הכל אע"פ שאתה סובל, ותראה שהקב"ה ירחם עליך. תתמיד בזה יום יום ולפחות שעה שלמה בכל יום. תשתדל לשמוע שיעורים באתר ולהתחזק באמונה. אברהם ציון.

בס"ד.

היי..

הבנתי שזה בסדר להירשם לאתרי הכרויות.. אבל זה בסדר שגבר נכנס ומחפש בנות ומסתכל על התמונות?

בהיכרויות, במציאות, בשידוכים. אז קודם כל בודקים אם יש התאמה לפי האישיות וכו', ורק אחר כך עושים מפגש ומסתכלים..

...ג

*** 95:

בעזרהי'ת.

הבנת נכון!!!

בסדר להרשם לאתרי שידוכים בכוונה טובה. אבל זה לא בסדר שגבר הולך ברחוב ומגרה עצמו על ידי שמסתכל על נשים רווקות, נשואות, גרושות ואלמנות, צעירת וזקנות, ולא מסתכל רק על הפנים שלהן אלא על.... ויותר גרוע שהוא מטייל באתרי אינטרנט, כאילו הקב"ה לא רואה מעשיו.

אמרו חז"ל: לא יישא אדם אישה עד שייראנה ותמצא חן בעיניו. לראות - זה בעיניים, וכוונת חז"ל לראות את פניה.

בהיכרויות, במציאות המערבית של הכופרים ועובדי עבודה זרה, מחפשים התאמה, ומסתייעים עם תוכנת מחשב, פותחי מזל, קוראי כף היד, חגורה, שום, ובצל ועוד הבלי הבלים... אצל הקדושים בעלי האמונה, מסתייעים עם הקב"ה, מדברים איתו מתייעצים איתו ומבקשים ממנו בתמימות ובפשיטות שיומן את בת זוגו האמיתית, וכך הם בונים בית של אהבה ואמונה בלי חכמולוגיות. כמו החכמולוגיה של האפרוחים שעדיין לא יצאו מקליפת ביצת אמותם ומדברים גבוה גבוה. אברהם ציון.

הַפֶּסַח *** 95:

בס"ד.

אבל עדין לא ענית. אם זה בסדר שגבר נכנס ומחפש בנות, ומסתכל על התמונות באתרי הכרויות באינטרנט? כמובן על בנות שמתאימות ובגיל שלו?..

תַּלְמֵת אֵרַח א. כ. e.

שידוך זה למטרה קדושה ולכן, אין שום בעיה שגבר יראה תמונה של

אישה אם הנתונים שלה נראים לו.
גם אצל השדכן הכי טוב והכי מוצלח יש תמונות של בני הזוג, כך שזו
מחויבות המצב לראות תמונה כי הרי לא תיקח חתול בשק....

תאמת אורחת (מאת: א...):

גם לי יש שאלה דומה:
האם זה לא שטחי שאני מסננת את הפניות שמגיעות אל הכרטיס שלי,
רק על פי מראה חיצוני (לא רק, אבל זה הנתון הראשון שאני מסננת.
אני אומרת בכנות ואני בטחה שגם עוד הרבה עושים כמוני).

המשק *** 95:

בעזרהי'ת.
שלום.
צודקת!!!
אין לי מילים להביע כמה שאת צודקת.
אבל, תתארי לך את ההיפך, כמה נפלא יהיה שממבט ראשון ליבך ימס
וימשך אחר נשמתך, שציפית לו שנים על גבי שנים. ואם לא תיראי
אותו לא יהיה מצב זה.
אברהם ציון.

המשק *** 95:

בס"ד.
אני עושה בדיוק כמוך (או...), אבל השאלה שלי היא אם מותר לבנים
לעשות את זה, להסתכל עליה עוד לפני שבודקים אם היא בכלל
מתאימה לפי הפרטים שכתוב בפרופיל. הרי הייתה לי אפשרות לדחות
אותה עוד לפני ההסתכלות, רק לפי מה שהיא כתבה.

הַפֶּק *** 95:

בעזרהי'ת.

שלום.

"טוב מראה עיניים מהלך נפש".

כאשר מתחכמים להחליט לגבי בחירת בן הזוג על פי הכרטיס האישי, יש סכנה שתאבד את בן זוגך.

תאר לך שבת זוגך שאיתה תחייה חיים מאושרים ונפלאים, מופיעה בכרטיס האישי שלה בגובה 156 ס"מ, ואתה מעוניין במישהי שגובהה מינימום 157 ס"מ. בגלל סנטימטר אחד יש אומללים בני 40 ו 50 שנה שעדיין רווקים.

לא עדיף לוותר על סנטימטר ולבנות את החיים עם אהבת חיך, ולגדל בית לתפארת עם ילדים נחמדים, שבאמת הנתון הזה של סנטימטר לא יהיה בכלל רלוונטי? הן אמת! כאשר קונים כבש, עז ופרה, כדאי מאוד שמשקלה יהיה מתאים, כי ערכה נמדד בק"ג. כמו כן, כאשר הנך רץ לבחירות לכנסת, כדאי מאוד שדעותיה הפוליטיות של בת זוגך יהיו מתאימים לך. כמו כן כאשר מחפשים מקור הכנסה מבררים מה המקצוע (אע"פ שבאמת "אין עניות ואין עשירות מן המלאכה"). גובה, משקל, צבע שיער וצבע עיניים, דעות פוליטיות, מקצוע - זה לא המתכון לחיי אהבה מאושרים, ולהיפך. אמרו חז"ל: אהבה שתלויה בדבר, בטל דבר בטילה אהבה. ואהבה שאינה תלויה בדבר אינה בטילה עולמית".

פעם בא אלי בחור רזה בשאלה: האם להשתדך עם נערה שהציעו לו, רק שהיא שמנה מאוד? כאשר רציתי לדעת ממנו, מה הבעיה בזה. הוא ענה: שהוא מתבייש מהחברה, מה יגידו!!! אמרו חז"ל: "הנצרך לבריות חיו אינם חיים", נצרך לכבוד מהם אינו חיי את חייו, הוא חיי את החיים של השני.

בסוף הבחור נשא אותה לאישה ולהם שני ילדים. והיום הוא מתבייש כאשר הוא נזכר כיצד הוא מדד אותה. כי נתברר לו שהיא בעלת מידות

נפלאות, בעלת חן וחכמה, שכיף לו לשמוע את היוצא מפיה. זרוק את הדעות הקדומות. הכנס לתוך הנפש של בת זוגך. תכיר את פנימיותה, ואח"כ ניראה אם תסכים להחליף אותה בגלל גובה, משקל כבוד, מה יגידו וכו'.

מה אומר לך. הדיבורים הנ"ל מתאימים רק לבעלי אמונה.

בהצלחה.

אברהם ציון.

הַפְּסָק *** 95:

בס"ד.

אבל אי אפשר להשתדך עם מישהי שנגעלים ממנה..

אני אף פעם לא "דופק" חשבון לחבר'ה. אם הייתי "דופק" להם חשבון לא הייתי בכלל חוזר בתשובה.. למרות שגם עכשיו הם התחילו להתחזק, אבל אחרי, בהרבה זמן..

הַפְּסָק *** 95:

בעזרהי'ת.

שלום.

אני לא מבין באיזה זכות אתה מעיז להיגעל מכן אדם?! (ואיני מתכון להיגעל מאדם שלא התקלח חודש ימים).

אין זה, כי אם אתה בעיניך מרומם מעל כולם שזה בעצמו בזוי.

אומר רביז"ל: "מִשֶּׁה קִשֶּׁר אֶת עֲצָמוֹ אֶפְלוּ לְפָחוֹת שְׁבִישְׂרָאֵל וּמָסַר נַפְשׁוֹ עֲלֵיהֶם, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת ל'ב): 'וַיֵּאֱמַר אֵין מְחַנֵּי נָא' (שְׁמוֹת ל"ה): 'וַיִּקְהַל מֹשֶׁה וְכוּ' - שְׁמִשֶּׁה הָיָה מְאַסֵּף וּמִיַּחַד וּמְקַשֶּׁר אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל יִשְׂרָאֵל, אֶפְלוּ עִם הַפָּחוֹת שְׁבִפְחוּתִים (תְּהִלִּים נ"ג).

"כְּלוּ סָג יַחְדוֹ" - אֶפְלוּ כְּשֶׁאֵנִי רוֹאֶה אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, שֶׁסָּג (רחוק) מְכַל

וכל מהקדוש-ברוך-הוא, אף-על-פי-כן צָרִיךְ אָנִי שְׁנֵהִיחַ יְחִידוֹ - צָרִיךְ לְיַחַד וּלְקִשֵּׁר עִמּוֹ, כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה מֹשֶׁה, כִּי יֵשׁ בְּחִינַת אֱלֻקוֹת אֶפְלוֹ בְּדִיּוּטָא הַתְּחַתּוֹנָה, אֶפְלוֹ בְּעֵשְׂרָה כְּתָרֵי דְמִסְאָבוּתָא, לְקַיִם (תְּהִלִּים ק"ג):
"וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה.

זו מעלת הצדיקים הענווים שכל אחד מישראל חשוב בעיניהם מאוד, ואינם מדמיינים להרגיש שהם מרוממים מאחרים.
אברהם ציון.

הַפְּסֵק *** 95:

בס"ד.

נגעלים מאיך שהיא נראית, לא ממנה.. וזה גם לפי דעתו של כל אחד. כשהייתי חילוני, אני וחבר שלי כל הזמן הסתובבנו ביחד, ועל כל בת שהוא נדלק עליה אני נגעלתי וגם ההפך.. ולא שיש גאווה או מרגישים מעליה.. פשוט לא מתאימים וזהו.. לא מבין מה נדלקת עלי.

הַפְּסֵק *** 95:

בעזרהי'ת.

שלום.

פשוט אתה מדליק! יש בך חן ותמימות.
"מעשה שבא רבי אלעזר בן רבי שמעון בר יוחאי ממגדל גדור, מבית רבו, והיה רכוב על החמור ומטייל על שפת הנהר. ושמח שמחה גדולה והייתה דעתו גסה עליו מפני שלמד תורה הרבה. נזדמן לו אדם אחד שהיה מכוער ביותר.

אמר לו: שלום עליך רבי! ולא החזיר לו.

אמר לו רבי אלעזר: ריקה כמה מכוער אתה, שמא כל בני עירך מכוערין כמותך?!

אמר לו: איני יודע, אלא לך ואמור לאומן שעשאני כמה מכוער כלי זה

שעשית. כיון שידע בעצמו שחטא, ירד ר' אלעזר מן החמור ונשתטח לפניו ואמר לו: נעניתי לך מחול לי!
אמר לו: איני מוחל לך עד שתלך לאומן שעשאני ואמור לו כמה מכוער כלי זה שעשית. היה מטייל אחריו עד שהגיע לעירו. יצאו בני עירו לקראתו והיו אומרים לו שלום עליך רבי! רבי מורי! מורי! אמר להם למי אתם קורין רבי רבי?
אמרו לו לזה שמטייל אחריך.
אמר להם: אם זה רבי, אל ירבו כמותו בישראל.
אמרו לו: מפני מה?
אמר להם כך וכך עשה לי.
אמרו לו אעפ"כ מחול לו שאדם גדול בתורה הוא.
אמר להם: בשבילכם הריני מוחל לו ובלבד שלא יהא רגיל לעשות כן. מיד נכנס רבי אלעזר בן רבי שמעון ודרש: לעולם יהא אדם רך כקנה ואל יהא קשה כארז! ולפיכך זכה קנה ליטול הימנה קולמוס לכתוב בו ספר תורה תפילין ומזוזות" (תלמוד בבלי תענית כ:).
כל טוב.
אברהם ציון.

תאריך *** 95:

בס"ד.

למדתי את הספור הזה בבית ספר החילוני..

בכל מקרה הרשתי לעצמי להתבטאות ככה, כי רב שהרצה בנושא זוגיות אמר שצריך לבחור מישהי לפי הפנימיות ומידות וכו', אבל גם מישהי שלא נגעלים ממנה. אני מוכן להביא לך גם את ההרצאה, היא באינטרנט. בלי נדר אני יראה אותה שוב ויבדוק בדיוק את המילים שהוא אמר, כי אולי אני מעוות קצת.

אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בֶּר רַב יִצְחָק: אֵין מְלוּוֹטִין
לֹא לְאָדָם אֶשֶׁה אֶלָּא לְפִי מֵאַשְׁוִי, שְׁנֵאמַר (תהלים)

קכה): כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט הַרְשָׁע עַל אֹרֶל

הַצְּדִיקִים. אָמַר רַבֵּה בֶר בֶּר חֲנָה, אָמַר ר'

יוֹחָנָן: וְקָשִׁין לְלוּוֹטָן בְּקַרְיַצַּת יַם סוּף (סוטה ב.)

בס"ד.

לכבוד הרב שלום!

כותב לך ישר מהלב כעת בלי שיקולים כלל.

נשבר לי כבר מהעבודה הזו במחשבים, אף פעם ב 10 שנים שאני בה לא הצלחתי לשמוח במה שאני עושה. מלכתחילה זה היה רק בשביל כסף. מעולם לא קיוויתי לעסוק בזה, רק הקלות של הרווח הטביעה אותי בזה. אבל אחר שהראו לי את האמת והתכלית של העולם הזה, ורבנו כל כך מחדד את זה, אין לי שום חפץ בכסף מיותר כלל. גם ככה גדלתי בקיבוץ, בכלל רחוק מכל ההבל הזה של החומריות הריקנית הזו. מילא, אם הייתי יכול לעשות משהו לתכלית עם הכסף, אך מה? יש לי בנות שלומדות בבית ספר חילוני – הבלים, והכיף שלהם זה בית מלון ובריכת שחייה, שמהעבודה הגיהנום הזו אני צריך לממן להם.

הרב היקר, כמה כבר ניסיתי לשמח עצמי במשך השנים הללו בכל השעות הללו מול המחשב, לא מצליח. גם אם מדבר כל היום עם השם יתברך תוך כדי המלאכה, זה כלל לא משמח אותי, אלא עוד יותר מחזק הגעגועים, כי נפשי יצאה בדברו, ובסוף אני נזרק למאבקים במחשבות שאומרות לי כל הזמן: למה אתה לא זז מפה ומאבד את הזמן היקר לריק. בנוסף לכך יש בעיה שבגלל שאין לי חשק בעבודה, ומשלמים לי פה הרבה, ובתוכי הנני מצפה כל יום כמה שפחות לחשוב ולעשות, כי בכדי ליצור ולפתח, צריך שמחה ואין לי בכלל בשביל מה, בשביל כסף, בשביל איזה עוד איזה מה שיעשה קצת יותר נוח להזמין קפה אספרסו, או להזמין מקום באופרה, ואולי גם בעתיד להקל את ההימורים בקזינו האינטרנטי?

מה אני עושה פה?

רק דבר אחד מונע אותי הרב. הפחד מאשתי.

לא יודע מה לעשות כבר כלו כל הקיצים, השתמשתי בכל העצות התבודדתי על זה לילות כמה פעמים אפילו 4 שעות רצופות רק על זה, לא פעם אחת. מה לי כל פעם להתנחם באיזה תקווה, הרי בסוף אני מוצא עצמי באותו מקום, יותר חסר אונים מול כל המחשבות. והנפש כל בוקר באה עם שמחה, עם תקווה, ותוך כמה שעות מתעייפת רק ממתינה להפסקה, שם אוכל לקרוא תהילים ואחר כך לתפילת המנחה, שזה רוח חיים, ואחר כך לארוחת צהריים מול המחשב, שיש אז כמה דקות להאזין לשיעור שלך באינטרנט ולעוד הפסקה ולסוף היום.

אמרת לנו, הרב, בשיעור האחרון ביום ה' שצריך להיות שמח בעבודה, ניסיתי כבר 10 שנים הרב, ועדיין לא הצלחתי אפילו פעם אחת, אי אפשר יותר כך יותר, הוכחתי כבר מכל הכיוונים שלא מגיע לי כלום וכו', קיבלתי את כל החיזוקים מכל הכיוונים ונפשי עייפה וחלשה בלי מים, ואין שום דבר טוב שמראים לי שיצא לי מהעבודה הזו, לתכלית הנצחית, רק ההיפך. כי הכסף הולך למותרות הבלי העולם הזה של בני ביתי. הרב, עדיין אינני במדרגת צדיק כזה שיכול להיות רק מאמונה ולצייר את הגן עדן בכל תמונת חיים כמו התם. ברגע שאני מנסה לעשות זאת אני ממש נרדם ונהיה עוד יותר מתוסכל מהכישלון של הדרך הזו.

הרב, אני גווע פה, מחפש ישועה אמיתית.

...

*** 96:

בעזרהי'ת.

לידיד נפשי היקר.

שלום רב.

אני מבין אותך טוב מאוד מאוד, וגם עלי עבר מה שעובר עליך. אני לא שוכח אותך לרגע וכל הזמן אני בודק כל צעד וצעד שלך כדי להביאך אל התכלית הנפלאה. עליך להבין שעלי - ובעזרתך - להוציא אותך מהשבי אצל המלך אכזר, וזה דבר מסוכן וצריך ישוב הדעת לעשות זאת. לכן למרות שלבך בוער לברוח מהשבי, כי כבר התחלת להרגיש את העולם הבא בתוך העולם הזה, אעפ"כ אנחנו צריכים לצעוד עם שכל ובמתיונות כדי שלא יינזק אף אחד, וההצלחה תהיה שלימה.

זוכר, באבידת בת המלך אמר רביז'ל: "הִלֵּךְ אֶל גְּבִיר וְשָׁכַר לוֹ מְזוֹנוֹת, כִּי צָרִיף לְשִׁהוֹת שָׁם, כִּי צָרִיף לְשׁוֹם שְׁכָל לְהוֹצִיאָהּ" צריך סבלנות כדי להוציאה מהשבי. זוכר את "מבצע יונתן" שהיו צריכים להוציא מהשבי באוגנדה את אנשי המטוס החטוף? ההצלחה שם הייתה שאף אחד מהחטופים לא ניזוק. גם אצלנו אותו דבר, כאשר אתה רוצה לצאת מהעולם החילוני אל הקב"ה, אתה במצב מסוכן, יכולים הקליפות להרוס לך את החיים, להרוס לך את האישה בבית עם הילדים, להרוס את הפרנסה וכו', זה לא חכמה. העיקר להוציא אותך מהשבי בצורה כזו שגם אשתך והילדים ירוויחו מזה, ואף אחד לא יינזק. לכן תתאזר בסבלנות תמשיך לציית לעצות של רביז'ל ומבטיח לך שעוד תרקוד מרוב שמחה אמיתית.

ידידך האוהב.

אברהם ציון.

וּלְתַקֵּן כָּל הָעֲבֵרוֹת בְּפִרְטוּיֹת הֵם רַבִּים מְאֹד וְכִבְד
עַל הָאָדָם, וְאִי אֶפְשָׁר לְתַקֵּן אוֹתָם, כִּי יֵשׁ דְּקָדוּקִים
וּפִרְטוּיִם רַבִּים בְּכָל לָאוּ וְלָאוּ. עַל כֵּן צָרִיךְ לְתַקֵּן
תַּקּוּן הַכֹּלְלִי שֶׁהוּא תַקּוּן הַבְּרִית וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְתַקְּנוּ
בְּמִיָּלָא כָּל הַלְּאוֹיִן שֶׁעָבְרוּ. וְאֶפְסוּ לְמִקְוֵמוֹת הַצָּרִים
וְהַדְּקִים שֶׁאִי אֶפְשָׁר לָבוֹא לָשֵׁם שׁוֹם תַּקּוּן

(לקוטי מוהר"ן ח"א כ"ט)

הַמַּעַר *** 96:

בס"ד.

ב"ה, ממש עם בא חג שבועות התחלתי לקבל שכל, שפשוט לחצתי יותר מידי על צד שמאל ועזבתי את ימין, כלומר רצייתי גדולות וגם התפללתי חזק, אבל לא התחזקתי בלשמוח מכל נקודה טובה שזוכה בחסד חינם. וזה לקח לי את השמחה, ואז כמו שלימדתנו, תולים את חסרון השמחה בכל מיני תנאים חיצוניים.

דבר אחר, הדהים אותי מה שלמדתי בספר פעולת הצדיק, שרבנו גילה סוד, שהולכת להיות אפיקורסות מהשמיים (חוץ מעל אנשי המקורבים) עד שיהודי שייטול ידיים יהיה נחשב לחידוש כמו הבעל שם טוב. כמה שהבחנתי, רביז'ל מעולם לא מגזים וכל דבריו תמיד מתקיימים. כבוד הרב, אם הבנתי נכון, זהו מצב רוחני נורא ביותר ואנחנו בדרך אליו, וכל יום העולם מסתיר יותר את האמת ומחזק יותר את השקר.

האם הבנתי נכון?

הַמַּעַר *** 96:

בעזרהי"ת.

לידיד נפשי היקר.

אני מבין טוב מאוד את אשר עובר עליך.

אני מבין את הכיסופים שלך לאמת ולהיכלל באמת ובקב"ה. אך זכור כלל חשוב, בלי צמצום ח"ו תוכל לאבד הכול, בעיקר את הטוב הרוחני שהתחלת להרגיש את טעמו. תאמין לי שאני רוצה יותר ממך להביאך אל העונג הרוחני שטעמת טעמו, אך הדרך אליו היא דרך קשה שחייבים לעבור בה בין הטיפות, כי לולא זה יהיה ח"ו נזק גדול לכולם.

דע, שהקב"ה לא מביא אותך עדיין לכיסופים שלך, כי אתה עושה לו

עונג בתפילות שלך, במשברים שלך, בקושי העובר עליך, ובזה שאתה עדיין מחזיק מעמד ורוצה אותו למרות כל המניעות והכישלונות.

דע שברגע שתהא כבר מוכן נפשית למדרגא הנפלאה של היציאה מהעולם הזה, הקב"ה יוציא אותך בקלות מהעולם הזה, דהיינו מחיזו דהאי עלמא לגמרי (מההסתכלות על העולם). בינתיים יש לו נחת רוח גדול מהקושי העובר עליך, כי בזה שאתה ממשיך להלחם להתקרב אליו למרות כל הקושי העובר עליך, זה הדבר שובר את כל הקליפות וגורם נחת רוח גדול להקב"ה, ובעיקר זה מה שבונה לך את הדעת, להשיג השגות אלוקות במדרגא נפלאה מאוד.

חזק ואמץ ואל תשבר מכלום. תמשיך בכל מה שאתה עושה בפשיטות ובתמימות, כי זה יהיה לך ישועה נפלאה בעתיד, ובעיקר תמשיך את העבודה הרגילה שלך בשמחה ובאהבה, כי בזה רוצה הקב"ה בינתיים. וכן תדאג לאשתך והילדים ותלמד עליהם זכות, כי הם לא אשמים במה שעובר עליך. אתה חייב לעשות את שלך ולטפל באשתך ובילדים בצורה הכי טובה וברחמנות ואהבה, כי בזה רוצה ה' יתברך. ואל תחשוב שאם תעוף בשמים זה יהיה דבר טוב, אין הקב"ה צריך מלאכים יש לו בשמים מלא כאלה, הוא רוצה בני אדם בעולם העשייה עם כל הצרות והייסורים, שמשם יתקרבו אליו יתברך, ומכל הקושי ימשיכו להאמין בו יתברך.

חזק ואמץ ותחזיק מעמד ואל תסמוך על שכלך ותנהיג את עצמך בכל מיני דרכים לפי דעתך.

תציית למה שאני אומר כי כך תרוויח רווח נצחי ואמיתי לעולמי עד.

חזק.

אברהם ציון.

הַפֶּנַח *** 96:

בס"ד.

האם כבוד הרב יכול לכתוב איזה תפילה לאמונה בעצמי?
בבקשה, כבוד הרב, עזור לי להתמודד עם המחשבות הרעות הללו
שתיארתי לך כאן למעלה, רוצה להשתחרר כבר מהכפירות הללו בלב.
בבקשה, תכתוב בלשונך איזה תפילה על כך.
שמחה והצלחה.

הַפֶּנַח *** 96:

בעזרהי'ת.

שלום ידידי.

היי חזק!!! אתה עובר ייסורים מתוך עצמך מתוך המדמה שלך. ועוד
תודה לקב"ה על הייסורים האלה, כי הם משפשים לך את הפסולת
שיש לך במוח. עיין בליקו"א תורה כ"ה ותראה מה רביז"ל אומר על
העלייה ממדרגה למדרגה, שמוכרח לקבל התקפה חדשה מן המדמה,
ואתה צריך לנצח אותו ובוזה תזדכך, יפתחו לך העיניים ותזכה לראות
בעיניים את הקב"ה, מה שאי אפשר לראות עם מוח מלוכלך. ותבין
מרחוק את הכיף הנפלא הזה לראות את הקב"ה סמוך אליך ומלווה
אותך על כל צעד ושעל. שזו התכלית הנפלאה והגן עדן שמצפים לו.
חזק ואמץ אל תשבר, ובמיוחד בימים האלה של חודש אב שבו מתגברים
ביותר הדינים.
אברהם ציון.

שלום כבוד הרב!

אני רשומה באתר (מציאת הזיווג) ויש בחור שמאוד, לא יודעת איך להסביר את זה, אבל מאוד הייתי רוצה להכיר אותו ובינתיים הוא לא פנה אליי.

מה לעשות, האם עליי להאמין שאם הוא הזיווג שלי אז הוא יפנה אלי, או שעלי לפנות אליו למרות שממש לא נעים לי? תודה רבה ושבת שלום.

*** 97:

בעזרהי'ת.

שבוע טוב.

כתבי לו האמת: "יש לי הרגשה שאתה בן זוגי האמיתי".

אם זה יתפתח ותגיעו לחופה מצוין, ואם אינו חוזר אלייך אז כנראה שהוא מאוד דומה לבן זוגך האמיתי. תמשיכי להתפלל.

בהצלחה ובשריני בשורות טובות.

אברהם ציון.

המשפחה *** 97:

באמת יכול להיות מצב שאדם מאוד דומה לזיווג האמיתי אבל בעצם זה לא הוא.

נפגשתי עם מישהו כזה. הזכיר לי משהו. אבל איך אפשר לדעת שזה אכן הוא?

ועוד שאלה - אם הדברים לא הולכים חלק, אבל מצד שני יש הרגשה טובה שמחזיקה אותנו ביחד למרות הכול. האם צריך לוותר, האם הדברים צריכים ללכת מ-מ-ש חלק וזה הסימן ש'זה זה'?

תודה.

הפסק *** 97:

בעזרהי"ת.

כשלא הולך חלק, זה סימן שזהו זה! כמובא בשער הגלגולים למהרח"ו. אברהם ציון.

הפסק *** 97:

לא הבנתי...

כשלא הולך חלק, זה סימן שזה זה, או לא? (מה הכוונה סימן שזהו זה?) כשמגיע הזיווג שלי, זה אמור להיות יפה ומושלם כזה... כמו בחלומות? כי אם זה אמור להיות קשה ולא ללכת חלק, אז אין לי כוח בכלל לחשוב בכיוון של נישואים. זה רק גורם לי להרגיש רע בקשר לכל העניין. "זהו זה" הכוונה לסיים? או ההפך - שזה הזיווג. לא ברורה התשובה. אם כבוד הרב יכול בבקשה להסביר...

תודה.

הפסק *** 97:

בעזרהי"ת.

שלום. כתוב בתלמוד (קידושין ב): "רבי שמעון אומר: "מפני מה אמרה תורה: "כי ייקח איש אישה" ולא כתב כי תילקח אישה לאיש? מפני שדרכו של איש לחזר על אישה ואין דרכה של אישה לחזר על איש. משל לאדם שאבדה לו אבידה, מי חוזר על מי? בעל אבידה מחזר על אבידתו."

ממאמר זה משמע, שעיקר החיסרון והאבידה הוא לגבר שלא מצא את אשתו. כי בעולם הנשמות לפני שנתפצלו האיש והאישה, הם נשמה אחת, ולפני רדתם לעולם נפרדו וכל אחד נולד במשפחה אחרת. והיות שלגבר עיקר האבידה, הוא זה שצריך לחפש את זו שנאבדה לו. לכן באופן עקרוני קל לאישה, היא צריכה רק לחכות למחזורים שיחזרו אחר אבידתם. תפקידך לסייע לבן זוגך לזהות שאת האבידה שלו. כאשר תרגישי שאותו אחד שפנה אלייך עורר לך משהו בלב, אזי תתחילי ללכת לכיוון ההיכרות. ואל תאמרי לא! אני אחכה לעוד אחד ועוד אחד, אח'כ אבחר. זו שטות, מה זה יועיל לך אם תבחרי את החצי השני שאינו שלך? אזי תחיי עם אדם עשיר, או חתיך וכו' וכו', אבל סוף סוף את נשארת חצי, ועוברת את החיים כחצי אדם. אני מכיר את השטות: אבל הוא כך או כך, או שהגבר אומר: היא גבוהה או שמנה או וכו' וכו'... מה לעשות? מה אתה יכול לעשות אם החצי שלך האמיתי היא שמנה? מה אתה עושה כשאימא שלך שמנה, או הבן שלך שמן, אתה יכול להחליף לפי הרצון של הקטלוג המערבי של מדינת השוטים?

אדם צריך לקבל את חלקו באהבה, ואז הוא יהיה מאושר בחייו ויצליח בכל אשר יעשה, כי הוא מושלם עם החצי האמיתי שלו. ולבסוף יתברר לו שהחלק שלו הוא הכי טוב, והוא לא יהיה מוכן להחליף אותו עם שום דבר. אבל החושבים שלמצוא אישה זה עסק, למצוא את הכי טוב לפי דעתך, עוברים את חייהם עם אכזבה אחר אכזבה.

בהצלחה.

אברהם ציון.

שְׂפֹשֶׁהָיָה בְּקֹהֶלֶת-קֹדֶשׁ רֵאדוּוִיל בְּשִׁבִיל לְהִשְׁתַּדֵּף עִם
אִשְׁתּוֹ הַשְּׂנִיָּה מְקֹהֶלֶת קֹדֶשׁ בְּרֵאד, אָז בָּאוּ כָּמָה
עֲגָלוֹת עִם נָשִׁים שָׁבְאוּ בְּשִׁבִיל לְהִשְׁתַּדֵּף עִמּוֹ. וְאָמַר
רַבִּי נַחֲמָן שְׂכָלָן הָיוּ זְווגִים שָׁלוֹ. וְאָמַר שְׂכָל אִישׁ יֵשׁ
לוֹ כָּמָה וְכָמָה זְווגִים, רַק שֵׁשׁ בְּזֶה כָּמָה בְּחִינּוֹת
שׁוֹנּוֹת וְעֲנִינִים נִפְלְאִים (חיי מוהר"ן תקצ"ה)

הַפֶּק *** 97:

אז אם לא הולך חלק ויש ויכוחים וביקורת (בונה כמובן), זה אומר שדווקא זה הזיווג?

ואולי היצר הרע מנסה לקלקל בינינו משהו? או שזה צריך ללכת ממש חלק?

ולא קיבלתי תשובה לגבי האם יכול להיות אדם שממש דומה לזיווג האמיתי אבל זה לא הוא? מה הסימנים לדעת? איך יודעים?

תודה כבוד הרב.

אני חייבת שהוא יגיע עד אלי על מגש של זהב בהשגחה פרטית מופלאה והארה, שאני ארגיש ברור מאוד בוודאות שזה הוא ושזה יהיה מושלם, ואני אצטרך לקבל אישור מהמשיח, או לפחות מצדיק ברמה גבוהה מאוד ועם רוח הקודש, שזה אכן הזיווג שלי - החצי נשמה שנפרדה ממני. אם לא ככה, אין מצב... אני אפחד להתחתן, כי אני לא סומכת על עצמי בגרוש. כל אחד שאני אכיר יכול לעורר אצלי משהו בלב ואני לא יכולה לדעת שזה זה, כי יש לי דמיונות, ואני לא יכולה לסמוך על מה שיש לי בראש ועל מה שאני מרגישה, והכרות לא תעזור. וגם אם זה יגיע בצורה כזאת מופלאה יהיו לי עוד פחדים ואני ארצה לברוח.

הַפֶּק *** 97:

בעזרהי"ת.

שלום.

תרבי בתפילה והתבודדות שה' יתברך ירפאך רפואה שלימה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, ואל תתייאשי מהתפילה, בקשי מהקב"ה עד שייתן, כי כוח התפילה יכול להפוך עולמות.

אינך צריכה אישור מאף אחד אלא רק מליבך. כאשר יבוא בחור שירצה בך ובליבך תרגישי איזושהו רגש אליו אל תפחדי מכלום, לכי על זה באמונה שה' לא רוצה רעתך ותהיה הצלחה גדולה. אבל עם תסמכי על השכל ותתחילי להגיד אולי ואולי ואולי תזיקי לעצמך.

אם בכל זאת אינך סומכת על עצמך לפחות תסמכי על איזה צדיק ותעשי כל מה שיגיד לך וזהו.

זה הכי פשוט בעולם להתחתן, אם לא מתחכמים. האם קשה לך לקנות חולצה? את נכנסת לחנות רוצה ולא רוצה, הולכת וחוזרת והולכת וחוזרת וכו' וכו', או שאת רואה מחליטה קונה וזהו? אם זה הולך עם התחכמויות אזי זה קשה כמו הזיווג, ואם קונים בפשוט גם הזיווג קל.

לגבי שהולך קשה או קל. כאשר יש קושי וויכוחים זה יכול להיות דווקא סימן שזה הזיווג ויצר הרע מפריע, ולפעמים להיפך, כאשר הולך קשה, זה לא הזיווג. אי אפשר לדעת את הזיווג על פי השכל. לדעת הזיווג זה על פי הרגש על פי האמונה. כאשר הרגש שלך נוטה להסכים, מיד תסכימי ואל תחכי לאישור נוסף של הרגש, ולא לאישור של החברות, או אישור מהשכל, אלא יש לסמוך על הקב"ה שנתן לך את ההרגשה הטובה לרמוז לך שזהו זה. רק עם אמונה אפשר להצליח. שתזכי לרחמים מן השמים.

אברהם ציון.

תלפיה *** 97 (מאת: די...):

אם למצוא את הזיווג היה כמו לקנות חולצה אז היה הרבה יותר פשוט.. אבל נאמר שזה קשה כמו קריעת ים סוף. לפעמים יש עיכובים שהם מאת ה'. העולם לא מתנהל כמו הציפיות שלנו.. וזה כמוכן לטובתנו.. אני מאמינה שכשיגיע הזמן ויגיע הזיווג יגיע גם הרצון בע"ה.

אַמַּר ר' יוֹחָנָן: וְקָשִׁין לְלוּוֹאן בְּקָרִיעַת
יַם סוּף, שְׁנֵאמַר: (תְּהִיט סוּף): אֵלֶּהִים מוֹשִׁיָּה
יְחִידִים בֵּיתָה מוֹצִיא אֲסִירִים בְּכוֹשְׁרוֹת. אִינִי
(הָאֵם כֶּק?) וְהָא אַמַּר רַב יְהוּדָה אַמַּר רַב:
אַרְבָּעִים יוֹם קָדַם יְצִירַת הַוָּלָד, בַּת קוֹל
יוֹצֵאת וְאוֹמֶרֶת: בַּת פִּלּוֹנִי לְפִלּוֹנִי, בֵּית פִּלּוֹנִי
לְפִלּוֹנִי, שָׂדֶה פִּלּוֹנִי לְפִלּוֹנִי!! לֹא קָשִׁיא: הָא
בְּלוּל רֵאשׁוֹן, הָא בְּלוּל שְׁנֵי (סוּטָה ב.).

שלום כבוד הרב.

סליחה מראש על האורך וכל הסיפורים...

שמעתי מאחד הרבנים הגדולים והמוכרים בברסלב, שאדם שעובר/עבר על עוונות שבין אדם לחברו: אם הוא ביזה אנשים או חטא כנגדם בלשונו ופגע בהם (אני מניחה שמדובר גם בלשון הרע), אין לאדם הזה שום תקנה, אפילו אם כל שאר המעשים שלו טובים והוא עשה תמיד התבודדות, והכול טוב אצלו, והוא שלם בכל השאר, אי אפשר להכניס אותו לגן עדן, וגם לא לגיהנום, והקב"ה לא יכול לעזור לו, ורבנו לא יכול לעזור לו... אין מה לעשות איתו. צריך להוריד אותו לעוד מלא גלגולים, עד שיפגישו אותו עם כל מי שהוא ציער ופגע ושיתקן הכול. בעבר שלי הייתי מדברת הרבה לשון הרע וגם רכילות לפעמים, היו לי כל מיני קטעים שפגעתי באנשים וציערתי ודיברתי לא יפה...ועדיין גם עכשיו יש לי מקרים כאלה, הרבה פחות מבעבר בגלל הפחד מעונש, אבל עדיין יש לי מה לתקן בעניין הזה.

*** 98:

בעזרהי'ת.

שלום.

אם חזרת בתשובה נמחק לך כל העבר ואינך צריכה יותר שום תיקון. אני לא יודע מה הייתה כוונת הרב שאמר: שאין תקנה למי שחטא, אולי כוונתו לעורר מישהו בקהל, אבל האמת שהתשובה מוחקת הכול. וכאילו

נולדת מחדש ואין לך שום עבר.

הבעיה שלך למי להאמין, למה ששמעת מאחרים או ממה שאת שומעת עכשיו. ולפי האמונה הזו כך תרגישי - טוב או ח'י להיפך. כדאי לך להאמין לי, כי מה שאני אומר לך כתוב במפורש בספרי הקודש.

דעי שאינך חייבת לעשות כלום. תעשי רק מה שקל לך לעשות, אל תיקחי על עצמך שום דבר בעול, אלא בצורה של אהבה וחסד. כלומר, הקב"ה לא עומד על אף אחד עם מקל, הכול מצידו חסד ואהבה, הוא נתן לך מצוות כדי לזכות אותך בקרבה אליו. ואין הקב"ה בא בטרוניא אל בריותיו, מה שיכול האדם לעשות יעשה ומה שלא יכול, לא יכריח עצמו כי אין עליך המלאכה לגמור, ועכ"פ אין אתה רשאי להיפטר ממנה. צריך רק לבקש ממנו יתברך שתזכי לחשק לעשות את רצונו ולהתקרב אליו.

כדאי לפתוח דף חדש. תורידי מעל עצמך את כל העול הכבד שקבלת על עצמך. קחי לך רק דבר אחד ובו תתמקדי וכאשר תרגישי שזה קל לך לעשותו תיקחי על עצמך עוד דבר לעשות, אם תרצי וכך הלאה.

תלמדי את ההלכות ששייכות לנשים, כי העבודה שעליהן קלה מאוד יחסית, ואל תתעסקי בעבודה הקשה של הגברים.

אומר המהר"ל מפראג: מדוע הנשים פטורות ממצוות עשה שתלויות בזמן. כי הנשים קרובות יותר לשלמות יותר מהגברים, לכן אינם צריכות כל כך מצוות שנועדו לתקן את האדם.

אברהם ציון.

הַפְּסָק * 98:**

תודה רבה על התשובה.

אני קראתי אותה כבר ביום שהיא נכתבה, אבל אני מבולבלת ועדיין בקושי מצליחה להסתדר בראש עם הבלבולים, ועם מה שעדיין לא

ברור לי ועם השאלות.

אם חזרתי בתשובה נמחק לי כל העבר?

אני לא יודעת מזה נקרא שחזרתי בתשובה. אני מבית דתי ברמה מסוימת ונפילתי למקומות לא טובים. עכשיו אני מחוברת לרבנו. עברתי דרך ארוכה עם עליות וירידות וכל מיני דברים. לא יודעת אם חזרתי בתשובה. אני רוב הזמן כמעט לא עושה כלום וגם אחרי שהתקרבותי לרבנו, חטאתי בבן אדם לחברו ואני עדיין חוטאת לפעמים.

אמר רבי נחמן: (ח"י מוהפ"ן ע"ג)

...מה אתם יכולים לעשות תשובה וְכִי אֲסִיּוּקִים יֵאָמְרוּ
וְכַחֲכֵם בְּלִבְכֶם אֲתַקֵּן פֶּסֶם אֲחַד מֵמֵה שְׂקֵלְכֶם אֲתַמִּי פֶק אֲנִי
עוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה בְּשִׁבְלֵיכֶם. וְיֵשׁ לָאֵל יְדֵי אֲתַקֵּן הַכֵּל. כֹּל מֵה
שְׂקֵלְכֶם אֲתַמִּי עַד הַגֶּה פֶק הָעֶקֶר מֵעֵתָה לְאֵתְשׁוֹ עוֹד.

הַמַּעַק *** 98:

בעזרהי"ת.

שלום.

סיפרת לי עד עכשיו כל מה שאת לא בסדר.
תעשי לי בבקשה רשימה של כל מה שאת כן בסדר מאז שחזרת
בתשובה, ואחר כך נמשיך הלאה.
אברהם ציון.

הַמַּעַק *** 98:

אני רוצה לדבר עם הקב"ה. לפעמים מדברת קצת. אני רוצה קשר של
אהבה איתו. התחלתי לשמור נגיעה כבר בהתחלה, והפסקתי להיפגש
עם בנים ולעשות שטויות וזה מחזיק עד עכשיו. הפסקתי ליצור קשרים
ולהתכתב עם בנים באינטרנט שלא לצורך, אבל יותר מאוחר חזרתי
לזה כי אני חייבת 'צומי' (תשמות לב) ואהבה, אבל אני משתדלת
להימנע מזה. אני שומרת שבת, חגים, כשרות - תמיד שמרתי, אבל
ברמות שונות בכל מיני תקופות. אני נותנת צדקות (עם הרבה פניות)
ועוסקת מידי פעם בזיכוי רבים - כרגע פחות כי אין לי כוח. משתדלת
להישמר מדיבור לשון הרע. על שמיעת לשון הרע מאוד קשה לי
לשלוט. קשה לי להגיד שאני לא רוצה לשמוע, והרבה פעמים היצר
הרע מתגבר עלי ואני כן רוצה לשמוע. הפסקתי לצפות בטלוויזיה כבר
בתחילת התשובה בערך. הפסקתי לשמוע שירי עגבים. אני שומעת רק
שירי קודש. מתלבשת בצניעות. היו זמנים שלמדתי הלכות לשון הרע
וקצת הלכות אחרות, אבל מזמן הפסקתי.

באופן כללי, כשאני מרגישה יותר טוב ואולי כשיש לי יותר הארה,
בזמנים מסוימים, אני עושה מה שאני יכולה ביום יום, ונמנעת ממה
שאני יכולה, לפי מה שעומד לפני. אבל זה בכלל לא קורה הרבה. רוב
הזמן אני רדומה ברוחניות ומתעצלת בכל דבר ורק דואגת ולחוצה, כי

נִירָאָה לִי שְׂאֲנֵי יִכּוּלָה יוֹתֵר לְהִימָנֵעַ מֵהֲרַע וּלְעֲשׂוֹת טוֹב, וְאֲנִי לֹא מִשְׁתַּדֵּלֵת בְּכֻלּוֹם אִם כִּמְעַט בְּכֻלּוֹם.

הַמֶּסֶךְ * 98:**

בְּעִזְרַת־י'.ת.

שְׁלוֹם.

תִּשְׁתַּדְּלִי לְהִתְחַתֵּן בְּקִרְוֵב וַיְהִי לְךָ חַיִּים חֲדָשִׁים וְנִפְלְאִים.

אֲבָרְהֵם צִיּוֹן.

אָמַר רַבֵּנוּ:

אֲסוּר לִיָּאֵשׁ עֵצְמוֹ, כִּי תִשׁוּבָה גְבוּהָ לְמַעַלָּה מִן הַתּוֹרָה,

עַל-כֵּן אֵין שׁוֹם יֵאוֹשׁ בְּעוֹלָם, כִּי אִם יִזְכָּה יִהְיֶה נֶעֱשִׂין

מֵעֲזוֹנוֹתָיו עֲנִין אַחַר לְגַמְרֵי, וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ חַז"ל (יוֹמָא נ"ג):

שְׁנַת־הַפְּסִיחִין הָעֲזוֹנוֹת לְזַכִּיּוֹת, וַיֵּשׁ בְּעֲנִין זֶה סְתָרֵי נְסֻתוֹת

(שיחות הר"ן ג).

שלום רב.

האם לנשים מותר לגרוס בזוהר?

...

*** 99:

בעזרהי'.

שלום.

אני לא רואה בדור הזה הבדל בין נשים לגברים. ההוראה לגבר הבא ללמוד זוהר וקבלה שיתחיל בגיל ארבעים, ולפני שמתחיל ימלא כרסו בש"ס ופוסקים, ולפחות שיהיה בקי בהלכה, דהיינו לדעת את כל השולחן ערוך. ואז יזכה לאמונה פשוטה בלי חוכמות. וזה יביא אותו שיהיה לו מוח חזק שיוכל לעמוד בידיעות שיתגלו לו בלי שיינוק מוחו ויקבל ח"ו זעזוע מוח שיביאו לידי אשפוז ממש. וכל זה למי שמבין את המסתתר מאחורי המילים שנראות לכאורה פשוטות ומובנות.

והיות שבדור הזה מעטים הם שזכו לקבל מאת ה' יתברך את המתנה להבין את האמור מאחורי המילים ובין השורות, ואע"פ שהם בקיאים הלוך ושוב בכתבי האריז"ל, למשל, במבנה העולמות וכו' וכו', כל בקיאותם היא רק במשל, אך את הנמשל אינם מבינים כלל. והיות וזה כך, אין בעיה ללמוד, כי מי שלא מבין, אזי אינו יכול להזיק ולהיזק.

מומלץ לכל המתעניינים וסקרנים לידע את הסודות הנמצאים בזוהר ובכתבי הקבלה. לעסוק יומם ולילה בכתבי רבי נחמן מברסלב שגילה בצורה נפלאה את הנמשל של הסוד הכתוב בזוהר ובכתבי האריז"ל וגם בספרי הקדמונים.

אברהם ציון.

בס"ד.

לכבוד הרב שלום!

חבר שלי, בעל משפחה וחוזר בתשובה כשנתיים, היה באומן בראש השנה וחסיד נלהב של רבנו ז"ל.

כל הזמן הוא מרגיש חסרון בידע שלו בתורה, ובפרט בתורת רביז"ל, כי הוא חדש. והוא רעב וממלא עצמו בלימוד ליקוטי מוהר"ן עם חברותא, שיעורי תורה בליקוטי מוהר"ן עם רב, ושמיעת דיסקים של רבנים שונים תלמידי רביז"ל, ועוד.

הכי מדאיג אותי שהחברותא שלו גם הוא עם נטייה לרדוף אחר חוכמות גבוהות, ושנים רבות הוא בתוך הקבלה. וחברי רואה אותו כבעל חכמה. מה אפשר לעשות, אני כבר מתפלל כל יום עליו שיזכה לתמימות וינצל מחוכמות. יש לי זמן איתו רק ביום שבת בין מנחה לערבית קצת, ואנו לומדים יחד סיפורי מעשיות.

אינני יודע כיצד להוכיח אותו ולהזהיר אותו מהבעיה, וגם מפחד להוציא לשון הרע על החברותא שלו.

אולי אוכל ללמוד איתו משהו יחד ומזה יבין לבד?

ממתין לעצה טובה בחסדי ה'.

כל הברכות,

...

*** 100:

בעזרהי'ת.

שלום ידידי.

אל תאמר לו דבר עד שהוא עצמו ירגיש חיסרון ויבוא להתייעץ איתך.

אברהם ציון.

אף-על-פי שתזכרה הוא דבר גדול, ומטל על כל אחד מישראל להזכיר את חברו, בשרואה בו שאינו מתנהג בשורה, אף-על-פי-כן, לאו כל אדם ראוי להזכיר. כי בשמהזכיר אינו ראוי להזכיר, אזי לא די שאינו מועיל בתזכרתו, אף גם הוא מבאיש ריח של הנשמות השומעים תזכרתו, כי על-ידי תזכרתו הוא מעורר הריח רע של המעשים רעים ומדות רעות של האנשים שהוא מזכירם, ועל-ידי-זה הוא מחליש את הנשמות שלהם, ועל-ידי-זה נפסק השפע מכל העולמות, התלויים באלו הנשמות

(ליקוטי מוה"ר תניינא ח')

שלום.

אני בת 22 ויש לי אחות מבוגרת ממני בהרבה רווקה.
אמא שלי ממש לא מקבלת את העובדה שהתחלתי לצאת עם בחורים
ואני מתכוונת להתחתן בעז'ה. נוצר איזשהו עימות קשה ביני לבינה
שבסופו היא אמרה לי דברים מאוד קשים הגובלים בקללות. לא אפרט.
וכעת שאני יוצאת עם בחורים, אני מרגישה שאין לי ברכה. אני חוששת
שזה בגלל זה. מה לעשות? האם יש בזה אמת? האם יש השפעה לדיבור?

***** 101:**

בעזרהי'ת.

שבוע טוב.

לצאת עם בחורים סתם, זה לא טוב!

אבל אם יש לך בחור רציני שאתם חושבים להתחתן, אזי מיד כשתרגישו
שטוב לכם ביחד, תקבעו תאריך ותתחתנו במזל טוב, ואל תדאגי מכלום,
גם האימא בסוף תסכים לזה.

אברהם ציון.

בס"ד

לכבוד הרב שלום!

המילים, חכמה ושכל בהקשר של קודש או בהקשר של חול מצטיירים אצלי בלב בהרגשת קרירות, כך היה תמיד. מעולם לא באה לי שמחה מאיזה פליאה על מעשה חכמה כל שהוא, זה "פשוט לא עושה לי את זה". וזה שאתה מבחין בי יפה שאני הולך בחכמות עם שכל וזה נכון, כי אני שבוני בזה. הוא יתברך יודע לבדו כמה לבי כוסף להשתחרר כבר מהעמלק הזה.

נראה לי, הרב, שלפני שהכרתי את התורה תרתי והעמקתי הרבה בכל מיני חכמות חיצוניות בחיפוש אחר הטוב, וכל כך היה לי קר שם והתעכבתי, עד שכעת גם אינני יכול להתקרב באמת ללימוד חכמת התורה, או להסתכל בשכל שיש בכל הבריאה, כי רק שמתחיל עם זה מרגיש ריחוק וקרירות, משהוא טכני כזה, לא מבין מה יש פה בכלל. למשל קשה לי מאוד להתחבר למזמור קי"ט בספר תהילים ששם דוד המלך מהלל ומשבח את התורה, החוקים והמשפטים וכו'...

גם בשיעורים שלך, הרב, שאתה מדבר על אמונה, תפילה, שמחה, מידות וכו'.. זה מתוק לי מאוד ומחייה אותי מאוד, אבל ברגע שיש איזה דיבור על איזה מעשה של חכמה אלוקית, זה סינית בשבילי. וכן שרבנו ז"ל למשל אומר שיש חכמות שאפשר לחיות מהן בלי לאכול ולשתות - חושך מצריים, או שאומר שצריך להסתכל בשכל של כל הדברים להתקרב מזה לקב"ה ???
כל הברכות, תלמידך.

...

*** 102:

בעזרהי'ת.

ההתעסקות בידיעת האלוקות והכרתה, בהתקרבות אליה, בלימוד עניינה, בקשר הכללי והפרטי אליה, בהתייחסות אליה, ביחסי הגומלין ביני לבניה ועוד, כל זה היא החכמה האלוקית שיכולה לתת חיות לאדם עד שהוא יוכל להתקיים בלי מזון גשמי.

אברהם ציון.

פַּעַם אַחַת דְּחָקָה אוֹתוֹ אִמּוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ הַצְּדִיקָת ז"ל:
בְּאִשֶּׁר שֶׁהָעוֹלָם מִשְׁבְּחִין אוֹתוֹ וְאוֹמְרִים עָלָיו גְּדוֹלוֹת
בְּאֵלֶּה, עַל-כֵּן יֹאמֵר נָא לָהּ גַם-כֵּן וַיִּסְפָּר לָהּ מֵהַמְּדַרְגָּתוֹ
בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם. הַשִּׁיב לָהּ, מָה אָמַר לָךְ, אָנִי סָר מֵרַע
בְּאֵמֶת. עוֹד פַּעַם אַחַת, שֶׁאֵלֶּה אוֹתוֹ אִמּוֹ לָמָּה אֵינִי דוֹחֵק
אֶת עַצְמוֹ לֶאֱכֹל קָצֵת, כִּי בְּמָה יַחֲיֶה. וְהַשִּׁיב לָהּ, אָנִי חֵי
עַכְשָׁיו רַק עִם הַחֲכָמָה תַּחֲיֶה אֶת בְּעָלֶיהָ. וְאָמַר לָהּ עוֹד,
יֵשׁ אֲצִלִּי אֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ שְׂיֹדְעִים דְּבָרִים כְּאֵלוֹ שְׂיִכּוּלִים
לְחַיּוֹת בָּהֶם בְּלֹא אֲכִילָה וְשִׁתְיָה (ח"י מוהר"ן רל"ח)

שלום כבוד הרב,

אני חדש בפורום והצטרפתי אליו בגלל חלום שחלמתי.
כבוד הרב, אני אדם עיוור בן 52 שנה, חלמתי באחד הלילות שמישהו,
אדם זקן בא אלי בחלום ואמר לי לבוא לבקר בקברו של רבי נחמן
מאומן, זכר צדיק לברכה, להתפלל שם, ואז מאור עיני ישתפר בעזרת
ה'. רציתי לקבל חוות דעת מכבוד הרב.

בברכת בשורות טובות.

ד...ד

***** 103:**

בעזרהי'ת.

שלום אדוני.

אני לא מבין היכן הספק שלך מונח.

הרי רבי נחמן מברסלב הבטיח שהוא ידאג לחיים הנצחיים שלך. "הראש
השנה שלי עולה על הכול".

אברהם ציון.

הפנק * 103:**

שלום אברהם.

אין לי ספק בכלל לכך שרבי נחמן ידאג לחיי הנצח ויעזור לי בעזרת
ה'. אני מוכן היום לעלות על מטוס ולהגיע לאומן. אך יש לי בעיה אחת,

אם יש כאן מישהו שיכול ללוות אותי, דהינו לעזור לי בכך שידריך אותי במקום, אני אשמח מאד והוא יזכה במצווה גדולה. ניסיתי למצוא מלווה אך לצערי לא מצאתי. אני יודע שבראש השנה נוסעים ברוך ה' הרבה אנשים לאומן, אשמח מאד להצטרף לקבוצה או למי שיוכל להדריך אותי שם. אפשר לשלוח לי תגובות גם לדואר האלקטרוני הפרטי אם מישהו רוצה. זכות גדולה לעזור לעיוור, ואולי מי יודע רבנו הקדוש יפקח את עייני בעזרת ה' יתברך.

ברגשי כבוד.

...

הַפֶּקֶד *** 103:

בעזרהי"ת.

שלום.

ראשית תרשם לראש השנה אצל אחת החברות ואח"כ ה' יעזור.

בהצלחה.

אברהם ציון.

עֲנֵה וְאָמַר: הֲפֹאֵם-הַשָּׁנָה שְׁלֵמִי, הוּא חֲמִישׁ שָׁלוֹל
אֶתְּם בְּלִבְכֶם בְּיָצְאֵי תְלִיזוֹן בְּפֹאֵם-הַשָּׁנָה שְׁלֵמִי,
אֲפֹא אֶשְׁלַח בְּכֶם הַשָּׁלוֹם בְּלוֹ תְלִיזוֹן בְּפֹאֵם-הַשָּׁנָה
שְׁלֵמִי (מ"י מוֹפֵיץ ת"ש)

שלום כבוד הרב,

רבי נחמן תמיד כותב על: עד כמה חשוב להתמקד בטוב שלי, ועד כמה חשוב מאוד לזכור אותו.

לפעמים אני מרגישה שזה מביא אותי לגאווה שאני מזכירה לעצמי שאני טובה. ויש מצב עוד יותר גרוע (שאני ממש מתביישת בו), כשאני מגיעה לידי חטא ואז יש בי קול שאומר לי "לא נורא, בכל אופן, יש בי טוב ש"יכסה" על זה". אני ממש מתביישת לכתוב את זה אפילו, אבל אשמח אם תעזור לי לחדד את הנקודה הזו.

וקורה לי שאני נופלת לידי חטא, אבל אז אני מזכירה לעצמי שכל ההתרחקות היא רק כולה לצורך התקרבות, ואני מרגישה שיצר הרע ממש "טופס על זה טרמפ".

אני ממש פוחדת שזה יביא אותי לרדת למצב שפל ונמוך.

אשמח לקבל עצה.

תודה.

*** 104:

בעזרהי"ת.

שבוע טוב.

דברי רבנו ז"ל שרירים וקיימים. תמשיכי ללמד זכות על עצמך ולמצוא נקודות טובות בעצמך כדברי רביז"ל.

כל הנפילות מאת ה' יתברך' כפי שמביא רביז"ל בליקוטי מוהר"ן ח"א תורה רס"א.

המטרה העיקרית בנפילה היא כדי שסוף סוף תביני שה' יתברך מנהיג את העולם ומנהיג גם אותך באופן פרטי, כך שאין מקום לשום גאווה, כי כל מה שנדמה לך שאת עושה ומצליחה בו, זה ממנו יתברך. אברהם ציון.

בס"ד

שלום כבוד הרב !

אני מקווה שתוכל אתה לתת לי עצה, זה פשוט מציק לי המון זמן, אני חייבת לדעת אם אני טועה ומה עליי לעשות.

לפני כחמש שנים לפני שחזרתי בתשובה הכרתי בחור מקסים בעבודה שלי. בהתחלה הוא מצא חן בעיני מאוד, ואז שידכו בינינו ויצאנו תקופה. לצערי בזמנו הייתי בחורה שונה ורדפתי אחרי הבלי העולם הזה, ואילו הוא היה בחור פשוט מאוד. לא ראיתי ת'טוב שלו ופגעתי בו מאוד. רבנו, אנשים השפיעו עליי לחשוב עליו רעות וכך הסיים הקשר בינינו, הוא פגוע ואני חסרת אכפתיות לראות זאת. נסעתי תקופה והתחלתי להתחזק ואז נזכרתי בו. רציתי לחזור אליו אבל הוא לא רצה. רשמתי לו מכתבים התנצלת, אבל הוא לא היה מוכן להתקרב אליי. המשכתי הלאה. לפני שנה ככל שהתחלתי להשתנות ולגלות מה אמיתי בחיים האלה, אתה עוזב את הבלי העולם ומסתכל באמת, הבנתי שעשיתי את

טעות חיי. יצאתי עם בחורים מאז אבל איתו אני מרגישה משהו מיוחד שאני הכי שלמה בעולם, ושאני הכי חסרה בלעדיו ממש. שגם אם אני אתחתן עם אחר אני לא ארגיש מה שאני מרגישה כלפיו, לפני שנה כמעט התחתנתי, ביטלתי חתונה עם בחור שלא התאמנו, אבל רק רציתי להתחתן. ושוב הרגשתי שרק אחד אני אוהבת. דיברתי וחשפתי את כל רגשותיי התנצלותי ואמרתי שהשתנתי. יצאנו לפגישה אחת ואז הוא דחה אותי. הוא אמר שהוא לא אוהב אותי אלא כאחות.

ויתרתי והמשכתי הלאה. אמרתי שמה שאני מרגישה שטויות, היום אנחנו עובדים אחד ליד השני ויוצא לנו לדבר, ושוב הרגשות האלה עולים, כשאני איתו. מוזר כי אני מרגישה שגם הוא מרגיש משהו, אבל אני לא יודעת כבוד הרב.

האם אני טועה ברגש הזה שהוא חזק כ"כ. האם עליי להמשיך הלאה ולשוח ממנו ומהאשליות שנהיה יחד בסוף ושנועדו להיות יחד.

תודה רבה כבוד הרב.

אל...

*** 105:

בעזרהי'ת.

שבוע טוב.

תתחילי להתנהג הפוך ממה שהתנהגת עד עכשיו. כלומר אל תראי לו יחס. תתנהגי אליו בקרירות. אל תראי לו את הרגשות שיש לך אליו, תציגי כאילו את מוותרת עליו.

אם עצה זו תהפוך לבו אלייך מה טוב, ואם לא חפשי כיוון אחר.

ומצור - דבֿר אֶשְׁפִּיעַ

עכ"פּ לפני שאת מתחילה בעצה זו דברי עם הקב"ה ותאמרי לו שאת מגסה את העצה הזו ומבקשת ממנו שאם הוא זיווגך האמיתי שישפיע עליו לטובה, ואם לא, שיוצא אותו מראשך.

בהצלחה.

אברהם ציון.

תלפנה מאת א..ד ..כ

שלום כבוד הרב,

גם אני במצב קצת דומה.

האם תיתכן מציאות של פספוס הזיווג?

מחמת לִבִּי הַפְּטָם (הַפְּרִיט) יוֹכֵל לְאַבֵּד אֶת לְבוּשׁוֹ,

כִּי מֵאַחַר שְׂטָנָה מְלוּשׁוֹ, קִשָּׁה לֹא לְמִצָּא אֶת

לְבוּשׁוֹ, וְאַפְּלוֹ אִם יִמְצָא אֶת לְבוּשׁוֹ, תִּהְיֶה לֹא

מְשֻׁבָּת וְלֹא תִהְיֶה נוֹטָה אַחַר פְּזוֹנָה

(לְקוּסֵי מוֹהַר"ן ח"ב ס"ז).

הַמַּעַר *** 105:

שלום כבוד הרב !

טוב, אז השתדלתי באמת לא להתייחס אליו כ"כ, ואז הרגשתי שאני רוצה להמשיך הלאה ובאמת להקים בית.

איזה מישהי אמרה לי שאני צריכה לבקש מחילה מכל מי שפגעתי בו אי פעם בקשר. אז התחלתי לכתוב מכתבים כדי להתנתק מהעבר ולפתוח דף חדש. וכתבתי גם לו, ורשמתי לו סליחה על שפגעתי בו. והמכתב עורר אצלו תגובה שהוא בא ונחשף ואמר שהוא אוהב אותי, אבל שיש משהו שחוסם אותו מלממש את האהבה הזו, שאיתי הוא היה רוצה להקים בית אבל הוא לא נמשך אליי, כמו שיש בחורות שממש ממש הוא נמשך אליהן. ושהוא לא יודע מה זה שחוסם ממנו להיות איתי והוא מבולבל, הוא רוצה ללכת להתייעץ עם רב אבל הוא שאנן. ועד שהוא יעשה את זה האם עליי לחכות לו, אני מרגישה שרק איתו באמת אני אהיה מאושרת ושלמה.

מה לעשות?

הַמַּעַר *** 105:

בעזרהי'ת.

שלום.

תחזורי לקרוא את העצה שכתבתי לך בפעם הראשונה ותבצעי אותה ככתבה וכלשונה. אין לי עצה אחרת.

לא להתייחס אליו ולשלוח לו מכתב אהבה - זה לא הולך ביחד!

בהצלחה.

אברהם ציון.

וְהִנֵּה הַכֶּלֶף: שָׁכַח הַמְּנִיחוֹת הֵט רַק
בְּשִׁבּוֹת הַחֶשֶׁק, כִּדְבֵי שֶׁעַל יָדֵי לָהּ יִהְיֶה לֹא
חֶשֶׁק לְדוֹל בְּיוֹתֵר; וְעַל כֵּן, כְּשֶׁאֲדַם
חוֹשֶׁק בְּיוֹתֵר, בּוֹדְאֵי יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר,
וְיוֹכֵל לְהוֹצִיאוֹ מִכַּח אֵל הַפֶּעַל (לקוטי מוהר"ן ח"א ס"ו)

כבוד הרב שלום.

רציתי בעצתך. מכר שלי במצב ירוד, סובל מבעיה נפשית שהוא מודע אליה, אך מכחיש אותה בפועל. הבעיה גורמת לו לחרדה רבה וחוסר יכולת לתפקד - אינו מחזיק בחיי חברה תקינים, מקום עבודה וכו'. הוא עדיין צעיר ואני מקווה שלא יגזרו עליו חיים שהם לא שלמים באמת. הוא מסתגר רוב הזמן בחדרו בבית הוריו, ולא נראה שיפור במצבו. לאנשי מקצוע הוא הלך מספר פעמים, וכשקיבל טיפול תרופתי נראה שינוי ניכר בהתנהגותו, אך הוא הפסיק אותו כי אמר שהכדורים גורמים לו לתופעות לוואי. חוץ מטיפול תרופתי, הוא לא נפתח, ומדבר עם אנשי מקצוע ואומר ש'הם לא מבינים אותו, ו'הם מקובעים'; למה שהם מכירים ממקרים קודמים ולא יכולים לעזור לו, ושהוא יכול לטפל בעצמו בצורה הכי טובה. אך למעשה כבר כמה שנים שהוא לא מתפקד. גם בשיחות עם אנשים שקרובים אליו הוא לא נפתח באמת, זה נראה כאילו הוא נמצא בכלא, כלא של התודעה שלו. השאלה שלי היא, האם ניתן לעזור לאדם שחושב שהוא יודע ומבין בכל ולא מוכן לקבל עזרה? ואם כן מה ניתן לעשות?

תודה.

*** 106:

בעזרהי'ת

שלום,

אני מצטער מאוד בצערך לשמוע על אותו עניין שסיפרת. היות ואיני מכיר את האדם שעליו אתה מדבר ולא שמעתי מה שהוא אומר וכו', ואני שומע רק את הדיאגנוזה שלך עליו, אני לא יכול להגיב. אך באופן כללי אומר לך את דעת רביז'ל בענין זה, ולא דווקא בהתייחס לאדם המדובר, משום שלא שמעתי את הצד שלו כנ"ל.

רביז'ל אמר: מי שאינו שומע ומציית לדברי חכמים אמתיים הוא יכול להשתגע כי עקר שגֿעון של כל המשגעים הוא רק מחמת שהוא אינו מציית ושומע לדברי הבעלי שכל. כי המשגע אם היה שומע וציית לדברי אחרים שהם הבעלי שכל בודאי לא היה משגע כלל, כי אף-על-פי שפלי רוח שטות ושגֿעון שלו נדמה לו בברור גמור שהוא צריך לילך קרוע ולהתגלגל באשפה וכיוצא בזה מדרכי השטות ושגֿעון, אף-על-פי-כן מאחר שהגדול ממנו אומר לו שאינו צריך לעשות כן, אם היה מבטל דעתו נגד דעת הגדול ממנו בחכמה בודאי היה מתבטל כל השגֿעון שלו נמצא שעקר השגֿעון הוא רק מחמת שהוא אינו רוצה לשמע ולציית לדברי חכמים והבן הדבר היטב: זה צד אחד של המטבע.

והצד השני, יתכן שהוא בריא לחלוטין, ויתכן שכל דבריו או לפחות חלק מהם צודקים בהחלט, ויתכן שהוריו קטלגו אותו כחולה, כי לדעתם אינו מתאים לסטנדרט הכללי, ואין מי שמבין אותו באמת, וכל הטיפול בו, התרופתי, וכן שאר ההתנהגות שלכם אליו, רק מזיקים לו. וזה שאינו מתמרד נובע מאופיו הנוח והשקט. תבדקו עם בעל מקצוע, את המחנכים שלו, אם הם בסדר. עכ"פ תפילה תמיד עוזרת בכל מקרה. כדאי לפנות אל הקב"ה בתפילה ותחנונים לדבר איתו על הנושא ולבקש את עזרתו. אברהם ציון.

שלום לרב

אני חוזר בתשובה כבר מספר שנים.

אני יודע שהבורא העולם שומע תפילת כל פה!!!

רציתי לשאול מה קורה לגבי תפילות שאני התפללתי ולא קיבלתי את מה שביקשתי, וגם אין לי סיכוי יותר לקבל את הדבר שהתפללתי עליו, כי עבר זמנו.

(כמובן שכל מה שהשם עושה לטובה, ואם לא קיבלתי - אני לא צריך, אבל מה קורה עם התפילות?)

***** 107:**

בעזרהי"ת

שלום.

ראשית, אם אין סיכוי - כדברך, כי עבר זמנו - משמע שלא היית צריך כבר את מה שביקשת, כי ממילא הסתדר ע"י הקב"ה, בלי מילוי בקשתך, כפי שביקשת. כמו שמסופר על רבי נחמן טולשינר - שביקש מהקב"ה בקור האוקראיני: רבש"ע! או שתתן לי מעיל, או שתוכיח לי שאני לא צריך מעיל. דהיינו, הוא נתן להקב"ה אפשרות לבחור איך לפתור לו את הבעיה, ולא דווקא כפי שהוא חושב, כלומר ע"י מעיל. בודאי שומע תפילת כל פה, אפילו תפילתו של גוי, אך "קרוב ה' לכל קוראיו - לכל אשר יקראוהו באמת".

מתי האדם מוציא מפיו בקשה באמת? כאשר הוא מאמין באמונה שלמה שעומד לפניו מישוהו ששומע בקשתו, וכן כאשר הוא מאמין שהמתבקש מסוגל ויש לו את היכולת למלא בקשתו.

תרבה ותתמיד בהתבודדות, עד שתגיע למדרגת הצדיקים - שתאמין ממש שהקב"ה עומד מולך ושומע בקשותיך, ואז דבורך יהיה באמת, ואז תַעֲנֶה בלי ספק.

וגם על זה אומר הזוהר: "זימנין דשמע וזימנין דלא שמע", היינו שלפעמים הקב"ה לא ימלא בקשתך, אע"פ שאתה חושב שזה טוב לך, כי לגבי חייך הנצחיים - עדיף שלא תקבל את מה שביקשת. כמו שאומרים חז"ל: שמשה רבנו חזר על הבקשה שלו להיכנס לארץ 515 פעם, עד שהקב"ה אמר לו: די! עוד בקשה אחת - אני מכניס אותך לארץ, אבל דע שאתה מפסיד.

בהצלחה,

אברהם ציון

הַפֶּנֶק *** 107:

שוב שלום.

לא כל כך הבנתי את התשובה.

אם למשל אני ביקשתי לנסוע לאומן בראש השנה, וכבר עבר ראש השנה, אז זה אומר שהקב"ה לא רצה לתת לי? עוד באותו עניין של תשובתך: לגבי משה רבנו:

1. למה הקב"ה נתן לו להתפלל 515 תפילות, שאם הקב"ה יודע הכול, אז הוא ידע שמשה לא ייכנס עם תפילות, או בלי תפילות. לא חבל על הזמן של 515 תפילות? אחרי תפילה אחת, הקב"ה יכול להגיד למשה 'די', לא אחרי 515?

2. אם הכול ידוע מראש אצל הקב"ה, אז אפילו אם אני התפלל, או לא התפלל, מה זה נותן? הרי אם הקב"ה ירצה לתת לי משהו, אפילו בלי תפילה אני אקבל אותו, כמו שיש הרבה גויים/חילונים שלא יודעים בכלל מה זה הקב"ה, והם עדיין מקבלים המון דברים בלי רבע תפילה!

הַפֶּק *** 107:

בעזרהי'ת

שלום.

בודאי, כל מה שקורה, או לא קורה - כך זה רצונו של ה' יתברך, כי הוא זה שמפעיל אפילו את האצבע שלך, כמ"ש חז"ל: אין אדם נוקף אצבע, אלא אם כן מכריזים עליו מלמעלה. הכניסה לאמונה בהשגחה פרטית על כל צעד ושעל - זו הכניסה לגן עדן. כשאדם חי עם הידיעה הזו - שהכל ממנו יתברך - אין מאושר ממנו; ואף על פי כן, הבחירה - כפשוטו. צריך לבחור רק בטוב.

לגבי משה רבנו: אתה יודע איזה כיף יש בזה לעמוד לפני הקב"ה עוד פעם ועוד פעם, ולדבר איתו בערגה, כיסופים, אהבה ותחנונים, הרבה יותר ויותר מ 515 פעמים? אז למה שהקב"ה ייקח לו את הכיף הזה. אם תרגיל עצמך לילך יום יום להתבודדות - לשדה או לאיזה מקום לבד, ולדבר עם הקב"ה על כל מה שעובר עליך יום יום, תרגיש גם אתה את הכיף הזה, עד שלא תרצה שום דבר בחיים, רק להיות עם הקב"ה. לשאלתך השנייה: נכון מאוד. יש מקבלים הכל בלי תפילה, ועל זה אומר רבנו ז"ל - שהשפע שהם מקבלים זה אותו שפע שהוא נותן לכלבים ולחתולים. גם אלה לא מתפללים, אך מרוב רחמי ה' הוא נותן גם להם, בחסד חינם.

תראה איזה צער ויסורים ודאגות ובלבולים ופחדים יש לאלה שיש להם הכל, ואין להם כלום, עד שהם נזקקים לפסיכיאטר אישי וכדורים. אבל שפע הבא ע"י אמונה, תפילה והשגחה - זה דבר מבורך עם שמחת חיים, חיות, אושר. אולי אינך מבין על מה אני מדבר, כי אינך מעשירי העולם הסובלים, ואינך מן בעלי האמונה המאושרים, אבל אם תתמיד בהתבודדות, תגיע למצב של שמחה תמידית בלב, עד שלא תרצה יותר כלום; ודע שעל נקודה זו יעבוד המשיח, כשיבוא בע"ה, ובינתיים רבנו

ז"ל הקדים את המשיח, ונתן לנו לחיות בשמחה הזו, כבר עכשיו. כל טוב..

אברהם ציון

תפס *** 107:

ב"ה.

תודה על התשובה, הרב אברהם!!!

יש לי עוד משהו קטן שמציק לי (וסליחה על כל השאלות והטרדה).
לרוב, אם אני רוצה משהו מהשם ואני מתפלל, אני דווקא לא מקבל אותו, ואם אני לא מתפלל, אז בדיוק אני מקבל את הדבר שאותו רציתי. עכשיו עשיתי את זה מספר פעמים וראיתי ממש "בעיניים", כאילו באמת שזה קורה.

יש לזה הסבר? או שאתה מכיר כזה דבר?

תפס *** 107:

בעזרהי"ת

שלום.

אומר רבנו ז"ל בספר המידות שני מאמרים:

אחד: "לפעמים, כשהצדיק רוצה להתפלל וירא מהמקטרגים, אזי הוא מבקש היפך רצונו".

מאמר שני: "לפעמים, כשאדם מפסיק להתפלל על מבוקשו, דייקא אז נותנים לו מבוקשו".

אברהם ציון.

אני גרוש + 2 בנים, וקשה לי למצוא זוג, ואני מתפלל על זה הרבה, וגם עושה התבודדות על זה. כיום אני בן 31 וחצי, ומה שמדאיג אותי - זה שידוע לי שעיקר ההתעלות של האדם בעולם הזה ובעולם הבא, תלוי כמעט באישה.

ויש לי עוד בעיה, שבתקופה האחרונה אני שומר מאוד על הברית, לא מסתכל וכמעט ובכלל לא מהרהר. שאם באה לי מחשבה, אני מוחק אותה ממחשבותי ומתעלם ממנה, אבל בעקבות זה קרה לי שנהייתי רגיש מאוד, ובלי לחשוב כלל על נשים ולהרהר בהם אני רואה קרי, ואז אני מתעורר לגמרי... למה התחיל לקרות לי כך, ולפעמים אפילו זה בתדירות גבוהה של אפילו כל ג' ימים. האם זה בגלל שאין לי אישה?

*** 108:

בעזרהי'ת

שלום.

רבנו ז"ל אומר, קרי הבא ללא הרהור - זה כלום, וזה דומה לתינוק המשתין במיטה.

ועוד כתוב, שאם אדם מגיע לקדושה גבוהה, אזי בודאי שיראה קרי, כי זה החלק שניתן לקליפות, ואם לא היו מקבלים חלקם, אזי היה קטרוג גדול על האדם.

הנה דבריו: מֵה שְׁמַבְלֵב אֶת הָאָדָם, כְּשֶׁנִּכְנַס לְקִדְשָׁה גְבוּהָה, כְּגוֹן כְּשֶׁמִּתְקָרֵב לְצַדִּיק הָאֱמֵת וְכִיּוֹצֵא, אֲזִי דִּיקָא יְקָרָה לוֹ מְקָרָה בְּלִמְיַת טְהוֹר... שְׁכִשְׁהָאָדָם נִכְנָס לְקִדְשָׁה, מִתְגַּבֵּר עָלָיו הַיֵּצֶר הָרַע בְּיֹתֵר, כִּי כָל מֵה שְׁנִכְנַס בְּקִדְשָׁה יוֹתֵר, יֵשׁ לוֹ בְּכָל פֶּעַם יֵצֵר הָרַע חֲדָשׁ, גְּדוֹל מִבְּתַחֲלָה;

ובאמת, הבלבול הזה שטות... אם אינו מחמת הרהור, אזי בודאי אינו סימן רע כלל, כי אמרו רבותינו, שקרי - סימן יפה לחולה; ובאמת, אדרבא, מחמת שנתקרב לקדשה גבוהה מאד, מחמת זה נודמן לו. על-כן נחשב לגס - מה שנצול הכהן הגדול ממקרה ביום-הכפורים...

גם דע, שלפעמים יש באדם טמאה טמונה, שאין יודעין לה שום תקון, מחמת שהיא טמונה ונסתרת בו, ועל-כן זהו טובה מה שארע לו כשמתקרב אל הקדשה, כי יוצא ממנו הטמאה הטמונה הנ"ל, כי אזי - כשיוצאת - יכולין למצוא לה תקון, מה שאין כן מקדם - כשהיתה טמונה, כנ"ל. ומחמת זה לא הוליד אברהם את יצחק, עד שהוליד תחלה את ישמעאל, וכן יצחק הוליד את עשו ואחר כך את יעקב, כדי להוציא הזהמא תחלה, כמובא (ליקוטי מוהר"ן ח"ב תורה קי"ז).

תמשיך להתפלל להקב"ה על הזיווג, ואם יש אפשרות, יש מצווה מיוחדת שאמרו חז"ל - להחזיר גרושתו. אברהם ציון.

שלום לכבוד הרב

מה שמדאיג אותי זה שאיני יודע מה בדיוק עלי לתקן בי, כדי שיפסקו מעלי הייסורים, כי אין ייסורים בלא עוון.

*** 109:

בעזרהי'ת

שלום.

אם ידוע לך על עוונות שעשית ועדיין לא חזרת עליהם בתשובה, אזי אתה יכול לתלות את הייסורים שעוברים עליך על העוונות, ועליך לפשפש במעשיך לגלות היכן טעית ולחזור עליהם בתשובה. ואם אחרי החזרה בתשובה יש לך עדיין ייסורים, אזי תדע שאלו הם ייסורים של אהבה, בבחינת את אשר יאהב ה' יוכיח. היינו, כל הייסורים הם סיבובים מאת ה' יתברך, כדי להכניס בך את השכל הנפלא של ההשגחה, כדי שתבין שאין שום כח שבעולם שיכול להזיז אצבע ללא רצון ה', וכל מה שקורה - הכל ממנו בהשגחה; וכדי שהשכל הזה, שהוא הגן עדן, יתלבש בך, חייבים לשבר את החומר, בבחינת "אשרי הגבר אשר תייסרנו י'ה - ומתורתך תלמדנו" - רק אז זוכים לשכל של ההשגחה. דע שאין דבר נפלא יותר מזה שאתה בונה את יחסך עם הקב"ה, כְּדַבֵּר איש אל רעהו; וזה - ע"י שתתמיד בשיחה אישית איתו יתברך. לך למקום לבד. ספר לו את לבך. הפוך אותו לידיד הכי קרוב שלך, והכי נאמן שלך, ואז תראה איזה מאושר תהיה.

בהצלחה,

אברהם ציון

שלום לך רבי יקר.

מה הקשר בין אסטרוולוגיה ליהדות ?

יש לי שאלה שמטרידה אותי כבר המון המון זמן, ואני חייב לשאול אותך.

סבתא של חבר שלי היא אסטרונומי. היא מרוקאית, וטוענת שהיא לומדת קבלה יותר מ 25 שנה, היות והיא שושלת למשפחה של מקובלים שהעבירו את הידע של הקבלה והאסטרונומי מדור לדור.

זה היה נראה לי מוזר, היות והחבר שלי וכל המשפחה שלו (כולל סבתו), הם אנשים דתיים: שומרים שבת, כשרות, רובם מתפללים 3 תפילות ביום וכן הלאה...

כששאלתי אותה מה הקשר בין האסטרונומי לבין היהדות בכלל, אמרה לי, שיש, ועוד איך, קשר.

מוזר מאוד, חשבת, הרי שמעולם לא שמעתי אף אדם "דתי" מדבר על נושאי האסטרונומי. מה גם שאני יודע שזוהי אסור בתכלית האיסור להשתמש בזה משום שזוהי עבודת כוכבים ומזלות – וזה אסור.

ובכלל, מה הקשר המזלות של הגויים ליהדות?!

אז שאלתי אותה, והיא ענתה לי את התשובה הבאה :

האסטרונומי התחילה בכלל מאברהם אבינו – לפני 3800 שנה. אברהם אבינו העביר את החכמה של האסטרונומי מדור לדור, ורבי מאיר בעל הנס כתב אותה בספר שנקרא ספר יצירה [מעולם לא שמעתי עליו גם]. היא המשיכה להסביר לי, כי המושג "אסטרונומי" מופיע בזוהר, בתלמוד, ובגמרא, בשם "אצטגנינות". [בדקתי במילון – אכן אצטגנינות הוא השם העתיק למילה אסטרונומי].

היא ממשיכה להסביר, שעם ישראל הוא "מעל המזל", ובגלל זה אנו חייבים ללמוד אסטרונומי.

שאלתי אותה, אבל איך זה שמעולם לא שמעתי על אסטרונומי ביהדות, ודרשתי ממנה שתראה לי בדיוק היכן זה מופיע, היא הראתה לי את הדבר הבא.

הגברת פתחה את אנציקלופדיה "בריטניקה", והראתה לי תופעה מוזרה: בבתי כנסת עתיקים, הופיע גלגל המזלות בפסיפס עם השמות של

המזלות [סרטן, אריה, שור]..

פתאום נזכרתי! כשהייתי בכיתה ג' לקחו אותנו לטיול שנתי לטיול בצפון [אני ממש ממש לא זוכר לאן]. והראו לנו איזה בית כנסת שיש בו בפסיפס - את לא אחר מגלגל המזלות....

אבל .. מה גלגל המזלות עושה בכלל בבית-כנסת?! איך זה הגיע לשם? בינתיים הספקתי לשאול מישהו שלא ידע להגיד לי הרבה, אלא רק "אין מזל לישראל" [משפט מהתלמוד, אותו אדם לא טרח לומר לי מאיפה].

אז, סיפרתי לאותה סבתא חביבה את זה, והיא פתחה ספר תלמוד [אם אני לא טועה זה היה התלמוד הבבלי] והראתה לי את הציטוטים הבאים, וטענה כי התלמוד עצמו מלא בחישובים אסטרוולוגים - למשל מסכת שבת קנ"ו: "איתמר רבי חנינא אומר מזל מחכים, מזל מעשיר, ויש מזל לישראל...."

[והיא אומרת שעוד בימי קדם היה ויכוח שכן יש מזל לישראל] "רבי יוחנן אמר אין מזל לישראל..." ואף רב סבר אין מזל לישראל. דאמר רב יהודה אמר רב מניין שאין מזל לישראל? שנאמר: "ויוצא אותו החוצה".

[אני עוצר כאן לרגע. כאן היא הסבירה לי שאברהם אבינו לא האמין לבורא שיהיה לו בן משרה, משום שזה לא כתוב במפה האסטרוולוגית שלו. והוא לא מאמין לו - ואז כתוב בתנ"ך "ויוצא אותו החוצה", ואז השם אומר לאברהם - תסתכל בכוכבים ותספור אותם, ומי שיצליח לספור יצליח לספור את זרעך...." פתאום אברהם מאמין. איזו דרך משונה לשכנע מישהו (אומרת הסבתא), חייב להיות כאן סוד. והסוד הוא שהבורא "הוציא אותו החוצה" מההשפעה של הכוכבים והמזלות - מעניין].

[המשך הציטוט מהתלמוד, מסכת שבת]: "אמר אברהם לפני הקב"ה

רבוננו של עולם בן ביתי יורש אותי. אמר לו לאו, 'כי אם אשר יצא ממעיך'. אמר לפניו: רבוננו של עולם נסתכלתי באיצטגנינות שלי ואיני ראוי להוליד בן. אמר לו ה': צא מאיצטגנינות שלך שאין מזל לישראל...'' [הנה חיזוק למה שאמרה לי הסבתא קודם].

הייתי בשוק, לא היה לי מה להגיד לה. הייתי בטוח שאסטרולוגיה זה דבר אסור וכעת – היא כמעט שכנעה אותי לגמרי שאסטרולוגיה שזורה היטב בתוך היהדות...

היא ממשיכה: "אמר להו רבי חנינא פוקו אמרו ליה ליואי, לא מזל יום גורם, אלא מזל שעה גורם."

האי מאן דבחמה (היינו מישהו שנולד במזל של כוכב חמה, כלומר מזל אריה) - יהי גבר זיותן (כשמש המאיר): יהי אכיל מדיליה (אוכל משלו), ושתי מדיליה, ורזוהי גליין (אין לו רשות לכסות סודו ונסתרותיו, אלא כשמש הזה שהוא פומבי לכל); אם גניב - לא מצלח;

זה ממש חמור – התלמוד מלמד כאן אסטרולוגיה! איך זה שמעולם לא שמעתי על כך אף פעם? מה גם שדתיים מתנגדים לזה נחרצות!

ובכלל? מה עושה גלגל המזלות בכלל בבית כנסת?!

בקיצור אני מבולבל מאוד מאוד מאוד. היא כמובן נתנה לי עוד מקורות, כמו פרשת יתרו בזוהר. אבל אמרתי שאני חייב לשאול מישהו שהוא רב.. לפני שאני משתגע וגם אני לא רוצה לעשות משהו שהוא כפירה.. אז, רבי יקר, בבקשה עזור לי ליישב את העניין.

בתודה רבה מראש.

יו..

*** 110:

בעזרהי'ת

שלום יו...

אני לא מבין על מה ולמה ההתרגשות הגדולה שלך, בגלל שמטרידה אותך שאלה ענקית כבר 'המון המון זמן'. מדברייך משמע שרק שאלה אחת לא מובנת לך בחיים. תאמין לי - שאצלי אין דבר אחד, אפילו רק אחד, שמובן לי. כל הפלא הגדול הזה שברא הקב"ה - הכל סתרי נסתרות, סודות האלקות, גנוזי דמלכא, וכך הוא בכל תחום ותחום, ולכן אמר רבנו ז"ל: "החכמה הכי גדולה - לא להיות חכם כלל". דהיינו, אתה צריך להיות בעל שכל ענק, בשיא החכמה, כדי שתבין שאתה לא יכול להיות חכם ומבין משהו בעולמו הנפלא של הקב"ה.

על כל פנים, כדי לקרב, ולו במעט, אל שכלנו את נפלאות הבריאה, אנו מנסים לפרש, כל אחד לפי גודל שכלו והשגתו. לכן, תמצא גם אצל חכמי התורה מחלוקות לגבי איך להסביר דבר מסויים, ואלה ואלה - דברי אלוקים חיים, כי כל אחד מסביר מזווית ראייתו את הדברים, ובאמת זוהי האמת לפי אותה זווית, אבל את האמת האמיתית - שאינה יחסית - יודע רק הקב"ה בעצמו.

לגבי שאלתך: דע שכל דבר ודבר שקורה בעולם - הכל ממנו יתברך. הקב"ה הוא זה שמוציא לפועל את הכל - מחשבה, דבור ומעשה; וכדי לפעול הוא משתמש בשליחים, וכל פרט בבריאה יכול להיות השליח שלו, יתברך.

התהליך הוא כזה: "בדבר ה' שמים נעשו, וברוח פיו כל צבאם". דבר ראשון - בא הציווי, שיעשה כך או כך. כמו, למשל, "ויאמר אלוקים יהי אור". הדבור הזה מגיע למלאכים, היינו לשכליים - לשכל הממונה על אותה פעולה, והשכל הזה משפיע למי שתחתיהם וכו', והפקודה מגיעה לכוכבים ולמזלות. כדי שהכוכבים והמזלות יוציאו לפועל את

אותה פקודה, הם צריכים לעמוד בסדר מסויים, כדי שיהיו יחסי גומלין בין הכוכבים והמזלות השונים. בני אדם, משחר ההסטוריה, ניסו להבין את הקב"ה - מה הוא רוצה להוציא לפועל, ע"י הבטה בצורת עמידת הכוכבים. כלומר, הצורה שעומדים הכוכבים היא הדף שעליו הקב"ה כותב את אשר הוא רוצה שיצא לפועל; ומי שידוע לקרוא כתב זה - יודע עתידות. (דרך אגב, זה גם נכתב בחכמת הפרצוף, ובקריאת כף היד ועוד).

כשאברהם אבינו אומר להקב"ה שהוא רואה, לפי מעמד הכוכבים, שאין לו ולד, אומר לו הקב"ה: מה הבעיה? נשנה את סדר הכוכבים, ואז יהיה לך ולד. עם ישראל הם מעל המזל, כלומר הם אלה שמחליטים איך יעמדו הכוכבים, כדי להשפיע, באופן כללי ובאופן פרטי, על כל אחד ואחד; וזה - על-ידי המתנה הנפלאה שקיבלנו, והיא - כח הדבור - כח התפילה, שעל ידו מצווים ופוקדים על המלאכים איך להוציא לפועל, דהיינו, על-ידי תפילה - שמדברים ומבקשים מהקב"ה שרוצים שיהיה כך או כך, אזי הקב"ה מרחם ומוציא לפועל את רצונך, כמו שכתוב: "קרוב ה' לכל קוראיו, לכל אשר יקראוהו באמת". נמצא שאנו שולטים בכל המערכות המוציאים לפועל, על ידי תפילה ובקשה; ועל זה אמרה התורה: "תמים תהיה עם ה' אלוקיך" - אל תכנס לכל מיני חוכמות, אסטרוולוגיה וכו', אע"פ שאפשר לדעת משהו על ידי זה, ובמקום זה תהיה קשור ומחובר להקב"ה על ידי תפילה, ותשלוט על הכל.

על כן, ידידי, "צא מהאיצטגננות שלך" ו- "תמים תהיה עם ה' אלוקיך", כי אין דבר נפלא מהתמימות והפשיטות.

כל טוב ובהצלחה,

אברהם ציון

לכבוד הרב שלום!

תופעה שחוזרת: נגיד לדוגמא שברצוני לתקן כעת את מידת האמונה (כי היא כוללת), אז אף פעם לא יודע אם לצמצם כעת את כל הכיסופים, ההתבודדות, ליקוטי תפילות, שיעורים, לימוד וכו', רק על המידה הזו, או גם להוסיף מהצד עוד כיסופים ועבודה על עוד דברים.

כי שמתי לב שבהתחלה של העבודה על המידה, הכיסופים חזקים, אבל עם הזמן יוצא לי לשמוע עוד שיעורים וללמוד עוד ורואה שם עוד דברים נפלאים (לדוגמא: ענווה, יראה, שמחה, חסד וכו') ואז הרצון מתפזר לעוד דברים ויורדים הכיסופים לתיקון המידה, ומזה כל העבודה להשיג זאת בהתאם.

וגם כל יום חדשים לבקרים באים כל מיני בעיות שמציקות על הנפש, ושורשן באיזו פגם במידה זו או אחרת, ואז זה גם לוחץ אותי להתעסק בבעיה הזו, ושוב הכיסופים לתיקון המידה נחלשים מאוד.

אז איך שומרים ומחזקים את הכיסופים והעבודה על תיקון המידה שאפשר יהיה לתקן יסודי יותר?
כל הברכות, והצלחה מיידית בכל. נ...

*** 111:

בעזרהי'ת.

שלום ידידי.

עסוק בה - במידת האמונה ועסוק בה, כי כולֵא בַה... (הכל בה)
אומר רביז'ל: העיקר היא האמונה והיא כוללת את כל המידות טובות.

ברגע שתתעלה באמונה יותר ויותר אזי ממילא יתוקנו המידות האחרות הנגררות אחריה. כי הרי האמונה היא המלכות שעליה מאירות כל המידות.

בהצלחה ובסבלנות תגיע להכל.

אברהם ציון.

יתכן שבעבר שאלתי את הרב את השאלה הזאת, אך חפץ אני שוב לשאול ע'מ לקבל תשובה יותר מפורטת ומובנת, כיוון שישנם עדיין דברים שלא כ"כ מובנים לי, ומבקש אני לענות לי ולהתייחס שוב לשאלותיי בפירוט:

למה בברסלב אומרים שאין רב היום, שהוא צדיק הדור. פירוש - אני רוצה להבין למה להתעלם ממקורות רבים שבהם מובא שיש לכל צדיק אמת תלמיד מובהק שממשיך דרכו שהוא נקרא צדיק הדור, והוא מקבל מצדיק האמת שנפטר בצורה הכי גבוהה יותר משאר כל הצדיקים?? ולהלן המקורות:

ראשית למה לשלול ולהתעלם מהנקודה, שכשם שבכל דור ודור היה לנו נביאים חיים!!! וכל דור נביא אחד שהמשיכו את דעתו של משה רבנו בעולם, כך גם בדורנו ישנו צדיק בדור שמורה לנו את דעתו של

משה רבנו שהוא כיום רבי נחמן?! שכך גם רבנו מגדיר את זרובבל אז בזמנו, צדיק הדור, בתורה ח'!! למה שפתאום ההמשכה הזאת תיפסק?
רבי נתן כותב בליקוטי הלכות (הלכות ברכת הריח מאות ל"ב), שבכל דור צריך ללכת לצדיק שבדור לשמוע ממנו תורה, ועל ידו עיקר ברור המדמה, ולא די בספרים שנכתבו מכבר!!! ומשמע משם, מפורש, שבכל דור היינו כפשוטו אחת ל 50 שנה.

(הערה: השואל ציטט כאן עוד מקורות, כדי לא להלאות הקורא הכנסנו המקורות להשמטות)

אם הדעה החזקה כברסלב והרווחת שאין היום צדיק הדור אלא רבנו בלבד, אני רוצה להבין אותה ולהזדהות איתה, אי אפשר להישען על איזה ממימרא בעלים לתרופה שלא (כ"כ) סותרת לדעה שנייה ולהתעלם מכל שאר המקורות. אם ישנם עוד מקורות לכך (לשיטה ב') בספרים הקדושים ויש תשובות לכל הנ"ל אשמח לשמוע !!

ממתין לתשובות בכיליון עיניים.

יצחק ...

*** 112:

בעזרהי'ת.

שלום.

מה זה משנה לך כל זה. מה איכפת לך אם זה כך או כך, אם אלה צודקים או אלה. איזה רווח יהיה לך אם תדע למה ולמה...

הרי אדם צריך בראש וראשונה לדאוג לעצמו. אתה צריך לחטט רק במקומות שמשם תדלה עצות טובות שיעזרו לך בחיים לצאת מהדמיונות, לצאת מהמשברים והנפילות, להתחיל ליהנות מהחיים - להיות מאושר, שמח, רק סביב זה אתה צריך להסתובב, כי זה יעזור לך לצאת מחיי

הגהיננום האלה. ולכן החקירות שאתה שואל לא יועילו לך לעניין הזה בכלל, עזוב את זה ותתחיל לחפש מה שטוב לך. אברהם ציון.

הנה *** 112:

בטח שיעזור!!! לכן זה עיקר תיקוני:

א. כי צריך להתקרב למשה רבנו של הדור שהרי האר"י כותב וז"ל: כי משה רבנו ע"ה בא בכל דור ודור להאיר להם, וזהו: וזרח השמש ואח"כ ובא, על זה דרשו רז"ל קודם ששקעה שמשו של וכו'.. והנה הצדיק שיש בו ניצוץ משה הוא המנהיג את הדור, וכל החכמים שבדורו טפלים לו כי הם ענפים שלו ואמר ואל מקומו וכו'.. כי אע"פ שנפטר הצדיק מאיר לנשאר במקומו, וזהו ואל מקומו, ר"ל לצדיק הנשאר במקומו, "וכל הנחלים" הם שאר התלמידי חכמים שבדורו המנהיגים את ישראל הנקראים "ים", והים איננו מלא, ורוצה להשלים עצמו, ולכן יתגלגלו הם וחכמיהם וזהו "שבים הם ללכת", עכ"ל, משמע שאדם שלא מתקרב לאותו מנהיג חוזר בגלגול ואפילו הוא צדיק!!

ב. ולדעת את דעת רבנו באמת ולא שכל אחד יגיד לי דעות ברבנו ואני לא ידע עם מי האמת ומה לעשות בעניין זה או אחר. תודה.

ג.ב: האר"י נמצא בספר הליקוטים לאר"י בפירושו למגילת קהלת פרק א פסוק ז.

אומר רבי נתן:

צריכיין לבקש הרבה הרבה מהשם

יתברך שיזכה למצא צדיק אמת

כזה שיש לו בתינת רוח נבואה

שעל ידו עקר תיקונו. אבל כל זמן

שאינו זוכה לזה שאינו יודע מי

הוא הצדיק האמת השלם. הוא

צריך להעזיק פולם ולהאמין

בכולם

(לקוטי הלכות אור"ח שבת ה)

הַפֶּנַּח *** 112:

בעזרהי'ת.

שלום חכם.

ואם אני אצביע לך על משה רבנו, או על המשיח, או על צדיק הדור, אתה תאמין לי? או תתפלפל ותגיד לי תוכיח לי, וכו' וכו'? ואיך אני אוכיח לך? ע"י פסוקים, גמרות, או דברי הזוהר? הרי בחכמתך תפרש אחרת ממני ואין לדבר סוף. עליך להבין שכל תיקונך לזרוק השכל המדומה וללכת עם אמונה תמימה ופשוטה, כי 'החכמה הכי גדולה לא להיות חכם כלל'. אברהם ציון.

הַפֶּנַּח *** 112:

א. לא ביקשתי שהרב יאמר לי מי זה, אלא רק האם יש כזה, האם רבנו מסכים למהלך הזה או לא (ומקורות...) העבודה למוצאו תלויה בי!!!
ב. לדעתי הייתי חושב שגמרות ופסוקים וכו'.. כן יעזרו, כי ניכרין דברי אמת, ואני רוצה את האמת, את דעת רבנו באמת, ולא משנה עם מי היא, ואיפה היא, וכן ע"י פלפול בתורה אפשר להגיע לאמת, ותהיה האמונה עם דעת, לא אמונה עיוורת!
ג. לזרוק את השכל וכיצד לסבור, למי להאמין?
אבל בכל אופן אני מבין שהרב לא רוצה להיכנס לכל הנושא הזה, כי כמו שהרב אמר "אין לדבר סוף" (לכאורה), א"כ תודה רבה מקרב לב וסליחה על הטירחה! מקווה שנמצא את האמת השמחה והאמונה בעז'ה. תודה.

הַפֶּתַח *** 112:

בעזרהי'ת.

שלום.

קשה אתך! כי נדמה לך שאתה מבין. כמו למשל שאתה מבין שאני לא רוצה להיכנס לנושא, כי אין לדבר סוף.

אני בתוך הנושא יום ולילה, עשרים וארבע שעות ביממה (גם בשינה), ושלוש מאות שישים וחמישה ימים בשנה, כולל כיפור, ובכל רגע בחיים. זה כל מהותי, ורק בה' ובתורתו, ובתכלית הנפלאה אני קשור, ואין לי שום דבר אחר שמעניין אותי.

אני עונה לכל שאלותיך את התשובה האמיתית בדיוק, אתה לא מבין את התשובה, להיפך, אתה מבין אחרת ממה שהתכוונתי ואתה חושב שהיות והבנת, אזי זו האמת, ולזה התכוונתי. תנסה רגע לחשוב שאולי אתה לא מבין, ואע"פ שנדמה לך שהבנת.

אמת שאתה מביא פסוקים ומאמרים וכו', לחזק את דבריך, אבל קשה לך לקלוט שהפירושים שלך על המאמרים הם לפי הבנתך בלבד, ולכן אינם יכולים להוות ראייה להבנתך.

ידידי, טוב מאוד שאתה רוצה לדעת את האמת, אין מעלה גדולה מזו. הנך רוצה לדעת את דעת רביז'ל וכו'. דעת רביז'ל לא מקבלים ע"י השכל, אלא ע"י ציות לעצות שלו. עם ישראל קבלו תורה לא ע"י שכל והבנה, לכן אמרו 'נעשה ונשמע'. רוצה את האמת תעשה בפשיטות מה שרבנו אמר. לך להתבודדות יום יום בלי חכמות, קיים המצוות, למד תורה, ולך מצא לך מקור פרנסה, אף על פי שאין זה לפי כבודך, כפי שנדמה לך. וכבר אמרתי לך, אל תשתמש בשכל אלא באמונה הפשוטה והתמימה, ואז תגיע למצוא את שורש נפשך, אבדתך, הקב"ה.

חזק ואמץ בסוף תצלית. אברהם ציון.

אומר רבי נחמן:

ציקר השעת התכלית הוא רק על-ידי
תמימות דוקא, דהינו יראת-השם ומצוות
מעשיות בפשיטות אמור, ולה שמאז אותנו
שמה המאק (סוף קהלת): "סוף דבר הכל נשמע,
את האלקים ירא ואת מצותיו שמור, כי לה
כל האדם" (ליקוטי מוהר"ן תניינא יט)

הַפֶּנַּק *** 112:

תודה.

באמת שאני רוצה לרדת לסוף כוונתך, ואם הייתי יכול להראות לך את ליבי היית מבין כמה!!! אבל קשה לי, קשה לי מאוד לרדת לסוף דעתך... הרב עונה לי בגישה שאני לא כ"כ רגיל..

אבל מ"מ נ"ל שהבנתי את העיקרון, קיום עצות רבנו בפשיטות יוביל אותי לאמת, יש!

ומקווה שבהמשך אבין את שאר הדברים שכתבת לי שלא הבנתי נכון (או לא הבנתי בכלל).

ושוב באמת תודה!!

הַפֶּנַּק *** 112:

בעזרהי'ת.

צדיק!

תתמיד ותיראה נפלאות.

שמור על קשר ידידי.

תשתדל לצפות או להקשיב לשיעורים כמה שיותר.

בהצלחה.

אברהם ציון.

שלום

אני מלמדת עכשיו בגן שלי את נושא השמחה. הצגתי בפני הילדים את המשפט הידוע "מצווה גדולה להיות בשמחה תמיד". אשמח מאוד אם מישהו יוכל לפרט לי קצת יותר על כך. האם יש איזשהו סיפור על ר' נחמן והשמחה, כדי לחדד לילדים את עבודת ה' מתוך שמחה. כיצד באה לידי ביטוי האמירה הזו אצל ר' נחמן מברסלב?

תודה רבה,

ש...

אָמַר רַבֵּי אֶלְעָזָר בְּרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּרַבֵּי אֶלְעָזָר
וְאֵלֶּיךָ תָּבוֹן. עַד הַיּוֹם אֵין אִתּוֹ צְרִיכָה לְהַתְחַלֵּק וְלֵאמֹר
לְיָאֵשׁ עֲצָמֶיךָ חַס וְשְׁלוֹם. אֵל אִם יִהְיֶה מֵה שְׂיִהְיֶה
וְהָעֶקֶר לְהַיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד וְיִשְׂמַח עֲצָמוֹ בְּכָל
מֵה שְׂיִזְכֵּל. וְאֶפְלוּ עַל-יָדֵי מֵלְכֵי צְשׁוֹתָא. לְעֹשֹׂת
עֲצָמוֹ בְּשׂוֹמֵה וְלְעֹשֹׂת עֲנִיּוֹי שְׂוֹת וְצִחֹק אִו
קְבִירֹת וְקֹדֶשִׁים. כְּדֵי לְבֹא לְשִׂמְחָה. שְׂוֹא צְרִי
טְוֹל מֵאֵל

*** 113 :

בעזרהי'ת

שלום

אי אפשר ללמד שמחה או להסביר שמחה. שמחה זו חוויה אישית שחווה השמח ואינו יכול להסביר לאחר את ההרגשה. מובן ששמחה אינה חיוך גדול, או קפיצות או ריקודים וכיוצא. כל אלה הן פעולות שנוצרות באופן אוטומאטי כאשר אדם שמח. להבדיל מאדם שעושה את הפעולות האלה באופן מאולץ כמו לרקוד וכו'.

כדי להגיע לשמחה אמיתית ותמידיה שתהיה חלק מהמהות של האדם, הדרך היחידה היא להיות מחוברים להקב"ה. אם על ידי תפילה, מצוות וכד', אם על ידי מחשבה לחשוב עליו או ע"י הלב להאמין בו ולאהוב אותו.

רביז"ל אומר שהתינוק קרוב מאוד להקב"ה כי לא מזמן הוא בא משם והוא עדיין זוכר את הקשר עם הקב"ה וזו הסיבה שהצהלה והשמחה הקפיצות וכו' אצל ילדים, כי באופן טבעי הם שמחים. אבל ככל כשמתבגרים מתרחקים מהזיכרון, שהיינו דבוקים בהקב"ה וכך גם מתרחקים מהשמחה.

בהצלחה

אברהם ציון

אַחַר רַבֵּי נַחֲמָן (קִיבוּר לִיקוּטֵי מוהר"ן מ"ח-ל)

וְצִרִיק הָאָדָם לְחֻקַּךְ וּלְשִׂמְחַת עֲצָמוֹ מֵאֵד הֵן
עַל-יְדֵי שִׂמְצָא בְּעֲצָמוֹ אֵינָה לָּכֹת וְנִקְדָּה
טוֹבָה. כִּי אֵיךְ אֶפְשֶׁר שֶׁלֹּא עָשָׂה אֵינָה טוֹב
מֵימֵיו. וְכֵן עַל-יְדֵי שֶׁלֹּא עָשִׂי אֵוִי. וּלְעֵת
רַקוּדִים וּקְפִיזוֹת כְּדֵי לָבוֹא לְשִׂמְחָה.

הַפֶּנַח *** 113:

נכון אתה צודק אבל בכל זאת יש משהו בכך שאם מדברים על זה הדברים יותר ברורים ומובנים - המודעות לרגשות מעצימה את העבודה לה'. אחת המטרות של הלמידה היא להקנות לילדים את העניין של "עבדו את ה' בשמחה" ולהמשיך לשמחת הפורים. יש גם עניין שהילדים לומדים הרבה מרבתינו. החל באבות ובאמהות וכלה ברבני הדור. אם יש משהו שהילדים יכולים ללמוד מצדיק - אז למה לא?

הַפֶּנַח *** 113:

בעזרהי'ת

צודקת!

לא התכוונתי בדברי הנ"ל להיפך ממה שאמרת.

אברהם ציון.

אומר רבנו: (ע"פ קיצור ליקוטי מוהר"ן קמא נ"ד)

שְׁמִיעַת קוֹל נְגוּן עַל כְּלֵי זָמֵר מְמַנְּגֵן כְּשֶׁר לְשֵׁם
שְׁמַיִם, הִיא סִגְלָה גְדוֹלָה לְזִכּוֹת לְשִׁמְחָה, וְלִהְיוֹת
הַמְדַמָּה וְלְזִכּוֹת לְזִכְרוֹן עוֹלָם הַבָּא. גַּם עַל-יְדֵי-זֶה
יְכוּל לְהַשְׁיֵג רוּחַ נְבוּאָה וְרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ, וְיְכוּל לְשַׁפֵּךְ
שִׁיחוֹ כַּמַּיִם נִכַח פְּנֵי ה', עַל כֵּן צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה
תָּמִיד.

שלום כבוד הרב,

מה שלום כבודו ?

אני בחורה בת 17 וחצי ...יש לי "חבר" כמו שקוראים לזה, כבר שנה,
הוא בן 19 וחצי, ...

אנחנו שומרים נגיעה, ברוך השם .. וביקשתי מבורא עולם כמה פעמים,
שהוא יראה לי אם הוא הזיווג שלי או לא..

בתפילות הראשונות, הייתי רואה ושומעת את השם שלו פה, ושם ..
וגם הוא היה רואה ושומע.. את השם שלי. ואז זה התחיל להתחזק, כי
הייתי ממשיכה להתפלל שיראה יותר ויותר..

ואז השבוע, ביקשתי ממש מבורא העולמים, שאם הוא האדם שאני
צריכה לחיות איתו 120 (ז"א יותר פירטתי בתפילות) ואמרתי לבורא
עולם, בבקשה ממך, שעוד השבוע אני אראה אם הוא הזיווג שלי או
לא..

לאחר כמה ימים, לפתע ראיתי הזמנה שהזמינו את הוריי מוריי ופתחתי
אותה, היה כתוב על הכריכה אשת חיל ומשהו יפה כזה.. ואז פתחתי,
פתאום ראיתי, לתדהמתי, כך "ס... ומ.. מתחתנים". שמי ושמו, ביחד.
ממש הייתי מאוויישרת, איזה אושר, בורא עולם שומע את תפילותיי,
מצאתי את הזיווג, ישר עלה חיוך על פניי.

וגם ביקשתי שהוא יראה אם אנחנו זיווג, הוא למד תורה אני חושבת,
הוא ראה את התאריך הלידה שלי ניראה לי, ואז הוא ראה את התאריך
העברי שלו.

וגם אתמול חברה שלי אמרה לי שהיא חלמה עליי, ותיארתי לעצמי

שזה עוד איתות מהשם, והיא מספרת לי שהיא חלמה שהיינו בכיתה ואמרתי להם שאני מתחנתת חודש הבא, והם היו בהלם, ושאלו ..
ואמרתי להם שאני אלבש בחתונה מכנס לבן.. זה גם רמז נכון ?
אני אשמח שתעזור לי כמה שתוכל כבודו ..

* ויש לי עוד שאלה, אני ואחותי, ימי שישי היינו הולכות לשיעור תורה בבית כנסת והבחורה שמעבירה את השיעור היא לא רבנית, והיא קוראת מהזוהר, היא ממש מחזקת, ואני גם פעם אחת יצא לי לקרוא .. מהסקרנות, כשאני ואחותי יום אחד היינו בבית הכנסת רק אני והיא, קראתי ממנו.

ושאלתי את הזוהר שאלות, כאילו את בורא עולם, וביקשתי שהיא יכוון אותי, שאלתי אם מ... הוא הזיווג שלי, ופתחתי וראיתי כל מיני דברים, ואח"כ העברתי עמוד, וראיתי כמה פעמים את שמה.

זה ניראה לי גם איתות כן ?

השאלה היא, האם מותר לי להמשיך ללכת לשיעורים שלה, משום שהיא גם שואלת את הזוהר שאלות וקוראת ממנו, ולפי מה שהבנתי שהרבנית אורית מלשאי מחולון אמרה לי שאסור ללכת אליה. כי זה אסור.

זה נכון כבוד הרב ?

אשמח שתעזור לי ..

סליחה שאני מכבידה עלייך, אשמח שתענה לי במהרה, בתודה רבה !
תזכה למצוות, ולבריאות איתנה.

שהשם ישמח אותך, וישמור!

ס... מ...

אָמַר רַבִּי נַחֲמָן

וְאֶפְלוּ מִי שִׁיּוּדַע וּמִבִּין בְּזוּה, הֵינּוּ שִׁיּוּזָה לְהַגִּין הַרְמִזִּים שִׁפְרִימִז
לוֹ הַשֵּׁם יִתְגַּדֵּד בְּכָל דְּבַר, וְאִם כֵּן יִרְצֶה לְעַסֵּק רַק בְּזוּה, אַדְּ
בְּאַצְמַת אֵינּוּ כֵּן, מַחֲמַת שׁוֹאֵת הַקְּדוּשָׁה (הַרְמִזִּים) הַמְּלַבֶּשֶׁת
בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, הוּא בְּחֵינֵת רַגְלִין - שִׁהְקִלְפוֹת מְסַבְּבִין
אוֹתָהּ תָּמִיד, וְרוֹצֵין לֵינֵק מֵהֶם (מִמּוֹחוֹ), עַל כֵּן הוּא מְקוּם מְסַכֵּן.

(ליקוטי מוהר"ן קמ"א נ"ד)

*** 114:

בעזרהי'ת

שלום רב.

תתחנני עם הבחור במזל טוב כדי לקיים רצון הבורא יתברך, הוא הזיווג שלך ותחיי חיים מאושרים.

כדאי לך להפסיק עם ה'איתותים', כי אפשר להשתגע מזה ממש (ראי הוזהרת!). חוץ מזה אפשר ליפול מזה לעבודה זרה של כישוף.

מה שאת עושה עם ה'איתותים' זה חיקוי לרוח הקודש של הצדיקים, לכן כוח המדמה יכול להתגבר ולהכניס טעויות ודמיונות גדולים.

לגבי הברכות. כאשר את מברכת על איזה משקה וכוונתך להמשיך לשתות ממנו, את יכולה לשתות ממנו כל היום בלי לברך. אבל אם כיוונת לשתות רק כוס אחת, את צריכה לברך על הכוס הבאה.

שיהיה בהצלחה.

ותקיימי, תמים תהיה עם ה' אלוקיך בלי חוכמות מזלות ואיתותים.

אברהם ציון.

דַּבָּר *** 114:

שלום וברכה.

למה התכוונת להפסיק? לבקש מהשם שיאותת? או עם הוזהר?

ומה שאתה חושב שלפי מה שהבנת, הוא שלי או לא? לפי מה שסיפרתי לך .. בתודה רבה .. תזכה למצוות, השם ישמח אותך.

ויש לי עוד שאלה כבוד הרב,

הבחור שאני יוצאת איתו שנה (מ...), הוא חייל בצבא, והוא רוצה ממש ממש לצאת מהצבא, ולהיכנס לישיבה, ז"א שיצא מהצבא גם ילך חצי

יום ללמוד, וחצי יום לעבוד, כי אי אפשר להתחתן בלי שיש כסף, הרי צריך לעשות השתדלות. והוא ממש חשב על לברוח, אך הסברתי לו שזה לא נכון ושידבר ויעשה את זה עם רב מוסמך, דיברתי עם מלא רבנים ורבניות, ואמרו לי להגיד לו שלא יברח. הוא דיבר עם המשק"ית ועם עוד איזה מישהו שם, ואמרו לו שיראו מה יהיה עוד כמה זמן, וכבודו יודע שככול שעובר כמה שיותר זמן, סתם הוא נכנס לניסיונות, ומי יודע גם נפל מהם. שמעתי שיד לאחים יכול להיות שיכולים לסייע, כבודו מכיר מישהו שיכול לעזור ?

שאלתי היא, האם כבודו מכיר אנשים מוסמכים שיכולים לסייע בעניין ? זה ממש חשוב ודחוף ...

תודה רבה.

הפנ * * * :114

בעזרהי"ת.

שלום.

אני מסופק אם הדיבורים שלי נופלות על אוזניים שמקשיבות. אני אומר לך שוב. תתחנני איתו בלי חוכמות ואפילו שהוא עדיין חייל.

תפסיקי לבקש איתותים, לא מה' ולא מהזהר וכו', את פשוט מסכנת את מוחך בשיגעון, כי הקליפות והדמיונות עלולים להשתלט עלייך.

אברהם ציון.

תאמא :114

סליחה כבוד הרב, ושוב תודה, וסליחה

שלום לרב.

האם רבנו בסיפור מהסיפורי מעשיות על "אבידת בת המלך" שהיא אמרה:

"וביום האחרון מהשנה תהיה מתענה ולא תישן כל המעת לעת". ובסוף הוא שתה את היין ונירדם.. האם הכוונה פה לייך ומשקאות משכרים?.. א...

*** 115:

בעזרהי'ת.

שלום.

אני חושב שכוונת רביז'ל על תרדמת השכל. האדם צריך לשמור שהשכל שלו לא יירדם. דהיינו שלא ישכח את הקב"ה. כי כאשר אדם עסוק במרדף אחרי תאוות עולם הזה אזי השכל שלו נירדם והוא שוכח בעלמא דאתי דהיינו שוכח את הקב"ה, שוכח לדבר איתו שוכח לדבר עליו שוכח להתעסק איתו יתברך שהוא עיקר הכול והוא התכלית. רביז'ל אומר שיש כמה תאוות שמושכים את כל העולם והם תאוות ממון, תאוות אכילה ושתייה, ותאוות ניאוף שהאדם יכול להתגשם כל כך עד שכל מהותו וכל עיסוקו יומם ולילה יהיה סביב התאוה - מיסכן. אומר רביז'ל: השתייה לפי הצורך היא טובה להרחבת דעתו של האדם. אבל אם שותה יותר מדי ומשתכר אזי נופל למידת הדין. עיין תורה כ"ז בליקו"מ תניינא.

ואם כוונתך לסמים, אזי רחמנות על מי שהגיע למצב הזה, ואף על פי כן, צריך לדוננו לכף זכות כי הרי הוא חולה בנפשו וזקוק לתרופות אלה להרגיע עצביו.

שנוכה לחג החירות מכל הדמיונות.

אברהם ציון

אומר רבנו (ליקוטי טוהרין קסא ס"ו)

יש בני אדם שישנים את ימיהם, ואף שנגמרה להעולם שהם עובדים את השם, ועוסקים בתורה ובתפלה, אף על פי כן כל עבודתם אין להשם יתברך נחת מהם כי נשאר כל עבודתם למטה, ואין יכול להתרומם ולהתעלות למעלה. כי עקר החיות הוא השכל, וכשהעבודה היא עם שכל, משימין בה חיות שתוכל להתעלות, אבל כשנופל לבחינת מחין דקטניות, בחינת שנה, אין יכול להתעלות למעלה.

שלום!

היכן ניתן למצוא ראייה לכך בספרי מוהר"ן שכל יהודי בכל דרגה שהוא יכול ללמוד את ספרו ליקוטי מוהר"ן?

התחלתי את הלימוד ואין לי שום רקע, ונראה שהתורות בספר עמוקות מאוד מאוד. לכאורה נראה לי לעניות דעתי שכדי להבין את כוונותיו צריך לשלוט בחומש גמרא זוהר משניות וכו' וכו'.

תודה, ש..

*** 116:

בעזרהי"ת.

שלום.

אחד שאל את רביז"ל: "מי יוכל לבוא לזה לזכות למדרגתכם פי יש לכם נשמה גבוהה מאד בודאי?! והקפיד רבנו זכרונו לברכה, מאד על זה ואמר: זהו החסרון שלכם, שנדמה לכם שעקר גדלת והשגת הצדיקים הגבוהים הוא רק מצד הנשמה הגבוהה שיש להם פי באמת לא כן הדבר, רק כל אחד ואחד יכול לזכות לבוא למדרגתי להיות כמוני ממש פי העקר תלוי רק ביגיעות ועבודות באמת"...

... "נשמע מפיו הקדוש שאמר שהספר הקדוש שלו ליקוטי מוהר"ן שיצא בעולם הוא אתחלתא דגאולה. ואמר מאחר שיצא בעולם אני חפץ מאד שילמדו אותו, כי צריכים ללמד אותו הרבה עד שיהיה שגור בעל פה. כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדול מאד להשם יתברך אשר אין ערוך אליו. אחר-כך אמר בפרוש שהלמוד בחבוריו הקדושים הוא אתחלתא

דגאלה במהרה בימינו אמן. ואמר שטוב לקבֿע לעצמו שני שעורים ללמד ספֿריו הקדושים, שעור אחד פשוט ללמד במהירות הרבה מאד כדי שיהיה שגור בעל-פה, ושעור אחד ללמד בעיון גדול. כי יש עמקות גדול ונפלא בספֿריו. ועין במקום אחר מזה מענין עצם העמקות הגדול שיש בתורתו הקדושה והנוראה מאד עד אין סוף ואין תכלית. ..

ואומר רבי נתן על תורת רביז'ל: ...

“דברי אלקים חיים ומלך עולם. דברים המתיין את כל הנפשות מקטן ועד גדול מרום כל דרגין עד תכלית מדרגה התחתונה...” עיין בהקדמת קיצור ליקוטי מוהר"ן.

“פעם אחת היה מזרז את אחד ללמד את ספרו. ואמר שהוא מצוה גדולה ללמד ספרו הרבה. ואמר לו שיכולין להיות נעשה בעל מח גדול על-ידי ספרו, כי יש בו שכל גדול ועמקות נפלא מאד על-פי פשוטן של דברים. וגם אם יתמידו בספֿריו יכולין לזכות להיות נעשה איש פֿשר באמת, ואז יזכה לראות הפנימיות שיש בספֿריו הקדושים כי יש בהם פנימיות הרבה מה שאין נראה על-פי פשוטו כלל. אשרי הזוכה ללמד ולהתמיד בהם הרבה...”

ויש עוד ועוד.

אני מציע לך לעבור על ספֿריו הקדושים אפילו רק בקריאה. תשתדל להבין את המילים כפשוטם ותתמיד בזה מאוד, עד שרביז'ל יראה שאתה באמת רציני ורוצה באמת אז הוא יפתח לך את אורו הגדול להבין את הפלא הגדול שיש בחכמתו שהיא גאולת העולם ממש כפשוטו.

רביז'ל אומר בליקו"א קמ"א שאצלו יש את האבידות של כל בני העולם כי כל אחד מחפש את אבידתו דהיינו מחפש לדעת מה הוא עושה

בעולם, ואצלו יש את האבידה של כל אחד ואחד. והוא לא נותן מיד את האבידה עד שהוא בודק אם אינו רמאי והוא באמת מחפש את האמת.

מומלץ להקשיב לשיעורים בליקו"מ ששם תקבל את החומר מבושל ומוכן לאכילה ב'אתר של שמחה'.

הדרך ארוכה ומלאה מכשולים אבל הכיף שבא לך כשפותחים לך את הילון לראות את הפלא שמאחוריו, שווה את כל המאמץ שבעולם.

דרך צלחה.

אברהם ציון.

אָמַר רַבֵּי יִל (שׁוֹת הַר"ן ע"א)

שָׂאוּ צְרוּכֵי בְּלִמּוּד רַק הָאֲמִירָה לְבָד, לֹאמַר הַדְּבָרִים
כְּסִדָּר, וּמִפִּילָא יָבִין. וְלֹא יִבְלָבֵל דְּעֵתוֹ בְּתַחֲלַת לְמוּדוֹ
שְׂרִיצָה לְהִבִּין תְּכַרְפִּי, וּמַחֲמַת זָה יִקְשֶׁה לוֹ הַרְבֵּה תְּכַרְפִּי.
וְלֹא יָבִין כָּלֵל. רַק יִכְנִיס מַחוּ בְּהַלְמוּד וַיֹּאמֶר כְּסִדָּר
בְּזִרְיוֹת וּמִפִּילָא יָבִין, וְאִם לֹא יָבִין תְּכַרְפִּי - יָבִין

אַחַר-כֵּן וְאִם יִשְׂאָרוּ אִיזָה דְּבָרִים שְׂאָר-עַל-פִּי-כֵן לֹא

יִבְלַע לְעַמֵּד עַל כְּוִנְתּוֹ, מַה בְּכַרְבָּ? כִּי מַעֲלַת רַבּוּי

הַלְמוּד עוֹלָה עַל הַפֶּל,

שלום כבוד הרב!

רצייתי לקבל ממך עצה.

אני רשומה באתר "מציאת הזיווג", וישנו בחור שעמו שוחחתי. גילו מבוגר משלי בכמעט 17 שנה, אך החלטתי לא לשלול, דיברנו בטל' והיה נחמד עד שהוא קטע את השיחה ואמר שצריך להיפגש, הרגשתי כאילו הכול מאוד ענייני וקר וזה הפריע לי, משהו בי ממש לא רוצה להיפגש אתו כי אני צריכה רגש והוא כזה קריר. אני פשוט מרגישה שאני והוא מאוד שונים ולא מתאימים כלל, אני מפחדת להיפגש אתו ולמצוא עצמי נגררת לחתונה, רק כי אני באמת רוצה להקים בית וילדים, אבל לא בא לי לוותר על למצוא את הבחור שאני אתרגש שהוא בעלי ואשמח להיות אתו בכל רגע. לא נראה לי שזה הוא החצי שלי שאתו אני ארגיש שלמה.

מה לעשות ?

אל...

*** 117 :

בעזרהי'ת

שלום צדיקה.

אין לך ממה להתרגש וממה לפחד. את לא חייבת לאף אחד כלום. באמת כדאי לך לשמוע לרחשי ליבך ולא להכריח עצמך נגד הרגשת הלב שלך.

חכי בסבלנות וה' יתברך יביא לך זיווגך האמיתי בקרוב. סתם עצה: תנסי להכיר את מנוי... נראה לי שהוא ימצא חן בעיניך

מאוד מאוד. הוא התייעץ איתי במייל גם כן לגבי זיווג והצעתו לו אותך.

בהצלחה.

אברהם ציון.

אָמַר רַבֵּנוּ: עֲרִיבֵיין לְהַמְתִּין לִישׁוּעַת ה' וְלִבְלֵי

לְדַחַק אֶת הַשָּׁעָה לְמִלְאֹת הַחֲסָרוֹן תִּכְרַךְ וּמְיָד,

בַּק עֲרִיבֵיין לְהַמְתִּין עַד יִרְחֹם ה' (שיחות הר"ן קכ"ב)

לכבוד הרב שלום!

אשתי רוצה לקבל על עצמה שמירה מדברי רכילות ולשון הרע. היא בעצמה זוכה כבר זמן ארוך לשמור את פיה מכך. הבעיה מתעוררת כאשר אחרים מספרים לה דברי רכילות, בעיקר בשיחות טלפון עם קרובי משפחה.

מה עושים?

...

***** 118:**

בעזרהי'ת.

שלום.

כשידברו איתך לשון הרע, תקשיבי, ואח"כ תגידי את ההיפך, כלומר תלמדי זכות על אותו אחד שדברו עליו רע, תצדיקי אותו וכו' וכו'. לבסוף כל אלה שרגילים לדבר איתך לשון הרע יראו שלא משתלם להם לדבר איתך על אחרים, כי את תמיד מלמדת זכות.

תהיה עקשנית בזה ותצליחי.

אברהם ציון.

אָמְרוּ רַז"ל (קידושין מט:)

"עֲשֵׂרָה קְבִים (אַמַּת מִדָּה) שִׁיחָה יֵרְדוּ לְעוֹלָם,

תִּשְׁעָה נִטְלוּ נָשִׁים,

וְאַחַד כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ"

שלום הרב.

פעם כשחזרתי בתשובה לא ידעתי כלום ביהדות, וכל דתי שהייתי רואה ברחוב הייתי מתרגש ומנפנף לו לשלום, וכל מה שרציתי הייתי מבקש מהשם, כי רק ממנו שמעתי. והיום כעבור כמה שנים למדתי על היהדות ועל הזרמים, ולמדתי תורה וחוכמה ויש לי רב ונזדקנתי, וכל דבר אני שואל את הרב ומרגיש שאיבדתי את עצמי ואת התמימות שהייתה לי.. ולפעמים אני מרגיש שהרב שלי כופה אותי בדרך אנטי כפייתית, כי הוא מכיר נפשי, והבחירה נשללת לי, כי יש לי בו אמונה ואני יודע שהוא צדיק ורוצה רק לטובתי.

תבין אותי.

...

*** 119:

בעזרהי'ת.

שלום.

לא הבנתי כלום.

אחרי שתתאושש ויחזרו לך המוחין כתוב שוב.

אברהם ציון.

תְּלֹמֶת אֹרַח 119 (מֵאֵת אֲבִי):

אחינו, תן חיוך.

ואם אפשר לבקש מהרב תשובות עם יותר קצת רגש, אנשים פה במצב שביר...

אז ככה המצב שלך באמת קצת מבלבל וגם אני הסתבכתי בהתחלה, אז ככה, אל תחשבון לאף אחד וגם לא לרב ה"צדיק" שלך, פשוט לך עם הרגש והלב התמים שלך אחי, השם רוצה רק תמימות ולא שתבוא לו עם איזה השגה שקיבלת מה"רב" שלך, תבוא עם הלב והכול יהיה טוב. אחת העצות שלי בשבילך לך לשדה, דבר עם אבא ואני מבטיח לך שתקבל תשובה.

..אמן!

הַשֵּׁן *** 119 :

בעזרהי"ת.

שלום אבי.

מוחי לא צלול לענות עכשיו ואפילו קצת מבולבל.

אברהם ציון.

תְּלֹמֶת אֹרַח 119 (מֵאֵת אֲבִי)

אני מבקש מחילה מהרב אם אמרתי משהו פוגע ..!!!!

אומר רבי נתן:

עכשיו שנסתלקו כל המוחין והשכליים, על כן באמת אין לנו שום עצה שלימה ואין אנו יודעין לשות עצות בנפשינו איך לשוב מעומק הגלות של כל אחד ואחד שנפל למקום שנפל, כי באמת לפעמים נופל האדם לספיקות ועצות חלוקות כל כך, עד שאי אפשר לו בשום אופן לידע האמת איך להתנהג. וכשהאדם רואה בעצמו שהוא מונח בחשך זה זמן רב, והוא רוצה בכמה פעמים לחתור למצוא עצה לצאת מן החשך לאור, ותהי תוחלתו נכזבה, אזי זהו בעצמו תקנתו - שיצעק על זה בעצמו להשם יתברך שנפל כל כך, עד שאינו יודע העצה שלימה איך לצאת מחשך לאור (ע"פ ליקוטי הלכות אבן העזר גיטין א)

תְּלוּבָה *** 119 (מאת נ.א.)

שלום לרב ושלום לאבי

אתה הבנת את השאלה מבחורץ והרב השיב אותה מפנים, ובאמת המוחין שלי היו על טורים גבוהים ובקושי עבדו על בוכנה אחת. השאלה נסתלקה כשחזרה הדעת וככה זה בחיים, תודה על העזרה ותודה לרב שנתן את התשובה המדויקת.

הַפֶּנֶק *** 119 (מאת אבי הנ"ל):

שלום לרב.

תקופה שאני מקורב לרבנו ועכשיו אני מרגיש מרוחק ממש. ואחת הסיבות המשפיעות עלי הם, כי אני מרגיש שכל דברי רבנו נחמץ מברסלב אור האורות, הם עבודה על עצמי (לגרום לעצמי להאמין) בכדי לעבוד את הבורא. ואחת הדוגמות הקלסיות הם שצריך להתבודד על ההתבודדות כאילו שאני צריך לשכנע את עצמי.. ואז אם הכול בנוי ככה - עבודה על עצמי, לדבר לעצמי, להתפלל לעצמי, ליעץ עצות לעצמי, אז איפה ה' בכל הסיפור ואני אייכה...!!! (אני קצת שתוי עכשיו אבל אני חייב לשאול את זה ככה) בקיצור בלבולים !! עצה בדחיפות!!! מקווה שהרב יבין את השאלה שלי...

אבי

הַפֶּנֶק *** 119:

בעזרהי"ת.

שלום.

אין לי כרגע זמן לפרט לך העצה, אני רץ לתפילה לפגוש את ה'. בינתיים תשתמש עם העצה הנפלאה שנתת בעצמך (לעיל) לנ... כי

שניכם באותו מצב.

שלא תבין אותי לא נכון, זו לא עקיצה אלא תשובה בתמימות.

אברהם ציון.

המשק תלומת אבי:

יש לי סבלנות ..

המשק *** 119:

בעזרהי"ת.

שבוע טוב אבי

השאלה שעלית עליה, היא הסוד הכמוס של הבריאה. ידיעת הסוד הזה הוא המפתח לגאולה, לאושר, ולכניסה לגן עדן. משה רבנו ע"ה גילה הסוד בתורתו הקדושה, ואעפ"כ הסוד נשאר סוד. כי עובדה שרבים לומדים את התורה והסוד נסתר מעיניהם אע"פ שהוא כתוב בפירוש.

משה רבנו העביר את הסוד מפה לאוזן לראויים לו. צדיקים בודדים בכל דור ודור ידעו הסוד והעבירו אותו לראויים אחריהם. כמו שאמרו חז"ל: "אור שברא הקב"ה ביום ראשון אדם צופה בו מסוף העולם ועד סופו... עמד וגנזו לצדיקים..."

ר' שמעון בר יוחאי היה הראשון שהעז להעלות את האור הזה, הסוד, על ספר וזה ספר הזוהר הקדוש. האר"י הקדוש מצפת פתח יותר את סוד הזה בכתבי האריז"ל, ואח"כ הבעש"ט עשה זאת בצורה יותר עממית ומובנת - החסידות. ולבסוף בא רביז"ל רבי נחמן מברסלב ופתח את זה לגמרי ובתורתו הוא מכניס את זה למח של כל אחד ואחד, כי אמר שתורתו היא אתחלתא דגאולה וממנו ועד משיח כבר לא יהיה

שום חידוש.

וכתב רביז'ל: (ליקו"ת לט):

ועל-כן יש לנו לכסף ולהתגעגע ולהשתוקק מאד, מי יתן והיה לנו מנהיג הדור, רוצה נאמן, שיהיה לו זה הכח, שיוכל להאיר אפלו בנו... ידיעה והשגה הנ"ל, שנזכה לבוא אל התכלית". (כדאי לך ללמוד תורה זו).
ודע שרביז'ל הוא הצדיק שיש לו כוח להכניס הסוד הזה אפילו בנו שאנו קטני השכל.

ועכשיו תבין מעצמך. היעלה על הדעת שדבר יקר כזה שכל בני העולם שואפים לו יהיה אפשר להשיג בקלות, בהסבר, במילים וכדומה?
לכן אם באמת יש לך סבלנות כפי שכתבת לעיל, תתחיל לאט לאט לבנות את הכלים שלך כדי להשיג את התכלית הנפלאה הזו, ששווה להשקיע את כל החיים וכל מה שיש לנו בחיים בשביל זה. כי זה יהיה גם הגן עדן שלנו בעולם הזה וגם בחיי הנצח.

כדי שתבין קצת על מה אני מדבר, מהי ההרגשה, אומר לך שבגדול מדובר על שמחה שהיא מעל הדעת, שמחה בלי סיבה, שמחה לא בגלל שהשגת משהו, אתה שמח ושמח בלי לדעת על מה ולמה. שמחה אמיתית שאינה נובעת מזה ששכחת את הבעיות שלך עקב הטשטוש שבא מהאלכוהול וכדומה, או בגלל שהרווחת משהו. אלא שמחה.....

עזרה ראשונה לצאת מהבלבולים, נתק את המח מהזרם. כלומר, תפסיק לעבוד עם המח. תפסיק לחקור, ולברר, ולנסות להבין, ולשאול שאלות, ולבדוק וכו' וכו', נעל אותו ותן לו נייחא, שקט נפשי, יישוב הדעת. דחה בינתיים לאיזה תקופה את כל האתגרים הרוחניים שהצבת לעצמך להגיע אליהם, דחה את הסקרנות לדעת וכו'. תתחיל לחיות סתם... פשוט, לא רוצה כלום ולא מעוניין בכלום, ולא רוצה לדעת כלום... אחרי שהמח יבריא קצת תתחיל לבנות אותו מחדש... מהתחלה... שכל

חדש... עולם חדש... אתה יודע שלפעמים עדיף להרוס ולבנות מחדש מאשר לעשות שיפוץ על הקיים.

בפעם הראשונה כאשר רבי נתן בא אל רביז'ל, אמר לו רביז'ל זרוק את כל מה שיש לך בשכל ועכשיו תתחיל ללמוד מחדש. ורבי נתן היה אז גאון בקי בש"ס ובפוסקים. אעפ"כ זרק הכול והתחיל הכול מחדש. כי כדי לקבל השכל של רביז'ל צריך לבוא כמישהו שאינו יודע כלום. רק כל פעם לקבל עוד חתיכת שכל מרביז'ל עד הרפואה השלמה.

שיהיה שבוע טוב ומברכך שתזכה בחג השבועות המתקרב ובא לפחות לניצוץ מהשכל והדעת הנ"ל: "אתה הראת לדעת שה' הוא האלקים אין עוד מלבדו" (דברים ד)

אברהם ציון.

תאופה *** 119:

תודה לך אברהם אני אוהב אותך בלב ובנפש ! וממשיך להאזין לך ברדיו ברסלב "קול הנחל"..
שבוע טוב ומבורך לכל עם ישראל ...

שלום לכבוד הרב ..

אני מתקרב קצת לרבנו הקדוש אבל עדיין עמוק בתאוות, אחת מהם היא העישונים. עכשיו אני לא מבקש מהרב עצה איך לצאת מזה אני רק רוצה לדעת אם זה נורמאלי ללכת להתבודדות כשהראש מלא עשן ולנסות להוציא דיבורים אמיתיים. המצפון שלי אומר לי שלא, והוא

יודע לשכנע אותי טוב מאוד, ובגלל זה כבר תקופה שאני לא מתבודד כי אני אומר שבטח הוא לא שומע אותי במצב כזה, כי זה שפל לבוא ככה. אבל שאני שותה אני לא מרגיש ככה. אם הרב יכול לדבר על הנושא הזה קצת ולסגור כמה קצוות זה יעזור מאוד...

תודה על הזמן של הרב ..

..א

*** 120:

בעזרהי'ת

שלום.

אדרבא! לך להתבודדות שתוי ומעושן כדי שהרופא יתברך יראה אותך במצבך האמיתי. העיקר דבר דבורי אמת לפני הקב"ה ואל תדאג, יש להקב"ה שמחה עצומה מכל מילה שאתה אומר ואפילו שאתה כמו שאתה, כי הוא מכיר את המבנה הנפשי שלך בדיוק, כפי שהוא ברא אותך. ולכן הוא יודע ללמד עליך זכות ומרחם עליך עד אין סוף. לך כמו שאתה לפני הקב"ה ותספר לו בפשיטות את כל לבך ותיראה נפלאות.

ספר לי בהמשך כיצד אתה מתקדם בקשר שלך עם הקב"ה.

אל תדאג עוד תצליח בגדול.

אברהם ציון.

תאופה *** 120:

תודה רבה על התשובה הרב חיזקת אותי מאוד..

אני מבטיח לעדכן בהמשך ב"ה.

(לאחר תקופה) **הַפֶּנָּה *** 120:**

שלום לרב אברהם.

תקופה שאני מקיים את העצה הנפלאה שנתת לי ללכת לשדה כמו שאני, וברוך השם היום אני יכול להגיד שהפסקתי עם העישון ומציאות חדשה מתחילה להתגלות לפניי, ואני רוצה להודות לרב מעומק הלב על התשובות בפשטות שממש מחזקות אותי. מי ייתן והשם יברך אותך בכל מעשיך ובכל אשר תלך תצליח...

הַפֶּנָּה * 120:**

בעזרהי'ת.

שלום א..

שמחתי לשמוע על התקדמותך והתקרבותך להקב"ה. תמשיך עם התבודדות בפשטות ובתמימות ועוד תיראה הרבה אור. כנראה שהקב"ה רוצה להוציא ממך נקודה נפלאה הגנוזה בך.

בתוך ההתבודדות, למד 5 דקות (על השעון) בספר המידות, דף אחר דף ותסמן לך כל יום היכן הגעת כדי שתמשיך משם בפעם הבאה, כשתסיים הספר תודיע לי.

כל טוב.

אברהם ציון.

אומר רבנו:

התבודדות מעלה גדלה ועליונה מן הכל.
דהינו לקבע לו, על-כל-פנים, שעה או יותר
להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש
שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות
בדברי חן ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן

מלפניו יתברך. (לקוטי מוהר"ן ח"ב כ"ה)

שלום לרב אברהם.

אחותי לא מזמן הלכה למגדת עתידות בכדי לשאול על מצבה הכלכלי, והיא הופתעה כשהמגדת התחילה לדבר עליי, ולספר כמה שאני סובל, ושעליהם להניח רוזמרין מול עיניי, וגם שאסור לי להגיע לירושלים, (אני רוצה לציין שהדבר האחרון שאני רוצה זה להרגיש כמה שאני מסכן ושאני שונה מאחרים עם כל הנחמה שבזה). היא גם ציירה לה את הבית שלנו והראתה לה בדיוק איפה החדר שלי ..

ד"א, השבוע חלמתי חלום שאני נמצא בירושלים ושאני ממש הולך לאיבוד שמה, ואני מגיע לבית כנסת ענק וכולם מסתכלים עליי במבט מבייש.. האם יש קשר בין הדברים או שהכול קשקושים פרי דמיונה המפותח של המכשפה הזאת..

אני מקווה שאני לא מטריד את הרב עם כל השאלות שלי ...

א..

אומר רבנו (ליקוטי מוהר"ן קמ"א ה)

גם להמאכלים יש חלק בחלום, על פן לפעמים נפגם החלום על ידי המאכלים שאוכלים, בבחינת חלום על ידי שד (היינו דמיונות) והתקון לזה להתחזק להיות בשמחה תמיד. כי על ידי שמחה נותנין חזק להמלאכים המקבלים את שפע המאכלים.

*** 121:

בעזרהי'ת.

שלום א..

אינך מטריד אותי ולהיפך, ממך ילמדו אחרים.

מסכנים האנשים שמאמינים באמונות תפלות במכשפים, פותחי קלפים, קוראים בקפה, מסתכלים בעיניים, ובגודל האף, ובצורת הגבות וכהנה וכהנה עובדי עבודה זרה שהשתרבו בתוך עם ישראל הקדושים.

יש אנשים שנולדו עם חוש מפותח, לקלוט בין המילים שאתה מדבר איתם: על מה אתה חושב, וכך הם יודעים לסובב אותך ולהרשים אותך בקשקושיהם.

יש להם כוח להסיח דעתך על ידי דבריהם, ושואלים אותך שאלות על מצבך, ואתה לא מרגיש שאתה סיפרת להם איך ניראה החזר שלך, ואח"כ הם מספרים לך איך ניראה החזר שלך ואתה המום מהיכן הם יודעים.

בדומה לאלה שיושבים על הרחוב עם 3 קלפים ומבקשים ממך למצוא את הקלף הגדול והם מסיחים דעתך עם זריזות ידיים.

כל אלה וכאלה דבריהם דברי הבל וריק. והבעיה הכי גדולה שהם מסוכנים מאוד. ומתי הם מסוכנים? כאשר אתה מאמין לדיאגנוזה שלהם אזי אתה בסכנה. כי במה שהאדם מאמין זה מה שיקרה באמת, כי זו כוחה של האמונה. ואח"כ אתה משתכנע שהם צדקו, ובאמת הם צדקו כי אתה האמנת להם שיקרה מה שאמרו.

לכן זרוק לפח את כל דברי ההבל שלהם, כי כל הצלחתם נובעת מהאנשים התמימים שמאמינים לדברי ההבל שלהם.

אין עוד מלבדו יתברך. כל מה שאתה צריך, תבוא לדבר עם הקב"ה,

כי רק הוא אמת וכל יכול. תהיה קשור בו ויהיה לך ביטחון עצמי גדול. לא תצטרך את אף אחד ותצחק על כל העולם ועל כל השוטים המסכנים שנפלו בפח הכפירה והעבודה זרה.

דע שאין כוח לשום בריה שבעולם לעשות שום דבר כי כולם כחומר ביד היוצר בידי של הקב"ה, לכן אל תפחד מאף אחד.

החלום שחלמת חלום, טוב הוא. הנה אתה מגיע לעיר הקודש לחפש את הקדושה, איך להתקרב יותר ויותר להקב"ה. והמונעים והמפריעים שלך מסתכלים עליך בקנאה, אך סוף סוף תנצח כי ישועתך קרובה.

תמשיך להתחבר אל הקב"ה בתפילה והתבודדות עד שתרגיש שהוא מחבק אותך באהבה.

אברהם ציון.

תלמוד *** 121:

ישר כוח ותודה על החיזוק הרב.

עכשיו אני יותר מאוזן ..

דַּע בְּשֵׁהֲרָאָה בְּשִׁלְמוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה הַבִּטְחוֹן בְּשִׁלְמוֹת. כִּי עֵקֶר הַבִּטְחוֹן בְּשִׁלְמוֹת הוּא עַל-יְדֵי הַשִּׁכָּל, וְעֵקֶר הַשִּׁכָּל עַל-יְדֵי הָרָאָה, כִּי עֵקֶר הַשִּׁכָּל הוּא עַל-יְדֵי הַלְחָלוּחִית הָעוֹלָיִם אֶל הַמֶּת, שֶׁהֵם בְּחִינַת הַשְּׂמֹן, וְהַמֶּת הִיא הַפְּתִילָה, וְהַנְּשָׂמָה שֶׁבַּמֶּת הוּא הָאוֹר, נִמְצָא שֶׁעֵקֶר קִיּוּם הַשִּׁכָּל הוּא עַל-יְדֵי הַלְחָלוּחִית שֶׁבְּגוֹף כַּנְּל, וְהַלְחָלוּחִית הוּא עַל יְדֵי הָרָאָה.

(ליקוטי מוהר"ן קמ"א רכ"ה)

אומר רבנו (ליקוטי מוהר"ן תניינא ה')

צֶלֶת-יָדַי נְפִילַת הָאֲמוֹנָה הַקְדוֹשָׁה, צֶלֶת-יָדַי-
לָהּ נֶצֶעָה וְנִתְחַזַּק אֲמוֹנוֹת כְּלָבִיּוֹת, (כִּי כִּל
כַּחַם מֵהָאֲמוֹנָה שְׁנַפְּאָה אֵלֶיהֶם). וְכֵן לְהַפּוֹק
כְּשֶׁמֵּצֵאִין וּמִתְקַנִּין הָאֲמוֹנָה הַקְדוֹשָׁה, צֶלֶת-
יָדַי-לָהּ נֶחֱפָשִׁין וְנוֹכְלִין הָאֲמוֹנוֹת כְּלָבִיּוֹת,
וְחוֹזְרִים וְשֹׁמֵט הַסְּוִיִּם מֵאֲמוֹנוֹת כְּלָבִיּוֹת
שֶׁהֵם לְאֲמוֹנַתְנוּ הַקְדוֹשָׁה - אֲמוֹנָה בְּקַב"ה.

שלום לרב,

אני ממש זקוקה לעצה. לא יודעת מה לעשות.

יש לי שני בנים מקסימים, בני 10 וחצי ו - 8. אנחנו גרים בר... והם לומדים בבתי ספר חילוניים.

אני כבר 2 שנים בתשובה ועוד כ- 7 שנים לפני כן הייתי בחיפוש ארוך וגם הייתי מקושרת לרבינו, כי היו לי את הספרים שלו בבית והייתי קוראת בהם.

החיים שלי ממש השתנו מקצה לקצה גם פנימית וגם חיצונית.

הילדים שלי סופגים ממני כמובן וגם התחילו לשמור שבת ולקיים כמה מצוות ברוך השם, אבל הסביבה פה מאד לא תומכת באורח החיים הזה, בלשון המעטה.

השנה אני מרגישה שאני כבר לא יכולה להמשיך לגור פה ושאני חייבת לעשות שינוי.

מצאתי בית ספר בפתח תקווה שנקרא נ... שיש שם שילוב של מקצועות חול ומקצועות קודש וזה בדיוק מה שחיפשתי. הגרוש שלי גם תומך בי למרות שהוא מעדיף ממלכתי דתי.

הילדים בכלל לא רוצים שינוי. טוב להם פה והם לא רוצים להיות דתיים.

הם מתנגדים לעניין הזה לגמרי והם אומרים לי שאני לא יכולה להכריח אותם ושהם צריכים לבחור בזה לבד. מצד אחד, אני מבינה לליבם, והלוואי שלא הייתי צריכה לטלטל אותם כך ולתת לחיים לזרום על מי מנוחות. אבל, מה לעשות שהאמת מחייבת אותי לפעול. מצד שני אני

פּוֹחַדַת שׂאֵם אֲנִי אֶכְרִיחַ אוֹתָם בְּנִיגוּד לְרִצּוֹנָם, הֵם יִמְרְדוּ וְלֹא יִרְצוּ לִקְבֹּל אֶת הָאֲמַת עַל לִיבָם וְאִז אֲנִי לֹא מְשִׁיגָה אֶת הַמְטָרָה.

אֲנִי חַיִּיבַת לוֹמַר, שֶׁהַמְצָב נַעֲשֶׂה מִמֶּשׁ בְּלִתי אֲפֹשְׁרֵי מִבְּחִינָה חִבְרַתִּית לְשִׁמּוֹר עַל גְּבוּלוֹת הַצְּנִיעוּת. וּבִקְרוֹב יִכְנַסוּ הַיְלָדִים לְגִיל הַהִתְבַּגְּרוּת וְהַמְצָב אֶף יִחְמִיר.

אֲנִי גַם חוֹשֶׁבֶת עַל הַעֲתִיד שְׁלִי, שֶׁאֲנִי רוֹצֶה לְהִתְחַתֵּן בַּעֲ"ה וּבִמְקוֹם הַזֶּה וּבַמְצָב הַזֶּה זֶה מִמֶּשׁ בְּלִתי אֲפֹשְׁרֵי.

לֹא יוֹדַעַת מָה לַעֲשׂוֹת וּמָה לֵאמֹר לְיְלָדִים כְּדֵי שֶׁהֵם כֵּן יִתְרַצּוּ לְבוֹא אַחֲרָי.

אֲנִי יוֹדַעַת שֶׁהַתְּגוּבוֹת שֶׁלָּהֶם יֵהיוּ מְאֹד קִיצוֹנִיּוֹת וְאֲנִי חוֹשֶׁשֶׁת מִזֶּה. מָה לַעֲשׂוֹת כְּבוֹד הָרֵב? יֵשׁ לְךָ עֲצָה טוֹבָה בְּשִׁבְלִי?

*** 122:

בְּעִזְרַת־י'.

שְׁלוֹם.

נִכּוֹן מָה שֶׁאֲמַרְתְּ שֶׁהָאֲמַת מְחַיִּיבַת לַפְעוּל. אֲבָל הַפְּעוּלָה עֲצֻמָּה צְרִיכָה לְהִיּוֹת עֲ"פ דֶּרֶךְ הַתּוֹרָה וְהָאֲמוּנָה. כְּלוּמַר דֶּרֶךְ הַתּוֹרָה הִיא דֶּרֶךְ הַחֲסֵד וְאֶהְבָּה בְּלִי שׁוּם כְּפִיָּה. וְדֶרֶךְ הָאֲמוּנָה זֶה לְהֵאֱמִין שְׁכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עַל הַיְלָדִים בְּדֶרֶךְ שֶׁהֵם הוֹלְכִים בָּהּ זֶה גַם מֵהַלֵּךְ וְחֹשֶׁבֶן אֶלְקִי וְלְטוֹבָה. כִּי אֵינְךָ יוֹדַעַת מָה הַקְּב"ה רוֹצֶה לְהוֹצִיא מֵהַיְלָדִים הָאֵלֶּה וּמִי יוֹדַע אִם אֵין נִשְׁמוֹתֵיהֶם כְּאֵלֶּה שֶׁיִּצְלִיחוּ בְּבִגְרוּתָם לְהִיּוֹת הַמּוֹרִים וְהַמְּלַמְדִים שֶׁל כָּל הַחֲבָרִים בְּבֵית הַסֵּפֶר, אֵיךְ לְהִתְקַרֵּב לְהַקְּב"ה וְלִכֵּן הַקְּב"ה מְעַכֵּב אוֹתָם שֵׁם. רְבִיז'ל אֵמַר פַּעַם: עִם עֵץ קֶטֶן אֲפֹשֶׁר לְהַדְלִיק עֵץ גָּדוֹל.

עַל כֵּן עֲלִייךְ לְהִיּוֹת אֲמָא, אֲמָא זֹו אֲמָא טוֹבָה. אֲמָא זֹו אַחַת שֶׁאֹהֶבֶת אֶת יְלָדֶיהָ בְּאֶהְבָּה עַד אֵין סוּף וְלֹא מִשְׁנָה בְּאִיזָה דֶּרֶךְ בַּחֲרוּ לְלַכֵּת. שַׁחַס

ושלום לא תהיה לילדים איזה הרגשה שאת מתנהגת איתם בניכור או בכעס בגלל שהם לא הולכים בדרכך. אל תשכחי, הקב"ה בעצמו מתנהג עמנו באהבה וחסד אין סוף למרות שאין אנו הולכים בדרכו וגם מכעיסים לפעמים.

תמשיכי להתנהג, את בעצמך, על פי התורה, והיות שאצל הילדים האמא היא הדבר הכי נערץ ואהוב, לאט לאט הם יחקו אותך. אין צורך ליזום דברים כדי לקרבם, קבלי אותם איך שהם, והיה כאשר יתחילו לפנות אלייך ולהתעניין בדרכך ובמעשים שאת עושה וכו' וכו' אז תוכלי להשפיע עליהם בשמחה.

תרבי להשתמש בכלי הנפלא לדבר עם הקב"ה כמה שיותר ואל תסתתרי כשאת עושה זאת, דברי בקול רם שגם הילדים ישמעו שאת מדברת עם מישהו. דבר זה יחרט עמוק עמוק בנפשם ובזה השגת את עיקר המטרה של התורה. דהיינו להיות מחוברים אל הקב"ה.

בתורה "את לבבך ואת לבב זרעך" (ליקו"א קמ"א), מלמד רביז"ל שכאשר בלב של האבא או האמא עוברת איזה חוויה או תחושה מסויימת, זה יתגלה אוטומאטית גם בלב זרעך. לכן תעבדי רק על עצמך, להתגבר באמונה תמימה ואהבת ה' ושמחה עד אין סוף, ממה שזכית להיות מקושרת להקב"ה הנפלא, השמחה הזו תתפשט אל לב הילדים וגם בהם תכנס האמונה ואהבת ה' בלי שתפעלי דבר.

בהצלחה.

אברהם ציון.

אני חמש עשרה שנה בתשובה, ויש לי מידות רעות שמפריעות לי מאוד. והמידות הרעות המחשבות והתאוות הן בכוח ולא בפועל. איך אני מתגבר, ולמה הקב"ה לא עוזר לי להוציא אותן?

*** 123:

בעזרהי"ת.

שלום.

רבנו אומר: כְּשֶׁמִתְגַּבְּרִים עַל הָאָדָם מִחֲשָׁבוֹת רָעוֹת וְהִרְהוּרִים, וְהוּא מִתְחַזֵּק וּמִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם וּמְנַצֵּחַ אוֹתָם, יֵשׁ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תַעֲנוּג גָּדוֹל מְזֶה וְהוּא יִקָּר מְאֹד בְּעֵינֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּמִשְׁלַל שֵׁשׁ אֲצֵל הַמַּלְכִים לְפַעֲמִים בְּיוֹמָא דְּפִגְרָא, הֵם מְנִיחִין כְּמָה חַיּוֹת שֶׁיִּנְצְחוּ זֶה עִם זֶה, וְהֵם עוֹמְדִים וּמְסַתְּפִלִים וְיֵשׁ לָהֶם תַעֲנוּג גָּדוֹל מִן הַנְּצָחוֹן, כְּמוֹ כֵן הַמִּחְשְׁבוֹת הֵם בָּאִים מִבְּחִינַת הַחַיּוֹת. וּמִחְשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת הֵם בְּחִינַת חַיּוֹת טְהוֹרוֹת, וּמִחְשְׁבוֹת רָעוֹת הֵם בְּחִינַת חַיּוֹת טְמֵאוֹת, וּמְנִיחִים בְּכוֹנֶה מְלִמְעָלָה שֶׁיִּנְצְחוּ זֶה עִם זֶה, וְיֵשׁ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תַעֲנוּג גָּדוֹל כְּשֶׁהָאָדָם מִתְגַּבֵּר עַל הַחַיּוֹת טְמֵאוֹת וּמְנַצֵּחַ אוֹתָם.¹

אתה צריך לשמוח בזה שאתה גורם תענוג גדול לקב"ה בזה שאתה מצליח לנצח אותם. כמו שאתה כותב פה, שהמחשבות והתאוות והמידות הרעות הן בכוח ולא בפועל. זאת אומרת שאתה מצליח להתגבר עליהם ועושה בזה נחת רוח לקב"ה, וכנראה זה מה שכרגע הוא רוצה ממך, שתעבוד אותו בצורה הזאת. ובעזרת השם, כשיגיע הזמן הקב"ה יעלה אותך הלאה למדרגה הבאה. כי מה שעובר עליך זה ההכנה לעליה למדרגה הבאה.

כְּמוֹ שֶׁרַבִּיז'ל אָמַר: "וּבְזֶה טוֹעִין הַחֲסִידִים הַרְבֵּה, שֶׁפְּתָאֵם נִדְמָה לָהֶם שֶׁנִּפְלוּ מֵעֲבוּדַת ה', וּבְאֵמַת אֵין זֶה נִפְיֵלָה כָּלֵל, רַק מִחֲמַת שְׂצָרִיכִין לְעֵלוֹת מִמְדְּרָגָה לְמִדְּרָגָה, וְאִזּוּ מִתְעוֹרְרִין וּמִתְגַּבְּרִין מִחֲדָשׁ הַקְּלָפוֹת, שֶׁהֵם הַתְּאוּוֹת וְהַבְּלוּלִים וְהַדְּמִיוֹנוֹת וְהַמְּחַשְׁבוֹת וְהַמְּנִיעוֹת כִּנ"ל, עַל כֵּן צָרִיכִין לְהִתְגַּבֵּר בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ לְחֹזֵר וּלְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר הַקְּלָפוֹת וְהַמְּנִיעוֹת וְכו' שֶׁבְּכָל מִדְּרָגָה וּמִדְּרָגָה מִחֲדָשׁ, אֲבָל בְּאֵמַת אֵין זֶה נִפְיֵלָה כָּלֵל כִּנ"ל".

זֶה הַמְּסֻלוֹל. כִּי בֵּין הַמִּדְּרָגוֹת יֵשׁ שֵׁטַח שֶׁשֵּׁם נִמְצָאִים הַקְּלִיפּוֹת. וְכַשֶּׁאִדָּם הוֹלֵךְ לְעֵלוֹת לְמִדְּרָגָה הַבְּאוּהַ מִתְּגַבְּרִים עֲלֵיו הַקְּלִיפּוֹת שֶׁל הַמִּדְּרָגָה הַבְּאוּהַ שֶׁהֵם הַבְּלוּלִים וְכו', וְהֵם יוֹתֵר קָשִׁים מִהַקּוֹדְמִים. וְלִמְעֵשָׂה זֶה מִשְׁמַשׁ לֵךְ מִדְּרָגָה לְטַפְּס הַלְּאוּהַ.

צָרִיךְ לְדַעַת, מַה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ זֶה מֵאֵת הַשֵּׁם, הַקְּב"ה עוֹסֵק אִתְּךָ, מִטַּפֵּל בְּךָ לְהַבִּיא אוֹתְךָ לְתַכְלִית, מַה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ תִּקְבַּל בְּשִׂמְחָה וּבְאוּהַבָּה, אֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, תִּמְשִׁיךְ לְהִתְגַּבֵּר. וּבְמִיּוּחַד שֶׁאֲצִלְךָ הַנִּפְיֵלוֹת בְּכוּחַ וְלֹא בְּפוּעַל זֶה מִצַּב מִצְוִיִן. כִּי כָל עוֹד שׁוֹה נִשְׁאֵר רַק בְּכוּחַ, זֶה סִימָן שֶׁאֵתָה מִמְשִׁיךְ לְהִתְגַּבֵּר. אִמְנֵם הַיִּסוּרִים קָשִׁים מְאוֹד, כִּי הַמְּחַשְׁבוֹת הַאֵלָה מִתְּגַבְּרוֹת וּמִטְּרָרוֹת בְּמוּחַ וְלֹא מִנִּיחוֹת לְאָדָם לְרַגַע, וְזֶה מִצַּב קָשָׁה מְאוֹד, עִם כָּל זֶה, תִּמְשִׁיךְ לְנִצָּחַת, אֵל תִּשְׁבֵּר, וְתַעֲשֶׂה נַחַת רוּחַ לְקְב"ה. וְכַמוֹכֵן לֹא לְשִׁכּוּחַ אֵת עֵיקַר כְּלֵי הַנִּשְׁקָ שֶׁבָּהֶם מִנְּצַחִים אֵת הַמְּלַחְמָה, הַעֲנִיִן שֶׁל הַתְּפִילָה, לְדַבֵּר עִם הַקְּב"ה עַל הַמִּצַּב שֶׁלְךָ, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ – יְרִיבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲלֶה אוֹתִי כְּבַר לְמִדְּרָגָה הַבְּאוּהַ, שֶׁלֹּא יֵהִי לִי הַהִרְהוּרִים הַאֵלָה, תִּזְכֶּה אוֹתִי לְהִכְנִס כְּבַר לְשַׁעֲרֵי הַקְּדוּשָׁה, לְמַחְשְׁבוֹת יוֹתֵר טוֹבוֹת. וּבְעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, בְּסוֹף תִּכְנַס לְשַׁעֲרֵי הַקְּדוּשָׁה.

תְּבוֹרְכוּ מִן הַשָּׁמַיִם

אֲבֵרָהֶם צִיּוֹן

איך יכול אדם לדעת מה תכליתו בעולמו, ומה הכיוון שעליו לפנות, ומה התיקון שלו, ולמה הוא בא לעולם?

*** 124:

בעזרהי'ת.

שלום.

אומר רביז'ל³: דע שצריך לנסע להצדיק לחזור על אבדתו, כי קדם שיצא האדם לאויר העולם, מלמדיו ומראין לו כל מה שצריך לעשות ולעבד ולהשיג בזה העולם, וכיון שיצא לאויר העולם מיד נשכח מאתו, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה⁴.

חלק מהעבודה של כל אחד מאתנו, לשחזר את הנקודה הספציפית השייכת לו, לדעת למה הוא בא לעולם. הצדיק חיפש לעצמו את הנקודה שלו, ואחרי שהוא מצא את שלו, הוא מצא את הנקודות של כל העולם. זה מדובר על צדיק כמו רבנו. צדיק שעלה בהשגותיו לשורש נפשות הנבראים ועל פי זה יודע את התכלית של כל אחד ואחד. אז מה צריך לעשות כדי למצוא את האבדה? צריך ללכת לזה שמצא את האבדה. אך לפני שהצדיק משיב לו את האבדה, הוא בודק אותו אם אינו רמאי. כמו שהתורה אומרת למוצא אבדה: 'וְהָיָה עִמָּךְ עַד דָּרַשׁ אַחֲרָיָהּ אֹתוֹ וְהִשְׁבֹּתוּ לוֹ'. והסבירו חז"ל את הפסוק: עד שתדרוש את אחיך אם רמאי הוא, אם אינו רמאי.⁵ כלומר, לא ישיב לו את האבדה עד שיבדוק אותו, ישאל אותו סימנים, ורק אחר כך יחזיר לו את האבדה.

הצדיק עושה אותו דבר. אם הוא רואה שהאדם אמיתי, ובאמת רוצה לעבוד את השם, אין לו אינטרס של גדלות, למשל, או של תאוה לכסף, או להיות מפורסם, אלא באמת רוצה לעבוד את השם בפשיטות, למצוא את הנקודה שלו, את התכלית, אז הצדיק משיב לו את האבדה. בשביל למצוא את האבדה שלך אתה צריך להיכנס לספרים של רבנו, לקיים את העצות של רבנו באמת שלא לאיזה אינטרס. וברגע שתקיים את העצות של רבנו, זאת תהיה הבדיקה של רבנו לדעת אם להשיב לך את האבדה.

כל מי שבאמת נכנס לתורה של רבנו בפשיטות, בתמימות, ובאמת רצה את השם יתברך, בסוף, הצדיק מגלה לו את האבדה שלו. וזה כמובן על ידי לימוד. תיכנס לספרים של רבנו, תלמד, לאט לאט יתבהרו לך הדרכים שרבנו מדבר עליהם. כי כל האבדות אצלו, של כל העולם. כל אדם ואדם יוכל למצוא את עצמו אצל רבנו, בספרים שלו.

בינתיים, מה שצריך לעשות באופן כללי, לקיים את התורה והמצוות כפשוטו, כי זה הבסיס של הכול. אמנם זה כללי לכולם, וזה לא ספציפי רק לך, עם כל זאת בלי זה אין כלום. התורה היא הבסיס של הכל, והכל עומד עליה. אתה רוצה את הנקודה הספציפית שלך? במשך הזמן על ידי לימוד תורה, תאיר לך התורה בדעתך ואתה תבין בדיוק מה הנקודה שלך.

ואם כבר מצאת צדיק אמיתי שבקי בתורה של רבנו, תוכל להיעזר בו למצוא את עצמך, את אבדתך, את תכליתך. כי אחרי שיכיר אותך מקרוב ויכיר את מהלכי הנפש שלך, הוא יוכל לכוון אותך בתוך תורת רבנו, לכוון אותך לעצות הספציפיות שבתורת רבינו'ל השייכות לנפשך, ואז תוכל למצוא את העצות המיוחדות לעניין שלך. אבל באופן כללי צריך להמשיך לקיים את העצות של רבנו, תורה, מצוות, תפילה,

התבודדות, שמחה, ובעזרת השם תמצא סוף סוף את אבדתך.

תבורכו מן השמים

אברהם ציון

אומר רבי נתן (לקוטי הלכות חוש"מ נזיקין ד-ב)

צָרֶיךָ כָּל אָדָם לְהֶאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלִימָה, שְׁפָל
מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל
שָׁעָה, מִיּוֹם הַוָּלָדוֹ עַד יוֹם מוֹתוֹ, הַכֹּל הוּא רַק
סִיבּוּבִים מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ כִּדֵי שְׂיִזְכֶּה לְהַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹת - לְדַעַת וּלְהַפִּיר אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. כִּי רַק
בְּשִׁבִיל זֶה נִבְרָא וְאֵין שׁוֹם תְּכַלִּית אַחַר חוּץ
מִזֶּה.

מה לעשות והתבודדות מכניסה אותי ללחץ. וגם כשאני מתפלל בציבור אני נלחץ מהציבור.

*** 125:

בעזרהי'ת.

שלום.

אני לא מבין כוונתך, ולא יודע מה מלחיץ אותך בהתבודדות. אולי אתה הולך להתבודד במקומות שיש שם דברים מפחידים, אולי באיזה יער או בלילה, אני לא יודע במה מדובר.

אם זה ככה כמו ששיערת אז תלך להתבודד ביום ולא ביער. כי אם היער מפחיד אז תלך לאיזה מקום בודד אחר, כמו גן ציבורי בתוך העיר. משהו שלא ילחיץ אותך. העיקר לא להפסיד את העניין של ההתבודדות יום יום, עד שתזכה להתבודדות אמיתית. כי בהתבודדות אמיתית בן אדם מתיישב בדעתו וברור לו שהוא נמצא עם הקב"ה. כשאתה נמצא עם הקב"ה אז כל הדינים מתבטלים, כל הפחדים והבלבולים, כי הקב"ה חסד ואתה בהתבודדות דבוק עם הקב"ה. כמו כן אפשר להתבודד גם בבית. תקרא תהלים, גם זו התבודדות. זאת היתה ההתבודדות של דוד המלך. רבנו אומר שספר תהלים פותח לאדם את הפתח המיוחד שלו איך להתקדם הלאה בעבודת השם. או תשב בבית המדרש, בית הכנסת, תקרא תהלים או 'ליקוטי תפילות' של רבי נתן. זה נחשב לו גם התבודדות. כי התבודדות פרושו להיות עם הקב"ה. אפשר גם בלכתך בדרך ובשכבך ובקומך. העיקר לחשוב עליו יתברך, לדבר אתו, להיות אתו.

"אף עקר ההתבודדות הוא בלילה, בעת שהעולם פנוי מטרדת העולם הזה כי ביום, על-ידי שרודפין העולם אחר העולם הזה, הוא מבטל ומבלבל את האדם מלהתדבק ולהכלל בהשם יתברך ואפלו אם הוא בעצמו אינו טרוד, אף- על-פי-כן מאחר שהעולם טרודים אז, ורודפים אז אחר הבלי העולם הזה, על-ידי-זה קשה אז לבוא לידי בטול: וגם צריכין שיהיה ההתבודדות במקום מיוחד, דהינו חוץ מהעיר בדרך יחיד, במקום שאין הולכים שם בני אדם כי במקום שהולכים שם בני אדם ביום, הרודפים אחר העולם הזה, אף-על-פי שפעת אינם הולכים שם, הוא מבלבל גם פן ההתבודדות, ואינו יכול להתבטל ולהכלל בו יתברך על-פן צריך שילך לבדו בלילה, בדרך יחיד, במקום שאין שם אדם ושם ילך ויתבודד, ויפנה לבו ודעתו מכל עסקי עולם הזה, ויבטל הכל, עד שיזכה לבחינת בטול באמת".

אברהם ציון

שמעתי שיעור שלכם שאתם מדברים על חזרה בתשובה. מה נקרא תשובה, ומה זה קשור לעצה של: 'לשכוח את האתמול' מה שאמרתם בשיחה הנ"ל?

*** 126:

בעזרהי"ת.

שלום.

רבנו אומר, דע כי תשובה היא לשוב את הדבר למקום שניטל משם, כלומר תשובה זה לשוב לקב"ה. יש הרבה נושאים שבהם אתה צריך

לשוב לקב"ה. אם לא היית מתפלל ואתה מתחיל להתפלל, אתה שב לקב"ה. לא היית לומד תורה, או לא היית מקיים מצוות בכלל, או שלא היית מקיים מצווה מסוימת, ועכשיו אתה מתחיל לקיים – אתה שב לקב"ה. הייתה לך מידה רעה שהיא נגד רצון השם, ואתה מתקן אותה, זה חוזר לקב"ה.

אם כוונת שאלתך האם זה כבר נקרא תשובה, האם זה מספיק, תתחיל בזה. אם העניין הזה הוא הפתח שלך להיכנס לדרך ה', תתחיל בזה. אחר כך תוסיף את שאר הדברים. אין הכוונה שאם עשית את אחת מהעבודות הנ"ל נפטרת מכל שאר עבודות השם. כי כל יום צריך להוסיף יותר ויותר, זה נקרא אריכות ימים. כשאדם מאריך ימיו ושנותיו בקדושה יותר ויותר.

העצה הזאת של 'לשכוח את האתמול', היא עצה טובה כדי שאדם יתחיל דף חדש. שישכח את העבר, את האתמול, את הצרות, את הייסורים. כי אם האדם סוחב את העבר איתו, אזי הוא לא יוכל להתחיל את יום המחר מחדש. יש לו עול של אתמול. להתחיל דף חדש זה תשובה. תבורכו מן השמים. אברהם ציון.

קראתי באיזה ספר שרבי נתן אמר שרבנו הגיע לדרגה יותר ממשה רבנו. האם נכון?

*** 127:

בעזרהי'ת.

שלום.

צריך לדעת את דברי הזוהר שאומר, שמשה רבנו מתגלגל בכל דור ודור.⁷ מובא בספרים שמשה רבנו התגלגל ברבי שמעון בר יוחאי בדורו, משה רבנו התגלגל באריז'ל בדורו, הוא התגלגל בבעל שם טוב בדורו, ומשה התגלגל ברבנו, והוא יתגלגל לעתיד לבוא במשיח.

לא צריך להתבלבל מדברי רבי נתן הנ"ל. כשהוא אומר שמשה רבנו בגוף של רביז'ל הוא יותר גבוה ממשה שהיה בגלגול בגופות אחרים, מה בכך? מדובר על אותו משה רבנו שהמשיך להתעלות ממדרגה למדרגה, ובודאי כאשר יהיה בגופו של משיח יהיה במדרגה הכי גבוהה שלו, והרי משיח לא יהיה בדור של תנאים ואמוראים אלא בדור כמו שלנו של עמי הארצות, אז מה הפלא. משה רבנו בגוף של משה רבנו במצרים, ומשה רבנו של גוף של הצדיק היום. זה אותו משה רבנו. ומה הפלא?

כתוב במדרש תנחומא⁸: "אמר ר' אחא דברים שלא נגלו למשה, נגלו לר' עקיבא, שנאמר וכל יקר ראתה עיניו".

וכן בגמרא⁹: "אמר רב יהודה אמר רב: בשעה שעלה משה למרום, מצאו להקב"ה שיושב וקושר כתרים לאותיות, אמר לפניו: ריבונו של עולם, מי מעכב על ידך? אמר לו: אדם אחד יש שעתידי להיות בסוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו, שעתידי לדרוש על כל קוץ וקוץ תילין תילין של הלכות. אמר לפניו: רבש"ע, הראהו לי, אמר לו: חזור לאחורך. הלך וישב בסוף שמונה שורות, ולא היה יודע מה הן אומרים, תשש כחו; כיון שהגיע לדבר אחד, אמרו לו תלמידיו: רבי, מנין לך? אמר להן: הלכה למשה מסיני, נתיישבה דעתו. חזר ובא לפני הקב"ה, אמר לפניו:

רבנו של עולם, יש לך אדם כזה ואתה נותן תורה ע"י? אמר לו: שתוק, כך עלה במחשבה לפני. אמר לפניו: רבנו של עולם, הראיתני תורתו, הראני שכרו, אמר לו: חזור [לאחורך]. חזר לאחוריו, ראה ששוקלין בשרו במקולין, אמר לפניו: רבש"ע, זו תורה וזו שכרה? א"ל: שתוק, כך עלה במחשבה לפני."

הרי לפניך שרבי עקיבא גדול ממשה רבנו. ועיין בשער הגלגולים הקדמה ל"ח שרבי עקיבא היה ניצוץ משה רבנו ע"ה.

תבורכו מן השמים

אברהם ציון

מה פשר הירידה אחרי שחוזרים מביקור אצל רבנו?

*** 128:

בעזרהי"ת.

שלום.

הכלל הוא שאחרי כל עליה יש ירידה. כשבאים לרבנו מקבלים דעת, אמונה בטחון וכו', שזו עליה גדולה ברוחניות בהשפעת הצדיק.

כי רבנו אומר מקום גניזתן של הצדיקים קדוש בקדושת ארץ ישראל¹⁰, וארץ ישראל היא אריכות אפיים, סבלנות, אמונה, ישוב הדעת בטחון¹¹. בן אדם מגיע שם לשלווה, ליישוב הדעת. אצל רביז"ל קל לו ללמוד, קל לו להתפלל, יש את האור של הצדיק שמאיר לו. אז הוא נמצא

בעליה.

צריך להבין שהמצב הטוב הזה זה רק בהשאלה, אינו מצב של קניין, לא קונים את המדרגה הזאת. זה סיוע של הצדיק. אחרי שעוזבים, חוזרים לחיים, למציאות, אז באה הירידה, ובירידה הזאת בן אדם צריך עכשיו לקנות את המדרגה שהוא השיג, המדרגה שהאירו לו.

הדבר דומה לתינוק שמחזיקים את ידיו ומלמדים אותו ללכת. הנה באמת הוא מתחיל ללכת ומסתכל בהנאה לצדדים, הוא ממש כמו הגדולים, הנה הוא הולך. אבל מיד שתעזוב את ידיו הוא נופל.

אותו דבר קורה בעניין החזרה בתשובה. כשאדם חוזר בתשובה, הולך לו הכול קל. הלימוד טוב, המידות שלו נתקנות בין לילה, פתאום הוא טוב, הכול בסדר, זו הארה שהקב"ה מאיר לו וסייע לו במתנת חנם.

אחרי זה מורידים אותו מזה, והוא צריך לעבוד כדי לקנות את המדרגה הזאת, כדי שתהייה המדרגה שלו, כלומר, תהיה כבר בתוכו, בנוייה בנפש שלו.

כך זה קורה בכל פעם שבאים לרבנו. באמת מקבלים הארה, אחרי זה חוזרים הביתה, חוזרים למציאות. אך צריך לשאוף לאותו טעם שטעמת שם, לאותה מדרגה שהרגשת שם.

תבורכו מן השמים

אברהם ציון

אומר רבי נתן (ליקוטי הלכות אור"ח ע"ת ד)

אין האדם זוכה למדריגה גבוה יותר, כי אם על ידי
שיהיה לו ירידה קודם העליה, וכו'. וזה בכל אדם
ובכל זמן ובכל דרגא ודרגא. אפילו מי שצריך
לזכות לאיזה דרגא קטנה, אפילו להתעוררות חדש,
צריך שיהיה לו מקודם איזה ירידה לפי מדריגתו.
והירידה היא בחינת הנסיונות שיש לו מקודם
שעולה מדרגא לדרגא.

עובר עלי צרות ויסורים מהמשפחה. לפני קריאת שמע שעל המטה, אני אומר שאני מוחל לכולם כמו שכתוב בתפילה הזו. אבל כשאני קורא תהלים אני רואה שדוד המלך מבקש להתנקם באוייביו ועושה רעתו.

*** 129:

בעזרהי'ת.

שלום.

מה שאתה מקיים דברי רבותינו ואתה קורא קריאת שמע – מצוין. וכן מה שאתה אומר 'הרני מוחל וסולח' וכו', כי באמת צריך ללמד זכות על כולם, כי כולם סובלים, כולם מסכנים.

ועל הצרות והיסורים שיש לך לפי דעתך מאשתך.

זכור כשהחלטת לחזור בתשובה אולי בגיל חמישים, אני לא יודע גילך, הרי הקב"ה חיכה לך בסבלנות חמישים שנה. למה אתה צריך ללחוץ על אשתך, אולי היא עוד לא הגיעה לגיל חמישים? תן לה גם לפחות חמישים שנה זמן עד שתהיה בשלה לחזור בתשובה.

לא ללחוץ, לא לחשוב שאני כבר הגעתי למדרגה גבוהה והיא עוד לא הגיעה. להמשיך לאהוב את האישה, את הילדים, את המשפחה, זו לא צריכה להיות המטרה שלך בחיים להשתלט על אחרים ולכפות עליהם את דעתך ותהיי חשובה ככל שתהיי.

אם אדם חוזר בתשובה ועל ידי זה הרס את הבית ואת המשפחה, זו לא דרך התורה. לא את זה התורה רצתה, להיפך. ברגע שיראו שהחזרה

בתשובה שלך גרמה לך להתעזן, להיות בן אדם טוב, בן אדם רחמן, אדם שמלמד זכות על אחרים, נאמן לבית ולאשה, זה ישפיע על אחרים לשנות את דרכם, לנסות לחקות אותך, יראו שבאמת דרך התורה עשתה טוב. אבל כל דרך אחרת, ובמיוחד דרך הכפייה היא פסולה ואינה דרך תורת ישראל, "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום".

לגבי קריאת תהלים. כאשר בקריאתך אתה מגיע אל הפסוקים שמדברים על נקמה, הפסוקים שדוד המלך התפלל להקב"ה להתנקם באויביו, את הפרקים האלה בתהלים תדלג. אל תקרא את הפרקים האלה ותכוון להתנקם באוייבך שהיא אשתך לפי דמיוןך, או להתנקם במשפחה שלה וכו'. לא לזה התכוון דוד המלך בכותבו את התהלים. לדוד היו אויבים שרדפו אותו להורגו, ורבנו אומר שאנחנו צריכים לכוון בקריאת התהלים על אויבי הנפש שלנו, על הצרות שעושה לנו היצר הרע שלנו, על הייסורים שיש לנו מהתאוות השגעוניות שלנו ומהצער שיש לנו מהמחשבות המבוהלות והמבולבלות שלנו, נגד המידות הרעות, נגד השנאה שמתעוררת בך נגד משפחתך. על זה תתפלל. אם תוכל לכוון כך בסדר, ואם לא, תדלג על הפרקים האלה, ואם גם בזה אינך מצליח, אל תתפלל בכלל בספר התהלים, זה לא נכתב בשבילך, העיקר אל תעשה כוונות מרושעות כאלה על אשתך ועל המשפחה חס ושלום. תברכו מן השמים.

אברהם ציון

אַחַר כֵּן:

זֶה שֶׁפָּל אִתּוֹ צִעַר וְכָל הַיּוֹמִים אֵינֶם נִקְרָא
מְחֻסְרֵי הַצֵּעַר כִּי אֵי שֵׁם לֹא צִעַר וְיִצְעַר
שֶׁהַכֹּהֵן הַשֹּׁמֵר מֵהַשֵּׁם יִתְרַבֵּךְ אֵינֶן לֹא שֵׁם
יִסְדֵּר, וְאֵינֶן מֵהַשֵּׁם שֶׁצִּעַר, כִּי "ה" נִתְּנָה
וְהַ"לָּקוּחַ" (א"ב כ) וְעַתָּה הַצֵּעַר מֵהַיּוֹמִים, הַיּוֹמִים
מֵחֻסְרֵי הַצֵּעַר וְהַצֵּעַר כִּי שֵׁם שֶׁ

הַיּוֹמִים: (לְיִקְוֵה מִדְּבַר קַמ"א פ"ו)

איך אפשר להתנהג בחיי היומיום, בעל, אישה, ילדים, בלחץ של השגרה ובכל זאת לחיות בדרך רבנו.

*** 130:

בעזרהי'ת.

שלום.

השאלה היא איך אפשר להתנהג ולחיות את כל הבאלגאן של חיי היום יום, בלי לחיות על פי דרך רבנו. זה אני לא מבין.

כי בלי הדרך של רבנו הכול נהפך להיות עול. הכול מלא ייסורים, אי אפשר לעשות כלום בשלווה ונחת, החיים לחץ. הדרך של רבנו היא מלאה עצות איך בתוך החיים האלה כמתכונתם, בתוך העניינים האלה של היומיום, איך לקשר לעולם הזה את העולם הבא ולחיות כמו בעולם הבא. זה התכלית, כי רק ככה, על ידי הורדת העולם הבא לתוך חיי החומר בעולם הזה אפשר לצאת מהגהינום של החיים.

אין התכלית לצאת מהעולם הזה, לא להתייחס לכל ענייני החיים הנורמאליים, לא להתייחס לאישה, לא להתייחס לילדים, לא לעסוק בחינוך, לא בענייני הבית, לא בענייני הפרנסה, זה לא התכלית, צורת החיים שנקראת בזמננו 'זרוקים' או 'שאנטי'.

עיקר התכלית לחבר את השמיים ואת הארץ. ילדך ניגש אליך לדבר איתך ומפריע לך בעיסוקך. אל תיכנס ללחץ - עזוב אותי! עוף ממני! אני עכשיו לומד תורה! או עכשיו אני עסוק. דרך רבנו היא מתון מתון. לדעת שהכול בהשגחה. בא אליך הילד, זה בהשגחה. הקב"ה שלח אותן

אליך עכשיו. לתקן אותך, להכניס לך את מידת הסבלנות, לאמן אותך בסבלנות. האישה מבקשת משהו, או הפוך, הבעל מבקש מהאישה משהו, לא להילחץ, לא להיבהל, לדעת שזה השם יתברך מנהיג את העולם, הוא שולח את הבן אדם אליך.

אדם נכנס ללחץ כאשר הוא רוצה להתפטר מכל מה שסביבו שלפי דעתו מקלקל לו את החיים הטובים. הוא רוצה להתעסק למשל, רק בלמוד התורה, לכן כשמישהו בא לדבר אתו הוא נלחץ. עליך להבין. ללמוד תורה זה להתעסק במדרש, בתאורייה. חז"ל אמרו "לא המדרש עיקר אלא המעשה". המעשה של התורה, זה להתנהג עם האישה, עם הבעל, עם הילדים, עם הפרנסה, בדרך התורה. בדרך האמונה. לא להילחץ, לא לדאוג, להאמין שהקב"ה הוא זה שדואג לך לפרנסה. אתה יוצא לעבודה, אתה עושה משא ומתן באמונה. יש איזה צורך לסדר איזה משהו בבית, לא לברוח מזה - 'את מלחיצה אותי, את שמה עלי צול'. או הפוך, היא אומרת את זה על הבעל.

צריך לדעת שזה מאת השם יתברך, כל מה שקורה. אתה צריך להתנהג בדרך התורה בתוך חיי היומיום. זו התכלית, לחבר שמיים וארץ. לא להתנתק מחיי העולם הזה, וזוהי מידת הסבלנות שניקנת על ידי אמונה. להאמין שמה שצריך להיות יהיה, אין לך מה לרוץ, אסור לך להעיף מעליך את כל חיי הבית והמשפחה בגלל שהם מפריעים לך לפי דמיונותיך.

הם לא מפריעים לך, להיפך. הם בדיוק הדברים שמלמדים אותך איך והיכן ליישם את תלמודך. הם הכלים, הם העניינים שבודקים אותך אם אתה באמת במדרגה התיאוריטית שעסקת בה בלימודך. צא לחיים ותתנהג במדרגה הזאת בפועל.

למוד התורה צריך להביא אותך לביטחון בה' יתברך, אמונה בקב"ה,

לא להבהל ולפחד. גם אם קורה איזה משהו, לך עם אמונה, זה השם עושה את הדבר הזה. בתוך היום, בתוך הבית. משהו אומר לך איזה דיבור, תבין שהקב"ה מדבר אליך. הקב"ה מפעיל את כל הבריאה. גם את אלה שפונים אליך, גם אלה שמדברים אליך. לראות אם אתה מתייחס אליהם ומתנהג אתם כמו אחד שיודע שהכול בהנהגה של השם יתברך.

כשתחייב ככה, אז אתה רגוע, אתה מקשיב לבריאה, אתה עוזר, אתה מחייך לעולם, אתה חי.
תבורכו מן השמים.
אברהם ציון.

מאין בא המשפט: היום אתה חש מרומם. אל תיתן לימות האתמול והמחר להשפיל את רוחך.
מאיזה ספר??? ע...

***** 131 :**

בעזרהי'ת.

שלום.

העצה הזו נמצאת מפורזת בכמה מקומות בספרי רבי נחמן מברסלב, אבל במילים שלו, ולא כמו שציטטת.
"היום אתה חש מרומם" - המשפט הזה נשמע כאילו אם קרה מקרה כזה ואתה חש מרומם תנצל מצב זה ואל תפסיד אותו.

רבנו מלמד אותנו ליזום מצב כזה, ולהיות בשמחה תמיד. כמו כן ללמד זכות על עצמך ולראות את עצמך בעין יפה. וכן כתב שאין לו לאדם בעולמו אלא היום והשעה והדקה שבה הוא נמצא בלי לבלבל עצמו בעבר או בעתיד.

מומלץ לעשות טיול בכל ספרי רבנו: קיצור ליקוטי מוהר"ן, ספר המידות, סיפורי מעשיות, שבחי הר"ן, שיחות הר"ן, חיי מוהר"ן ולהחיות את עצמך במיני המטעמים השונים הנמצאים בכל אחד מהספרים הנ"ל. כי כל ספר יש לו טעם נפלא אחר. כמו כן תוכלי לצפות או להאזין ב"אתר של שמחה" - לתמצית היוצאת מהספרים הנ"ל, תמצית שבעיקר מטפלת להוציא נפשנו מגלותה ולזכותנו לשמחה ואושר.

אברהם ציון.

"הַיּוֹם אִם בִּקְוֹלוֹ תִשְׁמָעוּ" (תהלים צ"ה), זֶה כָּלֵל גָּדוֹל
בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם, שֶׁלֹּא יִשִּׁים לְנֶגְדַ עֵינֵינוּ כִּי - אִם אוֹתוֹ
הַיּוֹם, הֵן בְּעֵסֶק פְּרִנְסָה וְהַצְטָרְכוּתוֹ, עֲרִיף שֶׁלֹּא
יִחְשַׁב מִיּוֹם לַחֲבֵרוֹ כַּמּוֹבָא בַּסְפָּרִים, וְכֵן בְּעִבּוֹדַתוֹ
יִתְבָּרַךְ לֹא יִשִּׁים לְנֶגְדַ עֵינֵינוּ כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתוֹ
הַשְּׂעֵה. (ליקוטי מוהר"ן קמא ערב).

מה דעתכם על 'קורס דמיון מודרך', שבקורס זה גבר ברסלבר מלמד נשים חרדיות?

*** 132:

בעזרהי'ת.

שלום.

לא מכיר את הקורס הזה, לא יודע מה יש שם ולכן לא יכול לדבר על הקורס הזה. אני יכול לדבר רק באופן כללי.

כל דרך שינסו להמציא כמו כל הקורסים שממציאים היום, שעל ידם מנסים לעקוף, לעשות קיצורי דרך כביכול, בשביל להגיע לאושר בחיים, לחיים שלווים וכיוצא באלה, שום דבר לא יכול להצליח בלי שיש לו את הבסיס של האמונה. הכול מתחיל מהאמונה.

רבנו גילה לנו שכל התורה והמצוות טובים סביב האמונה. להגיע לשלמות באמונה! כמו שאמר דוד המלך: "כל מצוותך אמונה". רבנו הדגיש לנו ביותר את העניין של ההתבודדות והשיחה הפשוטה עם בורא עולם, כדי לזכות לאמונה.

אם לאדם לא תהיה אמונה, לא יהיה לו הכח שעליו הוא נסמך כדי להדריך את הדמיון שלו. אני מבין שהקורס הזה מנסה להביא אותך בדרך קצרה להיות שולט על המחשבות שלך. זו המדרגה של גדולי הצדיקים, שהצליחו להזדכך ולהגיע לשלמות האמונה, עד שזכו לשלוט על המחשבות שלהם. אני לא מצליח לדמיין איזה דרך אחרת שהיא,

ללא האמונה. אדם לא יצליח לשלוט על הכח המדמה שלו, בלי שתהיה לו אמונה חזקה בגדולת השם יתברך. הוא הכוח, והכול בידו, כמו שאומר רביז"ל: "ברגע שהאדם יגיע לאמונה, זה כולל כבר את הכול. בתוך האמונה יש כבר את הכול. האמונה היא הבסיס של כל העולמות וכל המדות. מכתר עליון ועד למטה. כל המדות יושבות על בסיס אחד - על המלכות, על האמונה. ברגע שהוא יגיע לאמונה, ייפתחו לו כל הדלתות של כל המדות הטובות.

וכשיחזיק האדם בידו את כח האמונה, אז יוכל להתגבר על המדמה שלו, אז הוא יוכל לנווט את עצמו, כי הכול יהיה בכוחו של ה'. כי הוא בקשר עם הקב"ה, כי האמונה זה קשר עם הקב"ה. היות והוא מאמין, אזי הוא יתייעץ עם הקב"ה לפני כל מעשה ואז יקבל עצות מהקב"ה, הקב"ה ידריך אותו.

ההתבודדות היא עצה נפלאה, למי שמכיר אותה. מי שנכנס אליה והתמיד בהתבודדות, החיים שלו נהיו מאושרים, הוא שמח. כל בעיה הכי קטנה הוא פונה לקב"ה, אצלו הדבר נהייה כבר כדבר איש אל רעהו. מגודל אמונתו הוא כביכול, חבר של הקב"ה, תמיד פונה אל הקב"ה. זה הדבר הכי טוב שיכול להיות.

שמעתי על איזה קורס, נדמה לי שקוראים לו NA או משהו כזה. אחד מבאי השיעור שלי הלך לשם כדי להיגמל, והוא הביא לי לראות את התורה שלהם. זה התחיל מארה"ב והתפשט בעולם. יש להם תורה עם עשר דיברות או שתיים עשרה דיברות. עצות איך לשלוט על עצמם ולהיגמל מסמים, אלכוהול, תאוות וכו'.

שם בתורתם, הם הכניסו את היסוד החשוב של אמונה, שעליה הם בנו את כל התיאוריה שלהם. הם אמנם טענו שהם לא קשורים לשום דת, ולא מחייבים אף אחד להאמין בזה או בזה, אבל בסופו של דבר הם

חייבו את כל אלה שבאים אל הקורס להאמין. הם אמרו להם-לא איכפת לנו במה תאמינו, אבל אתם חייבים להאמין באיזה כח מעליכם. אם תרצו תאמינו באלקים, אם תרצו תאמינו בנוצרי או באבן או בבודהה, העיקר שתאמינו באיזה כח. בלי אמונה שיש כוח שולט בעולם, שהוא מעל הכוח שלך, לא נוכל להשתלט על המידות והתאוות שאנו מכורים להם.

וכמו כן, הם תפשו גם את העניין של הענווה, כי בלי זה, לדעתם, הקורס לא יצליח. דהיינו, אתה צריך להיות ענו ולידע שאתה כלום ויש כח מעליך, כמו הכח של הסם ששולט בך.

פשוט הם לקחו כמה פרמטרים מהיהדות, ועליהם בנו את התאורייה שלהם.

היהודי לא צריך את כל זה, יהודי חייב להיות קשור עם הקב"ה. לדעת שהוא הכוח, הוא הנותן והוא המוביל, והוא יעשה את זה או את זה. ממנו אתה צריך לבקש את אושרך, את השמחה ואת כל חסרונותיך. עליך להיות איתו בקשר ולדבר איתו. הקשר הזה כולל את כל הכחות כלם. כל הפתרונות של כל הבעיות והשלמת כל החסרונות, נובעים מהאמונה והקשר אתו יתברך. כל שאר הדברים שעושים, כמו כל מיני טריקים של סדנאות וקורסים, הכל טריקים לעשות כסף קל. זה יכול להחזיק קצת ואז הוא נופל, כי אין שם 'לשמה', אין אמת.

תבורכו מן השמים!

אברהם ציון.

בס"ד.

שלום רב,

לפני כחצי שנה נסעתי לציונו של רבנו הקדוש, רבי נחמן.
קודם שמרתי שבת כחצי שנה והשתדלתי לקיים חלק מהמצוות.
מה שעברתי שם אי אפשר להסביר או לתאר... כולם אמרו "אורות"
ולא הבנתי מה צריכים להרגיש או לראות? רק שהגעתי... הבנתי מה
זה. יומיים לא הפסקתי לבכות על הציון... הרגשתי שרבנו עוטף אותי
ולא רציתי לזוז משם. כאילו קול דיבר אליי ואמר לי להמשיך להתוודות,
הנשמה שלי בערה. באו אלי כל מיני נשים ואמרו לי שאני זוהרת ושאני
אברך אותם. חשבתי שמהו לא בסדר איתם, לא הבנתי איך הם רואים
מה עובר עליי. סוף סוף הרגשתי את הכח של צדיק האמת; לא הפסקתי
לחייך, מצאתי את שאהבה נפשי! הגענו לציון של הבעל שם טוב הקדוש
ושם כבר עמדתי להתפוצץ. הרגשתי שאם אני מתחילה להתפלל עם
שאר הקבוצה אני צורחת, פשוט. לכן יצאתי ונכנסתי היסטריית לחדר
עם דמעות בעיניים. אמרתי למישהי שמה, שאני לא יודעת מה קורה לי,
מה עובר לי, הנשמה שלי בוערת. היא אמרה לי, לכי לכי תפרקי הכל...
התחלתי לרוץ בחושך וצעקתי צעקות שאין סיכוי לצעוק אותם עכשיו
סתם ככה. הרגשתי שכל העולם שומע אותי. צעקתי: "ממעקים קראתיך
השם!", ועוד כמה פסוקים מתהילים שאני לא זוכרת. לא הרגשתי את
הגוף שלי, הנשמה שלי עפה למעלה. צעקתי הרבה: "תודה! תודה!";
ואז גוי אחד יצא מהשיחים, ונבהלתי! נתתי צעקה, והמשכתי לצעוק
לשם. הרגשתי כאילו יש מין רוחות כאלה מסביבי, דברים שחורים עפים
מהר. אמרתי לשם יתברך שזה יותר מידי בשבילי, שקיבלתי את כל
התשובות ואני רוצה רק לעבוד אותו לא רוצה כלום. רק אותו! כול

הגוף שלי רעד, לא הרגשתי אותו. רציתי לראות בשר ודם כי הרגשתי שאני לא עומדת בזה. לא הפסקתי להתנשף אחרי זה, במשך חצי שעה מההלם של מה שעבר עליי. אמרתי לשם: "תעזור לי! איך אני אצליח לעמוד בניסיונות האלו? ולסרב לחברות שלי ולא לצאת איתם יותר?" ועוד... פתאום עברה בי תחושה וחייכתי אמרתי: "אין לי מה לדאוג השם ורבנו איתי ויהיה בסדר."

חזרתי לדירה. הבנות קצת נלחצו, ואז קפצו שאני אברך אותן. הם אמרו שהיה עליי אור גדול, ושכמקום שבעלי תשובה עומדים צדיקים גמורים לא עומדים; ואמרתי להם, שיחשבו שאני משוגעת זה לא מעניין אותי, אבל הנשמה שלי עפה לי מהגוף, אני לא הייתי פה. אי אפשר להסביר את ההרגשה הזאת. ואז מישהי סיפרה לי שגם בעלה אמר לה ככה והיא חשבה שהוא השתגע, אבל זה בסדר זה קורה להרבה, אז נרגעתי קצת. בלילה חלמתי שאני בשכונה שלי והכל מושלג, הכל לבן. וחברות שלי אומרות לי בואי נצא לבלות, ואמרתי להם לאן אני אלך? תראו הכל שלג, הכל צח, הכל נקי. אני לא הולכת לשום מקום. כשהתעוררתי, סיפרתי את החלום למישהו והוא אמר לי שיש משפט שאומר: 'חטאין כשנים כשלג ילבינו', ורבנו צחצח לי את הנשמה. ביקשתי מהשם שיתן לי להרגיש את ההרגשה הזו תמיד, אבל קצת פחות ממה שעברתי. ושוב זה קרה לי, יום אחרי, בהיכל של הבעל שם טוב הקדוש. נכנסו לחדר הקטן שהוא היה מעלה את נשמתו ומתבודד שם, פתאום עוד פעם התחיל לבעור לי הנשמה. העפתי את הדלת ורצתי להיכל, והתחלתי לצעוק ולרעוד... זה לא היה בשליטתי. לא הייתי רוצה לעשות זאת ליד הנשים, שלא יחשבו שאני משוגעת אבל זה לא היה בשליטתי.

מאז עד שחזרתי לארץ לא הפסקתי לחייך ולהגיד "מצאתי את שאהבה נפשי". אפילו אחותי אמרה לי: מה יש לך את זוהרת כאילו לקחת משהו.

חזרתי לארץ וישר הלכתי לקנות הצאיות, רציתי לחפש מדרשיה. אבל בירושלים רוב המדרשיות מתנגדות לדרך של רבנו. אז השם יתברך נותן לי כוח לעבוד אותו גם מהבית ב"ה.

הידהד לי ביום האחרון מה עברתי, והרוחות האלו השחורות שעפו מסביבי אותו יום, הם גרמו לי להרגיש פחד והרגשתי את זה לפני אומן. גם בחלום שחלמתי: שאני רואה את עצמי מתה והנשמה שלי מרחפת מעל הגוף, והרגשתי את הרוחות האלו בבית, וצעקתי להשם שיחזיר אותי, שזה לא הזמן שלי.

רציתי לדעת מה זה הרוחות האלו, או מה שזה לא יהיה? פעם לא היה לי פחד מכולם, פתאום אני לא יכולה לישון בחושך מוחלט ועוד.

ומטריד אותי שאמרתי לשם יתברך אותו הלילה (אצל הבעל שם טוב) שזה יותר מידי בשבילי. ושאני לא יכולה להכיל את זה, מי אני שאגיד דבר כזה?? הוא יודע בדיוק כמה, ולמה אני צריכה לקבל ולהרגיש. זאת הייתה זכות בשבילי להרגיש מה שהרגשתי, והיום אני מתפללת שאזכה להרגיש זאת שוב. מה אתה חושב על זה? אני מרגישה כאילו זאת הייתה טעות חמורה שאמרתי את זה.

מצטערת על האורך של הסיפור, רציתי לשאול עוד כמה שאלות, אבל אני אסתפק בזה בינתיים לא רוצה להפריע לך. תודה רבה מראש.

*** 133:

בעזרהי"ת

שלום רב,

אני לא יודע איך זכית לזה כל כך מהר, אבל כניראה זכות אבות, או יש בכ מידות מיוחדות, אמת, אמונה טבעית וכיוצא בזה.

דעי, שזו תכלית הבריאה- דבקות בהקב"ה עד אין סוף; ולזה נתנו תורה, ומצוות, תפילה והתבודדות כדי לזכות 'לראות' את הקב"ה, להכלל בו, להתאחד איתו נשמתית ולחוות את החויות הנפלאות של העולם הבא עוד בעולם הזה.

אל תסתפקי במדרגה ובחוויה שעברת, יחסית זה 'כלום' מול החויות של המדרגות הבאות.

אך עליך לדעת שאין זו התכלית לעזוב את חיי העולם הזה, לצאת מהעולם כביכול. רביז"ל אומר (ליקו"ת ז), שגם כאשר האדם דבוק בעולם הבא, בהקב"ה, השלמות שיהיה גם בעולם הזה.

נכון שנהנת מהחוויה לחיות קצת בעולם הבא בלי להרגיש את העולם הזה, אבל ההנאה היותר גדולה לחוות את העולם הבא בתוך העולם הזה 'דאחיד בשמיא וארעא'.

מה שחווית זו היתה מתנה שנותנים למי שחוזר בתשובה בלב שלם, אמיתי. והמתנה הזו זה סיוע, טעימה של דוגמית ממה שאפשר להשיג אצל הקב"ה. והמטרה של הטעימה הזו כדי שיהיה לך כיוון וחשק לעמול כדי לקבל את המדרגה הזו באופן קבוע; לא בתור מתנה זמנית, אלא קבוע.

טוב מאוד שבקשת מהקב"ה שיעצור את ה'טיסה', כי רביז"ל מזהיר שאפשר להשתגע או למות קודם הזמן מריבוי אור. כמו שקרה לארבעה שנכנסו לפרד"ס, רבי עקיבא ותלמידיו: אחד השתגע, אחד מת ואחד כפר, ורק רבי עקיבא יצא בשלום. לכן הוא מזהיר מאוד על הצמצום, ישוב הדעת ובניית הכלים. כי בלי זה ח"ו החוויה נעלמת ומתמוגגת ואי אפשר לזכות לה שוב.

לכן אני מציע, אחרי שאת יודעת למה לשאוף, להתחיל להכנס לצידקות, לתורה, למצוות ובעיקר להרבות בדבורים עם הקב"ה, להיות אתו

כחבר. וזה יכניס אותך לחוויה הנפלאה לאט לאט ובצמצום. אם אינך נשואה, כדאי מאוד לחשוב ברצינות על זה, כי זה בונה את הצמצום והכלים להיות מחובר לעולם הזה, שזה הבסיס האיתן לא להשתגע ולהנות מהעולם הבא בתוך חיי העולם הזה, ולא להיפך, כאמור, לצאת מהעולם הזה לתוך העולם הבא שהוא הקב"ה. בהצלחה ובסבלנות! כי הדרך ארוכה מאוד מאוד... אברהם ציון.

מה לעשות כשיש מחיצות סביב ללב שמפריעות ללב להתלהב, והיצר הרע מתעורר בי כל הזמן?

***** 134:**

בעזרהי"ת.

שלום.

זה לא חידוש. אצל מי לא מתעורר היצר הרע כל הזמן? חז"ל אמרו: "יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש המיתו", שנאמר: ¹² "צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו, ואלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו" ¹³

זו העבודה שלנו, להלחם כל הזמן ולנצח אותו. והנצחון, משמש מדרגה שעליה דורכים כדי לעלות למדרגה יותר גבוהה. אמרו חז"ל, ברגע שיתבטל יצר הרע, החיים נקראים חיים שאין בהם חפץ. בן אדם יוצא מופסד, כי היצר הרע הוא גם צורך בעולם. הוא השלב בסולם שעליו

אנחנו דורכים ומטפסים.

חז"ל אמרו - אם הקב"ה לא עוזרו, לא יוכל לו. לנצח את התאוות זה רק אם תהיה מקושר עם הקב"ה, לבקש מהקב"ה כח להתגבר עליו ולנצח אותו. ככה מטפסים ממעלה למעלה.

תבורכו מן השמים!

אברהם ציון

אומר רבי נחמן (ליקוטי מוהרי"ן קמ"א קס)

הצפיק צופק ונוקש באצמ: אפשמים הוא נוקש
באצמ ומלביי אותו אעבדות השם יתקרי:
במחיות (שיי השירים ה): "קול צווי צופק"
אפשמים הוא מלביי את האצמ אעברה חס
ושלום. כי הצפיק בא מן הנשימה והנשימה בא
מן האויף אצ-צוי הצפיק וכלי הצפיק כן אצפיק
הצפיק אמ אלוה או אהפיק.

שלחתי מכתב שאלה לאחד הצדיקים, צדיק שמוסכם ומקובל על הציבור. התשובה שנתן לי ציערה אותי מאוד, כי הוא ניבא לי שעוד כמה שנים יקרה כך וכך... אני לא יודעת מה לעשות, איך להתייחס לזה?

*** 135:

בעזרהי"ת.

שלום.

פעם בא אחד למוהרנ"ת ואמר לו שפשהוא לומד ומעיין בספר 'ראשית חכמה' גופל על-ידי-זה למרה שחורה. ושאל את מוהרנ"ת עצה לזה. ענה לו מוהרנ"ת: בעל הראשית חכמה לא כתב דבריו בשביל שתפול אתה למרה שחורה ובאם אינך יכול ללמוד את ספרו מבלי לפול למרה שחורה ועצבות, אל תלמד בו.¹⁴

ספר 'ראשית חכמה', הוא ספר קדוש מתלמידי הארי ז"ל. אף על פי כן, רבי נתן אמר לתלמיד לא ללמוד בספר זה. כי המחבר לא התכוון לשבור אותך. צדיקים, הדרך שלהם היא דרך של חסד, של אהבה, של רחמים. אין להם כוונה לשבור אף אחד. ואם יצא שנשברת ממנו, אל תאמיני לדבריו. לזרוק את זה, לא לחשוב על זה ולא להאמין בזה, כי האמונה יכולה להביא את הדבר למציאות.

רבנו ספר חלום:

... "בא זמן אחד וקרא אותי, ואמר שיש לו איזה דבר לדבר עמי. והלכתי עמו והתחיל לדבר עמי. ענה ואמר: האמה תעשה כזאת ואיך אין אמה

מתבֿיש בפְּנֵי אֲבוֹתַי, נִגְד זְקֵנָה רַבִּי נַחֲמָן (מהורדנקה). וְנִגְד זְקֵנָה הַבַּעַל-
שֵׁם-טוֹב זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, וְאִיךָ אֵין אִתָּה מִתְבַּיֵּשׁ מִתּוֹרַת מִשָּׁה וּמִהָאֲבוֹת
הַקְּדוּשִׁים אֲבִרְהֶם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב וְכו' ...

הַשְּׁבִתִי לוֹ מֵאַחַר שֶׁהוּא פֶן שְׂאֲנִי מְגַרֵשׁ כְּזֶה, יִהְיֶה לִי עוֹלָם הַבָּא? הַשִּׁיב
לִי עוֹלָם הַבָּא אִתָּה סְבוּר שֶׁיִּהְיֶה לְךָ? אֶפְלוּ בְּגִיחָנָם לֹא יִהְיֶה לְךָ מְקוֹם
לְהִטְמֵן שָׁם, כִּי עֲשִׂיתָ חֲטָא כְּזֶה.

הַשְּׁבִתִי לוֹ: לְךָ! לְךָ! הֵייתִי סוֹבֵר שֶׁתִּנְחַמּוּ אוֹתִי וְתִדְבְּרוּ עַל לְבִי, עֲכָשׁוּ
אִתָּם עוֹשִׂים לִי יְסוּרִים לְכוּ לָכֶם, וְהִלַּךְ מֵאִתִּי הַזְקֵן הַנַּ"ל.¹⁵

זה לא משנה כמה האדם גדול. אם דיבורו שובר את האדם - לא להאמין
לדבריו. כי האמונה בדבריו מסוכנת. ברגע שאדם מאמין שיקרה משהו,
הדבר יכול לבוא לפועל ולקרות.

לכן אל תאמיני לנבואתו. נא להוציא את זה מהראש. כמו שרבנו עשה
במקרה הזה, אע"פ שבאמת הזקן היה צדיק מעולם הבא, אמר לו
רביז'ל: לך, לך, אני לא רוצה לשמוע אותך.

תבורכו מן השמים!

אברהם ציון

יש לי בן שעבר גיל 7 ולא זכינו לקחתו לאומן, האם לנסות כמה שיותר
מהר לקחת אותו או לחכות לבר מצווה? יש לנו הרבה ילדים.

*** 136:

בעזרהי'ת.

שלום

זה תלוי במצב הכלכלי של המשפחה. לא צריך להיכנס לחובות וללחצים בשביל לקחת אותו לאומאן. אם זה דבר פשוט וקל לכם - תעשו זאת. אבל אם זה ישבש לכם את החיים הרגילים של הבית, תכנסו לחובות ובלבולים וכדומה, אז מחכים עד ירחם ה' ואין לדחוק את השעה. אפשר בינתיים לזכות אצל רבנו לעוד תיקונים, שאינם נופלים בערכם מהבאת הילד לאומאן. הילד יזכה עוד ללמוד תורת רבנו, ילמד את עניין ההתבודדות. יש גם הרבה עצות לרבנו שאפשר לזכות על ידם לשמירת הברית, כפי שהבטיח רביז"ל לבאים אצלו עד גיל שבע. במיוחד שכבר בנך עבר את גיל שבע.

תבורכו מן השמים!

אברהם ציון

בס"ד

שמעתי שאמרתם בשיעור שהעולם הוא תחפושות, והאדם בעצם מסתכל על התחפושת וגם האנשים מבחוץ כשמסתכלים עליו, הם רואים את התחפושת שהאדם נמצא בתוכה. השאלה היא איך אפשר לזכות לראות את זה כך, כמו מי שצופה מבחוץ על החיים כאשר בעצם הסרט של החיים הוא שלך? כי בסופו של דבר אתה בתוך הסרט.

*** 137:

בעזרהי'ת

שלום,

זה שתיארת, זו המדרגה שרבנו רוצה להביאנו אליה. שנצא מחיזוי דהאי עלמא, (מההסתכלות של העולם הזה).

פעם אמר רבנו: אני אעשה מכם לא בני העולם הזה, אלא בני העולם הבא. אתם תלכו עם הרגליים בעולם הזה, אבל הראש שלכם יהיה בעולם הבא. זאת אומרת, אתה לא תסתכל על התחפושות, על חיצוניות העולם. אתה תבחין במי שנמצא בתוך התחפושת הזאת, תיכנס לעומק. למשל, כאשר אתה רואה חליפה הולכת ברחוב, אתה אומר: "הנה חליפה הולכת?" לא! אתה יודע שבתוך החליפה הזאת, יושב בן אדם. תמשיך יותר פנימה - בתוך הבן אדם הזה יושבת נפש, ובתוכה יש רוח, ובתוכו יש נשמה אלקית, משהו רוחני שמזיז את כל הדבר הזה. תיכנס הלאה לעומק, יש את העשר ספירות שיושבות בתוך הנשמה. הלאה, הלאה עד האינסוף ברוך הוא - שהוא נשמה לכל הנשמות, כדברי האריז"ל.

להגיע לחיות בפועל במדרגה זו, זה תלוי בזיכוך המוח של האדם. כמה שמוחו מזוכך יותר, כך הוא מוריד יותר את הלבושים, את התחפושות של כל פרטי הבריאה ומסתכל יותר פנימה. הוא מסתכל פנימה, בפנים-על האלקות, שהיא הנקודה הכי פנימית של כל דבר, והיא המחיייה את כל פרטי המציאות. מי שאוחז במדרגה הזו, אזי כאשר מישהו ניגש אליו למשל, הוא רואה את הנקודה הפנימית ניגשת אליו. את האלקות המזיזה את האדם, כלומר, את ההשגחה, את הקב"ה שמזיז את הכלי הזה אליו. זאת ההסתכלות שלו.

אברהם ציון

אומר רבנו:

"הוא כמו שחוק (הצנה) של אשורוש, שאחד
מהט (מהשקניט) מרדכי. וקשה לי תמיד:
למה זה (משחק את) מרדכי, ולמה זה המן,
וכיוצא? אק שמוכרח להיות כק השחוק, כמו
כן אמש (במצואות) והבן.

(חיי מוהר"ן צבדתי ה' סימן תצד-ט השמטות שנדפסו בחיי מוהר"ן הוצאת
לשון צדיק)

שמענו היום את החדשות המצערות. השאלה, איך קרה שחסידי ברסלב הלך להתבודד ונרצח ע"י ערבי?

*** 138:

בעזרהי"ת

שלום,

מאוד מצער מה שקרה. ה' יתברך ירחם וינחם על המשפחות האבלות שלא ידעו צער יותר.

לעצם השאלה. ברור שכל עוצמתה של השאלה נובעת מההנחה שעולם הבא זה לא טוב, המוות אינו טוב. חז"ל לא הסכימו עם הנחה זו, ואמרו על הפסוק (בראשית): "וַיִּירָא אֱלֹהִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה וַהֲנִיחָה-טוֹב מְאֹד" – זה מלאך המוות.

אם הייתה לנו אמונה שעולם הבא זה עולם נפלא, ולשם אנחנו שואפים, ולשם כל הכיסופים שלנו להגיע, אז היינו מדברים בשפה אחרת. היינו אומרים אח! איך הוא זכה להגיע לשם לפני? סוף סוף כולנו יוצאים מהעולם. זה לא תלוי בזה שאתה צדיק או רשע. רבנו אמר אפילו משיח ימות. היציאה מהעולם, המוות, אומר הזוהר זה רק מסיטרא דילן, כלומר זה רק מצידנו, מצד הנשואים בעולם- זה נקרא מוות. אבל בעצם, אין מושג כזה מוות כפי שמבינים זאת העולם, כי האדם עצמו ממשיך לחיות לנצח נצחים. אוי ואבוי אם זה לא היה ככה. אם היו החיים רק בעולם הזה, ופה כל הקטע, אז מה יש פה? שבענו, טעמנו, אכלנו, שתינו, ראינו

כבר את כל הקטע של העולם הזה. נו, מה הלאה? רבנו אמר, אם אין האדם מסתכל על התכלית אז למה לו חיים? אם אין ח"ו המשך, אז מי צריך את כל חיינו פה?

מסופר, שפעם אחד מהתלמידים של רבנו היה בדרכו לחג אצל רבנו. היה נהוג לעשות את החג אצל רבנו כמה פעמים בשנה. אז הוא הכין את עצמו, השכיר איזה מונית, בעל עגלה עם סוסים. למרות עניותו, אסף כמה שיכול בשביל להגיע לרבנו וגם קנה פמוטי כסף מתנה לרבנו. באמצע הדרך התחרט העגלון ורצה לחזור. התחנן לפניו שימשיך והוא יוסיף לו במחיר וכו' וכו', אך הוא סירב. כשראה שהעגלון עושה פרסה, אמר לו- קח את הפמוטים תמורת הנסיעה, תעשה טובה, תמשיך לנסוע. העגלון לקח את זה. כאשר ישב התלמיד אצל רבנו, רבנו כבר ברוח קדשו קלט כל מה שעבר עליו. אמר לו רבנו: תשמע, זה שה'סמך ממ' לקח לי את הפמוטים, אני אוציא לו את העיניים על זה. אבל אתה, אין לך יותר מה לעשות בעולם. לאחר כמה ימים נפטר התלמיד. פשוט מאוד רבנו עשה לו טובה. עשית כזאת מסירות נפש בשבילי, אני מקצר לך את הדרך, חוסך לך את כל הסבל, את כל מה שהיית צריך לעבור פה בעולם, את הבלגאן. ואני מביא אותך למקום שלך הנצחי והנפלא. עשה לו טובה.

רבנו, היה במדרגה עצומה של אמונה. מסופר, שנפטרו לו הילדים הוא היה שמח ואמר אני מכריח עצמי לעשות פרצוף עצוב כמו כולם. קרה לו כל מיני אסונות, שלא יקרה לאף אחד. רבנו היה שמת, מרוב האמונה בקב"ה שעושה רק טוב.

זו ההסתכלות של היהדות. לכן ההלכה אומרת גם כשנפטר מישוהו, שלושה ימים לבכי. ליהודי אסור לבכות יותר משלושה ימים על יקריו שנפטרו. זה טבע האדם, אנחנו רגשנים. האמונה שלנו במדרגה הזאת

שאינ אנחנו יכולים לקלוט דברים כאלה. אז התורה אמרה, בסדר, קחו שלושה ימים להתפרק. אבל אחרי זה, אם אתה ממשיך לבכות- אתה כופר. אתה לא מאמין בקב"ה, אתה לא מאמין שמה שהוא עושה לטובה, אתה לא מאמין שהעולם הבא זה התכלית.

אנחנו עם ראש קטן, אנחנו פה, אני רוצה רק פה. פה זה התכלית? אוכל, בילויים, כסף, זהו זה? זה התכלית? כל העולם בריצה המטורפת הזאת אחרי השיגעון הזה. זה כל העניין?

רבנו אמר, אם ראית שינוי מעשה אל תגיד מקרה הוא. שינוי מעשה הוא דבר לא נורמאלי. תשמע, בן אדם הלך להתבודד, שפירושו שהוא אצל הקב"ה - בחסותו, וקרה לו את זה?!

יש שיחה לרבנו, שההתבודדות צריכה להיות בדבקות בקב"ה עד חוט השערה, כמעט שנפשו תצא ותדבק בקב"ה. כשאתם מגיעים לקטע הזה, תתנערו, תחזרו למציאות. ואם פיספסת, יצאת מהעולם, לא נורא ממילא אתה צריך לצאת. אז יצאת בקטע יפה, מסרת נפשך לקב"ה, היית עם הקב"ה כשיצאת מהעולם. יש מיתה יותר יפה מזאת?

על הפסוק: 'על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא', אומרת הגמרא: מה זה לעת מצוא? זו מיתה! שיזכה למיתה יפה, שיברור לו מיתה יפה. שאדם יתפלל כל חייו שכשיבוא לו יום המיתה הוא יצא מהעולם במיתה יפה.

אברהם ציון

הַפֶּק *** 138:

אבל, שם המיתה לא הייתה כל כך יפה, אולי הרגע הוא יפה, אבל המיתה עצמה... היו הרבה שאלות על זה.

המק *** 138:

בעזרהי'ת

שלום,

אני חושב שכשאדם זבוק עם הקב"ה ומדבר עם הקב"ה, ובאמצע הדיבור עם הקב"ה - הוא נלקח לקב"ה, נראה לי שזו מיתה יפה.

שלום לרב. מה שבעיקר הפריע לשואלים זה, שרבנו הבטיח שמי שיצא לשדה אז לא יאונה לו כל רע. הוא היה שולח אפילו את הבן שלו הקטן לשדה לבד, כי הוא יודע שלא יאונה לו כל רע. וזו השאלה שבעיקר ניקרה לאנשים.

*** 139:

האמונה צריכה להיות אמונה שלמה, שאין רע שיוצא מהקב"ה. מה רע ומה טוב, זה לא אנחנו אמורים להחליט. אנחנו צריכים להאמין שכל דעביד רחמנא לטב עביד (כל מה שעוה הקב"ה לטובה עושה). באמונה יש מדרגות - גבוה מעל גבוה. רבנו רוצה להביא אותנו למדרגה, שהעולם הזה לא יעשה עלינו רושם. במדרגת אמונה של ביטחון כזה בקב"ה, שלא נשאל עליו שאלות. שזה יהיה ברור לנו, מה שהקב"ה עושה, טוב במאה אחוז, בלי שכל. זה מה שרבנו רוצה, שנבין את המדרגה הזאת.

רבנו אמר: תזרקו את השכל! עם שכל לא נצליח להבין כלום. תלכו עם אמונה! צריך להתחזק באמונה. לדעת, שמה שהקב"ה עושה זה הכי טוב.

אין לנו דרך אחרת להסביר את הדבר הזה - למה יש מיתה בעולם. אנחנו רק מדברים על המדרגה שרבנו רצה שנגיע אליה.

באמת הרצח הזה מעמיד בניסיון קשה את אלה שמתבודדים. מתחיל להיות פחד לצאת לשדה. אבל תמשיך, אין משהו יותר טוב מהתבודדות. אתה נמצא בתוך הקב"ה בהתבודדות.

מספר רבי נתן: שפעם אחת הובילו מת לבית הקברות מול חלונות ביתו של רבנו, והמשפחה שלו בכו כנהוג. רבנו אמר, המת שוכב שם מתחת לשמיכה וצוחק. הם בוכים, והוא צוחק. כאומר, על מה אתם בוכים? אתם לא רואים מה שאני רואה. לא קולטים איפה אני נמצא. אנחנו חיים במושגים מוטעים של טוב ורע. אבל, כשתרבה הדעת הזאת בעולם, לא יהיה שום רע. יבינו, שכל מה שהקב"ה עושה זה טובה גדולה.

החשבונות של הקב"ה מדוקדקים על חוט השערה. הוא לא בית משפט אזרחי שהשופט גוזר על גנב כמה שנים לשבת בכלא, מבלי להתחשב במשפחה של הגנב. אצל הקב"ה הכול בתוך החשבון, כל פרט! אפילו אם איזה קרוב רחוק של הנפטר שנמצא בסוף העולם, יצטער קצת מהשמועה ולא מגיע לו צער זה, אז הקב"ה לא יעשה את הדבר הזה. אלא אם יש לו צער, גם זה בחשבון שלו. הכול מדוקדק במשפט בדיוק.

הַפֿע *** 139:

יכול להיות שהמקום שבו התבודד החסיד היה מקום סכנה?

הַפֿע *** 139:

רבנו אמר: שלא יאונה לאדם שמתבודד שום דבר רע. אני מאמין באמונה שלמה, שלא נעשה לחסיד הזה שום דבר רע. אם רבנו אמר: אין שום רע בעולם כלל, אנחנו חייבים להאמין לדיבור הזה. אסור לנו להתחכם,

ולומר לא! זו לא הכוונה של רבנו. זה כן, וזה לא, זה לא הפשט וכדומה. כבר אמרנו את השיחה הזאת. רבנו אמר, שאם בהתבודדות אתה נדבק יותר מדי ויצאת קודם זמנך, לא נורא. ממילא צריך לצאת. זאת מיתה יפה, באמצע התבודדות להידבק בקב"ה, ככה רבנו אמר.

פעם, בערב שבת אחרי שעשו את הקידוש, רבנו ישב על השולחן, והמחשבות שלו נדבקו בקב"ה. ככה נשאר עד מוצ"ש. פחדו לזוז שם סביב השולחן, שלא להפריע לרבנו. הם לא קלטו שהוא לא שם. הוא יצא מהעולם ע"י המחשבה שנדבקה בקב"ה. הבעל שם טוב אומר, עליית העולמות - יציאה מהעולם זה במחשבה. כי הלבושים של הנשמה הם המחשבה. במוצ"ש נכנס השמש, והדליק נר בשביל לעשות הבדלה. רבנו התעורר, חזר לגוף. אמר לו, החזרת אותי לעולם. אבל יש גם עניין כזה, שבאמצע ההתבודדות אפשר במחשבה להידבק, ויכול להיות מצב כזה שאדם לא יוכל לחזור. שם הזהיר רבנו, שלא תצאו קודם הזמן, יש לכם עוד מה לעשות בעולם. אבל אם בן אדם יצא מהעולם, בוודאי הוא גמר את התיקון! במיוחד, כשרבנו הבטיח שהקב"ה לא יעשה לי את זה שייקה את אחד מאנשי קודם זמנו. קודם שאני גומר לו את התיקון. יש דיבור כזה לרבנו. ככה רבנו אמר. שהקב"ה לא יעשה לו את זה, שהוא יוציא מישהו לפני הזמן. אז בוודאי הוא קיבל את התיקון, גמר את התיקון. אנחנו צריכים בתור חסידי ברסלב שדבוקים לאור הזה של רבנו. אנחנו לא מתאים לנו להיכנס לראש הזה של כל מיני דברים, שהם לא בדרך האמונה. כי רבנו חידוש! אם אנחנו לא נקבל את רבנו בצורה כזאת של חידוש באמת, "חידוש כמוני לא היה בעולם", ואנחנו נייצג אותו בצורה לא כזאת, אז איפה החידוש של רבנו? מה רבנו חידש פה על כולם? כי רבנו באמת הוא משהו מיוחד! משהו שהוא אמר: אני מוציא אתכם מהעולם הזה, אתם לא תהיו בני העולם הזה. מושגים של העולם הזה לא יעשו עליכם רושם. תצאו מכל

המושגים שיש בעולם הזה. זה הכול רק סטיגמות. ברגע שנקבל את הראש של רבנו, משתנים לנו המחשבות, הדיבורים. תבורכו מן השמים!

הַנַּחֲמֵם *** 139:

זו דרגה כבר יותר גבוהה, לצאת להתבודד בשדה ולא לפחד מלמות. מה אפשר להבין ולעשות מהסיפור של הרב ארז שנרצח?

הַנַּחֲמֵם *** 139:

אני חושב שצריך להתחזק באמונה. אני יכול לתאר לי, שאותו חסיד מסר נפש כל כך על התבודדות, והגיע למדרגות נפלאות של דבקות בקב"ה, עד שאולי הוא ביקש ממנו יתברך להזבק בו. כי רבנו אמר, כשנכנסים להתבודדות אתה יוצא מהעולם, אתה פשוט עם הקב"ה. לך תדע מה הוא ביקש מהקב"ה. מה הוא רצה מהקב"ה. רבנו אמר, ההתבודדות מעלה גדולה ועליונה מעל הכול. להתחזק בדבר הזה. למרות שקרה מה שקרה. לא להיחלש בנושא הזה של התבודדות או באמונה. אמרנו, כל אחד מאתנו עוד לפני שירד לעולם, חתם על הסכם שהוא מסכים לתנאים האלה. שהוא נולד וגם יצטרך למות. אז מה עכשיו? אנחנו מתחרטים על התנאים? כל אדם לפני שירד לעולם חתם על ההסכם! היה ברור לו שאין חיים בלי מיתה, אין מיתה בלי חיים! צריך את זה! וזהו, רק להתחזק באמונה. לדעת שהקב"ה עושה רק טוב. אסור לחשוך בקב"ה באיזה משהו, שהקב"ה חס ושלום לא בסדר. אין דבר כזה בכלל, לא קיים דבר כזה. בוודאי מצוין מה שהקב"ה עושה, הכול טוב. נכון, קשה לנו, חברים ומשפחה, וקשה לנו כל העניין הזה, אבל להתחזק באמונה. זה העיקר! העיקר זה האמונה. זה מה שרבנו רצה, שנתחזק באמונה בכל מקרה שיקרה. לא להישבר משום דבר, ולהיות בני העולם הבא. לא לעשות מענייני העולם הזה איזה דבר גדול.

בס"ד

למדנו שהשערים להיכנס לגן עדן זה על ידי לימוד ההלכות. ואנחנו רואים שיש הרבה שלומדים הרבה הלכות ועוסקים כל היום רק בהלכות, ובכל זאת לא נכנסים לגן עדן. זאת אומרת מה עוד חסר? מה צריך להוסיף לתוך זה?

*** 140:

בעזרה"ת

שלום,

קודם כל, הבסיס הזה שהעמדת, שהלומדים אינם חיים בגן עדן, זה בעירבון מוגבל. מבחוח אתה לא יכול לדעת מי בגן עדן, מי לא בגן עדן. רבנו אומר, שהגן עדן והגיהנום בלב של האדם, חוויה אישית. אם יש כאלה באמת שלומדים והם לא מאושרים, רבנו מדגיש את הנקודה הזאת, שזה בחינת מיעוט הלבנה, גלות השכינה. כי כל אדם באשר הוא שם, הוא צריך לקשר שכלו ממקום שהוא לתורה ולהשם יתברך. אם אדם לומד תורה בתור חוכמה, בלי לקשר את זה לקב"ה, אז אין לו כלום, נשאר לו רק החוכמה. גן עדן זה חיבור של שניהם - של חוכמה עילאה עם חוכמה תתאה. לחבר את הקב"ה לתוך העולם הזה, לתוך כל ענייני העולם הזה.

גם כשאדם לומד הלכות, הוא צריך לדעת שכל הלכה שהוא לומד זה עוד גילוי אלוקות, זה עוד גילוי של רצון השם, זה עוד דבר שנתנו לנו כדי להתקשר לקב"ה.

כמו למשל, ברכות הנהנין, אתה מברך על המים 'שהכול נהיה בדברו'. בשעת הברכה אתה צריך לדעת שעכשיו אתה עומד לפני הקב"ה ומתקשר אליו, מדבר איתו. תיקנו לך חז"ל 'ברכת הפירות', ותיקנו לך 'ברכת הריח', ותיקנו לך ברכת 'אשר יצר', ותיקנו לך ברכות לפני השינה וכו', עוד ועוד הלכות כדי להתחבר דרכם לקב"ה. אבל אם אדם עושה את המצוות סתם, ככה במהירות על הדרך, להתפטר, אז הוא לא מתקשר לקב"ה. הרי כל העניין להתקשר לקב"ה זה עצמו הגן עדן. לכן, גם כשאדם לומד פוסקים או לומד הלכה, והוא לא קולט שכל הלכה צריכה לחבר אותו לקב"ה, הוא לא יחווה שום חוויה.

כשאתה קורא שולחן ערוך תחשוב שאתה עומד על הר סיני, ואתה שומע את הקב"ה מדבר: 'יתגבר כארי בבוקר לעבודת בוראו... שיהיה הוא מעורר השחר'. אתה שומע את הקב"ה מדבר איתך ומצווה מה לעשות. מחשבה כזו מקשרת מוחך לקב"ה. אבל אם אתה לומד את זה בתור מתמטיקה - זה לא מקשר אותך לקב"ה. זה שרבנו אומר, הצדיקים האמיתיים מקשרים חוכמה תתאה בחוכמה עילאה, ואז הוא זוכה לגן עדן.

אברהם ציון

ילמדנו רבנו, איך יוצאים מהמידה הזאת שהיא אחת המידות הכי 'תעֵבָנוּת' שגלגל השם יתברך עלינו, למידה הזאת קוראים עצלות. איך יוצאים ממידת העצלות?

*** 141:

בעזרהי'ת

שלום,

רבנו אומר שעצלות נובעת מעצבות, ייאוש. כי אין איזה כוח שיעורר אותו לעשות. כי הוא אומר: כבר ניסיתי, כבר עשיתי, לא הלך, כבר אין לי טעם לנסות שוב.

בתורה ד' ח"א, רבנו אומר, כי זה ידוע שכל המידות רעות ותולדותיהן נמשכים מארבעה יסודות, כמובא במשנת חסידים: עצבות ותולדותיהם - נמשכים מדומם. תאוות רעות ותולדותיהם - נמשכים מצומח. דברים בטלים ותולדותיהם - נמשכים מחי. גאוה ותולדותיהם - נמשכים ממדבר. מי שרוצה ללכת בדרך הקודש צריך לשבר את המידות האלה. איך? כשרואה את הצדיק - מתבטלת העצלות. כלומר, להתחבר לחכמים ואז מספיק עצם הראייה - "והיו עיניך רואות את מוריך". זאת הבחינה מבטלת המידות הרעות שנמשכים משני היסודות - דומם וצומח. היינו עצבות ותולדותיה שזה עצלות, ייאוש, ותאוות רעות. צדיק הדור נקרא אם, כי הוא מניק את ישראל באור תורתו, כמו שהאימא מניקה את התינוק בחלב. והתורה נקראת חלב, כמו שכתוב: "דבש וחלב תחת לשונך". זה אנו רואים בחוש, שהתינוק הוא בעצבות ועצלות אך כשהוא רואה את אמו שחזרה הביתה, הוא מיד מתעורר בזריזות גדול ורץ לקראת אמו. כל העצלות בורחת משום שהוא קלט את שורש חיותו, את האימא שממנה כל החיות שלו, כל המזון שלו משם, כשאדם מחובר לצדיק, לחכם שמניק אותו בתורה, הוא הופך להיות האימא שלו, ממנו הוא מקבל את החיות. ברגע שהוא רואה אותו, מתבטלים לו העצבות והעצלות.

בהמשך התורה הנ"ל, רבנו אומר שיש עוד בחינה שמועילה לצאת

מהמידות הרעות, הצדקה שנותן לתלמיד חכם. אז הוא ניצול מהיסודות הרעות של חי מדבר, דברים בטלים, גאווה. בקיצור צריך להיות מקושר למישהו צדיק. ברוך השם "ועמך כולם צדיקים", הארץ מלאה צדיקים. יבחר מישהו שמשפיע עליו, מישהו שנותן לו חיות. וכמובן צריך לדעת לא להתלהב מהחיצוניות, מהבגדים המיוחדים שלובש הרב, והנהגותיו המיוחדות והמרצדס השחורה. אז אני אלך לצדיק שיש לו מרצדס שחורה, או שאצלו יש תור ארוך שמחכים להכנס אליו.

צריך לאדם שיהיה גם שכל ולא רק אמונה. תלך אצל מי שאתה מרגיש שאצלו באמת קיבלת משהו, קיבלת חיות. ממה שטוב לחיות שלך, שמעורר אותך, מעודד אותך, נותן לך שמחה, נותן לך חשק לעבוד את השם, משם תלך לינוק. והיזהר שלא תרגיש חיות מהגאווה. שאתה מקושר לאדם הזה שיש לו מלא אנשים ויש לו מרצדס, כי אתה יונק דרכו את החיות של הסיטרא אחרא של עֵשָׂו.

לא להיות שוטה! לא להיות כמו דג מת שזורם בזרם של הנהר, לאן שהזרם לוקח אותך. דג חי שוחה גם נגד הזרם למקום שהוא יודע שמשם יש לו מה לאכול, ושם הוא הולך. צריך שכל!

אברהם ציון

האם ענווה היא תפילה והאם שתיהן קודם הבריאה. זאת אומרת האם יש קשר בין ענווה לתפילה? והאם יש קשר בין ענווה לתפילה לקודם הבריאה?

*** 142:

בעזרהי'ת

שלום,

אם אין ענווה אין תפילה. כי תפילה, זה לפנות למישהו שאתה מאמין שהוא יותר חזק ממך, ובידו הכול. אבל אם אתה בעל גאוה, לא תפנה לבקש מאף אחד עזרה. וגם אם תבקש רק ב'כאילו', כמו שכתוב (תהלים) "סגרו פימו - דיברו בגאות". כשיש גאות - הפה נסגר.

זה מה שרבנו אומר, בתורה יד ח"א, יש אנשים שאומרים, אל תלך לבקש מהצדיק שיתפלל עליך, כי הוא מרגיש את עצמו גדול, הוא נקרא אבימלך, אני מולך. אז אם אין ענווה, בוודאי אדם לא יעמוד לפני הקב"ה לבקש. האמונה, התפילה - היא נובעת מהענווה.

ולשאלתך אם זה קשור לפני בריאת העולם, או אחרי בריאת העולם, זה אני לא מבין. ובעצם מאי נפקא מינה (מה יוצא מזה), מה זה משנה. אנחנו לא צריכים לשבור את הראש. אנחנו צריכים לבוא לקב"ה, להתפלל לקב"ה, להיות מקושר לקב"ה. להיכנס לחוכמות ופילוסופיות קודם הבריאה או אחרי, אני לא רואה נפקא מינה בזה (יוצא ממנה משהו - בזאת השאלה)., אולי יש לך איזה נפקא מינה חשובה ואינך אומר לנו אותה. אבל בלי הנפקא מינה מה זה משנה? אך אם כוונתך להשתעשע בתורה ולדרוש דרשות, אז בוא נקשר את זה לדברי חז"ל, שאמרו: תשובה נבראה קודם הבריאה. תשובה, רבנו אומר, זה וידוי דברים. וידוי דברים זה תפילה. לדבר לפני הקב"ה, זה תשובה. אז הנה, התשובה היא קודם הבריאה.

אברהם ציון

אומר רגל:

כי עקר התפלה היא על-ידי אמונה
שמיאמין שהכל נמשות הקדוש שואב
הוא אפלו לשנות הטוב עיניו הקדוש-
שואב-הוא מקיים עניו כל רגלה כי

צדיק ה' . לקולו יולדו קמא (ש)

מה עושים כשרוצים ללמוד ואין כוחות נפש.

***** 143:**

בעזרהי'ת

שלום,

רבנו אומר, שהקב"ה לא נותן לאדם איזה דבר שהוא לא יכול לעמוד בזה. אז אין דבר כזה שאין כוחות נפש לזה. מה שכן, יש מצב של נמאס לי, מצב של ייאוש, התייאשתי כבר, לא רוצה, אין לי כוח לנסות עוד פעם ולהתאכזב, זה עניין של ייאוש.

אברהם ציון

הנח * 143:**

אבל אם זה בן אדם שרק התחיל את הלימוד. יש אנשים שמתחילים ללמוד את הגמרא, נחנק, מרגיש לחץ, קשה לו.

הנח * 143:**

בעזרהי'ת

שלום,

אם יש איזה חלק בתורה שזה קשה לו ללמוד, כמו שאתה אומר, שמלחיץ אותו ללמוד גמרא, אז יש חלקים אחרים בתורה. יש משנה, יש תהלים, יש אין ספור סוגים של ספרים בתורה הקדושה. אבל היסוד, מה שמפריע לכל העניין של הלימוד זה הייאוש - די, תן לי את זה

בקלות, אני לא רוצה להתאמץ יותר. זה מצב של ייאוש. העצה היא להתחיל דף חדש. אל תסתכל על העבר: כבר הייתי בדרך וקרה ככה ונפלתי, ואני לא יכול לנסות עוד פעם, לא להצליח עוד פעם. ככה זה עבודת השם, ככה מתחנכים, ככה מצליחים, ככה נתקנים, "שבע ייפול צדיק וקם". זה העבודה שלנו - ליפול ולקום, ליפול ולקום... כמו שאומר רבי נתן, יש ניסיון לא ליפול בעבירה, ויש ניסיון אחרי הנפילה בעבירה, לא ליפול מזה שנפלת בעבירה. קום, תפתח דף חדש, תתחיל! כדאי להתנהג על פי העצה של רבנו, מעט גם טוב. מעט, תפוס איזה ספר שמתאים לך, תחליט אני כל יום לומד בספר זה עמוד אחד בלבד. קורא אותו לאט לאט, בכיף, מקשיב לכל מה שאני קורא, מקבל חיות מהעמוד הזה. גמרת את העמוד, שים סימניה, מחר תמשיך מאותו מקום עד גמר הספר. אחר כך קח ספר אחר, וחזור חלילה. כמו תינוק שקשה לו לאכול מאכלים קשים. כשהוא מתחיל לאכול, לא אומרים לו בבת אחת תבלע, קח בכפית, מחר עוד קצת ועוד קצת.

קח את ההנהגה הזו לתקופה מסוימת. בחר איזה ספר שהכי מהנה אותך, בלי להטריד את הראש במחשבות, אולי זה לא טוב, ואולי זה לא מספיק, ואולי זו שיטה רק לעמי הארצות, כמו שיש כאלה שחושבים שתהלים זה לעמי הארץ. לא קולטים שתהלים זה הפשט, זה הדבר הכי גבוה שיש. כל הפרד"ס: פשט, רמז, דרש, סוד, כולם באים להסביר את הפשט, הפשט זה הכי גבוה. לבוא בפשיטות ותמימות לפני הקב"ה, לדבר איתו, אין דבר יותר גדול מזה. רק לפעמים האדם מגאוה, הוא רוצה להידמות לאלה שמספרים שדווקא אם תלמד גמרא, קבלה, אתה נחשב טייס אצל הקב"ה, עובד ה'. כל אחד לפי מה שמתאים לרמה שלו, זה הפתח שלו להגיע אל הקב"ה, שזה הכי גבוה. סוג הספר שתלמד לא משנה, העיקר תגיע לקב"ה.

אני חילוני ורוצה להיכנס לעבודת השם, ולא יודע דרך לפי שורש נשמתי. יש לי זיכרון מברסלב שרוקדים ברחובות, זה עשה לי הארה.

*** 144:

בעזרהי'ת

שלום,

יש דיבור מרבנו: תתפללו כמו חסידים, תלמדו כמו ליטאים. זאת אומרת, רבנו לא רוצה שתהיה רק זה או רק זה. יהודי זה שלם בכל המעלות. תהיה בשמחה ותרקוד, תלמד תורה ותתבודד, תקיים מצוות, והכול! זה שנתקלת בדיוק בזמן שההוא רוקד, זה לא אומר שההוא שרוקד, בעוד שעה לא ישב על הספר וילמד תורה. אז הוא גם לומד תורה, ובעוד שעה הוא גם יתבודד. הוא עושה את הכול. אתה תפסת רק תמונה אחת - ראית אותו רוקד, ואתה חושב שהוא כל היום קופץ, רוקד ומדלג.

המפתח להכנס לעבודת ה' שהיא הדבקות בקב"ה, זה על ידי התבודדות. קודם כל תתקשר לקב"ה, והוא יראה לך דרך לפי שורש נשמתך. דבר עם הקב"ה, תבקש ממנו: "ריבונו של עולם, הייתי רחוק ממך כל כך הרבה זמן, עשה עמי חסד, אני הבן שלך, גם אותי בראת כמו כולם. אני באמת רוצה להתקרב אליך, פתח לי דרך, תראה לי מה לעשות." לא יודע לדבר - תקרא תהלים! העיקר, קודם כל להיות מקושר לקב"ה, כי זה הרי המציאות. אחרי זה, שתלך לרקוד, אתה תלך לרקוד כדי להיות מחובר לקב"ה. כי רבנו אומר, השמחה מרחיבה את הדעת. וכשהדעת רחבה, אתה קולט את הקב"ה. גם הריקודים זה בשביל

שתתקשר לקב"ה. גם לימוד התורה וקיום המצוות, זה בשביל להיות מחובר לקב"ה. אז קודם כל תיכנס לקב"ה, זה המפתח, זה השער שדרכו נכנסים לקב"ה (כמובא בליקו"א פ"ד).

כאשר תזכה לעניין הזה, אתה כבר בנקודה המרכזית של כל התורה, אתה עם הקב"ה. כל מה שאתה צריך וכל הספקות שלך, תפנה אליו. אל תחשוב שהוא לא שומע והוא לא עונה, הוא עונה! אתה עוד לא במדרגה שאתה מצליח לזהות את השפה שלו, אבל הוא בוודאי שומע, עונה ומוביל אותך בדיוק לדרך המתאימה לך ביותר. הקב"ה רואה את רצון לבך באמת. תראה שהוא כבר יפגיש אותך עם האנשים המתאימים, עם הרבנים המתאימים, במקום שלומדים תורה שהכי מתאים לך. לאט לאט תמצא את הדרך הספציפית שלך.

כדאי לקחת לתשומת לב, שגם אחרי שיובילו אותך ויגידו לך תלמד פה תלמד שם, תעשה ככה וככה, אל תשכח את הנקודה המרכזית שבה התחלת להיות מקושר לקב"ה. גם מהלימוד תורה צריך להיזהר, שלא ירחיק אותך מהקב"ה; כי לא זכה – סם המות. פתאום תרגיש שאתה תלמיד חכם גדול. עוסק בחוכמות, וכל היום פלפולים ואת הקב"ה שכחת; או כל הזמן תהיה רקדן ואת הקב"ה שכחת. כל הזמן תזכור, שכל מה שאתה הולך ועושה אחר כך, זה כדי להגדיל לך את הדבקות בקב"ה, את הפשטות, את התמימות, את השפה הברורה עם הקב"ה.

ועוד דבר חשוב לתשומת לבך: גם כשאתה הולך על דרך השם, אסור שזה יבוא על חשבון אף אחד! לא על חשבון אשתך אם אתה נשוי, לא הילדים, לא אף אחד! זה לא ייתכן שאתה תיכנס לדרך שבגללה אתה גורם סבל לאחרים. אך צריך לא להתבלבל בזה.

האישה לא יכולה להגיד אני סובלת מזה שיש לך כיפה על הראש או בגלל שאתה שומר שבת, זה לא! אל תכפה עליה דבר, וגם היא אינה

רשאתי לכפות עליך. אלא הכוונה שלא תאמר: "אני מצפצף על הפרנסה", חס ושלום, "לא אפרנס אותה ולא מעניין אותי הבית ואני רק בלימוד", זה נקרא על חשבון מישוהו. צריך להיות מתון, דרכי דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום. התורה צריכה להביא אותך למצב של אהבה יותר גדולה לבריות, לאישה, לילדים, למשפחה. יחס יותר טוב, תשומת לב יותר מהלב. להיות צדיק, בן אדם שלם, בן אדם טוב. לא להיות כמו שהגמרא אומרת: "חמור נושא ספרים". כל מה שהאדם לומד, הוא צריך ליישם. למדת דברים של שמירת האמונה, אז תתנהג כמו אדם מאמין. אל תרוץ כמו משוגע על כסף, ואל תריב עם בן אדם בשביל כמה פרוטות. אל תשכח שהקב"ה מזמן את הכול. תעשה משא ומתן באמונה, יושר, אהבת הבריות. אסור לשכוח את הדברים האלה, הם היסודות של היהדות. בלי זה הוא 'חמור נושא ספרים' חס ושלום. יהודי צריך להתעדן, להיות בן אדם יותר טוב, ובזה - לקדש את השם. אתה הרי 'ישראל אשר בכך אתפאר', הקב"ה אומר: "אני רוצה להתפאר בכך. אתה מייצג אותי בעולם". שיגידו אשרי רבו שלימדו תורה, אשרי יולדתו. תראה איזה יצור נפלא ברא הקב"ה בעולם, תראה איזה אדם שמת, איזה אדם עם אמונה, איך הוא מכבד את הבריות, איך הוא מתייחס באהבה לכולם. לא אחד שעוקץ את זה, ומחפש את זה ומסתכל על הרע של השני, כל הזמן מגשש איפה לתפוס את השני.

אברהם ציון

האם לימוד במחשבה נקרא לימוד?

*** 145:

בעזרה'ית

שלום,

לימוד, זה כל דרך שהשכל המקיף הופך לשכל פנימי. רבנו אומר, יש שכל מקיף שעוד לא הבנת אותו, זה נקרא מקיף מחוץ לראש. השכל הפנימי זה שכליות שהבנתי, נכנס פנימה. חז"ל אמרו, השמע לאזנך את מה שאתה מוציא בפיו. הם דיברו על לימוד שצריך להיות במילים, בדיבור, ולא רק במחשבה, כדי שלא תישכח ממנו התורה. על ידי דיבור ושינון, זה נכנס ונשאר בזיכרון יותר טוב. יש נשמות שאם הם לומדים בדיבור, או אם יש דיבור בחדר, זה מפריע לו בלימוד, הוא לא יכול להתרכז, מפסיק לו את המחשבה. בתורה רל"ד, אומר רבנו, על ידי שהוא מספר סיפורי מעשיות של צדיקים, נטהר מחשבתו ויכול לעלות לעולם המחשבה, שזה נקרא עליית העולמות. מי שרוצה להיכנס לעולם המחשבה, צריך לשתוק. אפילו אם ידבר רק דיבור הגון, הוא מפסיד המחשבה. כי המחשבה הוא דבר גבוה מאוד, שאפילו דיבור הגון - מפסידה. זה שהקב"ה אמר למשה 'שתוק! כך עלה במחשבה' כמאמר חז"ל. זאת אומרת, רבנו מציע ללכת בשתי הדרכים: אם הדיבור מפריע לך, תלמד במחשבה. ואם יותר טוב לך ללמוד בדיבור לפני מישהו אחר - חברותא, אז תלמד בחברותא. האדם יבחר מה שהכי מתאים לו לקטע הזה שהוא יבין את התורה, כי אם הוא לא הבין אותה, היא לא נכנסה לתוכו. צריך להבין מה שהוא לומד. הלימוד שנכנס למהות של האדם רק בהבנה. אחר כך ילך בדרך השנייה - כדי לזכור, אחרי שהוא למד תורה והבין אותה, יחזור עליה בגירסא בקול רם, שעל ידי זה היא תיכנס לזיכרון.

אברהם ציון

מה זה שרבנו אומר שצריך כיסופים? איך כוספים ורוצים? ועד כמה זה חשוב?

*** 146:

בעזרהי'ת

שלום,

רבנו אומר, שבכל דבר שאדם רוצה לעשות, יש גם אפשרות שהוא לא יצליח לעשות את זה. הוא רוצה להתפלל, ללמוד יותר טוב, יכול להיות מצב שיהיו לו מניעות שיעצרו אותו. אבל מה שרוצה בלב שלו, כל מה שהוא רוצה לעשות, אי אפשר למנוע ממנו לרצות לעשות. לכן רבנו אומר שתמיד יהיו לך כיסופים בלב, לרצות לעשות את אותו דבר טוב. וגם אם לא הצלחת להוציאו לפועל תמשיך לרצות, אף פעם לא להפסיק. אתה ניסית להגיע לאיזה משהו מסוים ולא הצלחת, תמשיך לכסוף לאותו דבר טוב שאתה רוצה להגיע אליו. הכיסופים הם בעצמם עבודת השם. כיסופים, הם שמכניסים לאדם קשר לקב"ה, אהבה לקב"ה. ובעזרת השם בסוף הוא יגיע, כי הכיסופים יביאו בסוף את התוצאה.

אברהם ציון

אומר רבנו (צ"פ ליקוטי מוהר"ן קמא ל"א)

”נקדות הכס”ף, הינו שאל-ידי הכסופין נצטין
הנקדות, שהם בחינת נפש - חיות אהוויא
לפאל. הינו שאל-ידי מה שהוא נכס”ף
ומשתוקק לדבר, אם אטוב או ארע, חס
ושלום, אזי אפי הכסופין נצטו נקדות,
ונצטרין האותיות שבתוך הדבר שהוא נכס”ף.
כי האותיות בצצמן הם כאלם, ואין אהם שום
ציור אפי נקדות. ואפי הכסופין וההשתוקקות
אל האדם, כק נצטרין האותיות אל-ידי
הנקדות.

חזרתי בתשובה, אך הילדים לא חזרו בתשובה. אני רוצה לעבור לגור למקום אחר, כי קשה לי פה לעבוד את השם. ד..

*** 147:

בעזרהי'ת

שלום,

פעם, בא לרבנו תלמיד אחד, שהיה לו מקרה כזה. הוא אמר שקשה לו לעבוד את השם במקום שלו. אין לו את התנאים, אין לו אפשרות טובה להתבודד, אין לו שם אפשרות ללמוד. רבנו אמר לו: מסתמא אם הקב"ה היה יודע שיותר טוב לך מקום אחר, היה שם אותך במקום אחר.

אני מציע לך לקבל את המציאות באהבה, ולהמשיך בינתיים לגור איפה שאת גרה. לא כדאי להיפרד מהילדים, מפני שהם עכשיו בגיל הזה שהם בורם של החיים כמו כל הצעירים. לא נורא, לאט לאט גם הם יקבלו את השכל, גם הם יחזרו בתשובה. להתייחס אליהם באהבה, להיות קשורה איתם. לא להדגיש בכלל את העניין הזה כאילו אני בתשובה, אתם לא. אני בסדר, אתם לא בסדר. לא לתת להם את ההרגשה הזאת. להיות אימא! אימא טובה, בלי להתייחס למצבו הדתי של הילד. גם לו יש בחירה, ובחר במה שבחר עד שתתרבה דעתו ויבין את התכלית.

רבנו אומר, שהילדים הם הַרְגְּלִים של ההורים. ברגע שאת בעצמך תגיעי למצב שההארה של התשובה תתפשט אצלך בתוך הגוף, בתרי"ג אבריך, עד שתגיע לרגליים שלך, אזי הם יחזרו בתשובה ללא מילה

אחת שלך. כי התשובה והקדושה מתפשטת בנפש של האדם, בתרי"ג אבריו, בידיים, ברגליים, במוחין, בלב. כשזה יגיע למדרגה הזאת שאצלך זה כבר ברגליים, הילדים יקבלו את ההארה הזאת, ולבד הם ירוצו אחרי הדרך של הקדושה. אני לא יודע מדוע ה' יתברך שם אתכם דווקא בעיר הזו. אולי הוא רוצה אתכם שם בתור פנס שיאיר את החושך במקום שאת גרה. כי במקום כזה, שרחוקים מידיעת השם, אם אדם אחד שם שומר את הדרך הקדושה: תורה, תפילה, התבודדות- וזה בזכותך, יכול להיות שכל האזור שם מקבל חיות מהקב"ה. הקב"ה שתל אותך שם, כי הוא רוצה שתהיי האור שלו שם להאיר את המקום. כי כל תפילה, כל דיבור של תורה, כל מחשבה טובה, זה בריאת מלאכים שכליים שאת בוראת על ידי התפילות שלך, על ידי המחשבות הטובות שלך. והשכליים, המלאכים האלה מתפשטים באוויר ועוברים מאדם לאדם. אדם בא לו הרהור תשובה בגלל מחשבה טובה של מישהו אחר, או דיבור טוב של מישהו אחר שמתפזר באוויר ונכנס לתוך המוח של השני. על כן אינך צריכה לראות את זה כדבר לא טוב, כאילו המצב שם לא מצב עם תנאים טובים, שם את צריכה לראות את הטוב. והטוב, היא הידיעה שהקב"ה שם אותך שם! תקבלי את זה באהבה. וכמוכן מצד שני, עלייך לבקש בתפילות מהקב"ה שיביא אותך למדרגה יותר גבוהה, שלא ישפיע עלייך החושך כלל. כי במקום חשוך במקומות הנמוכים, דווקא שם אפשר לזכות לעליות גבוהות. יש כאלה שהיו במקומות כאלה ועבדו את השם בצורה נפלאה. אחר כך הגיעו למקום של קדושה, לעיר כמו בני ברק ונפלו שם. דווקא במקום הזה של חושך, דווקא במקום שיש מניעות, דווקא כשקשה שם, כל פסיק הכי קטן שאת עושה שם זה נחשב גדול מאוד, וזה עושה את הפעולה שלו על כל האזור.

בעזרת השם, שתהיה לך הארה לקרב שם עוד כמה נשים, חברות

שישבו איתך וילמדו ממך. יש צימאון גדול בישראל לקדושה. רואים מישהו שיש לו קצת ידיעות בתורה, פונים אליו, מבקשים ממנו. תשתדלי להיות יותר חברותית לסביבה, לאנשים. תעבירי להם את מה שאת יודעת, לא בצורה של כפייה, ולא ממקום כאילו אני באה ממדרגה יותר גבוהה מכם, אני רוצה להנך אתכם, לא! בפשיטות, בתמימות, לדבר דיבורים פשוטים, דיבורי אמונה. בעזרת השם יהיו לך כמה חברות, שאיתם תעשי שיעור. דעי שהקב"ה נמצא בכל מקום, 'מלוא כל הארץ כבודו'. ובכל מקום ומקום להפשיט את החיצוניות, הטבע, ולראות שהכל זה מהשם והוא מנהיג. הכל בהשגחה פרטית.

בהצלחה!

אברהם ציון

מה לעשות נגד פחדים? איך אפשר להינצל מהפחד שיש לי מאנשים?

*** 148:

בעזרהי"ת

שלום,

רבנו אומר (בתורה ט"ז ליקוטי מוהר"ן ח"א), שהפחדים נובעים ממידת הדין ששורה על האדם. כל אדם עושה טעויות. וכשאדם עושה טעות אז באופן אוטומטי הוא מרגיש פחד בלב, כי הוא יודע, שבחיים על טעויות משלמים.

רבנו אומר, ברגע שאדם יעשה משפט עם עצמו - ישב עם הקב"ה לבד כל יום ויום, ויספר לפני הקב"ה את כל הטעויות שלו. יספר את מה שהוא יודע ויבקש סליחה עליהן, ואת מה שהוא לא יודע יגיד להשם: "ריבוננו של עולם, אני מבקש סליחה על כל מה שעבר היום, על מה שעשיתי לא בסדר. אפילו שאני לא יודע מה". ברגע שהוא בא לפני הקב"ה ומתוודה לפניו על הטעויות שלו, אז הקב"ה שופט אותו ומשפטו חסד ורחמים, כי הוא יודע ללמד זכות. לכן הכל נמחק, אין עליך שום דין. אבל, כשאדם לא בא להתוודות לפני הקב"ה, אז באופן אוטומטי מידת הדין שהיא המוציאה לפועל, רוצה למלא את תפקידה. ואז נופל פחד על האדם. צריך פשוט להתחיל עם הדבר הזה של ההתבודדות. זה לוקח זמן, אבל עוד קצת ועוד קצת, לדבר יום יום, אם אפשר שעה - מצוין! כי אם כל שעה האדם עושה חשבון של "מה עבר עד עכשיו", "איפה טעיתי", או אם עושה חשבון על המקום - באותו רגע שהוא מרגיש שהוא עשה טעות, והוא מתוודה לפני הקב"ה על הטעות - "סליחה ריבוננו של עולם, נפלתי", אז לאט לאט מידת הדין מסתלקת ממנו, עד שהוא יהיה אדם שכלום לא מפחיד אותו בחיים, ואפילו לא אנשים. צריך לדעת, כי אנשים הם גם כן יכולים להיות השליח של מידת הדין. מידת הדין יכולה לבוא ולהפחיד מכל הכיוונים. בפחד, יש צער גדול מאוד שאדם הולך בלב עם הרגשה של פחד. אבל יש את העצה של רבנו. וזאת העצה: שישפוט את עצמו יום יום, ואז יסתלק ממנו כל הפחדים. ואז תהיה לו רק יראת השם, ולא יראה משום דבר אחר.

אברהם ציון

לפעמים נגמרים הכיסופים והרצונות ומרגישים רחוק מהשם, מרגישים שרק נופלים, ומרגישים שעושים את המצוות בלי רגש, קשה ללמוד.

*** 149:

בעזרהי'ת

שלום,

העניין הזה של עליות וירידות לאורך כל הדרך, זה המסלול של החיים. אי אפשר לעלות בלי שתהיה ירידה לפני כן. יש ירידה בהתבודדות, יש ירידה בלימוד התורה. כמו שאמרו חז"ל: "ביטולה הוא קיומה". יש ירידה בכיסופים, בכל דבר ודבר יש ירידה. הירידה הזאת לא צריכה לבלבל את האדם.

כי רבנו אומר, בזה טועים החסידים הרבה שחושבים שנפלו מעבודתם. כלומר, נדמה לאדם שהוא נופל. כי העליה במדרגות היא מעולם, לעולם. כל עולם בנוי מכתר עד מלכות. עשר מעלות יש לו. האדם עולה עד הכתר, כשהוא מגיע לכתר, הוא הגיע לסוף המדרגות של אותו עולם. אחרי שהוא גמר את המדרגה הזאת הוא צריך לעלות לעולם הבא אחריו - לרגליים של העולם הבא אחריו.

לפני כל עולם ועולם יש קליפה המקיפה אותו, כמו הפרי. וכדי להיכנס פנימה חייבים להכניע הקליפה, לשבור אותה ולהיכנס. להכניע הקליפה פירושו: להכניע את המדות הרעות שמתעוררות בנו, עקב העליה למדרגה הבאה. כי העליה הרוחנית היא בעצם התחברות והתקרבות לאור האלקות. ההתקרבות מגבירה את העוצמה הטמונה באדם, והאדם הוא מעורב טוב ורע. ואז מתעוררים בו הדמיונות, חוזרים לו הבלבולים,

החשק נופל לו. ובוזה טועים הרבה חסידים וחושבים שנפלו. אבל הם לא נפלו, הם פשוט מאוד ממשיכים את העלייה. רק הם חייבים לעבור דרך השטח ששם נמצאים הקליפות, שהם המפרידים בין עולם לעולם. העיקר בזמן הזה לא להתייאש, ולא להישבר. הייאוש מביא את האדם להרים ידיים. צריך לקבל את זה באהבה! לדעת, קצת זמן וזה יעבור. והזמן הזה הוא טוב כי הוא נייחא למוחיין.

גם הירידה מהשמחה יש בזה טוב, כי שמחה תמידית אינה שמחה. ואין הכוונה ליפול לעצבות חס ושלום, אלא למצב שהוא לא שמח כמו שהוא היה. כי זה מה שייתן לך מתוך החושך הזה את הטעם הטוב של האור, במדרגה הבאה.

קשה ללמוד תורה? הכיסופים הפסיקו לך? זו המציאות! ככה זה! יש יום שלומדים יותר, יש יום לומדים פחות, יש יום לומדים עם יותר הבנה. לקבל את זה באהבה! עצם זה שאתה קשור לקב"ה, זה העיקר. אז מה זה משנה לך - היום היה לך קשה ללמוד, היום למדת פחות. אבל העיקר שאתה קשור לקב"ה.

מהו סדר הלימוד על פי דרכו של רבי נחמן?

*** 150:

בעזרהי"ת

שלום,

יש עצה טובה של סדר הלימוד מרבנו. אדם ייקח לו ספר או כמה ספרים, שהוא אוהב ללמוד, ויקרא בהם כפשוטו מדף לדף. רבנו אומר

עיקר הלימוד זה הקריאה. תקרא את המילים כפשוטן, לא לשבור את הראש. הבנת – הבנת, לא הבנת- תמשיך הלאה. אתה רוצה, תסמן לך עם עיפרון בספר: "כאן לא הבנתי". בסיבוב הבא שתעבור על הספר, אתה תבין את זה. תמשיך הלאה! העיקר שאתה יונק חיות מהאותיות הקדושות של התורה. כל מילה שאתה קורא, זה מילים של הקב"ה, זה תורה של הקב"ה. תמונה בכל אות ואות חיות, שמחיה את הנפש שלך עם שמחה פנימית. קח על עצמך ללמוד דף, שני דפים, שים סימנייה! מחר חוזר על הספר הזה עוד פעם, מהסימנייה והלאה. ההרגל הזה של הלימוד עולה על הכול. ההרגל הלימוד ידאג שכל הזמן תהיה קשור לקב"ה. יש מצבים שנפלת מזה? עכשיו קשה לך ללמוד? תקרא תהלים! קשה? תקרא סיפורי מעשיות. העיקר להיות עם הקב"ה. קשה לך גם בזה? תעשה חסדים, תעשה מצוות, לא יכול? תתבודד! תסתכל לשמים, תחשוב על הקב"ה ונפלאותיו, העיקר להיות קשור עם הקב"ה. אל תטעה לחשוב שרק אם אני לומד קבלה, גמרא וכיוצ"ב בעניינים הכי חזקים, אני הכי קרוב לקב"ה. אינך יודע שכרן של מצוות, אתה לא יודע ערך של שום דבר, אצל הקב"ה הכול שווה. עצם זה שאתה קשור אליו עם תורה ותפילה, ולא משנה איזה תורה אתה לומד, אם זה גמרא, אם זה רש"י על חומש, אם זה תהלים, אם זה התבודדות בשפה שלך, לא משנה, תהיה קשור לקב"ה – כי זו התכלית. גם אם נפלת, היכן שנפלת במקומות המטונפים וכו', גם אז תהיה קשור לקב"ה! אל תתנתק! תבוא אליו, תדבר איתו על מצבך. העיקר תמיד להיות קשור בחבל הטבור למקום שממנו אתה יונק חיותך.

אברהם ציון.

וְאָמַר רַבֵּנוּ, זְכוּנוּ לְבָרָכָה:

כִּי אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּנוֹם לְבָרָכָה (שַׁבֵּת קל"ח):

'עֲתִידָה תּוֹרָה שֶׁתִּשְׁכַּח מִיִּשְׂרָאֵל', עַל-כֵּן מִדְּפִיסִים
סְפָרִים הַרְבֵּה וְכָל אֶחָד קוֹנֶה סְפָרִים כְּדֵי שְׂיִהְיֶה
סְפָרִים בְּיַד כָּל אֶחָד, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה עַל יְדֵי
רַבּוֹי הַסְּפָרִים הַנִּמְצָאִים בְּיַד כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְאֶפְלוּ בְּיַד
חֵיט וְכִיּוֹצֵא נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ סְפָרִים וְכָל אֶחָד חוֹטֵף
וְקוֹנֶה סְפָרִים כְּדֵי שְׂיִהְיֶה סְפָרִים בְּיַד כָּל אֶחָד כְּדֵי
שֶׁלֹּא תוּכַל הַתּוֹרָה לְהִשְׁתַּכַּח עַל-יְדֵי-זֶה אֲבָל זֶה אֵין
יּוֹדְעִים שֶׁכְּשֶׁאֵין לוֹמְדִים הַתּוֹרָה אֵין מוֹעִילִים
הַסְּפָרִים כָּלֵל, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים נִפְּלָ לַמּוֹד הַתּוֹרָה
מְאֹד וְהַלְמוֹד הוּא מַעֵט מְאֹד עֲכָשׁוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים
(הֵינּוּ כִּי מֵה יּוֹעִילוּ הַסְּפָרִים הַרְבֵּים שֶׁלֹּא
תִשְׁתַּכַּח הַתּוֹרָה מֵאַחַר שֶׁאֵין לוֹמְדִים אוֹתָהּ
בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים):

לפעמים יש מצב כזה, עברתי כבר הרבה עליות וירידות ותהפוכות, וזמנים של חושך, של המון זמן. וגם חברים שלי. אנחנו חבורה גדולה שבסיפור הזה. יש מצבים כאלה שאתה נופל ואתה מתחיל לטעום את הטעם הזה של החושך ושל הלא רוצה לעשות שום דבר ואין לך חשק לשום דבר. אבל מה שמחיייה אותך, נקרא לזה התורות שבתוך החושך. שזה רק זמני ושזה יעבור, ושתכלית הירידה זה עליה. וכל התורות האלה שמדברות מהמקום הזה של "אָצִיעָה שְׂאוֹל הַנֶּחֱדָה". ומתחזקים מזה ומתחיים מזה, ומעט זה גם טוב, ומחזיקים מעמד חודש-חודשיים-שלוש, שנתיים - שלוש, ואז פתאום, אתה מגלה שהלכו כל השכלים האלה, ונשארת בלי כל השכלים האלה, ולא יצאת החוצה, ואתה עדיין בפנים בתוך החושך הזה, ובלי שום תורה שמחיה לך את המקום הזה. ואז אתה נשאר בתוך החושך, ואין לך שום תורה שמחיה אותך שם, ונכון, אתה יודע שמעט זה גם טוב, וצריך לעשות מעט, וגם את זה אתה לא מסוגל לעשות. ואולי אני לא מדבר כל כך מעצמי, אבל מחברים שדיברתי איתם, אתה רואה שבן אדם שנים נשאר ככה ואני זוכר אותם בשיחות הראשונות שזה עכשיו זמני, ומנפים את הניצוצות מתוך החושך ועוד ועוד ועוד, ובסוף הבן אדם נשאר שם ונשאר מיובש. אתה מנסה לדבר איתו את הדיבורים האלה, הוא אומר לך - שמע, אני כבר מכיר את זה ועוד לא יצאתי החוצה, ואני פה, ואני לא מוצא שום מוצא. ואני בתוך מעגלים של סחור סחור בתוך החושך. וברוך השם לא עושים עברות. לא מדובר בבעלי עברות. מדובר באנשים שרוצים טוב. אבל בגלל שהם רוצים טוב, הם לא מצליחים לעשות טוב כמו שמצפים מעצמם. ובקיצור,

הלכו כל התורות וזהו נשאר רק החושך. הרב יודע על מה אני מדבר,
נכון?

*** 151:

בעזרהי'ת

שלום,

מה שאתה עובר ומה שהחבר'ה עוברים, יודע. זה מה שאני עברתי, וכל
הבעלי תשובה עוברים. הרגשת התסכול שאתם עוברים, נובעת מחוסר
ידע. מה המטרה שאליה אני צריך להגיע? כמו אדם שמצייר לעצמו
בדמיון איזה מטרה בגשמיות, שהוא רוצה לראות את עצמו בה, כי
חושב שהוא יהיה מאושר מזה. הוא רואה בדמיונו בית או אוטו כמו של
חברו, או הוא רוצה מקצוע כמו ההוא, קריירה פרסום כמו ההוא. וכל
זמן שהוא לא הגיע לזה, רע לו.

גם ברוחניות יכול להיות דבר כזה. אדם מצייר לו מטרה, ציור שהוא
רוצה לראות את עצמו בו, כמו מישהו מסוים שהוא דמות בעבודת השם,
והוא חושב שזו המטרה. וכל עוד שהוא לא הגיע לזה, הוא מרגיש רע.
צריך להבין, המטרה היא אחת ויחידה - להיות דבוק בקב"ה! זה האתגר,
זה הציור שאדם צריך לצייר לעצמו. קל להגיע למטרה הזאת, כי בכל
מקום נמצא הקב"ה. אל תצפה לאיזה ציור מסוים שאתה תהיה בו ואז
אתה תהיה דבוק בקב"ה. בכל ציור, בגשמיות וברוחניות שבו אתה
נמצא, הוא מתאים לדבקות לה' יתברך. כלומר, לא צריך תנאים מסיימים
לזה, כל מצב, כל תנאי מתאים. בכל מקום שאתה נמצא, שם תהיה דבוק
בקב"ה, כי הדבקות היא בלב. הגעת לתכלית.

לכן, מה שאתה מספר, שיש לכם עליות וירידות, כל העליות והירידות
הם במטרות שהעמדתם לעצמכם. הם אינם המטרה העיקרית שהיא

הדבקות בקב"ה. אם תחפשו תמיד את הקב"ה, לא יהיה איכפת לכם אם יש לכם עליה וירידה, בפרנסה, בשמחה, בלימוד וכו'. להיות עם הקב"ה בדבקות מכסה על הכול, שווה את הכל.

בהצלחה!

אברהם ציון

האם רק למי שמקורב לרבנו יש ירידות עליות? או שזה קיים גם בעולם הליטאי?

*** 152:

בעזרהי"ת

שלום,

ירידות ועליות קיים בצמחים, בבעלי חיים, אצל הגויים, אצל חסידי ברסלב, אצל הליטאים, אצל כל הבריאה. הקב"ה ברא את הבריאה כך שהחושך קדם לאור. צריך שתהיה ירידה לצורך עליה.

כשאתה מסתכל על אחרים שמחזיקים את הספר כל שעות היום ולומדים, אתה חושב שאין להם ירידה. יש להם ירידה בהבנה, יש להם ירידה במצב רוח, יש להם ירידה בחשק וכו'. זה שהוא ממשיך להחזיק את הספר, זה כבר נפלא. טוב מאוד להיות קשור לקב"ה בכל מצב. אבל ירידות ועליות יש לכולם. המיוחד הוא, שאצל רבנו יש את הלימוד הזה שהוא מלמד אותנו איך להתחזק בירידה, להיות בקי ברצוא ושוב, לדעת

איך לעבור את זה כדי לזכות אחר כך לעלייה. לכן היות ורביז"ל מדבר על זה, אתה חושב שירידות יש רק בברסלב, אבל באמת, חיזוקים יש רק בברסלב.

כשאדם יודע את זה שהחיים בנויים מעליות וירידות בכל התחומים, אזי הוא כמו צנחן. מרימים אותו לגובה, 500 מטר מעל הקרקע, וזורקים אותו משם. הוא יודע שהוא בירידה, הוא מוכן אליה ואינו מתרסק. כך גם מי שהפנים את הידיעה שמוכרח להיות ירידות. הוא נוחת בעדינות ונהנה גם בירידה. לעומת זאת, כשאדם לא יודע את זה, אז כשבאה לו הירידה הוא מחפש מי אשם בזה, תולה בו, תולה בזה, קשה לו. אין לו את המצנח לנחות.

צריך לדעת שביטולה של תורה - הוא קיומה. צריך שיהיה ירידות גם מהרוחניות. לקבל את זה באהבה. להבין שזה המסלול, זאת הדרך להשיג את הדעת. כמו שחז"ל אמרו - אין אדם עומד על דברי תורה אלא אם כן נכשל בהם. וזאת הירידה. וכך מקבלים את הדעת.

אני הולך לישון מאוחר וקשה לי לקום בבוקר למניין, ואני מתפלל יחיד. ואני נשבר מזה.

*** 153:

בעזרהי'ת

שלום,

זה שאתה מתפלל, זה כבר מצוין. אין מה להישבר, היות שסוף סוף אתה מתפלל. למה אתה הולך לישון מאוחר - אני לא יודע. אבל אם זה מפני

שאתה עושה תיקון חצות, או מתבודד, או לומד תורה בלילה, אין דבר גדול מזה! תשמח! כי אם אתה אוהב את הלילה ומנצל אותו למעשים של קדושה, זו השלמות. תנצל את זה. אין תענוג יותר גדול מזה לעבוד את ה', כאשר כל העולם ישן.

רבנו אומר, המחשבות של כולם ישנות בלילה, ובאוויר לא מתרוצצות מחשבות של תאוות עולם הזה שמפריעות לך להתבודד, מפריעות לך ללמוד. הלילה הוא דבר נפלא, תמשיך לנצל אותו, ובעזרת השם תגיע גם לקטע הזה שתתפלל במניין. לכתחילה כמובן צריך לקיים את השולחן ערוך כפשוטו ולהתפלל במניין. אבל אם אי אפשר לך, אל לך להישבר מכלום, במיוחד שאתה עוסק בלילה בעבודת השם. תשתדל למצוא את הקו האמצעי - שלא תתפלל אחר שיעבור זמן תפילה, זמן קריאת שמע. תמצא את הדרך להתאים לעצמך. העיקר זה לקיים את התורה כפשוטה, כמו שהשולחן ערוך אומר.

אברהם ציון

כשאני עושה התבודדות אני בוכה. אני לא יודעת אם הבכי נובע מלב נשבר או מעצבות.

*** 154:

בעזרהי'ת

שלום,

חז"ל אמרו, "דמעתי של אישה מצויה". דמעה של אישה עוזרת מאוד

לתפילות להתקבל. אז אם את מתפללת, בוכה לפני הקב"ה על דברים טובים, אז אני לא רואה שום סיבה להסתפק, זו תפילה אמיתית, זה מכל הלב, זה מעורר את הבכייה. הארי ז"ל אומר ככל שהאדם מזוכך יותר, יותר קל לו לבכות. אבל כשהלב שלו פחות מזוכך, לב אבן, אז קשה לו. אז זה דבר טוב שאת בוכה, ואין צורך לשבור את הראש בחוכמות: אולי זה מעציב את הקב"ה, אולי.. ואולי... פשיטות, תמימות.

עוד ניראה לי, שלבכות זה לא דבר שניתן לתכנן. אני לוחץ על כפתור-אני עכשיו בוכה, או עכשיו אני אלחץ על כפתור - ואני לא אבכה. זה צריך להיות פשוט. בן אדם מדבר, מתפלל, פרץ לו הבכי? יפה מאוד. לא צריך לעשות מזה מחקר, לראות אם זה טוב או לא טוב. במיוחד שחז"ל אמרו - דמעתה של אישה מצויה. הקב"ה שומע את התפילות של הנשים במהירות.

אברהם ציון

יש מקרים שקורים לאדם שהוא מרגיש שזו אשמתו והוא גרם לזה אישית. האם גם זה מהשם?

*** 155:

בעזרהי"ת

שלום,

שום דבר לא יכול לצאת לפועל בלי רצון השם. כל עבודת השם שלנו זה לגדול כל הזמן באמונה יותר ויותר, ולהפנים שמלוא כל הארץ

כבודו, הכול בהשגחה, הכול מהקב"ה. דבר שני, עלינו להתנהג כפי שמתנהג אדם נורמאלי. צריך לשמור על התורה והמצוות, לא להיות רע - זה שאני יודע שהכול מהשם, זה לא נותן לאדם היתר לעשות רע. לא זו הכוונה של הידיעה שהכל בהשגחה. צריך לדעת שכל מה שקורה, זה הכול מהקב"ה, זה הדעת. "וידעת היום והשבות אל לבבך", כי השם הוא האלוקים. כלומר, גם מה שקורה בטבע זה גם מעשה ה'. נכון שיש סתירה בין שני הדברים, אף על פי כן שניהם אמת, ועלינו להתנהג על פי שניהם, הוויה. לחיות ברגשי אשמה זה לא טוב, זה שובר את האדם. לכן צריך לקחת את השכל הזה, את הדעת הזאת שהכל בהשגחה, כי הרי מה שקרה - קרה כבר, ובוודאי זה רצון השם, ככה היה צריך לקרות. אתה תעשה תשובה, תפתח דף חדש. כמו שרבנו אמר על עצמו שאם חס ושלום היה נופל בעברה, לא היה נשבר מזה כלל, כי ברור לו שהכל בהשגחה, ואף על פי כן היה עושה תשובה.

מספר רבי נתן (חיי"מ תרי): "שמעתי, פעם אחת אמר רבנו זכרוננו לברכה להרב יודיל חתן הרב ליבל מטראסטינץ שהיה מקורב להרב הצדיק הרב פינחס מקריץ, הגידו לי דבר מהרב הצדיק הרב פינחס מקריץ זכרוננו לברכה. אמר לו כך אמר הרב פינחס הנ"ל, אנו אומרים אשמנו, בגדנו, גזלנו, לשון רבים, כי צריכים לומר אשמתי וכו' (בלשון יחיד)?, רק אנו אומרים כביכול בלשון טענה להשם יתברך אשמנו (ביחד אתך), דאם שלא נתת לנו כח ורשות לא היינו יכולין לחטוא. אמר רבנו זכרוננו לברכה, אני גם כן מפרש כך: "ויגש אליו יהודה", כאשר איש ישראל נגש להשם יתברך לבקש מחילה על עוונותיו, "ויאמר בי אדני". רצונו לומר כחך בי באם שנטלת את הכח שלך ממני לא יכלתי לחטוא. וידמה האדם בנפשו שהוא פוטר את עצמו בטענה זו? על זה הוא אומר, "ידבר נא עבדך דבר באזני אדני", הנני מדבר דברי כדי שתבוא תפלתי באזנך, אבל "אל יחר אפך בעבדך", כי ידעתי אשר אני החייב, כלומר,

אחרי זה אני עושה תשובה."

הדרך של רבנו זה הקו האמצעי, גשר צר מאוד, חוט השערה בין הידיעה לבחירה. זה הדרך האמצעית, זה תפארת, זה מידת המשפט. אדם צריך לחיות עם שני השכליים יחד. הבחירה כפשוטו, והכול מהשם כפשוטו. והשכל הזה, הוא שכל של עולם הבא ולעתידי לבוא אנחנו נקבל את השכל הזה. בינתיים, תחיה את שניהם בלי להבין. כי לחיות אחד מהם אתה יוצא מופסד. הבחירה זה כוחי ועוצם ידי. אתה יכול ליפול לכפירה הזו, והכל מהשם ואין בחירה-זו גם כפירה. צריך לחיות את שניהם ביחד, ללכת על קו האמצע. קו האמצע פירושו: שאני מחבר את שניהם, זה דעת, חיבור של חסדים וגבורות. אני מחבר את שני השכליים האלה ביחד, וחי איתם.
אברהם ציון.

מה הגבול בין ביטחון מלא בשם יתברך, לבין הסתמכות על הנס?

*** 156:

בעזרהי'ת

שלום,

חז"ל אמרו שאסור לסמוך על הנס. זה דבר אחד, אל תסמוך על הנס. אל תיכנס מתחת לקיר נטוי שעומד ליפול ותגיד יהיה בסדר, בפירוש לא לעשות את זה! ומצד שני, כמובן לא להיכנס לשיגעון ולפחד מכל דבר. לומר, הכל בכוחי אני לא רוצה לסמוך על הנס. להיות נורמאלי.

קיר נטוי זה קיר שעומד ליפול, אל תסמוך על הנס, אל תיכנס למקומות כאלה. אבל באופן רגיל אל תפחד מכלום סמוך על הקב"ה, לחיות כרגיל.

הביטחון בהשם צריך להיות ביטחון מלא. להיות בטוח שהקב"ה מנהיג את הכול. הכול בידיהו והקב"ה שומר עלי. כדי לחיות עם הביטחון הזה, צריך להיות קשור לקב"ה, לדבר עם הקב"ה. כל התורה של רבנו היא קו אמצעי בין שני דברים סותרים, כי הבחירה והידיעה הם סותרים, שזה נובע מהחלל הפנוי. בבריאת העולם הקב"ה ברא את החלל הפנוי, שיש שם מציאות של יש ואין ביחד. רבנו אומר שעם ישראל נקראים 'עבריים', כי הם עוברים את החלל הפנוי בלי שכל, בלי חוכמות. כי עם שכל אתה לא יכול להבין איך שני דברים סותרים, הם אחד. אנחנו בעולם העשייה. אצל הקב"ה שני דברים סותרים - יש ואין, זה אותו דבר, זה ביחד. אדם צריך להתנהג רגיל. "ומשה איש האלוקים", 'חציו מלמעלה' - אלוקים, אמרו חז"ל, דבוק בקב"ה, יודע שהכול מהשם. 'חציו מלמטה' - איש, מתנהג כרגיל, עושה מה שצריך לעשות. לחיות את שני השכליים. אבל בדעת, לדעת גם מה שאתה עושה, זה כוח האל. כמו שאמר דוד המלך: "ארדוף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם", הוא ידע שזה השם מוליך אותו במלחמה, בניצחונות, בחרב שהוא משתמש בה במלחמה. הכול זה הנהגה של הקב"ה. ויחד עם זה הוא יצא למלחמה בפועל. זה שני שכליים שכביכול סותרים. לנו הם סותרים, אבל ללכת עם שניהם.

אברהם ציון.

אָמַר רַבֵּנוּ (חיי מוהר"ן תק"א)

שְׁחַפֵּץ מְאֹד וְיִהְיֶה לָנוּ פְּרֻנְסָה. אַף-עַל-פִּי שֶׁבִּטְחוֹן גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, אַף-עַל-פִּי-כֵן טוֹב מְאֹד כְּשִׁזְזוּכִין וְשִׁישׁ לֹא מַעֲמֵד פְּרֻנְסָה, כִּי בְּמָקוֹם עֲבוֹדַת הַבִּטְחוֹן, בְּמָקוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוֹדָה אַחֲרָת. כְּלוּמַר כִּי אִם לֹא יִהְיֶה לֹא מַעֲמֵד פְּרֻנְסָה וְיִהְיֶה לֹא בְּלִבּוֹל הַדַּעַת מִהַפְּרֻנְסָה וְיִצְטָרֵף בְּכָל פַּעַם לְחִזּוֹק עֲצָמוֹ בְּמַדַּת הַבִּטְחוֹן, בְּמָקוֹם זֶה יַעֲסֹק בְּעֲבוֹדָה אַחֲרָת וְהִתְחַזְּקוֹת אַחֲרַי בְּשִׂאָר עֲנִינֵי עֲבוֹדַת ה', וְהִבֵּן. וְאַף-עַל-פִּי-כֵן אָמַר וְשֶׁהַעֲקָר הוּא בִּטְחוֹן, וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן (בְּאִיִּישׁ) נָאֵר בִּטְחוֹן:

מה הגבול בין ביטחון בשם והשתדלות?

*** 157:

בעזרהי'ת

שלום,

הגבול הוא כמו הגבול ששמים על הכביש כשעושים עבודות בלילה, גדר ניידת מפלסטיק. אתה מזיז אותו לאן שאתה רוצה לפי הצורך. אתה מחליט באיזה מדרגה אתה חי, אתה קובע את הגבול. כמה שאתה סומך יותר על הקב"ה, אז אתה מזיז את הגבול לפחות 'כוחי ועוצם ידי', עד שתוכל להגיע שכל השתדלות שלך בתפילה בלבד. בעל ביטחון, בעל אמונה באמת, הדברים ייעשו על ידי האמונה. האמונה תעשה את הכלי שיביא לו את השפע, למשל. רבנו אומר שצריך לעשות השתדלות בפרנסה כדי שיהיה צינור שדרכו יבוא השפע, אבל מי שיש לו אמונה בקב"ה יותר חזקה, מדרגה יותר גדולה, הכלי ייעשה מעצמו על ידי הקב"ה. אדם שאומר שהוא מאמין בקב"ה שישלח לו פרנסתו, שם רגל על רגל ומחכה שתבוא הפרנסה, והיא לא באה, זה סימן של עצלנות ולא בטחון, כי בטחון אמיתי יביא השפע.

אברהם ציון

האם צריך האדם להכריח את עצמו לכסוף?

*** 158:

בעזרה"ת

שלום,

בשיחות הר"ן נ"א, רבנו אומר: "ולעבוד את השם איני יודע מיהו שיוכל לומר שיעבוד את השם לפי גדולת הבורא יתברך. מי שיודע מעט מגדולתו יתברך, איני יודע איך יוכל לומר שיעבוד אותו יתברך. ושום מלאך ושרף אינו יכול להתפאר על זאת שיוכל לעבוד אותו יתברך. רק העיקר הוא הרצון, להיות רצונו חזק ותקיף תמיד להתקרב אליו יתברך. זאת התכלית. כל הזמן לרצות את השם, לרצות את השם. שהלב כל הזמן יכסוף ברצונות לקב"ה. ואף על פי שהכול חפצים ורוצים לעבדו, אף על פי כן אין כל הרצונות שווים. יש חילוקים רבים ברצון. אפילו באדם אחד בעצמו בכל עת ובכל רגע יש חילוקים גדולים בין הרצונות. פעם רוצה יותר פעם רוצה פחות. זה משתנה". רבנו אומר בשיחה אחרת, שלפי השינוי שיש במלאכים, ככה יש שינויים באדם. לפעמים רוצה יותר, לפעמים רוצה פחות. לפעמים יושב, לפעמים עומד. והכלל – שהעיקר הוא הרצון והכיסופים שיהיה כוסף תמיד אליו יתברך. תמיד תכסוף לקב"ה. בתוך כך מתפללים ולומדים ועושים מצוות. ובאמת לפי גדולתו יתברך, כל אלו העבודות אינן כלום. רק הכול הוא בדרך כאילו. כי הכול הוא כמו שחוק בעלמא כנגד גדולתו יתברך. זאת אומרת, שאדם לא יחשוב שהנה אני עושה למען השם, לכן מגיע לי כי אני

משהו מיוחד, ואני מתאמץ לכבוד הקב"ה. בפשיטות, תמימות לעבוד את הקב"ה. בלי כל מיני רצונות וחשבונות של שכר, או מילוי בטן בעולם הבא, כלשון רבנו.

לשאלתך, להכריח את עצמך לרצות? אני לא יודע למה הוא מתכוון להכריח. מה צריך לעשות בשביל להכריח? הרי הרצון הוא עבודה שבלב, לרצות או לא לרצות. אני לא צריך לקפוץ ולעשות איזה דברים מיוחדים כדי שאני ארצה. פשוט מאוד, לרצות להיות דבוק בקב"ה. לרצות שזה יהיה טבע באדם, כל הזמן אני רוצה את הקב"ה, זה יושב לו בתוך הלב הרצון הזה.

אברהם ציון.

וְיָדַע עַל אֵלֹהֵי אֶרֶץ כְּנָעַן בְּהִשְׁתַּחֲוֹת פֶּלֶא

בְּפֶלֶא, כִּי צָרִיךְ הָאָדָם לְהוֹצִיא בְּשִׁפְתָיו

כְּסוּפָיו" (לייקוטי מוהר"ן קמא ל"א)

מה לעשות, אני בן 45 וחיי בלי אישה, אני ממש מרגיש שאני מסכן.
איך מתחזקים?

*** 159:

בעזרהי'ת

שלום,

להתחזק - זה ללמוד תורת רבנו. להתחזק באמונה בקב"ה, שכל מה שעובר עליו לטובתו. מצד שני, לא להפסיק להתפלל! לבקש מהקב"ה - 'ריבונו של עולם אני רוצה לקיים את המצווה לשאת אישה להביא ילדים', 'לא טוב היות האדם לבדו'. לא להתייאש, לבקש מהקב"ה, להרבות בתפילה, שיגשים את משאלות לבו. יש כאלה שהם בררנים, זאת כן, זאת לא, זה גבוה- זה נמוך, זה שמן- זה רזה. לראות את המידות הטובות שיש באדם, בן הזוג מוצא חן בעיניך, צא לדרך. קשה זיווג של אדם, אמרו חז"ל, כקריעת ים סוף. כי קריעת ים סוף- הים נקרע בזכות האמונה של ישראל. 'מה תצעק אלי? אומר הקב"ה למשה, תאמר לעם ויסעו. הכנסו למים- ואז תבוא הגאולה, ואז יתבקע הים. חז"ל השווו את זה לנישואין, לזיווג. קשה כקריעת ים סוף, כי בקריעת ים סוף היה צריך אמונה לקפוץ למים, סע לתוך המים ויהיה בסדר, הים נבקע. לא להיכנס לכל מיני חוכמות! במיוחד בגילאים המבוגרים. לחשוב שהעיקר שאני רוצה לעבוד את השם, אני רוצה לעשות רצון השם, אני רוצה לקיים את המצווה. לא לדקדק יותר מדי היא כזאת או כזאת.

מוצאת חן בעיניך? לך על זה, "אמור אל בני ישראל ויסעו".
שהשם יברך אותו בעזרת השם שבקרוב מאוד השם ישלח לו את
המתאימה. תגיד לקב"ה - ריבוננו של עולם תביא לי מישהי מתאימה
ואני לא עושה הרבה חשבונות. בתפילה, הכול יבוא בעזרת השם.
אברהם ציון.

האם רצון בהכרח שמביא שמחה לבן אדם? זה שהוא רוצה, האם בהכרח
שיביא שמחה?

*** 160:

בעזרהי'ת

שלום,

תלוי מה הוא רוצה. אם חס ושלום יש לו רצונות וכיסופים לדברים
רעים, אז זה מביא עצבות, זה חיסרון. רבנו אומר, זה פגם הנפש, צימאון
הנפש שאדם רוצה דברים לא טובים. ולהפך, אם יש לו רצונות לדברים
טובים, בוודאי שזה כבר מכניס לו שמחה בלב, שהוא כזה טוב שהוא
שואף לדברים טובים, מעשים טובים, מחשבות טובות, מביאים הרגשות
טובות בתוך הלב, הרגשה של שמחה. ולהפך, לדברים רעים.

לכבוד הרב שלום!

השאלה מתייחסת לתורה מ"ט ח"א בליקוטי מוהר"ן וכן בליקוטי הלכות - הלכות תפילת המנחה הלכה ז' שם עוסק מוהרנ"ת בתורה זו. חוזר ונשנה שם העבודה של התגברות על מחשבות רעות ולחשוב רק מחשבות טובות.

האם יכול הרב לברר הגדר של מחשבות טובות ורעות (מה כן, מה לא דוגמאות אולי) לפי הנ"ל על מנת שנוכל לקיים למעשה? רוב תודות!

*** 161:

בעזרהי"ת

שלום נ,

קרא בעיון את המעשה מ'חכם ותם' בסיפורי המעשיות של רביז"ל. תנסה להבין משם מה נקרא חכם שרביז"ל מתנגד לדרך חייו, ומה נקרא תם שרביז"ל רוצה שנהיה כמותו. אח"כ נוכל להתחיל להסביר איך שהחכמה הכי גדולה לא להיות חכם כלל.

אומר רבנו: וְצִרְיָהּ לְהַמְשִׁיךְ אֲמוּנָהּ לְתוֹךְ בְּרֶפֶת הַשֶּׁכֶל, פִּי אֵין לְסַמֵּךְ עַל הַשֶּׁכֶל בְּעֲצָמוֹ כִּידוּעַ".

וכן אמר: כל העולם עדיין לא הוציאו שכלם מהכח לפועל וכלם עובדים ומתנהגים ומנהלים את חייהם על פי כח המדמה שהוא השכל של הבהמה, שכל של רבובט.

אני חוזר להדגיש: רביז'ל רוצה להביא אותנו למדרגה שנחיה בלי הכלי
שנקרא שכל אלא רק עם האמונה הפשוטה והתמימה.

חודש טוב

אברהם ציון.

בס"ד

שלום לרב.

איך מקיימים את העצות בפשיטות בלי חקירות?

*** 162:

בעזרהי'ת

שלום לידידי היקר,

עליך להבין שהדברים הפשוטים הם האמת, וככל שהדבר יותר מורכב
הוא מתרחק מהאמת, פשוט - הוא הגרעין. מורכב - הוא התוספות
המורכבות על הגרעין. כמו שאומר רביז'ל (ליקו'א נ"א): אמת הוא
אחד (היסוד הפשוט, הגרעין), לְמִשְׁלַל, עַל כְּלֵי כֶּסֶף כְּשֵׁאוֹמְרִים עָלָיו
שֶׁהוּא כְּלֵי כֶּסֶף, הוּא הָאֱמֶת אֲבָל כְּשֵׁאוֹמְרִים עָלָיו שֶׁהוּא כְּלֵי זָהָב, הוּא
שֶׁקֶר נִמְצָא שֶׁהָאֱמֶת הוּא אֶחָד, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לוֹמַר אֱמֶת רַק שֶׁהוּא כְּלֵי
כֶּסֶף לֹא יוֹתֵר אֲבָל הַשֶּׁקֶר הוּא הַרְבֵּה, כִּי אֶפְשֶׁר לוֹמַר שֶׁהוּא כְּלֵי זָהָב,
וְכֵלֵי נְחֹשֶׁת וְשֵׁאֵר שְׁמוֹת נִמְצָא שֶׁהַשֶּׁקֶר הוּא בְּבַחֲיִנַת, "בְּקִשׁוֹ חֲשַׁבְנוֹת
רְבִים" (קהלת ז).

כמו כן, תבין שבמתמטיקה המספר אחד הוא האמת ושאר המספרים הם

שקִר. למשל המספרים 11, 12, 13 וכו' הם לא אמיתיים כי אין מספר כזה, הם רק חיבורים של עשר ועוד אחד וכו'. כמו כן המספר 2 אינו קיים וכן 3 וכן 4 וכן כל שאר המספרים. כי שניים הם פעמיים אחד, ושלוש הוא שלוש פעמים אחד וכן הלאה, הדבר היחידי שהוא אמת הוא 'האחד הפשוט' וכל השאר הם הרכבות. כל מה שיש בבריאה הכל הרכבות, ואין שום דבר שהוא יסוד הפשוט, האחד. והאחד הפשוט זה רק הקב"ה שאין לנו השגה בו, כי הוא בחינת אין סוף.

למה אני מספר לך כל זאת, כדי שתבין שעליך להשתדל, לעמול וללמוד הרבה, הרבה. להגדיל שכלך כדי להגיע להבנה הכי גדולה הקיימת בבריאה, והיא: שאי אפשר להבין כי הקב"ה הוא אין סוף. לכן כאשר אתה רוצה לבצע איזה דבר, כגון: מצווה שכתובה בספרים, או במקרה שלך, אתה רוצה לדחות את המחשבות הרעות ולחשוב רק טוב, תחפש את ההסבר הכי פשוט- והוא יהיה הכי קרוב לאמת. אם עדיין קשה לך להבין, שאל ילד בן 3 או 5, והוא יסביר לך בפשיטות האופיינית לילד את האמת. שים לב כששואלים ילד למה? הוא עונה: "ככה". "ככה", זו התשובה הכי אמיתית לכל דבר. פירושה של תשובה זו, אני לא יודע למה? ככה זה, זו המציאות וזהו.

לחשוב מחשבות של איסור, הן מחשבות רעות. כלומר, כל מה שהתורה אומרת שאסור לעשות ואתה חושב על זה, זה נקרא מחשבה רעה. לגנוב, לרמות, לנאוף, מחשבה של שנאה קינאה, מחשבה שבה אתה דן לכף חובה, ומדבר בליבך רע על מישהו, או אעשה לו כך או כך, וכו' וכו' כל אלה מחשבות רעות. פשוט כל מה שידוע לך עליו שהוא רע, בין בדברים הכתובים בתורה, בין בדברים הנהוגים אצל בני אדם וידועים בדברים רעים, על כל זה אסור לחשוב. אסור לחשוב מחשבות רעות גם על עצמך! כגון: אני לא יוצלח, אני רשע, אין לי מזל, אף אחד לא אוהב אותי וכו', דאגות, פחדים, יאוש, יקרה אסונות וכו', מחשבות

של כפירה, כגון: לא מגיע לי מה שקרה לי, ואם הייתי עושה כך אז היה קורה כך, בלי אמונה שהכל נעשה בהשגחה פרטית. לעסתי לך את כל זה והגשתי לך את זה, כדי שתבין מה נקרא רע בבירור. מחשבות טובות הם כל ההיפך מהנ"ל: לחשוב על חסד, אהבה, שמחה, אמונה, תקווה, להסתכל בעין יפה על כל אחד, לדון לכף זכות, להאמין, לעודד, לשמח, כל המחשבות האלה הן מחשבות טובות. עליך להבין שלהגיע למעלה הזו, שבמוח שלך כבר באופן אוטומטי לא תעבור במשך היום אפילו מחשבה רעה אחת, זו מדרגה של הצדיקים שתיקנו את הנפש שלהם, עד שהם כלל לא צריכים להלחם עם המחשבות הרעות ולדחות אותם מהראש, אצלם, בכלל לא נכנסת מחשבה רעה לראש. והמשכיל מבין שזה נקרא 'חיי גן עדן', שהראש נקי ממחשבות רעות. במקום שהאדם חושב שם כל האדם. אם אדם חושב רע אז הוא מרגיש רע, חושב טוב אז עוברות לו הרגשות טובות בלב והוא תמיד שמח. ההתבודדות היא המפתח לתיקון.

בהצלחה!

אברהם ציון.

”במקום שהאדם חושב – שם כל האדם”

(ליקוטי מוהר"ן קמא כ"א)

גָּדַל יְקָרַת הַמַּחְשָׁבָה נוֹדַע לִי עֵתָה.
כִּי הַמַּחְשָׁבָה יְקָרָה מְאֹד מְאֹד, שֶׁנַּעֲשֶׂה מִמֶּנָּה
דְּבָרִים שְׁלֵמִים מִמֶּשׁ, וְחֲכָמָה יְקָר יוֹתֵר, כִּי
מַחְשָׁבָה הוּא שְׁעוּלָה עַל מַחְשַׁבְתּוֹ לְבַד, וְחֲכָמָה
הוּא שְׁבוּנָה בְּחֲכָמְתוֹ בְּנִינִים בְּשִׁכְלוֹ, וְעָקָר
הַדָּבָר-שִׁיְהִיָּה בְּאֵמֶת. (ליקוטי מוהר"ן תניינא ב"ג)

אין לי חשק להתפלל תפילת עמידה, האם אני חייבת?

*** 163:

בעזרהי'ת

שלום,

אני מבין מדבריך שהחשק נופל לך כשאת מגיעה לתפילת עמידה דווקא. אבל במקומות אחרים בתפילה כן מאיר לך. דעי שהטעם לזה שחשקך נופל, כי שם לא מאיר לך האור של התפילה, אור הדבקות, השמחה. אל תתרגשי מזה.

רבנו אומר שכל אחד צריך לתקן בתפילה משהו ששייך לשורש נשמתו. יש אחד שמאיר לו להתפלל דווקא מזמור זה ולא אחר, לאחד מאיר ב'יוצר אור' וכדומה. כל אחד לפי שורש נשמתו מאירה לו התפילה השייכת אליו דווקא. את לא צריכה להתרגש מזה. איפה שמאיר לך שם תכווני יותר, שם תדברי יותר. ובנוסף כדאי לבקש מהקב"ה: ריבונו של עולם, תן לי ליהנות מתפילת העמידה, להרגיש את הטעם הטוב של תפילת העמידה, להרגיש שאתה עומד מולי ושומע כל מילה שלי.

אל תשכחי שתפילת העמידה היא בעצם התפילה, זה העיקר. תפילה זו, היא כבר הפתח שנכנסים לתוך ההיכל של המלך. נכנסים לקב"ה. שם זה העיקר. אם את מרגישה שהקושי שלך להתפלל את העמידה נובע מהעייפות, כי התחלת את התפילה מוקדם, ממזמור 'הודו' או אפילו מ'הקרבנות' או לפני כן, עדיף יותר שתדלגי על כל ההקדמות ותתחילי מהעיקר, 'שמע ישראל' ומיד תפילת העמידה הנקראת 'שמונה עשרה'.

כי אישה חייבת תפילה אחת ביום, והיא תפילת שמונה עשרה. אז עדיף שתתפלל את השמונה עשרה בכוונה, שזה לא לוקח כל כך הרבה זמן, רק כ-3 – 4 דקות, וכל שאר חלקי התפילה שלקחת על עצמך, והיא כבדה עליך, אם תרצי תתפללי אותם בשעה אחרת ביום כשיהיה לך פנאי.

תבורכו מן השמים

אברהם ציון

שלום,

כמה שאלות :

א) בתורה ל"ד רבי נחמן אומר לקשר את ליבו להנקודה השייכת לליבו באותה עת, קראתי את המשך הדברים (כמעט עד סוף התורה) אבל לא הבנתי מה הכוונה לקשר את ליבו להנקודה? גם ראיתי את הליקוטי הלכות והוא הסביר כמה זה חשוב אבל לא הסביר מה הכוונה.

ב) בתורה ל"ד גם רבי נחמן אומר שהצדיק הוא שורש כלליות נשמות ישראל. מה הכוונה?

ג) בעניין שבח הצדיקים, האם סתם קריאת הספר 'שבחי הר"ן נחשבת כשבח הצדיקים, בעניין ששאלתי בעבר את הרב בעניין תורה כ"ט?

ד) מה זה בעצם התקשרות להצדיק? איך עושים את זה? מה עושים את זה? מה זה בכלל?

תודה רבה!

*** 164:

בעזרהי"ת

שלום,

א. תדבר בהתבודדות עם הקב"ה על מה שעומד לך על הלב באותו רגע - תהיה אמיתי.

ב. גודל השכל של הצדיק כולל את כל השכליים.

ג. לשבח את הצדיק, לספר את מעלותיו, מעשיו הטובים, גדולתו וכו'.

ד. התקשרות - אהבה, לימוד תורתו, הערצה וכדומה.

אברהם ציון.

הפנ *** 164:

תודה רבה כבוד הרב.

א. מחילה, לא כל כך הבנתי. אם אני אדבר על מה שעומד לי בלב באותו רגע, אז מי אמר שזה יהיה קשור לאהבות הנפולות שיש לי? מסתמא שאני פשוט אדבר על מה שקרה לי לפני 5 דקות.

ב. השאלה האם קריאה סתם, ביני לבין עצמי, בספר שבחי הר"ן זה גם כן נחשב שאני מספר בשבח הצדיק?

תודה רבה! (:

הפנ *** 164:

בעזרהי"ת

שלום ידידי,

אם היית עוסק בהתבודדות לא היית מבזבז הזמן בשאלות.

אברהם ציון.

אמר רבי אלעזר

"בשעה שהקדימו ישראל ינעשהו ל- ינשמעי,
יצתה בת קול ואמרה להן: מי גילה לְבַנֵי רַז
זה, שמלאכי השרת משתמשין בו? (שבת דף פח).

ומה הסוד בזה? אומר רביז"ל: "כי עיקר
הרגשת תענוג ושעשוע עולם הבא וכל הש"י
(310) עולמות - הכל הוא בלב"י! כלומר, עיקר
הזעת וההבנה - כאשר היא מגיעה ללב -
להרגשה, לחוויה, שרק באופן הזה הדבר מְאִמָּת
אצל האדם ועושה עליו רושם. מה שאין כן,
דבר שנמצא בידיעת הפֶּיחַ בלבד. לכן, קודם
"נעשה" ואחר כך "נשמע" ונבין.

שלום רב לרב אברהם ציון !

חזרתי לא מזמן מאומן, הרב. וברוך השם, באמת הכל מתחיל להיפתח. מצאתי עבודה נחמדה בתור משגיח כשרות ... ועוד ועוד ... ולמרות הכל, עדיין איני מוצא את עצמי בתוך כל המצב הזה. אני תמיד מרגיש מחויב לתמונה ולא חי את ההווה כמו שצריך, ככה אני חושב ומרגיש. אפשר להגיד שגם ההתבודדות השתנתה קצת. כשאני כבר יודע- מה סתם דיבורים בשביל למשוך את השעה, ומה באמת דיבורים. וכתוצאה מכך אני כבר בקושי מדבר, אבל משתדל ללכת כל יום ב"ה, וזהו. התגעגעתי אל הרב וקיוויתי לראות אותו באומן שאלתי אנשים אבל אף אחד לא הכיר.

מה שלום הרב? אני ממשיך לצפות בהרצאות שלך, ולשמוע אותך ברדיו. תודה על כל החיזוקים !
כהן.

*** 165:

בעזרהי"ת

שלום ל... הכהן

שמחתי לשמוע ממך, ועוד יותר שמחתי שרביז"ל הרגיע אותך במידה מסויימת.

תמשיך בקצב הזה. במתינות ובישוב הדעת בתורה ותפילה. והקב"ה יראה לך עוד מדרגות נפלאות של אמונה, פשיטות, תמימות, רוגע ושלווה שמחה וכו' העיקר בלי ריבוי אור.

טוב מאוד שאתה עסוק בעבודת הקודש של השגחת כשרות.
ועתה תתחיל ברצינות לבקש מהקב"ה שיזמן לך את בת זוגתך ונזכה
להשתתף בקרוב בשמחתך.
אברהם ציון.
בהצלחה!

בס"ד

הרב, בקשר לעבודה. כמו שאתה יודע, בעבודות האלה יש הרבה
ערבים. גם במלון שאני עובד, יש הרבה. השאלה שלי, איך עלי להתנהג
איתם? שמעתי פעם שהרב אמר שאסור לשרת גוי.
כמה שאלות: אם הוא מבקש ממני להביא לו משהו, וזה לא חלק
מהעבודה שלי? האם אני צריך לכבד אותו? מותר לדבר איתם על דת,
ולספר להם חידושים?
תודה על הזמן של הרב .

*** 166:

בעזרהי"ת

שלום ידידי,

חוץ מלחנוף, שנאמר בתורה "לא תחונם", אתה חייב לדבר ולהתנהג
בנימוס ובלא זלזול עם כל אדם ואדם.

אין צורך להשפיע חידושי תורה, אלא אם אתה רואה שהוא מתעניין בצורה מיוחדת, שאולי בזרע של הוריו או סבו וסבתו יש קודש. כי הרי ידוע לך, לצערנו, עוד בימי המנדאט הבריטי, לפני קום המדינה, היו נשואים של בנות ישראל לערבים.

לגבי השירות; תשתדל לא לשרת בחינם. אלא אם כן מחזיר לך טובה מסויימת. יש מפרשים 'לא תחונם' - לא תתן להם בחינם. וגם יש מפרשים שלא תתן להם חניה בארץ, כלומר לא למכור להם קרקע ובית בארץ. כל הפירושים אמת.

שבת שלום!

אברהם ציון.

שלום לכבוד הרב שליט"א

כתוב בתורה כ"ט סעיף ב' כך:

"ולהקים ולרומם את הדעת, הוא על ידי שבח הצדיקים, כמשבחין

ומפארין את הצדיקים, על ידי זה נתרומם הדעת וכו' "

רציתי לשאול את הרב, איך עושים את זה למעשה? ואם הרב יכול

להרחיב לי קצת ידע בעניין.

תודה

*** 167:

בעזרהי'ת

שלום,

עיין בחיי מוהר"ן כ':

"בְּאוֹתָהּ הָעֵת שָׁאֵמַר מֵאִמֶּר הַנִּלְ (שֶׁל שִׁבְחַ הַצְּדִיקִים), הִיָּה לְאִישׁ אֶחָד עֲשִׂיר, מֵאֲנָשֵׁי רַבְּנֵי זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה, אֵיזָה עֶסֶק עִם אֲדוֹנִים בְּוִינְצִיָּא, מֵאֲנָשֵׁי חֵיל שֶׁל הַקִּיָּר'ה [הַקִּיָּסָר יְרוּם הוֹדוֹ], הֵינּוּ שֶׁהֶעֱמִיד לָהֶם קָמַח וְלֹא הוֹטֵב בְּעֵינֵיהֶם וְרָצוּ הָאֲדוֹנִים הַנִּלְ לְסַכֵּן אוֹתוֹ בְּסִכְנוֹת נַפְשׁוֹת, לְבַד מִסִּכְנַת מָמוֹן. וּבִשְׁעָה שָׁאֵמַר רַבְּנֵי זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה הַמֵּאִמֶּר הַנִּלְ, נִכְנַס בְּלִבּוֹ מְאֹד מָה שֶׁמְבָאָר שָׁם, שְׁעַל-יָדֵי שִׁבְחַ הַצְּדִיקִים, הַדְּבוּר נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל, כִּי זֶה כָּל עֲנִינּוּ, כִּי הֲלֹא הָעֶקֶר שֶׁיְהִי דְבוּרָיו וְטַעֲנוֹתָיו נִשְׁמָעִים וְנִתְקַבְּלִים לְפָנֵי הָאֲדוֹנִים.

וְתַכְף בְּמוֹצָאֵי שְׁבוּעוֹת נֹסַע לְוִינְצִיָּא, וְכָל אוֹתוֹ הַדְּרָף עֶסֶק רַק לְסַפֵּר בְּשִׁבְחֵי רַבְּנֵי זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה. וְכֵן בְּבוֹאוֹ לְוִינְצִיָּא עֶסֶק לְסַפֵּר לְפָנֵי בַּעַל הָאֲכִסְנִיָּא שְׁלוֹ הַרְבֵּה מִשִּׁבְחֵי רַבְּנֵי זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה. כִּי בְּאֵמַת הִיָּה לְכָל אֲנָשֵׁי רַבְּנֵי זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה, אֶפְלוּ לְהַבְעִילִי בְּתִים הַפְּשׁוּטִים, סְפוּרִים וּשְׁבָחִים הַרְבֵּה מִרַבְּנֵי זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה, עַד אֵין מִסְפָּר. וְתַכְף אַחֲר-כֵּן נִכְנַס אֶל הָאֲדוֹנִים וְדָבַר לְפָנֵיהֶם כָּל טַעֲנוֹתָיו וְאֵמַתְלָאוֹתָיו וְנִתְקַבְּלוּ דְבוּרָיו בְּאֲזִינֵיהֶם וְקִבְּלוּ אוֹתוֹ בְּכַבוֹד גָּדוֹל וְנִצּוֹל מִכָּל הַסִּכְנוֹת הַנִּלְ וְיֵצֵא בְּשָׁלוֹם מִן הָעֶסֶק הַנִּלְ כְּרָאוּי: "

אברהם ציון.

בס"ד ,

שלום לכבוד הרב הי"ד

רבי יצחק ברייטער זצ"ל ב'שארית יצחק' בסדר היום בסעיף טז על שיעורים קבועים:

"וגם יחדש בתורה על פי היסודות של דעת רבינו ז"ל וכו' "

ואני רוצה לשאול את הרב, מה הכוונה על פי היסודות?

וגם, איך אוכל לדעת אם החידוש הוא לא דמיון?

תודה רבה

*** 168:

בעזרהי"ת

שלום,

על פי היסודות של רביז"ל. זה תוכל להבין רק כאשר תתמיד בספרי רביז"ל, עד שיהיה שגור בעל פה.

כל חידוש שאינו בבחינת קדם (כמובא בליקוטי מוהר"ן ח"א כ"א), דהיינו, שהוא לא בא לך בזריקה לתוך הראש מהאין סוף ברוך הוא, אזי הוא בא מכח המדמה.

אף על פי כן, גם החידושים הבאים מכח המדמה הם יפים, ונאים ומתקבלים, כמובא בליקוטי מוהר"ן ח"א נ"ד.

אברהם ציון.

שלום לכבוד הרב

רצייתי לשאול, איך אפשר לקחת רעיון מהשכל, "ולהטביע" אותו בלב? כגון, לקחת את האמונה שהכל לטובה ולהחדיר אותה אל הלב? ככה שאפילו במצב לחץ, או הסתרת פנים גדולה, לא עלינו, יהיה אפשרי יותר להחזיק ולהצליח, להיות ללא צער, או למשל התגברות על כעס. אני מודע שמדובר פה על עבודה ארוכה בשביל להשיג משהו בשלמות, אז השאלה היא איך להתחיל את העניין?

הבנתי מרבי מנחם אקשטיין, שלימוד חוזר וחוזר וחוזר, לא יעזור, אני אביא את לשונו הקדושה:

"הלימוד הרב, והיגיעה הגדולה בכל מקצועות המדע, ורכישת הרבה חכמה ודעת, לא יביאו לנו את אותן מידות וכו'."

האמת היא שהוא אומר, שעל ידי התבוננות, אפשר. אבל גם העצה הזאתי בעצמה לא מובנת עד תומה. אז אני אשמה להסבר יותר מעשי מכבוד הרב,

תודה רבה רבה רבה!

*** 169:

בעזרהי"ת

שלום,

מה שציטטת: "הלימוד הרב והיגיעה הגדולה בכל מקצועות המדע ורכישת הרבה חכמה ודעת, לא יביאו לנו את אותן מידות וכו' "

חבל שלא הבאת את ההמשך, כי מסתמא הוא הביא את הפתרון, רק שלא הבנת אותו. מה שאני מבין משורה קצרה זו, מה שאמרו חז"ל: 'אין המדרש (לימוד) עיקר אלא המעשה'. כי מה שנמצא במוח בתיאוריה, זה מועיל רק כאשר הוא משתלשל אל הלב, כמו שכתוב: זיודעת היום והשבותו אל לבבך'.

העיקר להביאו ללב, להרגשה, לחוויה.

לפי מה שהבנתי מהלימוד בספרי רביז"ל, השיטה להביא אל הלב, זה לדבר עם הקב"ה על אותה מדרגה שאתה רוצה להשיג. כלומר תדבר ותדבר ותדבר: 'רבונו של עולם תביא אותי להיות רגוע, ענו ולא כעסך'. ועוד פעם ועוד פעם, עד שזה יהפך להיות חלק ממך, וזה יהפך להיות חלק דומיננטי מתאי המח שלך, ומהמידות שלך.

אברהם ציון.

הַפֶּנֶן *** 169:

תודה רבה רבי אברהם,

ההמשך של הספר הוא ארוך קצת.

הוא מסביר שעל ידי התבוננות, והוא לוקח לדוגמה את מידת הגאווה, והוא אומר: לדמיין את כל העולם כאילו הוא לפניי העיניים שלך, ולהתחיל להרחיב ככה את המחשבה. ועם ההתמדה זה יהיה מוחשי ואז על ידי הדמיון הזה, דמיון השווא יתחיל להעלם. כי אתה תראה שאתה קטן בפני כל העולם. וכן על זו הדרך.

אם הרב ירצה, שם הספר הוא "תנאי הנפש לקבלת החסידות" - מאת הרב מנחם אקשטיין.

תודה רבה על העזרה .

יש לי בעיה בחשבון נפש שאני לא מצליח לזכור כמעט כלום, אבל

ממש, ממה שאני עשיתי. ואני לא יכול בגלל זה, לא לפשפש, ולא למשמש במעשים, ולא למצוא נקודות טובות, מה אוכל לעשות כהשתדלות מעבר לתפילה?
תודה רבה !

הַפֶּנֶן *** 169:

בעזרהי"ת

שלום,

אל תפשפש, ואל תמשמש, ואל תתבלבל.
דע לך, ברגע שנכנסת ללמוד את התורה של רביז"ל, שכח את כל בלבולי המוח שקבלת בכל מיני מקומות.
תעשה רק מה שרביז"ל אומר. אם עדיין אתה לא יודע מה הוא אומר, אל תעשה כלום. רק כשתגיע בלימוד למקום שרביז"ל אומר מה לעשות, תעשה אם אתה יכול, ואם לאו- 'אונס רחמנא פטרי', תחכה להזדמנות אחרת. העיקר אל תנסה לבלוע בבת אחת, כי זה מחניק.
לך בפשיטות, בתמימות, בלי חכמות, בלי הבנות והשגות וכו', רק פשוט! כמובא במעשה מחכם ותם.
אני מקווה שאינך מבלה ומבזבז זמן יקר ליד המחשב.
בהצלחה!
אברהם ציון.

כבוד הרב אם אוכל בבקשה להתייעץ.

יש לי בעיה שאני כל היום, ברוך השם, עוסק בברסלב וליקוטי מוהר"ן, ומהספרים של הרב גם, אבל כל הזמן, ואני מזניח את הלימוד גמרא. הבעיה הממשית פה, זה שגמרא אין לי כוח להיכנס לסוגיות, אבל בברסלב הכל מדבר עליי ואליי והכל קשור לי, והכל כל כך כיף וכל כך נעים, וזה פשוט מדהים.

אז מה אני אוכל לעשות?

גמרא, גם קצת קשה וגם צריך להיכנס לבפנים, וגם לא כל כך מעניינת במיוחד, לא כמו שברסלב מעניינת. כי ברסלב מדברת עליי! על עבודת השם שלי וכו', וגמרא מדברת על שור שדפק נגיחה במישהו... חסדי השם שזה לא מדבר אליי, אז מה אוכל לעשות?

תודה רבה!

*** 170:

שלום,

רביז"ל אמר, שאחרי שלומדים טוב את התורה שלו, אזי בכל ספר שתלמד תיראה את השכל של רביז"ל שם. גם בגמרא.

בינתיים שאתה לא שם, אין אדם לומד אלא איפה שלבו חפץ.

העיקר שתתקשר להקב"ה בכל מקום, ובכל ספר שאתה לומד.

העיקר שתהיה שמח שאתה עוסק בתורה ובמצוות, ולא בהבל וריק.

אברהם ציון.

שלום לכבוד הרב הי"ו,

ידוע כמה הרבי זעק על העניין שצריך לדחוק את העצבות והמרה שחורה, ולהיות בשמחה תמיד!

זה פעם ראשונה שאני נמצא פה. ומה שאני רואה, כל כך טוב פה. זה שאני יכול להיות גלוי, מה שקצת קשה במציאות, בפרט שאני בסביבה ליטאית.

אז אני אהיה בעזרת השם גלוי כמה שאוכל.

הבעיה שלי, זה שאני בן אדם שאני רואה את עצמי בניגוד פנימי וחיצוני...

בפנימיות שלי אני בן אדם מולהב ושמח מאוד, אבל עניין השמחה ירדה בגלל הקטע החיצוני שהוא: שבחיצוניות אני בן אדם לא עצוב ולא שמח, אבל לפתח חטאת רובץ. למה שהיצר הרע לא יתקוף? ומידי פעם הוא תוקף.

הניגוד הזה נוצר כתוצאה מזה, שהייתי קטן הייתי ממש שמח וכו', אבל במשך הזמן ראיתי שהעולם לא ורוד כל כך, אלא זה היה מהר מידי. זה התחיל אפילו באח שלי הגדול אפילו, וזה המשיך כדרך כל אחד בעולם (כמו בחורים אחרים וכו'). אבל בעיקר אחי הוריד לי בזמנו את הבטחון העצמי, והעליתי אותו, והוא בסוף שוב נפל. ובדיוק בשמחת תורה הצלחתי לקחת אותו ולהעלות אותו, בזכות זה שהתורה אומרת ששום אדם לא יכול: לא להזיק ולא להטיב לאדם חוץ מהקב"ה, ואם הוא רואה אותי שמח בשמחה שלו, איזה סיבה יש שדווקא עכשיו יהיה לי בעיות? מכאן כבר הרגשתי יותר משוחרר. וזה גם סיעתא דשמיא

עצומה, כי המחשבה הזאת הייתה במוח כמובן, ואין לי מושג איך הלב השתכנע מהמחשבה הזאת, שהוא דבר נפרד.

אז יש לי בעיה קצת עם הבטחון העצמי לשמוח כל הזמן. הסיבה שלו ממש, זה פשוט שאני חושש בתוך תוכי, אם יבזו על משהו, כמו התנהגות מוזרה, או אם עשיתי משהו משונה, או אפילו בגלל משהו שאני לא עשיתי, כמו כיעור בחיך או כל דבר קטן.

וזה גם מגיע לעוד בעיה שאני רגיש בצורה מוגזמת. אני רואה את זה, וגם אבא שלי אפילו אמר לי את זה כמה פעמים. שזה נדיר שאבא שלי יגיד לי דברים כאלו, במיוחד מאז שחזרתי בתשובה. אבא שלי בהתחלה ממש התנגד בצורה, שבכיתי כל כך. "ופתאום" הוא התהפך ברמה כל כך עצומה. הוא מעריך אותי יותר מכולם בבית. ואח שלי שמזלזל בדת הוא כאילו 'נגדו'. אז זה כבר עוד תיקון שמחכה לי לגשת אליו.

ועוד דבר אחרון שמפריע לי בשמחה, יותר נכון מטריד אותי. אני לא יודע מה זה 'שמחה'. זאת אומרת אני יודע איך לראות על אחרים אם הם שמחים במאה אחוז, שהם מחייכים ורוקדים וכו', אבל איך אני יכול לזהות אצלי אם אני שמח? גם אם אני לא רוקד או שר או מחייך. חיך, זה סימן שאם אין עליי, אני לא שמח? אני מניח שלא... כי זה מאוד מעייף להיות ככה וכמובן קשה.

בכל מקרה אני מצטער שאני כתבתי הרבה, פשוט זה שלוש עניינים בנושא אחד.

אני מאוד אשמח לעזרה וייעוץ.

למניעת בלבול, שאלתי על ביטחון עצמי, מה לעשות להיפטר מזה שאני רגיש מאוד, ואיך לזהות אם אני בשמחה ומקיים את מה שהרבי אמר?

תודה רבה!

*** 171:

שלום רב,

ראשית עליך לדעת שהשמחה היא הגאולה שכל העולם מצפה לה שסוף סוף תתממש. לכן ברור לך שזה דבר שלא בא בקלות.

עיקר השמחה היא בלב, כמו שכתוב: "נתת שמחה בליבי". כלומר, זו הרגשה שעוברת בלב, הרגשה שמרקידה את הלב ממש, ואתה גם יכול לשמוע מישהו שר ומנגן לך בתוך הלב ואתה מקשיב ונהנה.

לפעמים השמחה שבלב כל כך חזקה, עד שהיא מתפשטת ומפעילה את שאר האיברים. למשל, כאשר היא מגיעה לידיים אזי אתה מוחא כפיים, וכאשר היא מגיעה לרגליים, אתה מרחף ורוקד. במקרה כזה, אתה צריך לשמור על צמצום בגדר הנורמאלי והמתאים. שלא תקפץ במקום שכלם רציניים, ותשתולל בצורה בזויה, אלא מתון מתון, בהתאם לזמן והמקום. השמחה שבלב היא כל כך טובה, שדי בה לתת לך הרגשת גן עדן. מה שיש קופצים ומוחאים כפיים ועושים מעשי שמחה, אע"פ שבאמת בלב אינם שמחים, זו עצה לתת 'סטרטר' שאולי ידליק את השמחה באמת.

רבנו אומר, יש ששמח בחתונה בגלל האוכל, יש בגלל התזמורת, יש בגלל דבר זה או אחר. כל השמחות האלה הן זמניות וחולפות. אבל להגיע לשמחת אמת, שהיא שמחה ללא סיבה, זה על ידי האמונה והבטחון בהקב"ה. להאמין שאתה תינוק שאין לך מעצמך כלום! לא כח, ולא שכל, ולא מעמד ולא כלום. כלום! רק רחמים של הקב"ה, רחמים ואהבה בלי גבול, ולהגדיל את האמונה. לזה ניתנה התורה, והמצוות וכל עבודת ה'. לעבוד על עצמך ולתקן את האמונה, עד שממש תאמין באמת שיש רק כח אחד, שהכל תלוי בו בלבד, ולא באף אחד אחר, ואפילו הבחירה בידו, כפי שכותב תלמיד רבינו בליקוטי תפילות רט"ו.

וכן כתב רבנו שאף על פי שהבחירה כפשוטו והיא בידינו, אעפ"כ גם הבחירה בידו יתברך, ואעפ"כ היא בידינו ואי אפשר להבין זאת כלל. על כל פנים, עלינו להאמין בזה ולעשות רק טוב על פי התורה, והשלחן ערוך.

עיקר עבודת ה' שתביא אותך לאמונה שלמה בהשגחה הפרטית של הקב"ה, היא ההתבודדות. תרגיל עצמך יום יום ללכת לשדה או למקום אחר, שאין שם בני אדם ולהיות במחיצת הקב"ה שעה שלמה, אם תוכל גם לדבר איתו אין גדול מזה.

שכח העבר! עשה התחלה חדשה ותצליח. כי רביז"ל הבטיח שאת המקורבים אליו הוא יכניס לגן עדן, עוד פה בחיים. אם תקשיב לשיעורים שבאתר תזכה לקיצור דרך'. אברהם ציון.

בס"ד

שלום לרב אברהם ציון.

אני משחק הרבה שעות מול המחשב במקום ללמוד תורה, וזה מציק לי. מה עושים?

מה רבינו אומר על הנושא של ההתמכרויות? ואיך אפשר לצאת מזה?

*** 172:

בעזרהי'ת

שלום ידידי,

תזמין אותי בהזדמנות לשחק אתך שחמט, שש בש, וכיוצ"ב און ליין.
גם אני צריך לתת נייחא למוחין שלי, כפי שרביז"ל אומר בליקו"ת
ע"ח.

אברהם ציון.

אמר רבי נחמן:

אי אפשר לצדיק להיות מתשבתו משוטט תמיד
בחכמות עליונות, פי לפעמים צריך לצאת לחוץ
לעסק בדברי העולם, כמו שאמרו חכמינו, זכרונם
לברכה (מנחות צט): 'פעמים בטולה של תורה - זו היא

קיומה' (ליקוטי מוהר"ן קמא ט"ז)

שלום כבוד הרב!

ידוע לי שכאשר יש לבן אדם מקרה לילה הוא חייב לעשות 310 טבילות וזה הוא בעצם התיקון לזה. השאלה שלי היא האם רבנו התכוון לקרוא את התיקון הכללי לאחר 310 טבילות, או שהוא פשוט אמר לטבול ולא משנה כמה טבילות. ואם אפשר הייתי רוצה שתפרט לי בקשר לתיקון הזה קצת יותר, ואיפה בדיוק נכנס פה התיקון הכללי בנושא הזה. תודה מראש. או...

*** 173:

בעזרה"ת.

שלום או...

לי לא ידוע שרבנו ז"ל קבע דווקא ש"י (310) טבילות, אלא אלו דברי האריז"ל. מי שמאמין בדברי רבנו ז"ל יודע מעלת וערך התיקון הכללי שבאמת מתקן הכול בקלות, בלי שום עבודות קשות של שטות ושיגעון, רק תאמין שזה מתקן. על כל פנים, רבנו ז"ל ציווה לילך למקווה כפי שמצוטט פה מדברי תלמידו מוהרנ"ת:

כתב רבי נתן: "הזהיר לאנשיו שפשיקרה להם מקרה בלתי טהור, חס ושלום, שילכו תכף ומיד למקוה לטבול כי על ידי המקרה, חס ושלום נעשה מה שנעשה, על כן טוב מאד שקדם שמתחיל להעשות מזה איזה דבר, חס ושלום, שיקדים עצמו האדם ויטבול ויטהר עצמו. והזהיר מאד לכל יתפחד האדם מזה כלל, כי הפחד והדאגות והמרה שחורות בענין זה מזיק מאד מאד, בפרט אחר שגלה אלו העשרה קפיטל תהלים,

המסגלים לתקון חטא זה, והם: ט"ז ל"ב מ"א מ"ב נ"ט ע"ז צ' ק"ה קל"ז ק"ץ כמבאר בספרים הנדפסים כבר. אז אמר: שמי שיזכה לקים זאת, לומר אלו העשרה קפיטל תהלים הנ"ל באותו היום שיקרה לו, חס ושלום, אזי בודאי יתקן חטאו ושוב אל ידאג כלל. גם היה מתלוצץ מאלו החסידים והיראים, שכשמגיע להם איזה הרהור אזי הם מתפחדים שלא יבואו לידי מקרה, ומחמת זה הם רגילים בהתר מחמת פחד, שלא יבואו לידי מקרה, והוא ז"ל היה מתלוצץ מזה. ועקר פונתו היה שהאדם צריך לבלי להתפחד ולהתירא כלל מדברים פאלו, ולבלי לחשב מחשבות כלל בענין זה, רק יהיה כגבור חיל לעמד כנגד תאוותו, ויסיח דעתו מזה לגמרי, ואל יתפחד כלל. וה' הטוב בעיניו יעשה עמו מה שהוא יתברך חפץ".

אברהם ציון.

בס"ד

שלום לרב אברהם.

סבה שלי ע"ה יליד מרוקו, היה מתעסק בעברו בהכנת קמיעות ובעזרה לאנשים בעזרת סגולות (הוא גם היה מגרש דיבוקים מאנשים), וכל מיני דברים. עכשיו אבא שלי למד ממנו את כל המהלכים האלה, הוא גם לימד אותו. והיום הוא ממשיך עם זה. השאלה שלי היא, איך לגרום לו להפסיק עם העניין הזה? או שאני לא צריך לעשות כלום? פשוט אני לא חושב שהוא כשר להתעסק עם זה

אני לא רוצה שיקרה לו משהו, הבנתי שזה מקצר את החיים!

מה הרב מציע?

*** 174:

בעזרהי'ת

שלום צדיק,

אל תתערב בעניינים שלו.

אתה תתחזק ותתעלה בדרך של רביז'ל, דרך נפלאה שמדלגת על כל הדרכים הנ"ל של קמיעות, לחשים, קבלה מעשית, וכו' וכו'. באיזה מקום כל הדרכים האלה, אע"פ שיהיו בקודש, יש בהם אופי של 'להכריח', מבחינה מסויימת, את הקב"ה לעשות את הדבר.

רביז'ל יביא אותך למעלה גדולה שאין לשער, שתוכל לפעול בלי כל ה'משחקים' הקיימים בעולם.

תאר לך את מדרגת משה רבנו ע"ה, כל דבר שרצה לפעול, או להשיג, דיבר עם הקב"ה כדבר איש אל רעהו, וכדבר הבן אל אביו: "פה אל פה אדבר בו".

אומר רביז'ל: "... מי שיכול להבדיל בין אור לחושך, זה יודע גודל ההבדל וההפרש שבין מעשיות של צדיקים, למעשיות של רשעים, כי זה מסטרא דקדושה על ידי תפלתו, כמו שכתוב באלישע (מלכים-ב ח): "ספרה נא לי הגדלות", הינו שעשה הנסים על ידי תפלה (מגלה כז), אבל מעשיות של רשעים הם על ידי תחבולות, או כשוף, או דבר אחר מסטרא אחרא" (ליקוטי מוהר"ן ח"א רל"ד).

תרבה בהתבודדות, ידידי, ושמיעת שיעורים באמונה. ותזכה לכל הטוב. אברהם ציון.

דבֿר *** 174:

מה לעשות עם הבלבולים שעוברים עלי?

הפּס * * * 174:

בעזרה'ית

שלום צדיק,

דע, שכל מה שעובר עליך, בלבולים וכיוצא באלה, הכל נובע משום גודל נשמתך. שהיא נשמה קדושה שכוספת להתחבר להקב"ה, עד ששום דבר אחר לא יספק אותה, וייתן לה נחת רוח ושלווה, רק דבקות בקב"ה.

הבעיה שלהגיע לדבקות בקב"ה היא דרך ארוכה, ותיקון גדול. לכן רביז"ל חיזק אותנו במידת הכתר (כמובא ליקו"א תורה ו'). כלומר, המתן בסבלנות, אל תתייאש תכסוף ותתגעגע עד שתגיע.

כאשר תזדמן לך אשה צדיקה כפי שורשך, אל תסרב, לך על זה, וזה יהיה המפתח להצלחתך. כי אמרו חז"ל: גבר שאין לו אשה עדיין, הוא חצי בהכל, חצי בהבנה, חצי בעבודת ה', חצי בשמחה וכו'.

מתפלל להצלחתך ידיד נפשי.

אברהם ציון.

איך הרב מסביר את זה, שדווקא בנפילה הדברים נראים הכי ברור? מה רבינו אומר על העניין הזה? האם זה מוחין דקטנות או מוחין דגדלות? ואיך אפשר להזהר מלהתמכר לנפילות האלה?

*** 175:

בעזרהי'ת

שלום,

כאשר אנו בנפילה למוחין דקטנות, אנו נהפכים לענווים. כל הדמיונות של הגדלות נופלים, ואז ההסתכלות שלנו מציאותית, אמיתית, ולא מדומיינת.

החכמה, להיות במוחין דגדלות ובענווה. וענווה של מוחין דגדלות, זו האמונה והידיעה שכל הכבוד שייך לקב"ה כי הוא עושה הכל.

אברהם ציון.

ובְּזֶה טוֹעִין הַחֲסִידִים הַרְבֵּה, שְׁפִתָאם נִדְמָה לָהֶם שְׁנִפְלוּ
מֵעֲבוֹדַת ה', וּבְאֵמַת אִין זֶה נִפְיֵלָה כָּלָל, רַק מִחֲמַת
שְׁצַרִיכִין לְעֲלוֹת מִמְדֻרְגָה לְמְדֻרְגָה, וְאִז מִתְעוֹדְרִין
וּמִתְגַּבְּרִין מִחֲדָשׁ הַתְּאוֹזוֹת וְהַפְּלִבּוֹלִים וְהַדְּמִיוֹנוֹת
וְהַמְחַשְׁבוֹת וְהַמְנִיעוֹת, עַל כֵּן צְרִיכִין לְהַתְגַּבֵּר בְּכָל פַּעַם
מִחֲדָשׁ לְחֹזֵר וּלְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר הַמְנִיעוֹת וְכוּ' שְׁבַכָּל מְדֻרְגָה
וּמְדֻרְגָה מִחֲדָשׁ, אֲבָל בְּאֵמַת אִין זֶה נִפְיֵלָה כָּלָל.

(ליקוטי מוהר"ן קמא ב"ה)

שלום לרב,

יש לי שאלה מאד מאד חשובה בעניין האמונה.

יש לי אח שהוא נשמה גדולה מאד והוא גם מאמין גדול.

כל מה שקורה איתו בחיים הוא מקבל ברוח טובה, גם את הייסורים. הוא תמיד שמח, עוסק בעיסוק שהוא אוהב, ותואם את הכישורים שלו. חי עם בת זוג שמאוד מתאימה לו, ומגדל את ילדיו בחינוך עם הרבה אמונה וערכים. הוא ביחסים טובים עם עצמו ועם הסובבים אותו, והוא חי חיים מאוד מלאים ושלמים.

הוא אדם מאד רוחני, וכל חייו הוא בחיפוש רוחני, ותמיד היו ויש לנו עדיין שיחות בנושא הזה.

היום הוא משתתף באיזושהי קבוצה של תקשור, שברור לי שהיא מכוחות הטומאה.

אבל הוא שואב משם המון כח לחיים שלו, והוא מיישם את התובנות שלו בחיים.

כמעט כל מה שהוא אומר לי על החיים, תואם את רוח האמונה היהודית. לעניות דעתי, הוא מקיים המון המון מצוות אפילו מבלי לדעת.

אבל, באופן רשמי, הוא מתנגד לדת ולא מאמין שיש רק אמת אחת. הוא חושב שלכל אחד יש דרך משלו, ולא לכולם מתאים לקיים מצוות. הוא לא נשוי לבת זוגו אלא הם חיים בשותפות מלאה, אך ללא נישואין. וכו' וכו'...

אני מנסה לקרב אותו לרבי נחמן. יש לו המון ספרים שלו בבית (שאני ואחותי הבאנו לו), ועוד כל מיני שליחים של רבינו שמקיפים אותו מכל

כיוון, גם מדברים איתו.
הוא קורא את הספרים ונהנה, אבל הוא בשלו - מתוך אידיאלים טובים,
כמובן, של שוויון וחופש וכו'.
לעומתו, אני גיליתי בחסדי שמיים אחרי חיפוש מאד ממושך את רבי
נחמן ואת היהדות.
ואני מאוד מאוד מאושרת מזה, אבל אני מרגישה שבחיי היום יום חסרה
לי אמונה.
בגלל כל מיני דברים שקרו בחיי, אני שבורה ומיוסרת.
יש לי המון חלומות שאני רוצה עדיין להגשים, ולא הגשתי.
אני מאוד רחוקה מהמקום שאליו אני רוצה להגיע, למרות שאני יותר
מבוגרת ממנו.
לפעמים אני חושבת שלבורא עולם יש יותר נחת רוח מאחי, מאשר
ממני.
אני יודעת שזה לא נכון להשוות, אבל אני מאוד קשורה לאחי, והמראה
שהוא שם לי מול העיניים מעלה אצלי שאלות.
אשמח לדעת מה אתה חושב על העניין הזה.
ש.

*** 176:

בעזרהי'ת

שלום,

אל תתערבי לו בדרכו. אם דרכו היא דרך האמת, הוא יגיע עד הקב"ה
ויישר דרך עם תורת ה'. ואם דרכו היא מצד העבודה זרה, סוף סוף היא
תתמוטט, ואז הוא ירגיש ריקנות ואולי ימצא את הדרך לקב"ה.

תתמידי בבנין הדעת שלך, תחשבי על עצמך. כל עוד אינך שלמה בדרך התורה, את תחפשי לחזק ולמשוך אחרים לדרך התורה. כי מי שבטוח בדרכו, כבר מתכרבל באוצר הנפלא שלו ולא מחפש לשכנע אף אחד. תתמידי ותתמידי, ומבטיח לך שבסוף תמצאי את הפתח שלך שדרכו תכנסי לגן עדן.

ב"אתר של שמחה", יש בערך שלוש מאות פתחים להכנס לגן עדן. תתמידי להקשיב לשיעורים שם, עד שתגלי את השער שלך להכנס לגן עדן.

כרגע, אל תבזוזי את הזמן על אחרים.

כתבת שיש לך חלומות שרצונך להגשים - מדוע אינך מגשימה אותם? מי מפריע לך? חוסר האמונה בעצמך, היא המפריעה לך. חוסר האמונה שהינך הולכת בדרך האמת.

אני שוב מציע לך את העצה שהיא ה'קיצור דרך' הכי קצרה להגיע למימוש עצמי, שמחה, אושר והרגשה של שלמות. תקשיבי לשיעורים באתר.

תאמיני לי שאין לי שום אינטרס, המשיח שלי כבר בא וגאל אותי. איני מחפש 'קליינטים' ולא גולשים וכו', אני כבר מזמן מחוץ לענייני העולם הזה, ומדבר איתך ממקום אחר. רק פשוט כך החליט הקב"ה שאפעל למען אחרים. אברהם ציון.

אָמַר רַבֵּנוּ:

בְּיַדָּאֵי גַמְצָאִים כְּשִׁרִים, אַף עַל פִּי שְׂאִין לָהֶם
הַתְּבוּדָה, אֲבָל אֲנִי קוֹרָא אוֹתָם "פְּלִיטִים" –
מִבְּהָלִים וּמִבְּלָפְלִים (שִׁהר"ץ רכ"ח)

שלום לרב,

רציתי לדעת איך מתבודדים בשבת. האם צריך רק להודות לשם, ובכלל לא לדבר על צרכים, גם לא ברוחניות?
וגם לגבי ליקוטי תפילות, האם להתפלל רק את התפילות לשבת או שאפשר להתפלל גם מהתפילות האחרות?
ש.

הנה *** 177:

בעזרהי'ת

שלום,

התבודדות היא דבר ספונטני ולא מתוכנן. אין לתכנן מה לדבר ואיך לדבר וכו'. התבודדות, זה לבוא לפגישה עם הקב"ה, לשבת ולראות לאן זורמים העניינים. לפעמים האדם בלב נשבר אזי הוא בוכה, לפעמים הוא שמח אזי הוא מודה לקב"ה, לפעמים הוא בצער ואז הוא מבקש על צרותיו, לפעמים הוא בכעס ואזי הוא לא מדבר אפילו מילה אחת עם הקב"ה, לפעמים הוא מרחף בעולם הדמיון וכו' וכו'. זו התבודדות האמיתית בלי תכנון...

אברהם ציון.

הנה *** 177:

אני נמצא בכלל ליטאי ויראה מוזר אם אתבודד. מה לעשות?

הַמַּעַר *** 177:

בעזרהי'ת

שבוע טוב,

בין סדר לסדר, שב בכל מקום שמתאים לך. אפילו ליד הסטנדר תחזיק ספר כאילו אתה לומד, ותדבר עם הקב"ה. או עם תהלים או ליקוטי תפילות, שכל זה דיבור עם הקב"ה.

אל תעמיס עליך הרבה בבת אחת בעבודת ה', 'לא עליך המלאכה לגמור וכו'. קח כל דבר בקלות, לא כחיוב, תעשה את הדברים לאט ובכיף, כי 'אחד הממעיט ואחד המרבה', העיקר שיכוון לבו לשמים'. הקב"ה רוצה את הלב ולא חשוב הכמות - רחמנא ליבא בעי'.

סבלנות. לאט לאט תשמע עוד ועוד מדברי רביז"ל המשמחים, עד שייחרט לך בלבך האור המשמח של רביז"ל, ותזכה לגאולת הלב שהיא הגאולה.

אברהם ציון.

בס"ד

שלום לרב,

תקופה שאני מתבודד עם השם והכל הלך טוב. והיום אחרי כמעט חצי שנה של התבודדויות אני מרגיש שנתקעתי, ואני כבר בקושי מצליח להוציא מילים.

אני יודע שגם לשתוק זה טוב, אבל גם את זה אני לא מצליח לעשות. כאילו יש בי פחד שהשתיקה תהרוס לי לפעמים הבאות...

הבלבולים אוכלים אותי ואני רק מחכה שהשעה תיגמר!
חשבתי היום אולי לקחת הפסקה קצת, תקופה, לראות איפה אני עומד.
מה אני עושה הרב?
טוב עדיין לא לקחתי הפסקה. אבל הבנתי בזמן הזה, שכל הבלבולים
שלי בלילה מגיעים לי בגלל הבלבולים ביום, שאני לא עוצר את
המחשבה בזמן, אז בזמן ההתבודדות הראש כבר חושב לבד, ואני לא
מצליח לשלוט עליו.
אני בכל זאת מחכה לתשובה מהרב.

*** 178:

בעזרהי"ת

שלום א.

מה אומר לך ידידי? אנחנו חייבים לקבל את המציאות - ככה זה הולך.
יש ימים שהולך טוב יותר, ויש ימים שהולך פחות טוב וכו' וכו', אבל
בסך הכל, הכל טוב! היות שאת כל המהלכים עושה הקב"ה, אז בטוח
שזה הכי טוב. אם היית מסכים לקבל שגם את התפילה וההתבודדות
הוא עושה, אזי היית רוקד בשדה. אגב, זו הסיבה שאנו מבקשים
בתחילת התפילה: "אדני שפתי תפתח" - שהוא יפתח.

הייסורים באים עלינו ברגע שאנו מתנגדים למהלכים האלוקיים, אבל
אם תקבל את המציאות, תשלים עם המציאות באהבה, דהיינו תעשה
שלום עם הקב"ה, אל תתלונן עליו ואל תבוא אליו בטענות, אזי תגיע
לשלמות - לשלום עם הקב"ה, עם עצמך, עם כל העולם.

לא להתבודד עם הקב"ה - פירושו להתנתק מהחיים.

אברהם ציון.

שלום.

שמעתי פעם, שאם אדם לא אוהב לאכול משהו מסויים, זה בגלל שהמאכל הזה לא שייך לו, לנשמה שלו, ואין לו צורך בזה. אני לא אוהבת לאכול דגים, ואמא שלי אומרת שחייבים לאכול כי צריך את זה בגוף, כי צריך 'יוד', וכל מיני דברים שיש בדגים שאם לא אוכלים, אז זה חסר... וזה יכול לגרום לבעיות בבלוטת התריס וכו'...

לפי מה שאני מבינה, הדברים האלה שאומרים וכתובים בכל מיני מקומות, זה לפי המחקרים והרפואה, אז אולי לא צריך בכלל להתייחס לזה? ואולי אם אני לא אוהבת לאכול משהו אז זה בכלל לא שייך לי, ואז אולי זה בכלל יכול להזיק?

וגם בקשר לשאר הדברים שאומרים... צריך ויטמינים כאלה... סידן... חשוב מאכלי חלב.. או דווקא פירות כאלה, ירקות כאלה.. עם מרכיבים כאלה.. וכו'.. או צריך ללכת בשמש בשביל לקבל ויטמין 'די'.

זה סתם מחקרים או שזה דברים שצריך להתייחס אליהם? אולי תלוי באיזה דרגה האדם נמצא? באיזה דרגה של אמונה...אם יש אצלו טבע או לא?

*** 179 :

בעזרהי'ת

שלום,

המחקרים נכונים. הגוף בנוי על ידי אותם מרכיבים שהזכרת. אך המרכיבים האלה נמצאים בכל סוגי המזון, בזה יותר ובזה פחות.

אם אינך אוהבת לאכול דגים, אז תוכלי משהו אחר שאת אוהבת, שיש בו את המרכיב החסר לך בגוף.

לא צריך לשבור את הראש ולתכנן לאכול דבר כזה או כזה, בכמות כזו או כזו, כפי שמגדלים בעלי חיים במעבדה, או אווזים לפיטום.

האדם צריך לחיות באופן טבעי, בלי כל החוכמות. וממילא, בתוך המזון העשיר שברא ה' בעולם, יש כבר את כל מה שאנו צריכים לתפקודינו. לכן אם תאכלי באופן רגיל מה שאת אוהבת לאכול, זה ימלא לך את החסרונות.

אבל אם יש איזה בעיה רפואית, והבדיקות הורו שחסר בגוף איזה מרכיב, בודאי צריך להשלים את החסר ע"י אכילה מיוחדת או תחליף אחר שבא בקפסולה וכדומה.

רפואה שלמה! והעיקר בלי חוכמות.

אברהם ציון.

בס"ד

אם אפשר להסביר לי על נשמת השכינה?

אני לא ממש יודעת איך לשאול, אז מה שאפשר, מה שמאיר...

*** 180:

בעזרהי'ת

שלום,

המושג שכינה נגזר מהשורש 'שכן' - לשכון, לגור. וכן המשכן נקרא

כך, כי שם שוכן הקב"ה, כביכול. כל מקום שקולטים שיש שם יותר יד ה', כלומר, שניכרת ההימצאות שלו יותר, זה נקרא גילוי השכינה, דהיינו, מתגלה יותר שהקב"ה נמצא. למשל, בבית הכנסת ניכר יותר שיש שם שכינה, כלומר, שה' נמצא שם. עובדה שבאים אליו להתפלל ולבקש את הצטרכותנו.

אמרה התורה: "עשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" - בתוך כל אחד ואחד מישראל. האדם צריך לעשות את ליבו משכן לשכינה, מקום שבו ימצא הקב"ה, וזה ע"י שמכניס אמונה ללב. כי כשיש אמונה בה' בלב, אזי ה' ימצא ממש בלב, וזה המשכן שלו, ואז האדם עצמו הופך להיות השכינה כי שם שוכן הקב"ה.

צריך לדעת, שלא קיימת מציאות שיהיה לה קיום אילולא שהקב"ה שוכן שם, כי בעצם זה שהוא שם, הוא מחייה את המקום שבו הוא נמצא ונותן לו קיום. גם השכל שלנו, הוא הנשמה ששוכנת במח שלנו, והיא כביכול החלק האלוקי ששוכן בנו ומחייה את הגוף. אבל ככל שהאדם מכניס בדעתו שהקב"ה נמצא בכל מקום ומקום, כך הוא מוריד את השכינה לאותו מקום להחיותו.

מה שרביז"ל אמר, שבזמן אברהם אבינו קראו לשכינה - 'שרה'. כוונתו ששרה היתה האשה הכי מאמינה שהיתה בדור ההוא, עד שבליבה שכן ממש הקב"ה, עד שהיא עצמה הפכה להיות השכינה! כמשאמרו חז"ל: ששרה היתה בעלת רוח הקודש, שהרוח האלוקית שכנה בה. וכן אמר רביז"ל - שבזמן יצחק אבינו, רבקה ניקראת השכינה, ובזמן יעקב אבינו, רחל ולאה.

נמצא שככל שתאמיני יותר בהשגחה האלוקית, גם את תהיי השכינה, דהיינו, ההתגלות שלו יתברך בעולם. מקווה שהדברים ברורים.

והעיקר להתרחק ממיסטיקות, שטויות, והבלים של הכתות השונות של עובדי עבודה זרה שיש בעולם. אברהם ציון.

בס"ד

שלום וברכה לרב אברהם ציון.

ראשית, אני רוצה לציין שאני שמחה מאד שהשם יתברך כיוון אותי להגיע לכאן, כי יש לי הרבה שאלות ואין לי את מי לשאול, ואני רואה שהרב עונה תשובות טובות ומאוד לעניין. שאלה שמטרידה אותי מאד -

יש לי מכרה קרובה שגרה לידי והיא עברה מוות קליני, לפני מספר שנים, כאשר היתה על הקבר של סבתא שלה. ומרוב צער שהיתה שרויה בו ביקשה מסבתה שתיקח אותה למעלה, ובאותו זמן היא נפטרה ועלתה לשמיים.

היא מספרת את כל חוויותיה ממה שקרה לה בשמיים, על המשפט, וכו', ועל זה שבסוף אמרו לה שעדיין לא הגיע זמנה להפטר מהעולם, ושבזכות מעשים טובים שעשתה בילדותה היא תחזור לעולם הזה, אך יש לה יעד להפיץ את אור השם ולעזור לאנשים.

כאשר היא חזרה לעולם היא הרגישה שהיא קיבלה כוחות חדשים וחזקים מאד, מיד היא התחילה לחזור בתשובה והתחילה להגיע לכל מיני צדיקים, שביקשו ממנה לברך אותם. הם אמרו לה שיש עליה שמירה מאד חזקה ושהיא צריכה ליעץ לאנשים. באמת היא התחילה

לקבל אנשים לייעוץ, והיא אומרת להם כל מיני מסרים שהיא מקבלת, כביכול, מהקב"ה לגבי החיים שלהם, שאמורים לעזור להם בדרך וכו'. אני יודעת שהיא הולכת להמוץ צדיקים עד היום, והיא מספרת שכולם מאד מתלהבים ממנה.

בתור חסידת ברסלב, העניין הזה תמוה מאוד בעיניי. בפרט שרבנו אמר לא להתעסק עם עתידות, ובטח שלא עם אותות ומופתים. השתדלתי מאד להתרחק ממנה, אך יצא לי כמה פעמים להיות אצלה בשבתות ובחגים, והיא נתנה לי ייעוץ לגבי החיים שלי גם בלי שביקשתי. זה נראה לי די מוזר כל העניין הזה. מצד אחד, אני שמעתי סיפורים של מוות קליני ואי אפשר להתווכח עם זה שזה נכון, וגם רואים שיש לה כוחות. מצד שני, אני לא מרגישה בנוח עם זה, ולא יודעת בכלל אם מותר לעשות כאלה דברים, והאם היא דוברת אמת.

גם מצד המידות שלה, היא די מלאה בגאווה. דבר שלא מסתדר לי עם דבר השם.

אני לא יודעת איך להתייחס אליה, ומה לעשות עם הייעוץ שהיא נתנה לי. בנוסף היא גם קוראת לברסלב: 'כת', ואומרת שצריך לאהוב את כל עם ישראל ולא להשתייך לזרם אחד בלבד.

כמובן שאני לא מקשיבה לה בעניין הזה, אבל זה מעלה לי הרבה סימני שאלה.

הייתי שמחה אם הרב היה אומר לי איך עליי להתנהג בקשר לאשה הזו, שכן אני פוגשת אותה כל שבת בבית הכנסת וגם התיידדנו יותר לאחרונה, אך אני רוצה להתרחק. מה כדאי לעשות?
תודה רבה.

ש.

*** 181:

בעזרהי'ת

שלום,

רבנו הוא חידוש שעדיין לא היה בעולם. לרבנו יש תורה חדשה שנלמדת מתורת משה רבנו. וזוהי התורה של הגאולה, תורה 'דעתיקא סתימאה' דעתידה להתגלות, כמו שאומר הזוהר קדוש.

למה אני כותב לך זאת?

כי אני רוצה לחסוך טרחא וזמן מיותר. לדלג על כל השיטות, ולא לדון באף אחת באופן ספציפי. לא לשיטת הנבואה של האוטיסטים, ולא לבעלי הכוחות המיסטיים, ולא לאנשי האסטרולוגיה, ולא לחוזרים מעולם הבא, לא למומחי כף היד, חכמת הפרצוף, פותחי קלפים, קוראי בקפה, בחגורה, באף ובאזנים וכו', פשוט אני לא רוצה להתייחס אליהן, לא לומר שהן אמת, לא לומר שהן שקר, לא לומר שהן אמת יחסית או שקר יחסי וכדומה. ואפילו אם נצא מנקודת הנחה שהן אמת אין לנו עסק בהם, כי לרבנו יש חידוש שעוד לא היה בעולם.

רבנו מדלג על כולם. כי כולם הם חכמות של העולם הזה – 'חכמה תתאה', ורבנו מביא את החכמה של העולם הבא, 'חכמה עילאה' - חכמת האלקות. ואמר: אני אעשה מכם בני העולם הבא המהלכים עם הרגלים בעולם הזה.

תורת רבנו סובבת רק על האמונה, שיש רק את הקב"ה ואין עוד מלבדו. הוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ואין שום מציאות מבלעדיו. הוא מנהיג את העולם על כל צעד ושעל בהשגחה נפלאה. הוא מנהיג את כל המעשים וכל המחשבות וכל הדיבורים. אין כח לשום נברא בעולם לפעול או לחשוב או לדבר בלי רצונו יתברך. והעיקר שבכל העיקרים - כל אחד מאיתנו בן יחיד שלו, ועל כל אחד מאיתנו להיות מקושר אליו

בקשר של אהבה. להפעיל את כח האמונה שבנו, שהיא מביאה את הבטחון, השמחה, ההתרחקות מכל מיני עבודה זרה, ותלות בכל מיני כוחות ובעלי כוחות, הצצים כמו פטריות אחר הגשם. אין כח לאף אחד בעולם, כי הכל בידו יתברך. וגם אלה הגדולים, שחותמים ונותנים הסכמה לבעלי הכוחות, גם הם כלום, כי הכל בידו יתברך.

כאשר בעזרהי"ת תפנימי את השכל של רביז"ל, אזי תכנס לך שמחת עולם. תהיי מאושרת, וכל העולם עם כל האלילים שבו יהיה קטן עלייך, יתגמד בעינייך, שום דבר לא יעשה עלייך רושם ולא יירגש אותך, רק ההתרגשות הנפלאה של אהבת ה', יראת ה', שמחה ודבקות בכח הטוב והנפלא הזה - הקב"ה.

זאת החירות האמיתית!

לא להיות תלוי ומשועבד לכל הנ"ל, אלא לאהבה הנפלאה הזו - אהבת ה'.

ודעת לנכון שההתבודדות המפתח לכל הנ"ל. לשבת יום עם הקב"ה, שעה אחת. לחשוב עליו, לשוחח איתו, לשתוק, להתרגש, להביט בנפלאותיו, העיקר להתרגל להיות במחיצתו לבד בלי אף אחד.

וזהו השיר שיתנגן לעתיד, כמו שאומר רבנו, שירת האמונה, שירת הבריאה.

מומלץ לצפות בשיעור של 'בן המלך וכן השפחה שהתחלפו, ושם מסופר איך הם זכו לשמוע ביער את הניגון הנפלא הזה.

אברהם ציון.

בס"ד

שלום לרב אברהם,

אני בן 25, לא עושה כלום בחיים. מה הרב ממליץ לי לעשות עם עצמי? ישיבה לא ממש ניראה לי, כי אני אוהב את הסביבה של הבית. תקופה שאני שומר על הברית. ב"ה אני טובל בכל יום ומשתדל לקיים את העצות של רבינו, כמה שאני יכול, לפי הרמה שלי ... מה עושים הרב? אני לא רוצה להתייאש, אבל אני מרגיש שזה קרוב. לאט לאט אני חוזר לשריטות הישנות שלי, ואני לא רוצה לחזור לשמה. כאילו שבא לי לדלג על כל הקטע הזה. בקיצור אפשר להגיד שאני אובד עצות. כל תשובה תעזור. תודה על הזמן של הרב.

*** 182:

בעזרהי"ת

שלום א.

יש עצה נפלאה (שקיבלתי ממור"ר מוהרא"ש ע"ה), ונהגתי בה בעצמי במשך חמש עשרה שנה רצוף.

אך היות שאני לא יודע עליך כלום אני חושש לומר לך אותה, כי היא עצה קשה מאוד לביצוע, אבל הרווח שתרוויח ממנה אין לשער. עצה זו תקפיץ אותך למעלה למעלה בכל המדרגות הרוחניות, אם תלך בה בתמימות ובפשיטות. ומצד שני העצה הזו יכולה למי שהוא בעל גאווה, לעשות לו להיפך. הוא יכול להוריד עצמו למעשה בהמה ומידות רעות.

לכן, אינך חייב לקבל העצה ולקיימה, רק מספיק שתדע עליה, ואם כאשר יתבגר שכלך ותרצה לקיימה, הרי היא לפניך.

הענווה היא תכלית המידות טובות ועליה בנויות כל המידות טובות. ולהיפך, הגאווה היא המקיימת את כל המידות רעות. לכן, כאשר האדם זוכה לפשיטות, תמימות וענווה, הרי הוא זוכה לגאולת הנפש. להיגאל מהנפילה שנפל בחטא אדם הראשון, לתוך הקליפה שהיא המידות הרעות. וזה בדיוק מה שיהיה בגאולה השלמה, תיקון המידות, להיות בן אדם, כמו אדם הראשון בגן עדן לפני שנפל לבהמיות. וזוהי הכניסה לגן עדן כמובא בליקוטי מוהר"ן ח"א תורה ל"ז.

העצה שמציע רביז'ל בתורה ו' בחלק א', "ישמע בזיונו ידום וישתוק", ורק כך זוכים לתשובה. דהיינו, לשוב אל ה' שזוהי התכלית. כי אומר רביז'ל שעל ידי הדקירה בלב שמקבל זה שמבזים אותו, אזי הדמים העכורים, היינו המידות הרעות מתנקזות מהלב החוצה. אבל לשמוע בזיונות זה דבר קשה מאוד, כי זה ממש כמו ששופכים לאדם את הדם. ברגע שתצא לרחובות ותתחיל לבקש צדקה מהעוברים ושבים, ותשמע את הבזיונות שעושים לך, ואיך כולם רואים אותך כמו אויר, ואף אחד לא עושה לך חשבון, כי הגעת לתחתית שפל המדרגה, להיות קבצן מסכן, אין בזיון גדול מזה. אבל אם האדם לוקח את זה באמיתיות בכוונה לתקן עצמו, אזי זוכה מיד לענווה, ולהכלל בהקב"ה עד שנופלת עליו שמחה שאינה מהעולם הזה.

יש עוד הרבה מה לדבר בנושא הזה, אך עזוב, צא מזה. סתם סיפרתי לך איזה דרכים יש בעבודת ה' כדי להגיע למדרגות רוחניות.

עכ"פ עצה טובה, לא להיות בטלן וללכת להתעסק עם משהו, כי המשנה באבות אומרת: "הבטלה מביאה לידי שעמום", ופירש רש"י 'שעמום' - שגעון. כל טוב ובהצלחה! אברהם ציון.

בס"ד

שלום לרב אברהם,

איך שולטים על העצבים ברגעים שממש קשה, ולא מקפידים על הזולת?

הנה *** 183:

בעזרהי"ת

שלום ידידי,

טוב שאתה מתחיל כל פעם מחדש לקלוט את חולי נפשך. זה שאתה כבר יודע מזה, נותן לך ביד, כבר חצי מרפואתך. כי רוב העולם חולים, ואיננו יודעים שאנו חולים. אחד מפחדים, אחד מעצבים, אחד מדמיונות שמסתכלים עליו, אחד מעצבות ודכאון, אחד חושב שעוקבים אחריו, אחד חושב שאין לאנשים בראש רק אותו וכלם מסתכלים עליו וכו' וכו', ולכן אמר רבינו"ל כל אדם צריך לרפא נפשו, ועיקר הרפואה ע"י שהוא מכניס בדעתו שהקב"ה הוא המלך ולא אתה, כלום לא בידך והכל מכבודו יתברך. הבעש"ט אומר עיקר שגעון המשוגעים בגלל גדלות שאדם חושב שהוא גדול מעל כלם.

תתחיל להכניס בדעתך ענווה, שאתה כלום והכל מה' יתברך. תסתכל בעין יפה על האנשים, למד עליהם זכות ותרחם על כלם. תרבה בחסד ואהבת הבריות, ותמצא מרגוע לנפשך.

תתמיד בהתבודדות וספר המידות.

אברהם ציון.

אבקש את עצת כבוד הרב. אישתי אשה כעסנית בצורה הקשה ביותר. היא מתעצבנת מכל דבר קטן, ומשדרת אנרגיה שלילית שעושה רע לנשמה. אני כל הזמן מבקש ממנה שתעבוד על המידה הרעה הזו של הכעס. החיים לצידה זה סיוט גדול. והילדים, אני שם לב, ממש נידבקו ממנה וזה עצוב לי מאוד. הבעיה הגדולה שלי היא, שאין בינינו תקשורת, ואין בינינו אהבה. והאמת שנימאס לי ממנה. ואני יודע בתוך תוכי שאני שורף את החיים שלי איתה. וכך חולפים להם השנים... וכבר 13 שנה שאני נשוי ורע לי מאוד. אני פשוט בודד.

אני חזרתי בתשובה מלפני כשנה, בערך. ואני מאוד מאמין בקדוש ברוך הוא. והיא רק מזלזלת ומקללת אותי קללות איומות, ולא רוצה להשתנות. אפילו שאני מבקש ממנה שתלך למיקווה, היא לא רוצה לשמוע על זה בכלל. מה אני יעשה איתה? היא לא עושה שום דבר כרצוני, כל דבר רק להכעיס. חודשים שלא מקיימת איתי יחסי אישות. אני רוצה להתגרש ממנה. מה דעתך?

אני מרגיש שכל הבית שלי נהרס. אם אין לי מילה בבית, אם אין אהבה, אם אין שמחה. ומצד שני אני מפחד להתגרש ומבולבל ביותר.

***** 184:**

בעזרהי'ת

שלום,

אענה לך בקיצור, עד שאגיע לארץ. היות ואני נמצא אצל רבנו באומן

ואין כאן את התנאים לזה. אבל זכית בתנאי גדול, שאני יכול לבקש מרבנו ז"ל בשבילך. שה' יעזור לך לתקן את עצמך, במיוחד בתיקון הכללי, שעל זה אמר רבינו: שאשתו תהיה תמיד מנגדת לו. התיקון לא קל, אבל אם תהיה לך סבלנות לתקן את עצמך, כל החיים יתהפכו לך לטובה. אל תחיה בדמיון שאשתך היא הבעיה, עם כל אחת אחרת יהיו לך צרות, אולי בצורה אחרת, עד שתתקן עצמך. אני לרשותך לאורך כל הדרך. אם תהיה לך סבלנות, גם לי תהיה סבלנות להראות לך את הדרך של רבנו לגאולה הפרטית שלך. עצה ראשונה: תתחיל כל יום להתבודד במקום שאין אף אחד, ולדבר עם הקב"ה על כל העניינים שלך ואז תראה נפלאות. בהצלחה!
אברהם ציון.

הפנא *** 184:

תודה כבוד הרב על תגובתך המהירה. אני מאד מחובר לרבנו, וקראתי הרבה ספרים שלו, וידועה לי מעלת ההתבודדות. ואני משתדל כל יום לדבר ולספר לו על בעיותיי. עכשיו נתת לי חיזוק יותר להתאמץ ולהמשיך בכך, ואני שמח שזכיתי לכך שאתה באומן ויכול לבקש ישירות מרבנו שיעזור לי. לא ציינתי במכתב הקודם שיש לי גם בעיות של חובות גדולים ופרנסה דחוקה. אז אולי זו ההזדמנות לבקש מימך שגם תברך אותי בכך. שמי י' בן מ'. תאריך ימים ותזכה לכל.
תודה רבה רבה.

פאנא זאן *** 184:

שלום כבוד הרב.
אני עובד על עצמי הרבה זמן ואמשיך לעבוד, וכן להתבודד. האמן לי

שמה שאני לא יעשה, היא תישאר חומה אטומה, שלא תיתן לאף אחד לפרוץ אותה. הגאווה שלה זה משהו שאי אפשר לתאר כלל. אני חייב להגיד לך שאני אשם בכל. כי אם אתה יודע שיש בעיה ואתה בוחר להתעלם ולהגיד יהיה בסדר, וכך יום רודף יום, ושנה רודפת שנה, ואז הבעיה רק מתעצמת, עד שהסיכויים לתקן אותה הם פשוט אפסיים, וחבל, ובוזה אני מכה על חטא.

אני חושב שאף גבר לא היה רוצה שאשתו תקלל אותו קללות נמרצות ליד הילדים, ותשפיל אותו עד עפר. אני מרגיש כמו כלוא באיזה בית מאסר, וההרגשה היא הרגשה איומה. כבוד הרב תבין שאת תופעת האלימות המילולית שלה, ושבירת חפצים בזמן כעס, הבחנתי מזמן, אך בטיפשותי בחרתי להתעלם. אם היא אומרת: 'אני זה אני, ושום דבר לא ישנה אותי, זה מה יש'. אז איך היא תישחחנה?

ידוע לי שאין בין אדם מושלם, וגם אני לא כזה. אבל אם אני בוחר לעבוד על המידות שלי, ומתחבר לרוחניות, והולך לשעורי תורה, וקורא המון ספרי מוסר, וכן לומד גמרא, אז אני מרגיש שכל יום אני לומד משהו חדש ומוכן לקבל תוכחה כדי לתקן את עצמי. לא ייתכן שאני יחיה אדם נשוי על הנייר, אבל כמו אלמן במציאות. ואני בטוח שאם היתה לי אשה שאני אוהב אותה והיא אותי, וביחד אנו צועדים למטרה משותפת, אז מאדם עצוב הייתי נהפך לשמח. ואז בטוח אני שרוב הבעיות שלי, כולל הפרנסה, והחובות, והבדידות- היו נפתרות מעצמן. האשה צריכה להיות לבעל כעזר נגדו - לעשות רצון בעלה, ולהציל אותו מהחטא, כך כתוב בספרים הקדושים. ואני בגלל המחלוקות והמתח בבית, יוצא שפעמים בודדות בלבד במשך שנה שקיימתי איתה יחסים, וגם כמו איזה כלב, ללא רגש. אני לא רוצה חיים כאלה כבוד הרב, תבין קשה לי, אני ממש מרגיש שאני קורס. כמה אפשר להמשיך לסחוב כך. הילדים שלי לא ראו מעולם אותי ואת אשתי מפגינים אהבה אחד

לשני. כואב לי עליהם שזה יכול להרוס אותם ולפגוע בהם. אני כל יום מדבר עם ריבון העולמים שיעזור לי, ושום דבר לא קורה. ולי זה נראה שהקדוש ברוך הוא מצפה שאני יעשה את מה שאני מרגיש בתוך תוכי- וזה להתגרש ממנה. אבל ליבי מלא רחמים עליה ועל הילדים, וכך אני מוותר על חיי ונשאר דורך במקום. אני בן 38 עם ארבעה ילדים ברוך ה'. אני נראה טוב, ואני מאמין שאני יכול להשיג אשה אחרת שתכבד אותי, ותאהב אותי, ושתחזיר לי את שמחת החיים שהיתה לפני שנים רבות. אני מרגיש שאשתי פגעה בנפש שלי, ושהביטחון עצמי שלי ירד, וזה מפחיד. אני מבולבל, כבוד הרב. תנסה לעזור לי.
תודה. י.

הַפֶּנֶן *** 184:

בעזרהי'ת

שלום י.

לפניך שתי אפשרויות והבחירה בידך. א. להתגרש ח'ו, ואולי תמצא אישה, ואם תמצא, אולי תהיה יותר טובה מאשתך מבחינת הקללות וכו', אבל בוודאי גם לה יש פגמים מעצבנים ובלתי נסבלים, כי אין אדם מושלם. בקיצור, אפשרות ראשונה - להחליף צרה בצרה אחרת. ב. אפשרות שנייה. להאמין שהקדוש ברוך הוא מושל בעולם, והוא מחליט לטובתך איך יעברו עליך החיים, לקבל את הייסורים באהבה, באמונה ובידיעה שלמה שזה זמני. אחר שתגמור לתקן את עצמך, אשתך תתהפך ותהיה האישה הכי טובה שיש בעולם, עד שתאמר ברוך ה' שהמשכתי לסבול ולא חתכתי. תתעלה מעל השנאה שיש לך אליה בטעות, שנאה שבאה עקב הדמיון וחוסר האמונה שלך. אינך מאמין שהיא מופעלת עליך מהקב"ה- כדי לתקן אותך. ומסכנה בעצמה, שנפל עליה כזה תיקון שלא שייך לה אלא שייך לך, והיא צריכה לכעוס

ולשבור דברים בעל כורחה, ולסבול מהכעס ומחוסר האהבה שיש לה ממך בגלל התיקון שהיא עושה לך לטובתך. 'אעשה לו עזר כנגדו', פירוש ש'העזר' הוא על ידי שהיא תהיה נגדו. כי אם תהיה לך אישה מפנקת אתה תישאר עם הקלקולים שלך. בשביל להקל מעליך את הייסורים יש דרך נפלאה. תתחיל לפנק אותה, לאהוב אותה, להחמיא לה, לחייך אליה, והכל חד-צדדית. אע"פ שממנה יחזרו קללות, חוסר יחס וכו', תגיד ברוך ה' שהיא לא ברחה ממך וברחה מה'תיק' שנפל עליה.

אני יודע שמה שכתבתי לך זו דרך של הצדיקים האמיתיים. שהם אנשים חזקים לא סופרים את העולם ואת החיים. כי לפניהם עומד יום המוות מול העיניים, שבו הם יודעים, שהם טסים לעולם אחר. הצדיקים שאין להם ספק, שכל פרטי הבריאה הם שליחים של הקב"ה, אין אדם יכול לעשות מעצמו מה שהוא רוצה ללא הרשות שקיבל מהקב"ה. יש עוד הרבה לכתוב ולהוכיח לך שזו הדרך האמיתית, אבל שוב זה תלוי אם אתה בעל אמונה כזו או לא, על כל פנים לפניך שתי הזרכים. אני במסלול חיי בחרתי את דרך הצדיקים והרווחת בגדול, והבן. אברהם ציון.

הַפֶּנָה *** 184:

תודה כבוד הרב, על דיברי החיזוק והעידוד להתמיד במידת הסבלנות, שתודה לאל יש לי אותה. אין ספק שזה קשה ביותר, כי אני חש את זה על בשרי. אני מוכן לספוג הכל ואפשר לומר שלצערי גם התרגלתי לכך, אבל האם לדעתך, כבוד הרב, עליי להשלים עם זה ולקבל את זה שהיא לא מוכנה לקיים איתי יחסי אישות? הרי זה צורך בסיסי, והמניעה שלה יכולה להפיל אותי לבור עמוק. כי כל יום יש לי מלחמה עם יצרי, ואני בשנה האחרונה שומר על הברית, שאני לא מאמין על עצמי איך

שאני מצליח לכבות את היצר, וזה רק עם קריאה יום יומית של ספרי מוסר והרבה עיון בתורה הקדושה, וכמובן גמרא, שעורי תורה ושמירת עיניים. אבל בכל זאת זה קשה מאד מאד. כמה אני יכול להחזיק מעמד, אם אני נשוי או מערכת זוגית נורמלית, וגם לא נורמלית, בכל זאת מקיימים את מה שצריך. ואילו אצלי זה סיוט גדול. אני מפחד שיבוא יום ואני כבר לא יוכל להחזיק מעמד ואני יפול בכך. ומה שמצב כזה נותן לי להרגיש, שאני לא גבר, שאני כמו איזה נזיר.

מה אני יגיד לך כבוד הרב, זה מטמטם אותי. אם היה לי את כוחות הנפש והאפשרות הכלכלית הייתי בוחר באפשרות של להתגרש ממנה, ולהפטר מהצרה הזו, כי זה כאילו שאני נשוי אבל זה לא. וגם אם אחרי כמה חודשים, ואני מתכוון ברצינות, שפשוט זה כך, שרק אחרי פרק זמן ארוך ביותר, יש לה איזה עת רצון, ואז זה מתקיים ללא אהבה, כמו חיית שדה. ועוד שהיא לא שומרת על טהרה. הרי היא שולחת אותי ישירות לגיהנום.

כשאני כותב לך את כל המכתבים האלו אז אני רואה כמה אני בבעיה קשה.

הַפֶּנַח *** 184:

בעזרה"ת

שלום,

מבין את סבלך טוב מאוד, וצר לי בצערך הקשה. אלה באמת ייסורים קשים מאוד. לא יודע מה הקב"ה רוצה לעשות ממך, אבל בוודאי איזה דבר נפלא, כי אילולא כך לא היו עוברים עליך יסורי תופת אלו. עוד תיראה איזה נפלאות יתן לך הקב"ה אחרי כל הסבל הזה, כי "אשרי הגבר אשר תייסרנו ומתורתך תלמדנו".

חזק ואמץ והקב"ה מתפאר בך שיש לו אדם כמוך שמוסר נפש בשבילו. תמשיך בעבודת ה' שלך, תרבה בהתבודדות, תיצפה בשיעורי הוידאו באתר והתחזק באמונה, כי סוף סוף יפנה אליך הקב"ה את חסדיו הגדולים. תהיה בקשר! אברהם ציון.

הפנ * * * 184:

אעשה כדברך, כבוד הרב, ואמשיך להתחזק ומקווה שהקדוש ברוך הוא ימשיך לתת לי כוחות לכך. תודה לך על תשומת הלב. השיעורים שלך באתר מרוממי נפש, ולזה אני זקוק, שיהיו רק דברים טובים לדבר עליהם ושנצפה להם אמן.

בס"ד

אני אשה בת 36, גרושה +2 ילדים בגילאים 12 וחצי ו10. התחלתי לקרוא בספרים של רבינו עוד לפני 10 שנים, וזמן קצר אחר כך התגרשתי. במהלך השנים שהייתי במשבר, הייתי קוראת יותר ויותר בספרים, והתחילו להיות לי הרהורי תשובה חזקים מאד, שהלכו והתגברו במשך השנים. מעבר למשבר המשפחתי שעברתי, עברתי גם משבר נפשי אישי, והוא השפיע גם על הילדים. היום ברוך השם הכל בסדר, פחות או יותר. לפני מספר שנים התחלתי לחזור בתשובה ולקיים מצוות, והתקרבתי מאד לרבינו. הבעיה היא שלקחתי על עצמי דברים בצורה מאד קיצונית, ולא מתאימה למדרגה שלי. בהתחלה עשיתי הכל

מתוך שמחה ושלמות פנימית, ולאט לאט התחיל להתגנב לו היצר הרע בצורה של מצוות, והתחלתי להחמיר בכל התחומים: בכשרות, בצניעות, בשבת, בהשקפה, בחינוך הילדים. אני מרגישה שגם התרחקתי מהילדים שלי בעקבות המהלך הזה, בגלל הפערים שנוצרו. ניסיתי להעביר את הילדים למוסדות דתיים, והם לא רצו בכלל. גם ניסיתי לעבור דירה, וזה לא הצליח. היום אני מרגישה תקועה בכל התחומים. גם בתשובה שלי, הייתי רוצה להוריד מעצמי לחץ ואני לא יודעת איך לעשות זאת, ומצד שני לא לוותר על הדברים החשובים. הייתי רוצה לבנות בית חדש ולהתחתן, אבל איני יודעת איך אוכל כאשר ילדיי לומדים במוסדות שמנוגדים לכל ההשקפה שלי. קשה לי גם להתמודד עם כל המסרים והתרבות הרעה שילדיי נחשפים לה, ומושפעים ממנה ואינם יודעים זאת אפילו. מה עליי לעשות כדי לשפר את המצב? אשמח מאד לתשובה בונה, בתודה מראש. ש.

*** 185:

בעזרהי'ת

שלום לנכבדה, אין ייאוש! המצב לא חמור כלל ואפשר בקלות לעלות על דרך המלך. יפה אמרת שהכישלון והבלבול נבע מריבוי אור, כי באמת רביז'ל ציווה אותנו לצמצם ההתלהבות ולקבל את אורו לאט לאט.

לדעתי, ראשית תטפלי בעצמך. תעלי על הגל הנכון, ואחר כך בקלות תטפלי בילדים. כרגע, ממש אל תתעסקי איתם בעניין הדתי, אלא בעצמך!

רבנו הזהיר מאוד מחומרות שמביאים עצבות, לכן תתחילי מאפס. תעזבי את כל ספרי הלימוד מללמוד בהם, ותחזרי להיות אישה פשוטה שלא יודעת כלום, כמו שהיית לפני התשובה. תתעסקי בענייני החול, בית,

בישולים, לדבר עם חברות פשוטות, לטייל עם הילדים וכו' וכו', ממש תעסקי בגשמיות וזה יתן לך 'נייחא למוחין', כדברי רבנו. ואחרי המנוחה יהיה אפשר לבנות המוחין. תקבעי לך קריאת כמה פרקי תהלים, וזהו. וכל יום דף אחד בלבד מספר המידות של רבנו. חוץ מזה אל תגעי בשום ספר.

מקווה שהפעם תקבלי על עצמך את הדרך שאני מוביל אותך. תהיי בקשר וספרי לי איך את מתקדמת. ובהמשך, כשיגיע הזמן, נעבור לעוד ספרים ועוד הנהגות.

בהצלחה!

אברהם ציון.

בְּשִׂמְחָתְךָ אֶת הַחַיִּים צְרִיכִי לְקַבֵּל
בְּמִשְׁכָּחָה כִּי בְּלֹא מִשְׁחָה וְצִמְצוּמֵי אֵי אֶפְסָה
לְקַבֵּל אֶת הַחַיִּים מֵהֵסֵט יִתְרַכֵּי מִחַמַּת
רַבֵּי אֹהֵב כִּי רַבֵּי הַשְּׂמֶן סֹרֵס כִּי יֵי
רַבֵּי עַל-כֵּן צְרִיכִי לְקַבֵּל הַחַיִּים בְּמִשְׁכָּחָה
(ליקוטי מוהר"ן קמ"א נ"ו)

הַפֶּנֶק *** 185:

בס"ד

ראשית, תודה רבה על התשובה המהירה ועל המילים המעודדות. אני אשתדל ב"נ לקיים את המלצתך ואפסיק לקרוא בספרים. רק בספר המידות ובפרקי תהילים כפי שאמרת. אכן, התייעצתי איתך בעבר ונתת לי תשובה ועצה, אך לצערי מרוב ריבוי אור והתלהבות לא יכולתי אז לקבלה. ורציתי בכל מאודי לעשות שינוי סביבה ומסגרות חינוך לילדיי, כפי שגם קרה לחברתי הטובה. אך כאמור, זה לא הצליח, והנה אני חוזרת אליך בבושת פנים ומנסה להתחיל מהתחלה. שאלתי היא לגבי התבודדות - האם להמשיך כפי שנהגתי עד היום בשעה כל יום? ומה לגבי תפילה ביום? וכל שאר ההנהגות של הבית כמו - כשרות וצניעות, האם להמשיך בדרך שבה נהגתי עד היום? שהיא כאמור הכי מחמירה שיכולתי לקבל על עצמי, אך אולי לא מתאימה למדרגה? ומה לגבי שיעורי תורה - האם אני יכולה להמשיך לשמוע? אציין שקשה לי לעשות את הנסיגה הזו, אבל אני באמת אשתדל בתמימות לקיים את העצה שלך, כי אני מבינה שזה נכון.

תודה רבה!

ש.

הַפֶּנֶק *** 185:

בעזרהי"ת

שלום,

אל תיבהלי מהנסיגה, היא רק זמנית על מנת להביא אותך לקו האמצעי, תפארת, שביל הזהב, דרך האמת. אני לא יודע באיזה חומרות את אווזת, לכן לא יודע להשיבך. כשרות של הבדצ"ים למיניהם זו לא חומרה. אם

את לובשת רעלה, זו חומרה. אולי בעצמך את יודעת מה ההלכה ומה החומרות בכל מנהג שנהגת. תתנהגי על פי ההלכה כפשוטו. שאר העבודות הקשות שקבלת על עצמך, תורידי בינתיים. הרעיון בגדול: להתחיל מהתחלה, כאילו היום חזרת בתשובה ועושה כל דבר מעט ובתמימות.

אל תחששי לשאול בפרטיות על כל מהלך שלך. מקווה לה' שייתן לי העצה הנכונה מדרכו הנפלאה של רבנו ז"ל.
אברהם ציון.

הפנ * * * 185:

בס"ד

שלום וברכה, תודה על התשובה

אני חייבת לציין שהשינוי מיטיב עמי ומביא לי המון שמחה.

בינתיים אני מתעסקת רק בגשמיות ובדברים שאמרת לי. הורדתי את ההתבודדות ואת התפילה ביום ועוד שאר מיני דברים שקיבלתי על עצמי.

אפילו את פרקי התהלים קשה לי לקרוא. רק דף אחד בספר המידות. אני בהחלט מרגישה שאני זקוקה למנוחה הזו. שמחתי שלא ביקשת ממני להוריד בצניעות ובכשרות, פשוט, מכיוון שלא ידעתי מה להוריד אז חשבתי גם על הכיוון הזה. הבנים שלי מבקשים שאוריד את הכיסוי ראש כי הם מתביישים בי בפני החברים שלהם. יש משהו חשוב שעלי לציין, שבמשך השנתיים האחרונות הולך ומתגבר בתוכי קול פנימי חזק ביותר שמניע אותי לעשייה כלשהי בקדושה. אני מרגישה צורך אדיר לעזור לעם ישראל להתקרב לקב"ה ולצדיק, ומרגישה שיש לי שליחות גדולה מאד ואני ממש חייבת לפעול. אני גם זקוקה מאד מאד לשינוי

סביבה. הסביבה הנוכחית פשוט לא טובה לי. כמו שהמצב נראה כרגע, ילדיי לא מעוניינים לעבור, והלב שלי ממש נשבר מזה. אני מרגישה כמו ציפור בכלוב שרק רוצה לעוף ולא יכולה. אינני יודעת מה לעשות, המצב מאד מורכב, אך ברור לי שכך הדברים לא יוכלו להימשך לאורך זמן. אני כבר במצב שהוא מעבר לקצה מבחינתי. חשבתי לבקש מהגרוש שלי שיגדל את הילדים, ואני אעבור למקום אחר. מבחינתו זה מאד מתאים. אני מתייעצת איתך כדי שלא לעשות דברים על דעת עצמי, ואחר כך לגלות שטעיתי. אני יכולה להוסיף עוד פרטים אם צריך. שבת שלום. ש..

הפנ *** 185:

בעזרהי'ת

ערב שבת שלום,

הרצון לעוף שעדיין מקנן בתוכך נובע, שוב, מעודף אור שהכנסת בעצמך. עם הזמן כאשר תתמידי בצמצום הכל יתיישב לך בשובה ונחת. ואז כאשר תהיי רגועה, מיושבת, נינוחה, שמחה וכו' אז תוכלי להתחיל להשפיע על אחרים, אבל במצב של כעת, הדיבור שלך עם אחרים ילחיץ אותם והם יתנגדו לשמוע, וכן זה בייחס לילדים. את חייבת להיות סבלנית. סבלנות זה אחד הדברים הרציניים ביותר המראים על האמונה של האדם, אם אכן הוא מאמין. כי מי שמאמין באמת שהקב"ה הוא המלך, הוא השולט, הוא המנהיג, הוא המבצע, הוא מוציא לפועל את כל מה שקורה בבריאה בלי יוצא מן הכלל, אזי הוא נרגע יושב בשקט ומחכה שהקב"ה ישלב אותו בפעילות, או לא. הפיזיות, הבהלה הרצון לפעול בגדול, לעשות וכו' וכו', זה נובע מהיצר הרע של הגאווה, מהעבודה זרה של 'כוחי ועוצם ידי', מהכפירות שדוחות את הקב"ה כאילו הוא לא נמצא. דעי לך, כאשר תתישבי בדעתך, תרגישי את

טעמו של הגן עדן עוד בחיך, לא תרצי כלום, רק להמשיך לחוות את החוויה הנעימה של ביטול להקב"ה. לכן כדאי לציית לעצות של רבנו. ועוד, זו התכלית העתידה לאנושות, כמו שכתוב, "ומלאה הארץ דעה את ה'", "וידע כל פעול כי אתה פעלתו", ו"יישב איש תחת גפנו ותחת תאנתו", "וייהנה מזיו השכינה", מהאמונה שהכול בהשגחה פרטית ו"אנחנו מה".

הזכרת שהגרוש יכול לעזור לך וכו'... אם הוא כזה איש מתחשב כדאי לחדש עמו הקשר אם הוא עדיין פנוי.

בקשר לילדים, תהיי אימא טובה בפשיטות ובתמימות, תתנהגי איתם כמו שצריך להתנהג עם ילדים: בעדינות, בהתחשבות, באהבה וכו', תזניחי את עניין המיסטיקה, ואת העניין של "לתקן עולם במלכות שדי", להביא הגאולה וכו' וכו', זו לא דרכה של תורה. מי שלימד אותך תורה זו, הוא טועה, והוא הטעה אותך בטירוף דעתו. להיות יהודי על פי התורה זה להיות בן אדם, כפשוטו. כמו שאמר הנביא יחזקאל: "וְאַתָּן צִאֲנֵי צֶאֱן מִרְעִיתִי אָדָם אָתֶם", ואמרו חז"ל: אתם קרויים אדם ולא אומות העולם, ומה זה אדם, כפשוטו: בן אדם. "אֶעֱלֶה עַל-בְּמֹתֵי עֵב אֲדַמָּה לְעֵלְיוֹן" - אדם נקרא מי שדומה להקב"ה: מה הוא רחום- אף אתה תהיה רחום, מה הוא סבלן אף אתה, מה הוא וכו', כל המידות טובות. רק סבלנות! ואת בדרך לגאולתך הפרטית. אברהם ציון.

הַפֶּסֶק *** 185:

בס"ד

שלום לכבוד רב, הלוואי שיכולתי להעביר את תחושותיי בצורה בהירה. יש בי ערבוב של תחושות. הצלחתי עד היום ללכת בהנהגה שאמרת לי

- רק דף אחד בספר המידות ושני פרקי תהילים ובאמת התחלתי להתחבר יותר לגשמיות. בשבת האחרונה הילדים לא היו איתי, והרגשתי שוב צורך לקרוא כל מיני דברים אחרים ונכנסתי שוב לריבוי אור שמיד מביא איתו כאב ראש. בכל אופן התעורר בי שוב געגוע להתבודד ולהתפלל. האם עדיין עליי להמשיך באותה הנהגה? למה אני לא יכולה להתבודד, למשל, או לקרוא הלכות? בנוסף לכך, שמתי לב שיש לי נטייה ליפול לעצבות, ומתוך העצבות לבכינות ולייאוש. כשאני נמצאת במצב הזה אני לא יודעת איך לצאת ממנו. אני מרגישה שזה דפוס התנהגות וזה מתסכל אותי, כי זה כמו מעגל סגור. אני יודעת שיש לרבינו עצות איך להגיע לשמחה, אבל לא יודעת איך ליישם אותם. כמו כן, מסתובבות לי בראש כל מיני מחשבות לא טובות, ואני ממש לא מצליחה להתגבר עליהן ולהיות בשמחה.

מה עושים?

אומר רבי נחמן (ליקוטי מוהר"ן קמא ס"ב)

כָּל הַתְּחִלּוֹת קְשׁוּת, מִחֲמַת שְׂיֹעָא מֵהַפֶּךְ לְהַפֶּךְ,
אֲבָל אַחַר הַתְּחִלָּה, הוּא נִכְנָס מְעַט בְּהַרְגֵּל, וְאֵינוֹ
קָשֶׁה עָלָיו כָּל כֶּה. וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם שְׁהוֹלָה לְמַרְחֹק
מֵהַתְּחִלָּה, כֵּן נִקַּל הַדָּבָר.

הַפֶּתַח *** 185:

בעזרה"ת
שלום לנכבדה,

ריבוי האור מביא לחושך מוחלט בנפש, חושך זה מתבטא בעצבות. את מרגישה - בטעות - לא שווה, בלי ערך וכו', אינך מעריכה את עצמך כייצור כפיו של הקב"ה, שזה דבר נפלא מאוד ומשמח מאוד למי שיודע להעריך מתנה זו. לכן על מנת להשלים את החיסרון, עולה בדעתך לעשות דברים גדולים, דברים קשים, שהם בבחינת ריבוי אור, כדי שערכך יעלה בעיניך. זו הטעיה שגורמת לעצבות, כך אומר רביז"ל (בליקוטי מוהר"ן ח"ב תורה פ"ו). לגבי המחשבות הלא טובות, זה פועל יוצא להרגשה הנ"ל, כלומר, יצר הרע אומר לך: ממילא את לא שווה, אז אם כבר, תתפרקי על העולם - תפרקי עול. הודעתי לך ב'אימיילים' הראשונים שאי אפשר בבת אחת לעבור מהדרגה הזו שבה את נמצאת לחיים שמחים ומאושרים. צריך סבלנות! ולבנות את הנפש והדעת לאט לאט. רבנו אמר: "הִיָּה אֶפְשָׁר לְהוֹצִיא הַפְּסוּלִת וְהַרְפֵּשׁ מִיַּד מְהֻלָּלִים שֶׁהֵיוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת מְתַחַלָּה וְנִתְקַרְבוּ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִךְ מֵהַ יְהִיָּה, אִם יְהִיָּה מוֹצִיא הַרְפֵּשׁ יוֹצִיא הַרְפֵּשׁ עִם הַמַּח מְאַחַר שֶׁמְעַרְבֵּה הַכֹּל יַחַד, עַל-כֵּן הַהֶכְרַח לְהִיּוֹת מִתּוֹן עַד שֶׁיִּזְדַּכֵּךְ מְעַט מְעַט".

תתחילי ללמד זכות על עצמך, להאיר לעצמך את הנקודות הטובות שיש בך, שכרגע מוסתרות מעינייך בגלל החושך. תתחילי לראות שבאמת את ייצור מיוחד שברא ה' יתברך בעולם שאין עוד אחד כזה בכל המציאות, כי הקב"ה לא עושה פעמיים אותו דבר, ואז לא תצטרכי לעבודות קשות שיחמיאו לך, וייתנו לך חיות. עלייך להבין, שהעצות אלייך כרגע הם קשות מאוד, כי זו עקירה מהמקום שאת יונקת את ה'חמצן' שלך (שבאמת הוא חנקן), לכן את צריכה להחיות את עצמך

בתחליף שימלא אותך. תעשי לי רשימה של כל הנקודות הטובות שיש
בך ותשלחי ב'אימיל' הבא. כמו למשל, יש לי אמונה, אני דואגת
לילדים, אני אוהבת... אני מתייחסת... אני נותנת צדקה... וכו' וכו' רשימה
של כל מה שטוב בך.

לגבי הלימוד: תקראי יום תהלים, כך שבשבוע תגמרי את כולו, ותוסיפי
בספר המידות כמה דפים שיכסו את הנושא, כמו למשל את שמחה, כל
הנושא וכו'. בהצלחה ובסבלנות תזכי לראות בחייך את טעם העולם
הבא.

אברהם ציון.

הַפֶּקֶט *** 185:

בס"ד

זה ממש מפחיד. אני מרגישה שאני מאבדת את הזהות שלי כשאני
מתעסקת כל היום בגשמיות. כמו שאמרת אני יונקת משם את החיות
שלי (ולפני התשובה ינקתי אותה ממקומות אחרים כנראה). אז למעשה
אתה אומר שאת החיות האמיתית אני אמורה לשאוב מהנקודות הטובות
שלי?

אני מאמינה שיש בי נקודות טובות, ואפילו הרבה, אבל כרגע הן מאד
נסתרות מעיניי כפי שאמרת. כרגע, אני מקבלת חיות מהטעות הזו
שאמרת לי שאני לא שווה, לא חכמה וכו' וכו' איך יכול להיות דבר
כזה?

זה מרגיש ממש כמו מוות, להתנתק ממקור החיות הזה, ולמצוא בעצמי
פתאום טוב. איך אני אצליח לעשות את זה?

הַמַּעַר *** :185

בעזרהי'ת

שלום,

פשוט לכתוב רשימה של הטוב שבך ולשלוח לכאן.

אברהם ציון.

הַמַּעַר *** :185

בס"ד

לא מוצאת בעצמי שום טוב, כרגע. בבקשה תן לי עצה איך לצאת מזה.

אני חושבת על עצמי רק רע ולא יודעת איך להפסיק.

הַמַּעַר *** :185

בעזרהי'ת

שלום לנכבדה, תכתבי לי בבקשה רשימה של דברים שאת לא רעה

בהם כגון: אני לא רוצחת, לא גונבת, אני לא.... וכו'

אברהם ציון.

הַמַּעַר *** :185

בס"ד

שלום לכבוד הרב, לצערי, איני יכולה לקיים גם את העצה הזו - נכון

לעכשיו.

ש.

הַפֶּסַח *** 185:

בעזרהי'ת

שלום,

כתב רבי נתן . (חיי מוהר"ן תמא) "פעם אחת אחז רבנו זכרוננו לברכה את הרב רבי שמואל אייזיק כנגד לבו ואמר לו: בשביל מעט דם כזה, (כלומר, כבוד) שבהלל הלב תאבד את העולם הזה והעולם הבא?!... תהיה רגיל להתאנח הרבה עד שתפטור אותו ותכניע הרע שבו, ותזכה לבחינת ולבי חלל בקרבי. פעם אחת דבר רבנו זכרוננו לברכה עם רבי יעקב יוסף מענין עבודת ה' כדרכו תמיד, וספר לו משל למלך ששלח את בנו למרחקים ללמד חכמות. אחר-כך בא הבן לבית המלך מלמד בכל החכמות פראוי. פעם אחת צוה המלך על הבן לקח איזה אבן גדול מאד כמו אבן הרחים, ולטל ולשא אותו על עליות ביתו. ומסתמא לא היה יכול הבן הנ"ל לשא ולרום את האבן, פי היה אבן גדול וכבד מאד. ונצטער הבן מאד על שאי אפשר לו למלאת רצון אביו המלך, עד שגלה לו המלך דעתו אחר-כך ואמר לו: היעלה על דעתך שאני אצוה עליך דבר כבד כזה, לקחת את האבן כמו שהוא ולשא ולרום אותו, התוכל לעשות דבר זה על-פי חכמתך הגדולה? אך אין פונתי לזה כלל, רק כונתי היה שתקח פטיש חזק ותכה ותפוצץ את האבן לחתיכות קטנות, ובה תוכל להעלות אותו על העליה. כמו כן, השם יתברך צוה עלינו שנשא לבבנו אל פנים אל אל בשמים, ולבבנו הוא לב האבן. והוא אבן גדול וכבד מאד ואי אפשר להרים אותו להשם יתברך בשום אפן, רק על-ידי שנקח פטיש ונשבר ונפוצץ את לב האבן, ואז ניכל להרים אותו. והפטיש הוא הדבור, עד כאן המשל. והבן" נמשיך אחר ראש השנה אם תרצי לצאת מהגיהנום. אשתדל להתפלל עלייך באומן אצל רבנו.

שנה טובה. אברהם ציון

שלום כבוד הרב,

אודה לך מאוד אם תוכל לענות לי על השאלות הבאות:
1. אילו כלים נתן רבי נחמן מברסלב על מנת להגיע עוד בחיינו לדרגה הכי גבוהה שקיימת? לדעתי שהיא, לקבל את הרע באותה מידה שמקבלים את הטוב? כיוון שאם עושים זאת ומצליחים מתוך הפנמה פנימית ואמיתית לצאת מנקודה זו בכל מחשבה שנחשוב הרי הגענו לגן עדן בעודנו בחיים. לדעתי דרגה זו הגבוהה ביותר, כי ע"י כך מראים לקדוש ברוך הוא שתמיד סומכים עליו ולא משנה מהן הנסיבות.

2. אסור ליצור דבר חדש בשבת, איך זה מסתדר עם ההיגיון? היות ומחשבה כלשהי יוצרת בעולמות העליונים, עולם ומלאך טוב או רע לפי סוג המחשבה, ולכן מחשבה היא תמיד יוצרת דבר חדש, ולכן על האדם להפסיק לחשוב על מנת לא ליצור במיוחד ביום שבת. כנ"ל לגבי ספר, בעקבות קריאת ספר, אדם יכול להגיע לתובנות חדשות וליצור מחשבות חדשות אז מדוע קריאה בספר מותרת ביום שבת?

3. הנשמה מתחילה במקום שהשכל נגמר. ולכן איזה כלים נתן רבי נחמן מברסלב על מנת שאדם לא ישתמש בשכל?

4. איך סעיף 3 מתיישב עם העובדה, שהעובדה שפרעה רדף אחרי עם ישראל וראה את ניסי האלוקים בעיניו, ועדיין לא נסוג? אומרים על כך, שהוא לא חשב כלל, ולכן "סוף מעשה במחשבה תחילה", כלומר חייבת להיות מחשבה. אדם מורכב מהרצונות שלו והרצונות מהמחשבות וכד', כלומר, מהדברים הללו ניתן להבין שחייב להשתמש בשכל ולכן

אם לא משתמשים בשכל אזי ישנה כאן בעיה. לא ברור לי איך זה מתיישב עם סעיף 3?

5. מהם הכלים שנתן על מנת להתגבר על מחשבות רעות, מלבד התבודדות?

6. מהם הכלים שנתן על מנת להתרכז במחשבה אחת, מלבד התבודדות?

7. מהם הכלים שנתן על מנת להיות מאושר, מלבד התבודדות?
תודה רבה מראש!

*** 186:

בעזרהי'ת

שלום,

1 לדרגה שהיא הכי גבוהה לדעתך, נתן רביז"ל את הכלי של האמונה. יש עוד הרבה מדרגות מעל זו שהשגת, כמו למשל: תכלית הידיעה שלא נדע.

2 בשבת אסור ליצור ולעשות, שזה שייך לעולם היצירה והעשייה, אבל מותר להמציא מחשבה בלב ובמוח שזה שייך לעולם הבריאה והאצילות. איך מסתדר עם ההיגיון? לא מסתדר עם ההיגיון, ולא צריך להסתדר עם ההיגיון, כי כל התורה מעל ההיגיון ואנו מקבלים אותה באמונה בלי שכל.

3 רבנו אומר: "הנשמה היא בחינת השכל" (ליקו"א קצב) - אין הבדל, שמות נרדפים לאותו דבר. הכלים שנתן כדי שלא נשתמש עם השכל, זה השכל עצמו. כמו שאמר: 'החכמה הכי גדולה לא להיות חכם כלל, צריך להיות בעל שכל גדול כדי להבין שהשכל אינו רלוונטי כלל, אלא אמונה פשוטה בלי שכל.

4 פרעה לא האמין שהניסים באו מהקב"ה. הוא חשב בשכל ובהיגיון,

וההיגיון אמר לו שזה טבע ולא נס, מקרה קרה שהים נפתח.

5 הכלים להתגבר על המחשבות הרעות. אומר רבנו: "מי שכבר נלכד בזה, ויש לו אלו המחשבות, הן הרהורי זנות, הן הרהורי עבודה זרה, חס ושלום, אין לו תקנה, רק שיקדש ויטהר גופו, כדי שיזדכך ויטהר דמיו וילך אצל חכם האמת, ויורה לו דרכי התשובה, דרכי החכמה, עצות נכונות על כל דבר אז יכנע לבבו הערל, ושב ורפא לו אבל כל זמן שעדין לא נתקדש ונטהר גופו, אין שום תקנה" (ליקו"א עב).

6. הכלים על מנת להתרכז במחשבה אחת הם הכלים הנ"ל שיטהר עצמו, ורק אח"כ יוכל להתרכז.

7 כדי להיות מאושר צריך להיות איש תם וישר, ולא חכם שעובד עם השכל המדומה שלו, כפי שמספר רבנו במעשה של החכם ותם 'והיה אך שמח תמיד'. מקווה שהבנת, כי להבין הנ"ל צריך תמימות. אברהם ציון.

אומר רבנו (ליקוטי מוהר"ן תניינא ע"ב):

על-ידי שרואין את עצמו עם הצדיק, על-ידי-זה
 מקבלין גְּדֻלָּה, ועקר הגְּדֻלָּה היא שְׁפִלוּת, כְּמוֹ
 שְׁמַצִּינוּ אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ: יְכַל מְקוֹם שְׁאֵתָה
 מוֹצֵא גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁם אֵתָה
 מוֹצֵא עֲנֻתוֹתָיו (מגלה ל"א).

בס"ד

שלום ושבוע טוב שמעתי רב חשוב שמדבר על העניין, שאדם נולד הורים שלא שומרים טהרת המשפחה יש בו פגם בנשמה.

אני חוזרת בתשובה ומנסה להתחזק, וכשמעתי את זה נכנסתי לחלישות הדעת גדולה, כאילו אין לי תקווה, כי אני לא כ"כ שווה, כי הורי לא שמרו טהרת המשפחה. רציתי לציין שזה היה רב של ברסלב.

גם קראתי פעם בספר את המושג "בני נידה", שגם שם ציינו דברים לא טובים על אותם נשמות. האם יש בדברים משהו?

אודה לתשובתך

הצרה fe אורח

בס"ד

שמעתי פעם שדווקא נשמות גבוהות באות מזרע של אנשים פשוטים שלא היו קרובים כל כך לתורה ולמצוות .. וזה גם מ "רב של ברסלב" ..א

*** :187

בעזרהי"ת

שלום,

אברהם אבינו עליו השלום נולד לתרח עובד עבודה זרה ובטח הוא בן נידה. דוד המלך נחשד על ידי אביו ואחיו שהוא ממזר ח"ו. רבי עקיבא, אבי התורה שבעל פה, בן גרים. לוט שכב עם בתו וממנה נולד מואב אביה של רות המואביה שממנה נולד דוד המלך שממנו נולד המשיח.

יהודה שכב עם כלתו וממנו נולד פּרִץ עד המשיח.

אמרו חז"ל: היזהרו בבני עם הארץ כי מהם תצא תורה. אומר האריז"ל, יש נשמות עליונות מאוד שלא נותנים להם להיוולד בעולם אלא אם כן יוולדו בדרך עבירה כמו אברהם אבינו. רבנו אומר, הנשמות הגדולות עשוקות ושבויות בקליפה והם נולדות דווקא אצל עמי הארץ, ואת מבינה שעם הארץ לא שומר הלכות. שכחי מכל החוכמות, ואל תתרשמי מרוב חשוב' או לא חשוב. אין מי שיכול להחליט ולקבוע מי החשוב. מי ששובר אותך - סלקי אותו מעליך!. כפי שעשה רבנו כמסופר בחיי מוהר"ן: שבא אליו איזה זקן מעולם הבא ואמר לרביז"ל אין לך חלק לעולם הבא, רביז"ל אמר לו: לך, לך! חשבתי שבאת לחזק אותי, באת לשבור אותי אזי תסתלק מפה ולא איכפת לי שאתה צדיק מעולם הבא. אברהם ציון.

זֶה יְדוּעַ, שֶׁהִנְפְּשׁוֹת הַנְּקֻבֹּת [הַנְּעֻשָׁקוֹת]
 בְּתוֹךְ הַטְּקָא - בְּקִלְפוֹת נְגִה, וּקְלָפוֹת נְגִה
 רוֹצֵה שְׂיִשְׁתַּקֵּעַ שָׁם הַנְּפֶשׁ, אֲזִי הִיא נוֹתֶנֶת אוֹתָן
 בְּתוֹךְ טַפֵּת זְווגוֹ שֶׁל עַם הָאָרֶץ, כְּדִי שְׂיִתְּסַנֵּף
 הַנְּפֶשׁ הַהִיא בְּיוֹתֵר. נִמְצָא שֶׁבְּנֵי עַמֵּי הָאָרֶץ הֵם
 נְפֻשׁוֹת יְקָרוֹת, אֲלָא שֶׁהֵם בְּצַפְרִים הָאֲחוּזוֹת בְּפַח

(ליקוטי מוהר"ן קמ"א ל"ז)

לכבוד הרב שלום

אני בחורה חילונית, לפני שבוע וחצי עברתי ניתוח לא מוצלח ולכן עלי לעבור עוד שני ניתוחים על מנת לתקן את המצב. מאוד אשמח לקבל ברכה להצלחה ולבריאות טובה. אשמח גם לדעת אם אני יכולה לקרוא פרקים מסוימים בתהלים כדי לחזק את עצמי, לנסות להדוף קצת את הפחדים.

שמי א. בת א. מאוד רוצה להצליח ולהבריא ולהשאיר את העניין הזה בעבר שלי. מה שכן למדתי, שכנראה על סובלנות ודרכי החיים לומדים בדרך הקשה, חבל רק שכל כך קשה.

*** 188:

בעזרהי"ת

שלום, בריאות והצלחה.

הסירי דאגה מלבך, את עוברת בהצלחה את התיקון הצריך, רק תעשי את זה אחרי ט' באב, ואם אפשר עדיף בחודש אלול הבא עלינו לטובה, שבודאי יהיה הרבה יותר קל. כל פרק בתהילים שתקראי יכניס בך בטחון עצמי שאת עוברת הכל בהצלחה גדולה ובקלות. לכן כדאי להרבות בקריאת תהלים. והעולה על הכל, לדבר בשפה פשוטה עם הקב"ה כדבר איש אל רעהו וכדבר הבת אל אביה אוהבה. כי באמת גם את בתו של הקב"ה שיש לו אוהבה אלייך, עד אין סוף. אל תתרשמי מהדיבורים של הרופאים שלדעתם זה כך או כך וכו', עדיף שלא תקשיבי, אלא תמסרי להקב"ה את עצמך ותבקשי ממנו שיביא לך את

הטיפול הכי טוב, ואת השליח-הרופא הכי מתאים. כי הדיבורים שלהם מכניסים פחד ועצבות לאדם, וזה הגורם העיקרי המונע את ההצלחה והרפואה. כי השמחה והביטחון שיש לאדם שהוא יתרפא, היא ורק היא, מביאה את הרפואה. שוב חוזר להבטיחך שישועתך קרובה, ותכנסו לחיים טובים וחדשים.

אברהם ציון.

שלום לך כבוד הרב, לאחר שקראתי בנושא צניעות הגוף של האישה מהגבר, התעוררה בי שאלה קשה- כיצד מתמודדים?, ומה עושים עם הלבוש הבלתי צנוע בעליל של הנשים ברחובות? כיצד מצליחים להתגבר על מבטיו של בן הזוג האהוב, במחשוף ובנשים אחרות?

*** 189:

שלום לנכבדה,

ההתמודדות פשוטה מאוד ובה מאה אחוז הצלחה.

אל תנסי לחקות את אלה שבחוב כדי למשוך תשומת ליבו של בעלך ולהתחרות בהן, אלא להיפך, תשתדלי כמה שיותר לסגור ולהצניע את גופך.

שלמה המלך החכם באדם אמר עצה זו: "...לחם סתרים ינעם", ורבנו

אמר: המניעות מגדילות החשק. בהצלחה!

אברהם ציון.

הַפֶּנַּק *** 189:

בס"ד אהבתי מאד את תשובתך, תודה! אכן אקפיד להיות צנועה ובודאי שלא אתלבש כצעירות בנות 16.

אך אקשה ואשאל שוב. כיצד אתה מציע לי להתגבר ביני לבין עצמי על הקושי והקנאה העולה בי, כאשר אני רואה שאחרת עוררה בו סקרנות להביט?

הַפֶּנַּק *** 189:

שלום לנכבדה,

קנאתך אינה קינאה שלילית, זה פועל יוצא של אהבה אמיתית, כדברי הזוהר הקדוש: 'כל אהבה שאין בה קינאה אינה אהבה', לכן מה לך לקלקל האהבה.

הביטי על מעשיו כעל מעשה תינוק שמתלהב כשמראים לו סוכריה. אינו עושה זאת במטרה לבגוד בך ח"ו, פשוט המערכת בנויה כך שהיא מתעוררת באופן אוטומטי ע"י גירויים חיצוניים. זו הסיבה שהתורה הקפידה מאוד על צניעות כדי לשמור על האהבה בתא המשפחתי. עכ"פ העצה בתשובה הקודמת תביא אותו למצב שירצה רק אותך, ובמיוחד כאשר שומרים בדקדוק על ההלכות שבינו לבינה בתקופת הנידה. כי כל פרטי הלכות אלו מעוררות את הבעל לרצות רק את אשתו. רבי מאיר אומר: 'מפני מה אמרה תורה נדה לשבעה - מפני שרגיל בה, וקץ בה', אמרה תורה: 'תהא טמאה שבעה ימים, כדי שתהא חביבה על בעלה כשעת כניסתה לחופה' (תלמוד בבלי ניד' לא:)

המפ *** 189:

שלום לך הרב ציון היקר,
אני שמחה שלא הטפת לי על תחושותיי ועל הקנאה המתעוררת, אלא
ציינת שהיא באה מאהבה ואכן זה כך.
להביט על מעשיו כעל מעשה תינוק - זה דימוי נפלא! תודה על הסבלנות
ועל חוכמת החיים שלך!
כל טוב ושבת ברוכה.

שלום כבוד הרב.

אני ברוך השם מאז שחזרתי בתשובה (בזכות הסמינר של "צוהר") אני
מקשיב הרבה לשיעורים שלך באינטרנט ומתחזק מהם הרבה ברוך השם.
כבוד הרב, אם אפשר קצת מזמנך לספר לך את אשר על ליבי ומקווה
שתוכל לעוץ לי. אני בחור בן 24, רווק. אני בן למשפחה שתמיד שמרה
שבת וחגים. אחי הגדול הוא התחרד בנערותו, וגדל רוב השנים בישיבה
בירושלים. אילו אני, לעומתו, הייתי שה טועה, לא שמרתי שבת, לא
כשרות ולא מצוות. התגייסתי לשירות קרבי שלוש שנים רחוק מהבית
ואחרי השחרור, באזרחות, חיפשתי משמעות עד שברוך השם, חזרתי
בתשובה.

לגבי אחי. ההורים שלי תמיד דחפו ועודדו אותי, נתנו לו הכל, דיברו
איתו. אני הייתי יותר בצד, עד היום. אם אני מסכם פרק זמן של שיחה
עם ההורים שלי, ואין פה כוונה להגזים, הוא מסתכם בפחות מחמש
דקות בשבוע. היום אחי נשוי עם ילד והוא אברך באיזה כולל פה באזור.

הוא לא עובד והוא נתמך על ידי המשפחה. המשפחה שלי לא הכי עשירה בעולם. אני עוזר לאבא כדי שאבא יעזור לאחי. (דרך אגב, עם אחי אני בנתק כמעט מוחלט), להגיד לך איך אני מרגיש עם זה, שבעקיפין אני עוזר לאחי, עלו לי פעם מחשבות של: למה הוא לומד ואני צריך לעבוד בשבילו? או למה, מי הוא? ולמה אני נתקע בין 'כיבוד אב ואם' לבין 'לשון הרע' על אחי? פשוט מחשבות רעות, ועוד כמה דברים קשים מאוד. אם לא הספרים והשיעורים שבולמים אותי ומכניסים בי ידיעה שאין עוד מלבדו, והוא קובע את הפרנסה, הייתי רותח מכעס והופך שולחנות. עכשיו אני כמעט עשרה חודשים בתשובה. קיצצתי את השעות בעבודה שלי מ-10 שעות ביום ל-7 שעות, כדי שיהיה יותר זמן להתבודד וללמוד, ואני משתוקק מאוד ללכת לישיבה. אם אלך לישיבה, זה יגרום צער להורים שלי (באופן ודאי), ואם תשאל: "אז מדוע אה שלי כן הלך ועודדו אותו ועד היום עוזרים לו, ואילו אני שאלך יגרום להם צער?", התשובה לכך, כך ה' רוצה ואסור להתלונן. מה עושים כבוד הרב? האם עליי לחשוב רק על עצמי וללכת לישיבה? או להמשיך לתת משקל כבד להתחשבות שלי ברגשותיהם ובצרכיהם של אחרים? אני מאוד אודה לך אם תשיב.

ה' יברך אותך ואת כל העמלים לזכות את הרבים.

תודה רבה.

*** 190:

בעזרהי"ת

שלום בחור, ראשית, עליך לדעת שהמקום שבו אתה נמצא מבחינה רוחנית עולה אלף מונים על כל מי שלא מכיר את תורת רבי נחמן, אע"פ שאחרים לומדים בכלל ובישיבה. ובמיוחד שאתה מתבודד, שעל זה אמר רבי נחמן: 'התבודדות מעלה גדולה ועליונה מעל הכל' - ואתה

נמצא בה, ואל תעזוב אותה, תמורת שום דבר שבעולם, כולל ישיבה וכדומה. כי אתה בהתבודדות קשור קשר ישיר עם הקב"ה, ומדבר אתו כדבר בן לאב. זו מדרגה נפלאה שאין אותה אפילו לרבנים גדולים שלומדים שנים. רבנו אמר, אפילו רבנים וצדיקים גדולים צריך להחזיר אותם בתשובה, כי מי שאין לו התבודדות נקרא 'פלייצס' - מבוהל ומבולבל.

תרחם על אחיך, ועל הוריך על שעדיין לא זכו להבין את התכלית, שהיא הדבקות בהקב"ה, שהיא עיקר העיקרים ותכלית הבריאה. תדון אותם לכף זכות! תתפלל עליהם לפני הקב"ה, שאתו אתה נמצא ביחסים מצוינים, היות ואתה רגיל להיכנס אצלו ולדבר אתו פנים אל פנים, כמדרגת משה רבנו; שנאמר בו: "פה אל פה אדבר בו". תמשיך עם החסד שאתה עושה עם הוריך, שזו מצווה ענקית שאתה משמח אותם בזה שאתה דואג לאחריך, וזכור! שכל זה נירשם אצל הקב"ה, ועוד תיראה שהוא יפתיע אותך בכזאת הפתעה שלא חלמת עליה מימך. אל תורידי יותר שעות משעות העבודה, בינתיים, תחסוך! אתה לקראת חתונה. סבלנות, אתה רק בתחילת הדרך והקב"ה מחכה שיבנו לך הכלים המתאימים בנפשך, ואז הוא ישפיע לך כל טוב. עשה את מה שאתה עושה בשמחה רבה, בלי להסתכל על אחרים. כמו שסיפר רבנו מדברי התם שאמר: 'זה מעשה שלו וזה מעשה שלי ולמה לנו לדבר (ולחשוב) על אחרים'. (מעשה ט' מסיפורי מעשיות חכם ותם).

שמח בחלקך! כי שלך- גדול משלהם. עדיין אינך מזהה זאת, אבל עוד תרגיש.

תמשיך לבנות את הקשר עם הקב"ה בשיחה והתבודדות יום יום, עד שתרגיש אותו בנפשך ובכל איבריך. דוד המלך נחשד ע"י משפחתו כממזר וניזרק מהבית לרעות צאן במדבר, מנותק מהחברה ומסכן, שם הוא זכה לכתוב את ספר ההתבודדות שלו - תהילים. העניין של

הישיבה- תדחה בינתיים. ותפתח לך ישיבה פרטית עם הקב"ה. תתחיל סדר לימוד כל יום בשני ספרים. האחד, בחר איזה קיצור של ספר הלכה (ילקוט יוסף, פניני הלכה, קיצור שו"ע וכדומה), והשני, בספר המידות של רבנו. תקבע לך שעה שאתה פנוי בה, למד כמה דפים שתחליט בעצמך (אל תגזים בכמות), בסיום הלימוד תניח סמניה להיכן הגעת, מחר תמשיך מאותו מקום, עד שתסיים את הספרים מתחילה ועד הסוף. אל תתעקש בלימוד! תזרום! מה שהבנת- הבנת, ומה שלא הבנת- תמשיך הלאה לעמוד הבא, והבא אחריו. את מה שלא הבנת- תבין בסיבוב הבא. כאשר תגמור את הספרים תהיה בקשר, ונמשיך בצעד הבא. אל תמנע עצמך לכתוב לי בכל עת שתרצה, אני לשרותך תמיד ובשמחה. אברהם ציון.

כיצד אנו יכולים להיות בטוחים שהתורה אמיתית? האם הקב"ה באמת נתן את התורה לעם ישראל בהר סיני?

*** 191:

בעזרהי'ת

שלום,

ההוכחה שכוללת את כל ההוכחות: שבגנים שלנו מוטבע הכח להאמין באמונה פשוטה, תמימה, ללא צורך בשום הוכחה שהקב"ה אמת ותורתו אמת, גם אם המציאות, וההוכחות המדעיות סותרות את האמונה הזו. רבי נחמן אומר: כל הוכחה שכלית ניתן להפיל כאשר יבוא חכם יותר

גדול להתמודד מולה, אבל האמונה בלי שכל הוא דבר חזק מאוד. ועוד יגיע דור שההוכחות השכליות יהיו כל כך חזקות עד שמעטים יחזיקו באמונה, שנאמר: 'כל הנותר בירושלים קדוש יאמר לו' – ירושלים=יראה שלמה. אבל תלמידי יחזיקו מעמד משום שהכנסתי בהם אמונה פשוטה עד שזכו ליראות את הקדוש ברוך הוא בעיניים.

אמונה - ראשי תיבות: "נפתחו השמים ואראה מראות אלוקים." אברהם ציון.

אומר רבנו:

יש קשיא שיכול האדם להבין תרוץ על קשיא זו, ויש קשיא שאינו באפשרי לשכל האנושי להבין תרוץ על קשיא כזו, רק לעתיד לבוא יתגלה התרוץ, אסור לאדם לעין בהם, וכל מי שסומך על שכלו ומעין בה, על זה נאמר (משלי ב): "כל באיה לא ישוּבוּן" כי על קשיא כזו, אסור לסמוך על שכלו, רק להעמיד על אמונה. (ליקוטי מוהר"ן קמא ס"ב)

רבנו אומר שיש צדיק אמת ויש מפורסמים של שקר, איך יודעים?

*** 192:

בעזרהי'ת

שלום,

רבנו מלמד מי יוכל להכיר איזה מפורסם הוא שקר. וזה תמצית לשונו (ליקו'ת א): "וְלִהְיֵר אֶת הַמְּפֹרְסָמִים, אֵיזְהוּ עַל-יְדֵי עֲזוּת, הוּא עַל-יְדֵי בְנֵי יְרוּשָׁלַיִם, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַלֵּב הַיְנוּ שְׁלֹמֹת הַיְרָאָה הַתְּלוּיָה בְּלֵב", כלומר יראת שמים, ועל דבר זה אמרו חז"ל: וכי יראה דבר קל הוא להגיע אליו?

אך יש שלש מדות, שהם מחריבי ירושלים, דהינו הלב, הינו שמפסידין היראה התלויה בלב והשלש המדות הם: 'תאות ממון' ו'תאות אכילה' ו'תאות משגל', רק כאשר האדם מתוקן לגמרי בזה יזכה ליראה הנ"ל.

"ועל-ידי בנן ירושלים, דהינו תקון שלמות היראה שבלב, על-ידי-זה נברא מלאך, שמשפיע נבואה לכלי הנבואה" – כלומר זכה גם לרוח הקודש, "ואזי יכול להפיר המפורסמים שהם על-ידי עזות".

על כן, כל עוד שאני לא במדרגה הנ"ל, אני סתם מדומיין שמדבר לשון הרע על צדיקים שזה עצמו בא ע"י פגם הברית, כדברי רביז"ל: "שאור וחמץ שבלב האדם, הוא המסית את האדם, שיהרהר אחר תלמידי-חכמים שבדור, ולומר זה נאה וזה לא נאה" (ליקו'ת פג).

אברהם ציון.

שלום הרב,

אני כרגע יוצא עם יהודייה מספר חודשים, ומדברים על חתונה. אבל לאחרונה מתפתחים ריבים שטותיים (לדעתי), והגעתי למצב שאני לא פתוח לדבר איתה על הכל. מה אפשר לעשות בכדי שאני אפתח אליה ואדבר איתה על מה שמפריע לי?

*** 193:

בעזרהי"ת

שלום,

'אל תרבה שיחה עם האישה' - בינתיים. את הרגש שלך תספר לבורא עולם. שב כל יום לבד ותדבר איתו כל מה שבליבך. אחרי החתונה תוכל לספר לה הכל, אבל תתמיד בזה, בדיבור עם ה'.

הפנק *** 193:

ומה אני אמור לעשות כשהיא שואלת אותי, 'לא אכפת לך ממני?', 'אתה רוצה שהקשר שלנו יהיה טוב?' וכו'

הפנק *** 193:

תן לה כל הזמן מילות של הערצה, וחשיבות שאין יותר טובה ממנה בעולם.

הפֿע *** 193:

אוקיי אני אנסה, כי עם כל הכעס שלה היא מרחיקה אותי...

הפֿע *** 193:

בעזרהי'ת

שלום,

תדון אותה לזכות. כל הבנות זקוקות ליחס, חום ואהבה באופן תמידי. ללא זה הן מאבדות את השיווי משקל, ויכולות להיכנס לייאוש, תסכול, כעס וכדומה. לכן עליך לרחם עליה, להבין את המהות שלה, ובעיקר להבין שאינה עושה לך בכוונה; כך המבנה של האישה עובד, ועליך לדאוג לתקן את זה ע"י שתשפיע לה חום ובטחון.

אני מבין אותך, עדיין לא יצאת מתחת כנפיה החמות של אימא, שבשבילה אתה מלאך. אימא שהשפיעה עליך רגש, אהבה, יחס ותשומת לב. אתה צודק בזה שאתה מצפה מאשתך להמשיך היכן שהאימא הפסיקה, כי זה באמת תפקידה של האישה. אך עליך להבין שזה קצת שונה מהיחס בין אימא לבן. כי בתור בן לא היית צריך לעשות כלום. רק המציאות שלך בלי שתעשה דבר, הייתה עושה לאימא עונג. אצל האישה זה שונה, אתה צריך להיות לא רק מקבל, אלא גם נתן, לתת לה את זמות האבא; התמיכה, המשענת, את היחס וכו'. אבא תמיד מצדיק את הבת שלו, שלא כמו האימא. והאימא תמיד מצדיקה את הבן שלה, שלא כמו האבא. כל צד צריך את מה שקיבל בבית.

רבי נתן, תלמידו של רבי נחמן מברסלב כתב את ה'ליקוטי הלכות', שעליו הוא אמר: 'זה הגן עדן של הקב"ה בעולם הזה.' ספר בין 4000 עמודים. הוא אמר, 'אם הייתי צריך ללמד איך להתנהג עם האישה, הייתי צריך לכתוב עוד ספר כזה.' הבן שזה תורה שלימה. כי האיש

והאישה הם שני מהויות שונות בתכלית. מה שאצל הגבר יכול להיות מרכז החיים, אצל האישה יכול להיות דבר שולי ובכלל לא מעניין. ולהיפך, דבר שאצל האישה הוא כל העולם, שעליו יכולה להזיל דמעה בקלות, אצל הגבר זה יכול להיות בדיחה.

לכן עליכם להבין אחד את השני; ואם אחד מבקש משהו או עוסק במשהו, אין אתה יכול לזלזל ולומר 'שטויות', כי תבין ע"פ המהות שלה זה עניין אחר. וקשה להיכנס לנעליים של האחר, לכן קשה להגיע לשלום בין בני הזוג. שתי שפות שונות, שכל אחד איננו מבין את שפת השני.

על רבי נתן עבר ייסורים בשלום בית במשך עשרים שנה, ורק אחרי שהפך להיות תלמידו של רבי נחמן הפך ביתו להיות הבית שיש בו הכי אהבה ואמונה. כי רבנו לימד אותו כיצד עובדת המערכת הנפשית של האישה, ובזה הוא הצליח. אגב, רבנו מלמד בתורתו גם כיצד עובדת המערכת הנפשית של החי, הצומח והדומם. אברהם ציון.

איך אפשר להבחין בין מחמאה אמיתית למזויפת?
התפרסם מאמר שבו מלמדים כיצד לתת מחמאות לבן הזוג כדי לקנות את לב השני. הוא מביא דוגמאות, מה להגיד ומה לא, כמו למשל תמיד תגיד לבת זוגך "רזית" זה מצליח תמיד.
"לדעת להחמיא וליצור משיכה. מחמאות הן כאמור אחד הכלים החזקים

ויחד עם זאת החמקמקים ביותר בשפת החיזור. הן יכולות להיות עקב האכילס שלך והן יכולות להיות אחד הכלים החזקים ביותר שלך.״
ובסיכום המאמר: פגישה ראשונה בקורס ללא תשלום!!!
האם כדאי להצטרף לדבר זה?

*** 194:

בעזרהי'ת

שלום,

המאמר הזה נשמע מכני, מדעי, טכניקה ושיטה לרמות את הזולת כדי להשיג מטרה. אחרי שלמדתם אותנו מה כל אחד מהצדדים אוהב לשמוע, עכשיו אנו צריכים להתאמן איך לשקר בצורה כזו שלא יורגש שהנאמר אינו מהלב. כי דברי אמת ניכרים (אמרו חז"ל), ולהיפך, השקר מורגש. ובמיוחד כאשר השקר נאמר לאישה; כי אמרו חז"ל: ״בינה יתירה ניתנה באישה יותר מבאישי״; בינה יתירה, זה חוש שנמצא בהרגשת הלב בלי קשר לשכל שעל ידו היא מרגישה את האמת.

גם המחמאה ה'אמיתית' כהגדרתכם, היא מזויפת, כי אינה יוצאת באופן ספונטני, היא להשמיע לבן הזוג מה שהוא אוהב לשמוע.

גם ב'שירות לקוחות' של כל החברות שדופקים אותנו, למדו קורס מה להשמיע לנו כדי למכור לנו. האמת היא הדבר שהכי אוהבים לשמוע, כי דברי אמת ניכרים. אמת נכנסת ללב ומשרה הרגשה נפלאה.

לכן אם כבר רוצים לעשות טוב על הלב של בן הזוג, תחמיא רק וכאשר אתה מוצף בהרגשה של אושר ותענוג שבא עקב התנהגותו של בן זוגך, או עקב איזה מעשה או דיבור שאמר. וכאשר תחמיא, תאמר את האמת, את מה שאתה מרגיש באמת. ומילה אחת אמיתית שתאמר, היא תהדהד עד אין סוף זמן ותשלים את החסר בלב בן זוגך. מה שאין כן, דיבור מכני, מקצועי כפי שלמד המאמר הנ"ל; זה יפעל על לב השני

לכמה שניות כי לא יהיה לו נעים להתעלם מהמחמאה, אע"פ שהיא אותנטית\מזויפת. אל תסכימו לאכול ולשתות את הזיוף, כי ככל שנרבה בשתיית מים מלוחים נשאר צמאים.

אברהם ציון.

שבוע טוב כבוד הרב.

אני בחור בן 23 שמגיע ממשפחה מסורתית. (אמא משתדלת לשמור שבת, אבא ושאר המשפחה לא שומרים), מניח תפילין, ומשתדל מנחה וערבית.

היו תקופות ששמרתי שבת, ותקופות שלא. כרגע אני לא שומר שבת. אני מרגיש שיש מישהו שמכוון הכל מלמעלה, וכן קוראים לי דברים שאני מרגיש שהם מכוונים על ידו.

כרגע אני מחפש את עצמי מבחינת הדת, כי זה משהו שאני מרגיש שאני חייב להתאפס עליו, להרגיש עם עצמי טוב ומשם להמשיך להתפתח.

למרות ההרגשה הפנימית, אני מחפש משהו שיותר הגיוני מהרגשה; הוכחות שנמצאו ועוברות בספרים או הרצאות של רבנים, שלדעתי יקרבו אותי יותר וייתנו לי תשובה למה שאני מחפש.

*** 195:

בעזרהי'ת

שלום,

צדקת מאוד שהקב"ה מנהל את כל העולם בכללות, ובפרטות ובפרטי פרטות. תתחיל לצפות בשיעורים באתר, אם תרצה, ושם רביז'ל יסדר לך את הדעת איך לחיות עם השכל הזה שהכל מהקב"ה. ממליץ בראשונה לשמוע את הסיפור של רביז'ל- מ'אבדת בת המלך; שבו הוא מספר איך שנאבדת מעצמך, שאינך מוצא את עצמך ואיך למצוא את עצמך.

אברהם ציון.

אמר רבנו: בדרך ספרתי מעשה מאבדת בת מלך:

...עמד השני למלכות, מחמת שראה שהמלך מצטער מאד, ובקש, שיתנו לו משרת וסוס ומעות על הוצאות, והלך לבקשה. והיה הולך אנה ואנה זמן רב ובמדינות ובשדות וביערים והיה מבקשה זמן רב מאד...

ואמר הממנה על הרוחות להשני למלכות: באשר שזה זמן גדול כל-כך שאתה מבקשה וכמה יגיעות שהיו לך, ואולי יהיה לך עתה מניעה מחמת ממון, על כן אני נותן לך פלי, כשתושיט ידך לתוכה תקבל משם מעות...

צריך לשום שכל וחכמה להוציאה ואיך שהוציאה לא ספר - ובסוף הוציאה.

בס"ד

שלום לרב אברהם .

עד היכן ניתן לאהוב בן אדם. הרי כתוב ב"שיר השירים": "אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו".

*** 196:

בעזרהי"ת

שלום ידידי,

לא מבין את השאלה היות ולא מבין איך פירשת את המובא בשיר השירים.

אברהם ציון.

הפּעק *** 196:

בס"ד

האמת שלא הבנתי את הפסוק.

אבל אני חושב שהפירוש הוא כזה: 'אם יתן איש את כל הון ביתו, זאת אומרת שהבן אדם הוא הבית, והוא נותן את כל כולו באהבה אז לבסוף יבוזו לו. ורואים את זה בחוש שאתה נותן לאחרים בלי חשבון אז בסוף בזים לך.

אני מבין שהכל בא מאדם הראשון, מהעניין שהוא כפר בטובה של השם, והאשים אותו "האשה אשר נתת עימדי". שאמר שהאישה היא

האשמה ולא הוא, ומשם התחיל העניין של כפיות הטובה .
שמעתי גם מהרב שלום הרוש שאמר, שאסור לעשות טובה למי שלא
מכיר בטובה.

השאלה היא, איך אני מתמודד עם הרצון לתת לאחר בלי ליפול
לעצבות?

הַפֶּנַח *** 196:

בעזרהי'ת

שלום ידידי,

הפירוש שלך יפה ומעניין.

יש עוד פירוש: אם אדם יתן את כל הון ביתו למישהו, על מנת שיוותר
על הכיף שיש לו באהבה למישהו, 'בוז יבוזו לו', כלומר הוא יצחק עליו
ויאמר: 'נראה לך שאני טיפש להחליף את האהבה תמורת כסף?!

אמת שצריך האדם להתפלל שיהיה לו דעת ללכת בקו האמצעי, שביל
הזהב בכל מידה ומידה, למי לתת, וכמה לתת ואיך לתת, מתי כן ומתי
לא וכו' וכו'. בשביל זה אנו לומדים תורה לקבל דעת. איך מתמודדים?
כאשר אתה עושה טובה למישהו אל תצפה ממנו לשכר, או למילה
טובה, או להכרת הטוב. תעשה חסד של אמת כמו שעושים עם המתים,
שאינן סיכוי שהם יחזירו לך טובה. אלא כל הטובה שאתה עושה - תעשה
בשביל הקב"ה, תאמר לו: רבוננו של עולם אני עושה את זה בשבילך
כי אני אוהב אותך.

בהצלחה!

אברהם ציון.

שלום לרב,

שמעתי כמה שיעורים שלך על הכוח המדמה, במיוחד בסיפור על מעשה מחיגר.

ואני שואלת, אז איך אפשר לדעת מה נכון או לא נכון לעשות בנוגע להחלטות בחיים, איך אפשר לדעת שזה השדים מהכח המדמה או עצה אמיתית?

*** 197:

בעזרהי'ת

שלום,

שאלת לעניין טוב מאוד שאת שואפת לשלמות. השאלה שלך מראה שהבנת טוב טוב איך שכל האדם תלוי במדמה שלו. רביז'ל אמר שכל תיקון האדם עלי אדמות תלוי בתיקון כח המדמה שלו. לכן וודאי ברור לך שזה פרוייקט חיים וצריך הרבה הרבה לעבור עד שזוכים לזה. אני אומר זאת כדי לחזק אותך שלא להתייאש! אף שעדיין לא זוכים לזה. כי באמת זה דבר יקר מאוד ולא מקבלים את זה כל כך מהר. אבל מי שהוא עקשן ולא מוותר, בסוף זוכה לזה ומרוויח את העולם הזה, וגם ניצל מעולם התוהו שבעולם הבא - עולם הדמיונות. לזכות לברור המדמה זה בעיקר ע"י ריבוי ההתבודדות. לשבת עם הקב"ה יום יום עד שזוכים שהמוח מתנקה מכל הדמיונות, וזוכים לשכל האמת לדעת שהכל מהקב"ה, והוא שולט על הכל, והכל בהשגחה פרטית ממנו יתברך. דבר נוסף שעל ידו מבררים את המדמה ומקבלים את השכל האמת: זה ע"י

שקונים את השכל של התורה, השכל שלאט לאט נמהל בשכלנו; ע"י אמונה, ועל ידי קיום המצוות ולמוד התורה. לא צריך הרבה מאמץ לזכות לזה, רק להיות יהודי פשוט שמקיים את רצון ה' המתגלה במצוות התורה, ולאט לאט עם השנים זוכים לשכל האמת. ובינתיים עד שזוכים לשכל הזה, העזרה הראשונה להינצל מהמדמה, זה לא להאמין למחשבות העוברות בראש ולא לפעול על פיהם. אם אפשר ללכת להתייעץ עם צדיק אמיתי שזכה כבר לברור המדמה אזי זה טוב, כי לא תפעלי על פי החלטות המדמה שלך אלא ע"פ המדמה המזוכך שלו. כדאי להשתמש בעצות הטובות של חכמים, כמו לימוד זכות- ללמד זכות על כל מקרה שאיתו את צריכה להתמודד, ולדעת שיש בזה איזה דבר לטובה מהקב"ה, ואז תתקררי מאותו אחד ש'התחממת' עליו להלחם בו או להאשים אותו.

במילים אחרות, תכריחי עצמך להאמין שהכל בהשגחה מהקב"ה, ואז תבטלי עצמך לגמרי, וממילא תתבטל כל האמביציה שלך לפעול ע"י כח המדמה. קשה לי מאוד להסביר במילים את המדרגה הזו, אבל מקווה שקצת עזרתי לך. אעפ"כ אל תתייאשי להמשיך ללמוד, ולברר את הנושא עד שתדעי את הדרך המתאימה לך לזכות לזה. כל מאמץ אשר ידרש להגיע למטרה הזו שווה להשקיע; כי כמו שכתבתי לך בתחילה, אני שמח שזכית לקלוט שהכל בכל מכל כל, תלוי במדמה.

בהצלחה!

אברהם ציון.

אודה לך אם תמסרי תפילה זו לחברה שלך מהמושב לפני נסיעתך לאומן.

תפילה:

"רבונו של עולם, אב הרחמים, כל יכול, רחמן ואהוב. אני מאמינה בך באמונה שלימה שהכל בידך, וכל מה שקורה בעולם בלי יוצא מן הכלל הכל נעשה על ידך לטובתינו. על כן אני מתוודה לפניך שטעיתי ופגמתי באמונה וחשבתי שבעלי עושה לי כל מיני דברים מצערים, ובאמת שכחתי שהכל ממך ואתה מחליט מה יקרה ומה יהיה בכל רגע ורגע. על כן, מרגע זה אני פותחת דף חדש באמונה, וסומכת עליך באמונה שלימה שכל מה שאתה עושה זה הכי טוב, ולכן אני מסכימה שיהיה לבעלי וכו'...(תפרטי את הדמיון) מה שחשבתי, ואני יודעת ומאמינה שאתה מחליט מה יהיה, ואם זה מה שאתה רוצה, אני מקבלת זאת באהבה ובשמחה.

יהי רצון מלפניך שאזכה לזרוק את השכל המדומה שלי, מה שאני חושבת שאני מבינה, ויודעת מה טוב ומה צריך להיות, ולמה התכוון רבינו'ל בתורתו. אני מודה ומתוודה שאני לא מבינה כלום ומרגע זה אני זורקת את הידיעות שלי, ומבטלת דעתי לרצונך ובאהבה. אני מקבלת על עצמי פשיטות ותמימות לחיות חיים רגילים ולא כפי שחשבתי חיים של מיסטיקה ואמונות כוזביות. פשוט מהיום אהיה אדם רגיל כפי שהייתי בתחילת דרכי, בלי חוכמות וכלי ידיעות. סתם אדם פשוט.

תודה רבונו של עולם על כל מה שזיכיתני עד הלום, על כל החסד חנים שזיכיתני לבעל אוהב וילדים נפלאים. אנא עזור לי להיות אשה פשוטה ושמחה אמן"

תמסרי לה זאת.

תודה. אברהם ציון.

שלום לרב

שמעתי כמה שיעורים שלך על הכוח המְדַמָּה, במיוחד בסיפור על מעשה מחיגר. ואני שואלת, אז איך אפשר לדעת מה נכון, או לא נכון לעשות בנוגע להחלטות בחיים. איך אפשר לדעת שזה השדים, מהכח המדמה, או עצה אמיתית?

*** 198:

בעזרהי"ת

שלום

שאלת לעניין, וטוב מאוד שאת שואפת לשלמות. השאלה שלך מראה שהבנת טוב טוב איך שכל האדם תלוי במדמה שלו. רביז"ל אמר שכל תיקון האדם עלי אדמות תלוי בתיקון כח המדמה שלו. לכן בוודאי ברור לך שזה פרוייקט חיים וצריך הרבה הרבה לעבור עד שזוכים לזה. אני אומר זאת כדי לחזק אותך שלא להתייאש כשרואים שעדיין לא זוכים לזה. כי באמת זה דבר יקר מאוד ולא מקבלים את זה כל כך מהר. אבל מי שהוא עקשן ולא מוותר, בסוף זוכה לזה ומרוויח את העולם הזה וגם ניצל מ'עולם התוהו' שבעולם הבא - עולם הדמיונות. לזכות לבירור המדמה זה בעיקר ע"י ריבוי ההתבודדות, לשבת עם הקב"ה יום יום עד שזוכים שהמוח מתנקה מכל הדמיונות וזוכים לשכל האמת, לדעת שהכל מהקב"ה והוא שולט על הכל והכל בהשגחה פרטית ממנו יתברך. דבר נוסף שעל ידו מבררים את המדמה ומקבלים את השכל האמת זה ע"י שקונים את השכל של התורה. השכל שלאט לאט נמהל בשכלנו ע"י אמונה קיום המצוות ולמוד התורה. לא צריך הרבה מאמץ לזכות לזה,

רק להיות יהודי פשוט שמקיים את רצון ה' המתגלה במצוות התורה. ולאט לאט עם השנים זוכים לשכל האמת. ובינתיים, עד שזוכים לשכל הזה, העזרה הראשונה שעל ידה זוכים להינצל מהמדמה זה לא להאמין למחשבות העוברות בראש ולא לפעול על פיהם. אם אפשר ללכת להתיעץ עם צדיק אמיתי שזכה כבר לבירור המדמה אזי זה טוב, כי אז לא תפעלי על פי החלטות המדמה שלך, אלא ע"פ המדמה המזוכך שלו. כדאי להשתמש בעצות הטובות של חכמים, כמו לימוד זכות - ללמד זכות על כל מקרה שאיתו את צריכה להתמודד, ולדעת שיש בזה איזה דבר לטובה מהקב"ה ואז תתקדרי, למשל, מאותו אחד ש'התחממת' עליו להלחם בו או להאשים אותו. במילים אחרות, תכריחי עצמך להאמין שהכל בהשגחה מהקב"ה, ואז תבטלי עצמך לגמרי וממילא תתבטל כל האמביציה שלך לפעול ע"י כח המדמה. קשה לי מאוד להסביר במילים את המדרגה הזו, אבל מקווה שקצת עזרתי לך. על כל פנים, אל תתייאשי להמשיך ללמוד ולברר את הנושא עד שתדעי את הדרך המתאימה לך לזכות לזה. וכל מאמץ אשר ידרש להגיע למטרה הזו שווה להשקיע, כי כמו שכתבתי לך בתחילה אני שמח שזכית לקלוט שהכל בכל מכל כל - תלוי במדמה.

בהצלחה

אברהם

אֹמֵר רַבִּנוּ: הַתְּגַבְּרוּת כַּח הַמְּזֶמָה הוּא עַל-יְדֵי עֲצֻבוֹת
שֶׁהוּא רוּחַ נְכָאָה רוּחַ רָעָה. וְעַל כֵּן צָרִיךְ לְהִיֹּת
בְּשִׂמְחָה וְעַל-יְדֵי-זֶה עָקֹר הַכְּנָעַת הַמְּזֶמָה (ולקו"א י"ד)

שלום לכבוד הרב
חלמתי היום חלום ובו קיבלתי הרבה כסף ואת הכסף כולו נתתי לגמ"ח
וחילקתי בעצמי דגים ובשר למשפחות רבות...
החלום היה מרגש ויפה -השאלה היא מה עושים איתו ואם יש לזה איזה
שהיא משמעות???
תודה באהבה

*** 199:

בעזרהי"ת
שלום נפ'
אומר רבנו בספר המידות: "כשאדם בא לעיר לדור ישלח בשר לעניי
העיר ועל-ידי זה יישא חן בעיני שרי העיר".
אם כן, חלמת שאתה מחלק בשר ודגים לעניי העיר. זה סימן שסוף סוף
ריחם עליך ה' יתברך, וגאל אותך מהעניות, ותוכל להיות
בעל חסד שמשפיע לאחרים ובמיוחד לעניים. תשתדל להיות משפיע,
אל תפחד מדמיונות שלא יישאר לך ולא יהיה מספיק בשבילך,
כל העולם של הקב"ה והוא ממנה אותנו בתור שליחיו להוציא לפועל
רצונו. הכנס לאמונה השלמה שהכול בהשגחה ומזונותיו של אדם
קצובים לו מראש השנה עד ראש השנה, ותהיה בן חורין להשפיע, ודע
שבמידה שאדם מודד בה מודדים לו.
ובאמת, נפתח לך דף חדש ומהיום תהיה אדם משפיע עשיר השמח
בחלקו ולא מפחד מכלום.
אברהם ציון

שלום לכבוד הרב
ראשית אני נהנה מאוד מהשיעורים תודה רבה!
יש לי שאלה לכבוד הרב
מתי אדם צריך להגיד שהקב"ה גרם לאיזה סיטואציה שקורה לו,
ומתי על האדם לפעול ולעשות השתדלות?
כלומר מה המדד לדעת מתי הקב"ה רוצה שלא לעשות השתדלות ומתי
עלי לעשות?
תודה רבה

*** 200:

בעזרהי"ת
שבוע טוב
עליך להאמין תמיד שאין עוד מלבדו, ואין מחשבה דבור או מעשה
שאינם נעשים על ידי ההשגחה האלוקית בלי יוצא מן הכלל. וזה הדעת
של חג השבועות שער החמישים של הבינה שאותה משיח יכניס בדעת
האנושות.
ומצד שני בדיוק ההיפך. עליך לדעת שהכל תלוי בהשתדלותך ותמיד
תעשה רק טוב על פי התורה והמצוות. זה דבר והיפוכו לכן קשה לחיות
בראש הזו שהוא הכניסה של גן עדן. אך אם תרבה בשיחה והתבודדות
עם הקדוש ברוך הוא בסוף תזכה לזה.
לגבי דברים שכבר קרו, זה בוודאי עליך להאמין באמונה שלימה שהם
רצון ה' ולא היתה לך אפשרות אחרת.
בהצלחה. אברהם ציון

הַמַּעַל *** 200:

תודה על התשובה
אבל אני אחדד את שאלתי
כוונתי היתה לגבי אדם שגרם נזק לשני מתי עליו לשבת בשקט ולהגיד
הכל מלמעלה, ומתי הוא צריך להגיב ולפעול לנטרל את הנזק?

הַמַּעַל *** 200:

בעזרהי'ת
שלום
תמיד עליך להגיד הכל מלמעלה ולהאמין בזה בלב שלם.
ותמיד עליך לנטרל את הנזק.
אבררם

חזרנו בתשובה אשתי ואני. לא מצאנו מקום שבו מדברים על האופן
שבו צריך להעשות העניין של הזיווג. אנו מתארים לנו שיש שינוי
מהדרך החילונית, איפה לומדים זאת, והיינו מעוניינים לדעת אם יש
איזה טיפ כיצד להתנהג בעניין?

*** 201:

הנה לפניכם תיאור סיפור אהבה, מקווה שתוכלו ללמוד ממנו:
"היינו זוג הכי מאושר בעולם. אהבתי את אשתי בצורה שהרגשתי
שחלל ליבי מלא בנפש שלה, ברוח ובנשמה שלה. לכל מקום שהלכתי

הרוח הזו הלכתי איתי. היא הייתה אני, לא הרגשתי שאני מחובר אליה והיא אלי, אלא אחד, מהות אחת.

בכל הזדמנות הייתי מתקשר אליה, מהרחוב מהשיבה, בנסיעה... ובכל הזדמנות. צליל קולה הצטרף למנגינה שחשתי בניגון הקבוע שניגן בליבי. כשהגיע העת לשוב הביתה הייתי גומע את המרחק בריחוף, מצפה לפגישה, מצפה לראות אותה עומדת על סף הדלת עם זרועות פתוחות, מצפה לחבוק אותי באהבה, לחבר את הרוחות שבלבבנו. ישבנו יחד, סיפרנו את החוויות שעברו על כל אחד מאיתנו. שתיתי בצמא את המתקת של דבריה שיצאו בחן, עם חיוך אוהב של מלאך, של אישה מעולם האצילות. וכך היה יום וכל יום מחדש, כל יום בטעם חדש... אין מילים לספר חוויה זו. ושיא השיאים היה בערב שבת. סעדנו את סעודת השבת, שרנו יחד את שירי השבת, שרתי לה קטע משיר השירים: הַנָּהָּ יָפָה רַעֲיָתִי הַנָּהָּ יָפָה עַיִנֶיהָ יוֹנִים. והיא הייתה משיבה לי: הַנָּהָּ יָפָה דוֹדִי אֵף נָעִים אֵף-עַרְשֵׁנוּ רַעֲנָנָה. בסוף הסעודה היינו נכנסים לחדר השינה, חדר חשוך שרק נורה קטנה בקצהו האירה מעט את פניה, שפתותינו נפגשו ולא נפרדו עוד, לבי נצמד לליבה החשוף שמתחת לסדין. גופותינו היו תעלומה נסתרת, אף פעם לא ראיתי את גופה חשוף, והיא לא ראתה אותי. המסתורין, הבלתי נודע, הצטייר בדמיוננו בציורים לא מהעולם, ציור שנצטייר ע"י הרגש, הרגשה שבאה עקב תחושת החום והרכות של הגופות הצמודות.... ולבסוף נרדמנו כך... היינו הזוג הכי מאושר... עד שבאה הרוח האכזרית שחדרה לתוך חיינו וקרעה את הלבבות האוהבים כמי שקורע תינוק באכזריות מזרועות אמו.

בתחילה הופיעה הרוח האכזרית בתמונה שראיתי בעיתון שזרוק ברחוב. תמונה תמימה של נערה חשופה קצת בחלק גופה העליון. זה עניין אותי, חשבתי שעכשיו שהתגלה לי חלק מהמסתורין של אשתי, הדבר שהביא לנו לשיאים של אהבתנו, אנצל ידע זה להגביר את האהבה בינינו.

בערב שבת הבא כשנפגשנו, חשפתי לעיני את המסתורין והיה מאוד מרגש. ובשבוע אחרי זה היה שוב מאוד מרגש, ובשבוע שאחרי זה כבר לא עשה עלי רושם, התרגלתי, וגם מידי פעם הקטין את ערכה של אשתי בעיני כי פתאום נזכרתי שבילדותי ראיתי עטינים של בהמה בגן חיות וזה עשה לי הרגשה של בזיון.

לא הצלחתי להסתיר את התחושה מהרגשת הלב של אשתי, הערב הסתיים בעצבות ללא מילים. חשבתי אולי נכנס יותר פנימה, למקום היותר סודי, יותר מסתורי, יותר מעניין, יותר מרגש...

בערב שבת הבא כשנפגשנו וכך עשיתי. זה היה מרגש... מלא הוד והדר... הפלא היותר סודי שנמצא עלי אדמות התגלה מול עיני... ריגוש כזה לא חוויתי מעולם. ובשבוע אחרי זה היה שוב מאוד מרגש, ובשבוע שאחרי זה כבר לא עשה עלי רושם, התרגלתי... התאכזבתי... אמרתי אולי לא ראיתי מספיק טוב... התחלנו להשאיר אור דלוק... התרגשתי... התאכזבתי... לא נותרו לאשתי יותר סודות נסתרים שמילאו את דמיוני... כבר לא יכולתי לדמיין אותה כמלאך... כבר לא יכולתי לנשום אותה כפרח... כבר לא נראתה לי ייצור מעולם האצילות... כבר אינה בעיני כמין היפה... הרך... העדין... הצימאון לטעם הטוב שהפסדנו הוביל אותנו אט אט הלאה... הלאה... בדרכי מות... אל התהום... אל הריקנות... לחפש לרעות בשדות זרים... עיני דמעה... שם ישבנו גם בכינו בזוכרנו... את גן העדן האבוד."

אברהם ציון.

המפּ *** :201

בס"ד

כמה יפים הדברים שכתבת ועד כמה נכונים הם. חשיבות המסתורין והצניעות...

בס"ד

שלום רב . בעיה קשה מאדוד. אני מרגיש אומלל ומשובש... אני בחור ישיבה, משום מה אני מרגיש טוב שאני נמצא בחברת איזה בחור, ויותר מזה לצערי, אני מהרהר עליו בלילה, ומגיע לידי טומאת קרי לפעמים!! אני לא יודע מה עושים אני בצרה גדולה! ומרגיש בייאוש גדול גדול, כל פעם שזה קורה מחדש!! אנא עזרו לי!

*** :202

בעזרהי"ת

שלום בחור.

מה אתה כל כך מתרגש וקורא לזה בעיה קשה? אתה חושב ששאר בני האדם אין להם בעיה קשה? לי אין בעיה קשה?

אין אדם בעולם הזה שאין לו בעיה קשה. כל אדם, בלי אשמתו, ללא בחירתו, הדביקו לו משחר בריאתו בעיה נפשית קשה. וכל זה נובע מחטא אדם הראשון שאכל מעץ הדעת ופגם בנפשו ובנפש כל תולדותיו לדורי דורות. לכן אין לך ממה להתייאש. מצבך מצויין, אתה מודה על האמת, מודה שיש בעיה וזה כבר חצי פיתרון.

עכשיו, מה שעליך לעשות זה לנצל את הכוח שנתן לך הקב"ה, כוח האמונה, כוח התורה, לנצח את המלחמה שיש לך בעולם הזה. אל תחשוב שהמלחמה שיש לכל אחד נגד הטבע שלו זה קל, לכן אמרו חז"ל: "אם לא הקב"ה עוזרו לא יוכל לו". והקב"ה מבין כל אחד ואחד "כי הוא ידע ייצרנו", מלמד עלינו זכות, אוהב ומבין אותנו ולכן נתן לנו לפחות שבעים שנה לנצח את ייצרנו. אל תמהר ואל תהיי פזיז לגמור את התיקון שלך מהר זה לא ילך, יש לך שבעים שנה, סבלנות לאט לאט. כי הדרך לתיקון מלאה עליות וירידות, פעם תנצח ופעם הוא ינצח וכו' וכו', כך מתנהל המשחק הזה. המנצח זה שלא מפסיק להלחם, כמאמר הזוהר הקדוש: 'מאן נצח מאן דאחיד מנא קרבא בידיה' (מי המנצח זה שמחזיק את הנשק ביד, ולא מרפה ממנו), אע"פ שנופל ונופל בכל פעם קם מחדש בלי להתייאש מהמפלה ויוצא לקרב חדש. נופל ומפסיד פותח בעקשנות מערכה חדשה ויוצא שוב לקרב - זה נקרא המנצח, אע"פ שבפועל הוא נופל כל פעם מחדש.

דע שאותה בעיה שלך, כמו שאתה קורא לה, היא בדיוק באותה רמה של מי שרגיל לכעוס, או מי שרגיל בנשים, או מי שרגיל בשז"ל, או מי שרגיל לגנוב, ומי שמחלל שבת וכו', אין בעיה גדולה או קטנה אצל הקב"ה הכל שווה ערך, כי לכל אחד הוא נותן משהו שהוא הכי קשה לו, ואיתו הוא צריך להתמודד.

הדף קצר פה מלהכיל את כל החוכמה והתורה של רבי נחמן מברסלב שיכול להוציא את האדם אפילו מהקבר ולהשיבו בשמחה ובאהבה להקב"ה. לכן אבקש ממך תהיה אתי בקשר בכל פעם שבא לך לדבר, בלי להתייאש ובלי להתבייש דבר איתי ובמשך הזמן תיראה איך אתה הופך להיות האדם הכי שמח ומאושר.

בינתיים עצה ראשונה כל יום תפוס פינה בודדה, תבוא להקב"ה ותדבר

איתו כמו עם חבר טוב. ספר לו מה עובר עליך, את המלחמה שלך, את צערך, את פחדך וחששך וכו', ותיראה שבמשך הזמן איך הקב"ה מלטף אותך באהבה ומנחם אותך ואומר לך: בני! אל תדאג, אני איתך, עמך, ואצרך תמיד, אני נושא אותך על כפי ושומרך בכל דרכך.

קרא כל יום את התיקון הכללי ויותר אל תדאג כלל, כי התיקון הכללי באמת מתקן במרומים את כל הקילקולים הכי הכי גדולים, ואע"פ שאתה נופל שוב ושוב, תמשיך עם התיקון הכללי.

בהצלחה.

אל תדאג, אם כבר הגעת לידיים של רביז"ל, תיקונך בטוח ומוצלח, רק תתמיד.

אברהם ציון

ב"ה ית'

לכבוד הרב אברהם ציון שליט"א

רציתי לשאול את כבוד הרב שאלה בענין תיקון הברית.

לצערי בעבר הייתי מסתכל בסרטים כחולים וחושב על נשים מהשכונה

שלי ופוגם בברית קודש (כמעד כול לילה)

זה נמשך מגיל 15 (בארך) עד גיל 19 (ברך) השאלה איך איפשר לתקן

את זה? וכמה שיותר מהר.

(אני מקיר את תיקון הכללי אבל זה לא מספיק מהר בשבילי) בבקשה

כבוד הרב מה אני יכול לעשות? (אני רוצה למות)

הצרת הכותב: לקוראים היקרים, התשובה דלהלן ספציפית לשואל הזה בלבד, ואל תלמדו מהתשובה באופן גורף לכל המקרים הדומים שאינן פיקוח נפש. ודי למבין.

*** 203:

בעזרהי'ת

שלום א...

מאיפה אתה יודע שיש מושג שנקרא פגם הברית? מאיפה אתה יודע שזוה אסור? מאיפה אתה יודע שזוה גורם לפגמים?

פשוט, אתה מאמין לתורה ולחכמי התורה שאמרו לך זאת, ואם הם לא היו מגלים לך זאת, אז לא היית יודע על זה בכלל.

אותם חכמים שאני ואתה מאמינים בהם, הם אומרים שקריאת עשרה מזמורי תהלים שנקרא 'תיקון הכללי' מתקן הכל, נגמר הפגם, נגמר הסיפור. למה בזה אתה לא מאמין וממשיך לענות את עצמך עד שבא לך למות.

תעבוד על האמונה לפני הכל.

אברהם ציון

הַפֶּנֶק *** 203:

אז כמה תיקון הכללי צריך לומר?

הַפֶּנַח *** 203:

בעזרהי'ת

שלום אל...

פעם אחת והכל מתוקן.

אז בטח עכשיו תשאל, אם כן למה אני ממשיך לסבול בחיים?
התשובה: כי אתה לא מאמין שהכל מתוקן, כי דעת קניית מה חסרת,
דעת חסרת מה קניית? צריך להשלים את הדעת, לבנות אותה לאט לאט,
זה נקרא בניין ירושלים, בנין הלב בנין האמונה ששם שורה הקדוש
ברוך הוא – מקור השמחה.

והבניין בונים על ידי תורה, תפילה, התבודדות, אמונה, תיקון המידות
וכו' לאט לאט. ובינתיים תקבל את הייסורים מהסיבה: 'את אשר יאהב
ה' יוכיח'.

הכל לטובתך כדי להכניס בך את הדעת.

בהצלחה

אברהם

הַפֶּנַח *** 203:

ב'ה ית'

ערב טוב תודה רבה לך כבוד הרב אברהם ציון

אני ישדל ליתחזק (ישדל להתחזק) בלימוד תורה ולבנות את הדעת!
יש לי עוד שאלה לכבוד הרב מה כדי לי ללמוד אולי שהרב יומר לי
איזה סדר לימודים שאני יוכלל לעמוד בזה בתודה.

הַפֶּק *** 203:

בעזרהי'ת

שלום אל..

אתה תקבע לעצמך רשימת ספרים בנושאים האהובים עליך על פי הזמן שיש ברשותך. דוגמא, קח ספר הלכות פשוט כגון פניני הלכה, ילקוט יוסף וכדומה, תחליט למשל כל יום רבע שעה ללמוד בספר הזה. סיימת רבע שעה תסמן את העמוד ומחר תמשיך הלאה ותסמן. וכן הלאה עד הסוף. מה שלא הבנת אל תתעכב עליו אלה תמשיך ובסיבוב השני או השלישי תבין העיקר שתשמור על רצף. במקביל תעשה עם עוד ספרים.

למשל, ספר המידות של רבנו, ועם עוד ספרים שאתה אוהב.

זו העצה של סדר הלימוד של רבנו. מעט ועוד מעט עד שפתאום תבחין שבלעת ספרים רבים בדרך קלה, בלי לחץ ובשמחה.

שני דברים אמר רבנו שלא יעבור יום מימי חייו ללא זה. אחד בסדר הלימוד - ספר הלכה חובה. וכל יום לדבר עם הקב"ה מה שנקרא התבודדות.

ממליץ מאוד בנוסף לקבוע זמן לשמיעת שיעור מהשיעורים שבאתר של שמחה כי הם שיעורים שמעמידים אותך בחזקתה על הרגליים עם בטחון ושמחה.

בהצלחה וששמע ממך בשורות טובות

אברהם ציון

יש על זה מעשה: (ז' הקבצנים)

כי פעם אחת חשק מלך אחד (יצר הרע) בבת מלכה (איש ישראל), והשתדל בתחבולות לתפסה (בפגם הברית), עד אשר עלתה בידו ותפסה.

פעם אחת חלם לו לאותו המלך, שהיא עמדה עליו והרגה אותו והקיץ ונכנס החלום בלבו... בין כך נתקלקל האהבה שלה אצלו קצת, מחמת החלום, וכן היא גם היא נתקלקל גם-כן האהבה אצלה בכל פעם יותר ויותר, עד שנעשה אצלה שנאה עליו, וברחה מפניו.

ושלח המלך אתריה לבקשה ובאו והגידו לו שהיא נמצאת אצל המבצר של מים, והלך המלך וחילו לתפסה. כשראתה זאת הבת מלכה ישבה עצמה שתרוץ לתוף המבצר, כי היא רוצה יותר לטבע במים משיתפוס אותה המלך. כשראה המלך כך צנה לירות אותה ואם תמות-תמות. והיו מורים אותה, והגיעו אליה כל העשרה מיני חצים שמשוחים בעשרה מיני סמים (עשר מדרגות שיש בדיכאון). והיא ברה לתוף המבצר, ועברה ונכנסה לתוף כל העשרה חומות של המבצר של מים, עד שבאתה לפנים ונפלה שם ונשארה חלשות (גוססת). ואני רופא אותה (הינו רבנו). כי אני יכול לכנס לתוף כל העשרה חומות של מים הנ'ל, ואני יכול לחזור ולמשך ממנה, כל העשרה מיני חצים, ואני יודע כל העשרה מיני דפיקין (דופק הלב) על ידי העשר אצבעות, ואני יכול לרפאות אותה על ידי כל העשרה מיני נגינה (תיקון הכללי), ועל כן אני רופא אותה.

תם ונשפט חזק ב', בצורת ה' יתברק,
ושנכח בצורתו ית' אהדכסת החזקים הבאים

¹ (ליקוטי מוהר"ן קמא רל"ג).

² (ליקו"א ליקוטי מוהר"ן קמא כ"ה).

³ (ליקוטי מוהר"ן קמא קפ"ח)

⁴ (נדה ל:).

⁵ (משנה ב"מ ב-ז).

⁶ (ליקוטי מוהר"ן קמא ל"ה):

⁷ (זוהר תיקון קיד).

⁸ (פרשת חוקת כד):

⁹ (מנחות כ"ט):

¹⁰ (ליקוטי מוהר"ן תניינא ק"ט).

¹¹ (ליקוטי מוהר"ן קמא קנ"ה).

¹² (תהלים ל"ז)

¹³ (קדושין ל:).

¹⁴ שש"ק

¹⁵ חיי מוהר"ן צ"א